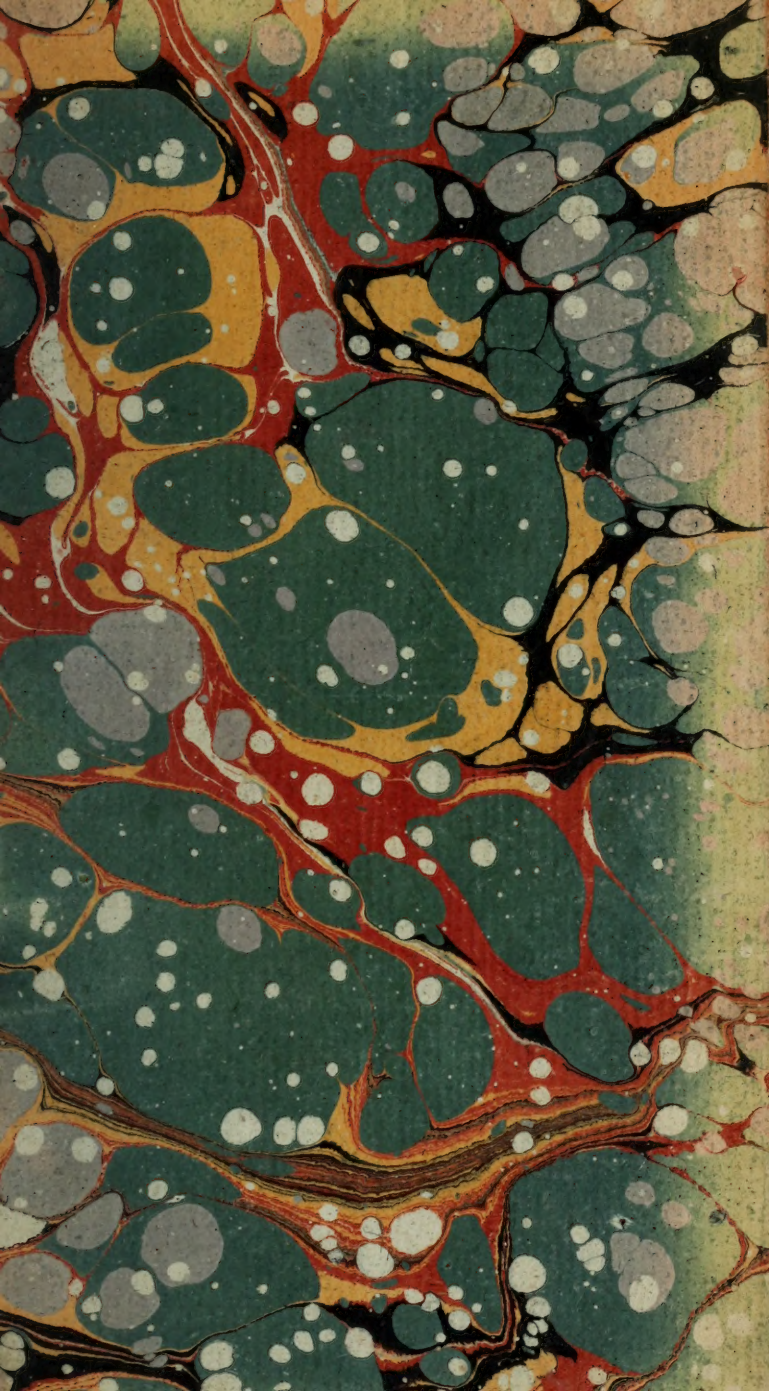

Digitized by the Internet Archive
in 2010 with funding from
University of Toronto

http://www.archive.org/details/bibliothecaelibr04apol

LGP
A643H

Apollodorus Atheniensis

Bibliothecae
libri tres...

Vol. 4

AD

APOLLODORI

ATHENIENSIS

BIBLIOTHECAM

NOTAE

AVCTORE

CHR. G. HEYNE

CVM

COMMENTATIONE

DE APOLLODORO

ARGVMENTO ET CONSILIO OPERIS

ET CVM

APOLLODORI FRAGMENTIS.

196856
23.6.25.

PARS III.

GOETTINGAE,
Apud IOH. CHRIST. DIETERICH.
1783.

COMMENTATIO

DE

APOLLODORI BIBLIOTHECA

NOVAQVE EIVS RECENSIONE

SIMVLQVE

VNIVERSE DE LITTERATVRA

MYTHICA.

Apollodori libellus, etsi in multis ieiune ac tenuiter scriptus, magnas tamen, praeter breuitatis et simplicitatis laudem, habet dotes, quibus commendari possit. Mythorum, seu fabularum, cyclum exponit, non secundum opinionis alicuius commentum, (nos hypothesin appellamus) sed ex poetis scriptoribus principibus, nude ac terse, ordine lucido et ratione commoda. Comparasse se videtur ad Pherecydis maxime exemplum, quod in locis ex hoc seruatis agnoscere licet, *) qui sententiis concisis, nudis, omni ornatu detracto, fabulas narrauerat. Vt melius de rerum expositarum constet

*) v. c. Athen. XI. p. 470. C. v. Not. in Apollod. p. 393. 4.

ordine, *) monere liceat: *Primis capitibus* (lib. I, 1-6.) contineri fere, paucis aliis interpositis, *mythos e theogoniis et cosmogoniis* profectos; qui diuersae a ceteris indolis et naturae sunt, et physica nonnulla placita, qualia quidem in hominum rudium et oratione idonea et elaborata destitutorum animis esse poterant, super rerum origine, elementorum pugna, eaque diremta, de rerum dispositione, summatim narrata exhibent. Sequitur hinc *altera sectio* ad finem libri primi: *mythi Hellenici*, seu priscae narrationes a maioribus fando acceptae de auctorum stirpis Hellenicae fatis rebusque gestis, sermone antiquo primum expositae, hominumque prisca omnia in miracula vertentium ore traditae, tandem a poetis varie ornatae. Inprimis au-

*) Constabit ex his iisdem simul hoc: distinctionem vulgarem in libros et capita esse perindocte factam.

autem *Aeolica ſtirps* heroum numero inclaruit: hanc adeo potiſſimum perſequitur Apollodorus inde a c. 7. Incidunt in hanc partem praeter *Aloidas*, *Marpeſſam raptam*, *Oeneum*, *Athamantem* cum *Ino*, *Peliam* et *Neleum*, cum *Neſtore*, *Biantem* et *Melampodem*, vatem, *Calydoniae ſuis venatio* et *Argonautarum navigatio*, multorum carminum argumenta.

Alter liber, vt nunc quidem libellus diſpeſcitur, *Inachi genus* exponit, in quo *Perſei ſtirps* ſuccedit inde a c. 4. et in hac *Hercules*, cuius res geſtae, vita ac mors, tot carminibus decantatae res, diſertius aliis plerisque fabulis ſunt expoſitae. Subiiciuntur c. 8. *Heraclidarum fata*, profectio in Peloponneſum, ſedes in ea occupatae, vsque ad Aepytum Cresphontis filium.

Tertius liber *Agenoris ſtirpem* perſequitur: adeoque habet primo loco c. 1. 2. 3. *fabulas Creticas*, tum c. 4-7. *The-*

banas, interpoſitis *Bacchi* Thebani fabulis, ſubiectaque breui expoſitione *belli aduerſus Thebas*, *belli Epigonorum*, ſatorumque *Alcmaeonis*, quae et ipſa carminum argumenta praebuere; tertio loco hic liber c. 8. 9. fabulas *Arcadicas* potiores exponit, inque his Atlantis ſeptem filias recenſet, inter quos Taygete (lib. III, 10, 3.) ad *mythos Laconicos* ſcriptorem deducit, Electra autem (c. 12.) ad *fabulas Troianas*.

Paullo abruptius ad *Aeaci ſtirpem* procedit narratio (lib. III, 12, 6.) nec minus ſubito inde ad *fabulas Atticas* c. 13. donec in *Theſei rebus* deficit libellus, qui deductus eſſe debuit vsque ad bellum Troianum et errores ducum Troia capta redeuntium: vt ex Photii loco (Cod. 186.) patet: et ex lib. I, 3, 4. vbi *Sirenes*: περὶ ὧν ἐν τοῖς περὶ Ὀδυσσέως ἐροῦμεν.

Periere adeo non modo de Theſeo reliqua, inprimis, quae lib. III, 1. f. promit-

mittit Apollodorus, de Phaedra et Ariadne, verum omnino Pelops et cum hoc Tantalus pater, et cum Hippodamia Oenomaus, et Pelopidarum ſtirps, adeoque de Atreo, Thyeſte, Agamemnone eiusque progenie narrata. Sicyoniorum res videtur conſilio omiſiſſe, vtpote hiſtoriae propiores ac temporum computo; vnde Caſtor eas accuratius erat perſequutus. De Orchomeno, et de Minyis, neſcio an ſeorſum egerit; dubito etiam de Amazonibus; etſi hic locus eſſe potuit in rebus Atticis, ad quas earum hiſtoriae referri ſolebant. cf. Lect. Lyſiac. c. 4. In Theſei rebus forte etiam de Pirithoo, de patre Ixione et de rebus Centaurorum et Lapitharum actum fuit. Suſpicabar adeo ex Apollodoro eſſe depromtum locum de Theſeo et Pirithoo ap. Zenob. V, 33. p. 127. ed. Antvv. nam etiam ea, quae antecedunt et ſequuntur, ex Apollodoro ſunt petita; tum Scholion ad

Il. α, 268. et 317. de Ixione. Sequebatur puto et in his Pherecydem, cuius particulas dedit Schol. Apollon. Rh. III, 62. Schol. Eurip. Phoen. 1192. vbi v. Valk. Add. Pindarum P. 2, 39 ſq. c. Schol. Si verum coniecto, Attici mythi deducti erant vsque ad Codrum et ductam a Neleo in Aſiam coloniam: videnturque Apollodori verbis ſimillima apud Zenob. IV, 3.

Gale in Notis ad Apollod. p. 95. videri ait Lucianum in lib. de Saltatione redegiſſe noſtrum in compendium; poſſeque adeo hinc intelligi, quae in Apollodoro deſiderentur. Enimuero ſi quis Lucianum vel obiter inſpexerit, inde a f. 37. facile intelliget, de Apollodoro eum ne cogitaſſe quidem: tam diuerſas fabulas, diuerſumque fabularum ordinem ille ſequitur; inſtituto quoque prorſus alieno vtitur; nam fabularum a pantomimis ſaltari ſolitarum recenſum agit.

Etiam

Etiam Tzetzae Commentario ad Lycophronem perlecto vix tuto pronunties, quaenam ex Apollodoro profecta esse videri debeant: hariolari autem de hoc vel illo et diuinare parum fructuosum est.

Cum vero in compendium redegisse veteres historias ac mythos feratur Apollodorus: quaestio illa exoritur, quae in omni scriptore primo loco agitanda est, quos ille sequutus sit auctores, aut vnde sua petierit. Cui quaestioni vt recte occurram, omnino *de mythorum tradendorum et tractandorum inter veteres ratione* pauca praemittam: simulque *de mythorum natura ac ratione*, tam parum plerumque intellecta, nonnulla interponam. *) A genealogiis profecta esse videri

*) cf. Commentat. *de origine et caussis fabb. Homericar.* in Nov. Commentar. Vol. VIII. *de Theogonia ab Hesiodo condita.* in Commentat. anni 79. T. II. et Prolus. anni 1765. *de caussis fabular. physicis.*

deri debet omnis inter Graecos mythologia; duplex tamen genus a duplici cauſſa conſtitutum: aliud rerum et cauſſarum in perſonas mutatarum, vt diceretur gigni ex altero id, quod cur exiſteret cauſſam in ipſo haberet; continentur in hoc genere coſmogoniae et theogoniae, a phyſicis nonnullis ſuper rerum origine et elementorum pugna rerumque conſtituto hoc, qui nunc eſt, ordine praeceptis, paucis numero, a pinguioribus aliquot ingeniis ad ea, quae fieri viderent ac ſentirent, compoſitis, et ſermone rudi ac ſenſilium rerum notis circumſcripto, redditis; aliud genus ab heroum eorumque, qui vel gentis auctores, vrbium conditores, vel rerum geſtarum virtutisque fama clari fuiſſent, originibus erat ductum, cum natales eorum et ſtirpes ab vltima antiquitate vulgo repeterent, atque etiam in his partim vetuſtas narrationes, parum luculentas, ſeque-

querentur, partim ſermonem antiquum ad fabulas comminiſcendas deflecterent, partim iisdem diis, qui in coſmogoniis erant inuenti, ad noua commenta rerumque miracula vterentur. Nam in primo illo genere, (id quod ſermonis parum elaborati natura et rerum ſenſui obiectarum ſpecie vehementer percuſſa mens ſvadere poterat,) reuocatae cum eſſent animi ſententiae et opiniones ad actiones, vt, quae cogitaret animus, tanquam geſta, aliis repraeſentaret, elementa facta ſunt perſonae, eorum incompoſite effervescentium tumultus bellum factum ac pugna, eaque multis modis narrata, modo Titanum, modo deorum, modo Gigantum: ita inuenta ſunt deorum nomina, et naturae, et res geſtae: in quibus vulgares forte ſuperſtitiones ac notiones nonnullas ſequuti ſunt auctores; ſed haec ad liquidum perducere nullo modo poſſumus. Ab his iisdem diis vulgares

gares inter Hellenas religiones poſtea partim natae, partim, cum aut caſus aut opinio aut aduenarum auctoritas eas inuexiſſet, melius conſtitutae ſunt; ab iisdem heroum magna ex parte ſtirpes duci coeptae. Nec modo ea vulgo hominum ore et narratione trita, verum et carminibus vatum frequentata ſunt.

Cum longa aetas, vt credere par eſt, multa iam in his mutaſſet, flexiſſet, ornaſſet: ad Homeri et Heſiodi tempora deducta res eſt. Accepere illi fabulas, ſeu, quo vocabulo lubentius vtor, mythos, non inuenere: qua de re alio loco diſputatum. *) Fuerant enim, vt et ipſa re, et multis poetae vtriusque locis, et expreſſa antiquitatis fide intelligitur, multi ante eos vates, qui hymnis deorum, heroum laudibus, et varii generis et argumenti ἔπεσι ſuis mythos varie multumque tractauerant: ſeruaſſe videtur nonnulla

*) In Commentationibus memoratis.

nulla ex his hominum memoria etiam poſt Homeri tempora: ſed, vt fit, ſermonis antiqui horror, in multis etiam obſcuritas verborum et ambiguitas, priſca illa carmina in contemtum adduxit ſenſimque animis et memoriis hominum excuſſit. Extitere ſerius paſſim alii, qui ſua carmina veterum vatum nominibus venditarent; quorum tamen nullam eſſe rationem habendam per ſe intelligitur.

Succeſſit poetarum aetas, quos *cyclicos* vocabulo parum definito appellare ſolent, modo a cyclo mythico, inde a genealogiis deorum vsque ad Troiae excidium et Achiuorum reditus conſtituto, modo quod ipſi inter ſe cyclum aliquem epicum conſtituunt: hoc eſt, cum ii poetae ἔπεσιν exponerent fabulas veteres poſt Homerum et Heſiodum, recenſus eorum ita a multis eſt factus, vt modo cum Homero et Heſiodo, modo ab iis ſeorſum claſſem aliquam poetarum conſtituerent.

Sed

Sed nihil de numero habemus definitum; et confundunt cum veteres tum recentiores plerumque cyclum mythicum et epicum, et tertio loco cyclum Dionyſii, de quo poſtea videbimus. Ex poetis his, qui ἔπεσι veteres mythos expoſuere, alii coſmogonias, theogonias et heroogonias perſequuti ſunt, alii priſcas Hellenicarum gentium narrationes de ſtirpium ſuarum auctoribus et conditoribus. Alterius huius generis magna pars intra ſollennia argumenta belli Troiani ſubſtitit: vti is, qui Iliadem paruam, qui Cypria carmina, Arctinus Mileſius, qui Αἰθιοπίδα de Memnonis rebus, qui Ἰλίου πέρσιν condiderat; item Νόστων auctores, et Telegoniae; alii noua argumenta, ex priſcis tamen carminibus plerumque repetita, tractauere, inprimis res Herculis et res Thebanas: fuit adeo *Heraclea* non vno auctore; (cf. Not. p. 326.) porro Thebaides plures; τὰ ἔπη εἰς τὸν πόλεμον τῶν Ἐπι-

Ἐπιγόνων; Ἀλκμαιωνὶς et quae Thebarum initia perſequuta eſſe videtur ἡ Εὐρωπία. Tum vero Ἀργοναυτικὰ, nec vnius auctoris. Fuit Μινυὰς, Minyarum et Orchomeniorum fabulas complexa; ὁ Αἰγίμιος, Aegimii res in bello Dorienſium cum Lapithis geſtae; (cf. Apollod. II, 7, 7. et Not. p. 476.) Meliſandri Λαπιθῶν καὶ Κενταύρων μάχη; in Argolicis fuit Φορωνὶς, nobile epos, tum Δαναΐς; in Creticis alia ἔπη; in Atticis Θησηὶς, cumque his forte coniuncta τὰ Ἀμαζονικά. De toto hoc vatum et *poetarum cyclicorum* genere velim vt exiſtat aliquis qui ſecundum ea, quae hic delineata ſunt, agat accurate, notitias et fragmenta colligat, diſpeſcat, ex iisque ea, quae tractata fuerunt, et quo ordine, quantum fieri poteſt, adumbret. Poterunt forte ſic nonnulla melius conſtitui ſuper antiquarum aetatum hiſtoriis, litteris, religionibus et philoſophia: de quibus plerumque ex ſerio-

rum ſcriptorum iudiciis ſtatuere ſolemus. Commune vero id fuit omnibus, vt *veteres popularium narrationes*, quae ore hominum adhuc ferri ſolitae eſſent, verſibus includerent, carmine traderent et ornarent, adeoque hiſtoriarum prima elementa conderent.

At illi, *qui coſmogonias ac theogonias* poſt priores illos *recoxere*, a phyſicis, quaecunque tandem illa pro iis temporibus fuere, placitis et philoſophematibus omnino diſceſſere, nec niſi voluptatem audientium in deorum mythis exponendis propoſitam habuere; iidem adeo pro conſilii ratione multa variare, mutare, ornare; ita vt, quid primis mythorum auctoribus propoſitum fuerit, in nonnullis iudicio ſatis probabili, in aliis ne probabili quidem coniectura, aſſequi liceat. Ex hoc genere fuere *Titanomachiae*, *Gigantomachiae*, Carmina *de Typhoeo*. Tranſitum etiam eſt ad ſingula ge-

genera: ita *Epimenides* Curetum et Corybantum res cum theogonia coniunxerat.

Minus reprehendendi sunt *poetae physiologi*, seu veteres illi philosophi, qui de rebus physicis commentati carmine scripsere, et pro temporum suorum ratione sermone illo prisco poetico veterum mythorum vsi sunt, testantibus id fragmentis *Empedoclis*, quae vtinam in vnum corpus collecta et docte disposita haberemus! Sed fuere ex eodem genere plures libri, Pherecydis quidem Syrii prosa sed carmini propiore, etiam Heracliti, Democriti, cuius oratio potius poema erat: (Cic. Or. 20.) versibus autem Xenophanis, Parmenidis. Nec vero hi fabulas interpretati, sed *vetere mythico sermone philosophati sunt.*

Novum mythologiae genus constituisse putandi sunt poetae, ex quo tempore fabulis *pro ornamentis poeticis* vsi sunt; in quibus adeo adhibendis id ma-

xime sectarentur, vt ad consilii rationem, carminis naturam, animi lubitum, fabulas tractarent, laudemque in hoc ipso quaererent, si fabulam ingeniose variarent et vulgata novo modo exponerent. Ita ab historiae ac famae acceptae fide omnino est discessum. Principes in hoc genere sunt *lyrici*, tum *dramatici*, inprimis *tragici*, qui veteres fabulas argumentum carminum ac fundum constituerunt, dramaticae autem poeseos naturae consilioque eas ita accommodarunt, vt interdum vix vmbra aliqua antiquae narrationis supereset. Tota haec fabularum stirps et natio, vt ita dicam, segregari debebat a ceteris. Fuere quoque qui τὰ τραγῳδούμενα, fabulas tragicorum ingeniis mutatas, seorsum libris conderent, vt Asclepiades. At Grammatici mox reliquis fabulis tragica haec argumenta intulere omniaque temere et praue miscuere. Ad hoc genus referenda quoque saltatio

pan-

pantominorum: extat apud Lucian. de Saltat. c. 38 longus recenſus fabularum per genera et capita deſcriptarum, quae in hoc dramatum genere exhiberi ſolebant. Nihil tamen ad cycli ordinem et ſeriem illa facere videri debent, etſi a Coelo et Titanibus initium enarrationis ducitur. Fuere qui in *luſtrationibus*, *expiationibus* ac *teletis* exponendis ſubſiſterent, alii qui per vatum praedictiones et per oraculorum eventa narrationes praecipitarent: vt *Euphorion* Chalcidenſis in Chiliadibus, ſaltem libro quinto.

Inter haec de conſcribendis *gentis ſuae hiſtoriis* cogitare coeperunt viri prudentiores. Occupata iam erant antiquiora pleraque carminibus ſuperiorum aetatum: itaque prima hiſtoriarum inter Graecos elementa, vt in Acuſilao Argiuo, in Hecataeo, (nolo Cadmum Mileſium ac Pherecydem Syrium laudare, cum de iis tam incerta ſint omnia) ducta fuere ex

deorum genealogiis et heroum rebus geſtis, adeoque e mythis popularibus. Hinc intelligitur, cur antiquiſſimorum ſcriptorum libri inſcripti erant *περὶ Γενεαλογιῶν*, vt *Acuſilai*, *Hecataei*, cuius exordium hoc erat: *Ἑκαταῖος Μιλήσιος ὧδε μυθεῖται. τάδε γράφω ὡς μοι ἀληθέα δοκέει εἶναι. οἱ γὰρ Ἑλλήνων λόγοι πολλοὶ καὶ γελοῖοι, ὡς ἐμοὶ φαίνονται* (ap. Demetr. Phaler. ſ. 12.) Omnino illi antiquiores hoc vnum ſibi propoſitum habebant, vt memorias rerum, quales accepiſſent, vulgarent, *ἐν αἷς καὶ μῦθοι τινὲς ἐνῆσαν ὑπὸ (ἀπὸ) τοῦ πόλλοῦ πεπιστευμένοι χρόνου καὶ θεατρικαί τινες περιπέτειαι πολὺ τὸ ἡλίθιον ἔχειν τοῖς νῦν δοκοῦσαι.* Dionyſ. Halic. de Thucyd. Iudic. p. 275. B. Hudſ. Quem eundem morem, vt traderet *ſine criſi*, ſed cum fide, narrata, qualiacunque acceperat, ſequutus eſt Herodotus. Neque adeo mirum, eos, qui primi hiſtoricorum nomine inſigniuntur inter Graecos, ad noſtrum iudicium,

cium, mythographos verius fuisse: quandoquidem omnis *vetus historia* mythorum expositione continebatur: non quasi excogitarent quisque fabulas, quas pro rebus gestis et euentis venditarent, verum, quia populorum origines his ipsis mythis inuolutae et traditae erant. Memorabilis in hoc genere esse debuit opera *Dionysii Milesii*, qui circa bellum Persicum vixit, et Μυθικὰ, Τρωϊκὰ et Κύκλου ἱστορικὸν condidit, eoque ipso inprimis clarus auctor Cycli mythici habitus est. *) Porro a *Pherecyde Atheniensi*, qui ante Xerxis expeditionem in Graeciam vixit, ἱστοριῶν opus decem libris, ab *Hellanico* circa idem tempus plures historiae antiquae Graecae singularibus libellis fuere perscriptae, aliae ab eius discipulo *Damaste* Sigeensi, et sic porro. Traducta opera est ad κτίσεις, h. e. ad mythos

*) Valkenaer ad Eurip. Phoen. p. 734. Ad Virgil. T. II. p. 221.

de *vrbium et insularum originibus*; tum pluribus eodem opere comprehensis, ad περιηγήσεις et περιόδους, vt ab ipso *Hecataeo*, cuius Ἀσίας περιήγησις, Εὐρώπης περίοδος fuit: cum quibus primum geographumena nonnulla scribentibus subnata esse videntur. Inter haec, *ad temporum quoque rationes* aduersi sunt animi, cum ad eas dispescenda esse ea, quae tradita erant, intellectum esset; fuere etiam, qui *chronica* attingerent: inque primis *Theagenes* Rheginus circa Cambysis tempora, tum *Hippys Rheginus*; fuere qui ἀναγραφὰς *sacerdotum Argiuarum* et *Sicyoniorum* scripto comprehenderent; alii qui singularum vrbium res ac tempora notarent, vt Samiorum, Lydorum, Argiuorum, Sicyoniorum, Athenienſium.

Ex his, quos adhuc commemoraui, principes illi auctores historiarum seu mythorum carmine scripsere; inde alii, in-

inque his primo loco Cadmus Milesius, Pherecydes Syrius, Acusilaus Argiuus, Hecataeus Milesius, (quis reliquis prior rem tum nouam tentauerit, incerta fama fertur) ad solutam orationem sermonem refinxere, *) vt tamen prima huius generis pericula poeticae orationi essent propiora. (Sic intellig. Strabo lib. I. p. 34. (18) et cf. in *Ind. Auctt.* voc. *Acusilaus* et *Pherecydes*.) Processum tandem est ad illud *historiarum genus*, quod eo nomine *vere* dignum haberi debet, vt perscriberentur ea, quae euenisse aliquis aut ipse vidisset aut ab aliis, qui viderant, cum fide traditum accepisset. Cuius generis cum condita essent praeclara opera, a *Dionysio Milesio* τὰ μετὰ Δαρεῖον, ab *Antiocho* Syracusano, rerum Sicularum scriptore, ab *Herodoto*, *Thucydide*, *Xenophonte*, *Philisto*, *Theopompo*, *Ephoro*, qui res Hellenicas ab occupata

*) nunc hi συγγραφεῖς, illi ἐποποιοί.

per Heraclidas Peloponneſo repetitas ad Philippi R. tempora deduxerat, *Calliſthene*, *Timaeo* et aliis, diſpici coeptum eſt de *hiſtoriarum*, quas diuerſas diuerſarum aetatum diuerſi expoſuerant, *corpore* aliquo condendo, vt inde ab Hellenum originibus perpetua Graecarum hiſtoriarum extaret narratio, quae cum voluptate et cum fructu legi poſſet. In quo genere res ipſa poſtulabat, vt ſcriptores mythos veteres Graecis hiſtoriis praefigerent et hiſtoricum corpus ita conficerent, vt a mythicis temporibus ad aeuum hiſtoricum procederent. Qui primus id tentaſſe fertur, eſt *Anaximenes Lampſacenus*, idem qui Philippi et Alexandri res perſcripſit: ab eo enim edita fuerunt τὰ Ἑλληνικὰ inde a Theogonia vsque ad pugnam Mantineenſem Ol. CIV, 2. pertexta. (Diodor. XV, 89.)

Hoc tramite cum incederent ſcriptores, vt mythica hiſtoricis praemitterent,

pro-

procliuis fuit via ad commentum illud, quo mythi et ipſi in hiſtorias verti et, tanquam res vere geſtae, cum cauſſis et conſiliis narrari coepere. Signum ſuſtulit hoc in more inprimis *Ephorus*, qui Tityum, Pythonem, (v. Strab. IX. p. 647 A.) Gigantes, fuiſſe tyrannos narrabat. Simili modo expediebat fabulas de Lycurgo, de Minoe, de Rhadamantho, de Ioue, Curetibus et ceteris fabulis; quo fere more, inepto ſatis, Palaephatus tentauit fabulas. (v. Theon Progymn. c. 6. p. 91. 92.) Efflorescere coepere inter haec litterarum ſtudia *Alexandriae*, inque his conuerſi animi ad lectionis copiam varietatemque, et ad poetarum doctrinam. Inquiſitum nunc eſt in hiſtoriam mythicam alio modo ac conſilio. Primum enim *congeſta* et *collecta* ſunt ex antiquis poetis et ſcriptoribus ea, quae *ſparſim* erant tradita aut quae videbantur eſſe *recondita*, eaque alii carmine complexi ſunt,

vt

vt *Lycophron* in Alexandra, *Callimachus in Αἰτίοις*, *Aratus* in Phaenomenis, *Apollonius* in Argonauticis, *Rhianus* in Heracleade et in aliis, tum vero multo maxime *Euphorion* Chalcidenſis, cuius Ἄτακτα (h. e. *σύμμικτα*) ſeu Μοψοπία (h. e. Attica in V Chiliades diuiſa) multis ſerioribus auctoribus ante oculos fuit. Alii ſoluta oratione ſua perſcripſerunt; inque his primo loco *Apollodorus* noſter commemorandus venit. Fuere porro qui *ad interpretationem poetarum* verſi fabulas exponerent grammatici, atque ſic ortum dedere *Scholiorum* generi, *quo fabulae veteres* modo ſecundum *cyclicos* aut *τραγῳδούμενα*, modo ſecundum *ſingulos auctores exponuntur;* quae vtinam integriora haberemus! nunc enim illa plerumque admodum turbata, potioribus omiſſis conciſa, ſeriorum grammaticorum nugis interpolata ſunt, vt interdum difficile ſit, aliquid expeditum dare.

ex

Ex priore illo genere Grammaticorum, qui fabulas veteres, inprimis exquisitiores et doctiores, conquirerent, exorti sunt, qui hoc studium miris modis deprauarent. Sanior quidem et verior ratio antiquas res recensendi, ad certum consilium reuocandi, et pro natura et indole suorum quasque temporum accurate constituendi, substitit in paucis; seruasse illam videntur qui *temporum rationes* indagarent et *chronographias* componerent; quod ab *Eratosthene*, *Castore*, *Apollodoro* factum; tum nonnulli ex iis, qui res Athenienſium priscas ad tempora sua reuocarunt. (v. Not. p. 808 sqq.) Attigere nonnulla *auctores periplorum*, *periegeseon* et *geographumenon*, vt *Agatharchides* Cnidius, *Mnaseas* Patrensis, *Dicaearchus*, cuius fragmentum *βίου Ἑλλάδος* praeclarum habemus, et ipse *Apollodorus*: de quo v. in Fragment.; alii, qui *περὶ Νήσων* scripsere, in quibus notabiles *Semus*

De-

Delius, *Philoſtephanus*, *Heraclides*. Contra fuere alii, qui, *Theopompi* forte exemplo, cuius θαυμάσια memorantur, *incredibilia*, *admiranda*, *noua* et παράδοξα, ſeu phyſica ſeu hiſtorica, inque his etiam *mythica*, congererent, in quibus clarum nomen fuit *Alexandri Polyhiſtoris*, Sullae temporibus, et *Nicolai Damaſceni*, qui ſub Auguſto vixit; prodiit inter hoc genus ſcriptorum, qui ingenii oſtentationem in hoc quaererent, vt modo nouas fabulas procuderent, modo veteres ignotas reuocarent, modo ex κτίσεσιν et ex populorum hiſtoriis aut ex periegeſeſin obſcuras et reconditas fabulas proferrent, aut τὰ κατὰ πόλεις μυθικὰ congererent,*) modo in miris transfor-

*) Ex hoc genere *Antiochus* ſcriptor ab Athenodoro laudatur ap. Ptol. Heph. 5. p. 324. Extiterunt quoque qui *ciuitatum illuſtrium* mythologias conderent, partim gratiae popu-

al-

formandorum corporum narrationibus operam luderent. Ex omnibus his generibus, poſt multos, qui periere, vnus et alter aut integer aut per Photii excerpta eſt ſeruatus. *)

Inter haec in *interpretandis* et ad certam rationem reuocandis *fabulis priſcis* nonnullorum partim *philoſophorum*, partim *grammaticorum*, opera fuit collocata, infelix plerumque, lubrica, et a nullis bene conſtitutis elementis et principiis profecta.

Sunt

larium aucupandae, partim ingenii oſtentandi ſtudio. Sequebantur in his modo κτίσεις illas ſuperiorum, modo vnam et alteram fabulam in Argonauticis, Heracleis, Troicis et ſic porro commemoratam, et eam nouis figmentis ornabant. Eiusmodi ſcriptores fuere, qui de *Heraclea* ad Pontum agerent; qui *Antiochiae* vrbi fabulas Hellenicas accommodarent.

*) Ex iis *Ptolemaeus* Hephaeſt. f. exemplum eſt inepti Grammatici, qui abſurdiſſima quaeque cumulat.

Sunt sane studii huius vestigia valde antiqua iam in Lyricis, cum in fragmentis, tum in *Pindaro*, qui impietatis in deos crimen vt fugeret, fabulas nonnullas in meliorem sensum interpretatur, vt de Pelope a diis gustato statim Olymp. prima. Mox consilio ac decreto animi id aggressi sunt *Anaxagoras* et familiaris eius *Metrodorus* Lampsacenus ἐν τῷ περὶ Ὁμήρου. Anaxagoras quidem, qui primus de virtute et iustitia Homerum scripsisse dixerat, ad ethicam doctrinam fabulas accommodare voluisse videtur; Metrodorus autem eas ad physica deflexisse; *) hic quidem perabsurda sequutus, vt

*) Diog. Laert. II, 11. Tatian. ad Graecos c. 37. Plato in Ione, ad quem M. G. Mullerus noster p. 10 sqq. bene de his egit, et suppleuit Schowii Comment. ad Heraclid. Allegorias. Spectant ad Anaxagoreum interpretandi morem verba, quae alibi legere non memini, apud Syncellum

vt exemplis a Tatiano commemoratis intelligitur. Memorat hic idem *Steſimbrotum Thaſium*, iam Socrati laudatum apud Xenophontem in Sympoſio, et *Glauconem* Plato in Ione, hunc quidem ignotum, illum a Strabone quoque memoratum et a Tatiano. Anaxagorae exemplum ſequutus *Socrates* allegoricae in primis interpretationis ſigna ſuſtuliſſe videri poteſt, quae ſequentes *Plato* et diſcipuli, inprimis vero *Stoici*, *Zeno*, *Clean-*

lum p. 119 B. ed. Ven. Προμήθεια γάρ ἐστιν ἐν ἀνθρώποις ὁ νοῦς, ἑρμηνεύουσι δὲ οἱ Ἀναξαγόρειοι τοὺς μυθώδεις θεούς· νοῦν μὲν, τὸν Δία· τὴν δὲ Ἀθηνᾶν, τέχνην· ὅθεν καὶ τό· Χειρῶν ὀλλυμένων ἔμμει πολύμητις Ἀθήνη. Melius Democritus in mythorum ratione verſatus eſſe videtur; nam is ipſe ſpiritus poetici capax de *Homero*, *de poeſi*, egerat: de illo quidem ſic profatus: Ὅμηρος φύσεως λαχὼν θεαζούσης, ἐπέων κόσμον ἐτεκτήνατο παντοίων: v. de eo Valeſ. de Critica I, 10.

Cleanthes, *Chryſippus*, omnes veterum mythorum rationes ad meros luſus nugasque redegerunt; omni enim ſermonis priſci genio, veteris hiſtoriae indole, poeticesque natura, neglecta, ſimilitudines rerum verborumque, plerumque ex etymologiis inanibus, indocte captarunt; natumque inde eſt importunum illud grammaticorum genus, qui allegorias veterum mythorum explicare vellent, ipſi omnis idoneae doctrinae expertes. Praeiuerant tamen iis alii multo doctiores, in his ipſe Ariſtarchus. Verum ad haec, quae Apollodoro in mythicis ſeriora ſunt, deſcendere nunc non licet.

Subnata etiam rhetorum ſtudia fabularum ſeu exornandarum antificio rhetorico, ſeu vt in ſpeciem hiſtoriarum verarum eas transferrent; vt res Herculis, Theſei, aliorumque eodem modo et colore ac res geſtas Ageſilai aut Epaminondae exponerent, cauſſas, conſilia, prudentiam

tiam ciuilem, interponerent, omninoque pragmatice mythos nobis reconcinnarent: qua scriptionis fraude ipse *Diodorus* Siculus suam historiam contaminari passus est. *)

Nec vero vllum omnino litterarum genus mythos facile intactos relinquere potuit: itaque Chronographi, Geographi, Astronomi, Archaeologi, Physici, Philosophi, qui dogmatum historias perscripsere, fabulas veteres saepe commemorarunt, variis de consiliis et caussis, multaque, incuria an studio, in iis mutarunt ac nouarunt. Accessere numi, deorum et heroum patriorum res insigniores, interdum et satis obscuras, adumbrantes. Ita, vt deorum nomina ne recitem, Herculis, Persei, Dioscurorum facta in

*) Ex Herculis fabulis, a rhetoribus et sophistis tractatis, specimen proposui in Commentatione de Hercule Musagete in Commentationib. Soc. Gott. T. III.

numis expreſſa ſunt, nec ſine variatione.

Verum haèc omnia a me eo dicta ſunt, vt, quo loco *Apollodori bibliotheca* habenda ſit, perſpicuum fiat. Cum ii, qui hiſtoriarum Graecarum vno opere corpus complexi erant; mox ii, qui hiſtorias catholicas contexuerant; tempora mythica in fronte voluminum collocaſſent: e quo genere Diodorum habemus Siculum; Apollodorus alio conſilio eosdem mythos collegiſſe videtur, vt vno volumine proponeret *compendium eorum mythorum*, qui *a poetis* maxime eſſent *frequentati*; inprimis, qui in Cyclo epico occurrerent. Manifeſtum hoc fit comparatione eorum, quae Proclus in Chreſtom. (ap. Phot. Cod. 239. notiſſimo ſed claſſico loco) cyclo epico comprehenſa dixit. Multa tamen attexuit, quae in aliis poetis, etiam in tragicis et lyricis, occurrerent; id quod epigramma quoque in Apollodori bibliothecam teſta-

tur

tur. *) Omnia haec ordine diſpoſuit lucido, partim ad ſua genera, partim ad

*) Αἰῶνος σπείρημα ἀφυσσάμενος ἀπ' ἐμεῖο
παιδείης, μύθους γνῶθι παλαιγενέας·
μηδ' ἐς Ὁμηρείην σελίδ' ἔμβλεπε· μηδ' ἐλεγείην,
μὴ τραγικὴν μοῦσαν, μηδὲ μελογραφίην,
μὴ κυκλίων ζήτει πολύθρουν στίχον· εἰς ἐμὲ δ' ἀθρῶν
εὑρήσεις ἐν ἐμοὶ πάνθ' ὅσα κόσμος ἔχει.

Poemation hoc, cuius auctor neſcio an nimis magnifice de Apollodori libello ſenſerit, iam Photius in ſuo codice legerat: Cod. 186. Relatum quoque in Anthologiam Epigramm. Planudeam Steph. p. 534. Brunck. Anal. T. III. p. 271. laudatum paſſim a viris doctis, inprimis a Salmaſio ad Solin. p. 597. qui edit: Αἰώνων σπειρήματ' ἀ. et εἰς μὲ γὰρ ἀθρῶν. Vertendum autem ſic arbitror: *Hauriens orbem* (cyclum) *eruditionis antiquitatis, diſce ex me* (libellus loquitur) *veteres fabulas, neque Homericum volumen inſpice, nec elegias, aut tragicam muſam, aut carmina lyrica, aut cyclicorum poetarum carmina require; me enim inſpecto inuenies cuncta quae mundus habet.*

tempora ſua reuocando; etſi nolim praeſtare Ioſephi Scaligeri illud, quod dixit totam Apollodori bibliothecam facile κατὰ γενεὰς in certum Chronicum nos coniicere poſſe. Interea iis, quibus interpretandus eſt hic libellus, magnam vtilitatem afferre poteſt *Simſoni Chronicon*, in quo ad ſingulos annos res heroum, plerumque ex Apollodoro, adſcriptae ſunt. Nec tamen, quantum quidem aſſequi licet, Apollodorus e poetis cyclicis ipſis, ſi Heſiodum excipias, ea excerpſit; ſed ſequutus eſſe videtur *auctores mythicos*, quorum etiam nomina interdum apponit. Principes ex iis ſunt, Pherecydes, Acuſilaus, alii, de quibus*) cum ſigillatim tum in Indice auctorum ab Apollodoro laudatorum nonnulla ſunt di-

*) etſi interdum poeticas voces et formas retinuit: v. c. I, 9, 8. τὰ ῥεῖθρα. τὰς βάσεις. I, 9, 2. τὴν ἐναντίαν μοῦσαν μελῳδῶν. I, 7, 4. p. 28. τὰ κύματα.

diſputata: operaque a me data eſt praecipue, vt indagaretur vbique, quantum fieri poterat, quem auctorem in iis, quae narraret, ſequutus eſſet Apollodorus.

Eſt vero haec praecipua Apollodori laus, quod ſeruauit ille multorum veterum carminum argumenta, multa ex veteribus mythographis, qui periere, etiam cycli epici veſtigia aliqua. *) Pro

*) Cyclus ille epicus vt ex Procli Chreſtomathia, nam egerat ille περὶ τοῦ λεγομένου ἐπικοῦ κύκλου, enotauit Photius Cod. 239. p. 982. ed. Rothom. ἄρχεται μὲν ἐκ τῆς Οὐρανοῦ καὶ Γῆς μυθολογουμένης μίξεως· ἐξ ἧς αὐτῷ καὶ τρεῖς παῖδας γινώσκουσιν Ἑκατόγχειρας καὶ τρεῖς ἑτέρους ἀποτίκτουσι Κύκλωπας. διεξέρχεται δὲ περὶ θεῶν, τά τε ἄλλα τοῖς Ἕλλησι μυθολογούμενα, καὶ εἴπου τι καὶ πρὸς ἱστορίαν ἐξαληθίζεται. καὶ περατοῦται ὁ ἐπικὸς λόγος, συμπληροίμενος ἐκ διαφόρων ποιητῶν, μέχρι τῆς εἰς Ἰθάκην ἀποβάσεως Ὀδυσσέως, ἐν ᾗ καὶ ὑπὸ τοῦ παιδὸς Τηλεγόνου, ἀγνοοῦντος ὡς πατὴρ εἴη, κτείνεται. cf. Salmaſ. ad Solin. p. 594 b. 595 a. add. ad Aen. II. Exc. I. pr.

commendatione habendum tandem illud, quod non interpretationes phyſicas aut allegorias immiſcuit, quodque nec adhaeſit fabulis Orphicis, in quibus multa occurrebant abſurda, inprimis de Hercule, Dionyſo, Hecate, Proſerpina, Cerere.

De bibliotheca hac locus claſſicus eſt Photii, qui *) eam legiſſe ſe profitetur: li-

*) Ἐν τῷ αὐτῷ δὲ τεύχει (volumine quod Cononis L. narrationes complectebatur) καὶ Ἀπολλοδώρου γραμματικοῦ βιβλιδάριον ἀνεγνώσθη μοι. Βιβλιοθήκη αὐτῷ ἡ ἐπιγραφή. περιεῖχε (f. δὲ) τὰ παλαιότατα τῶν Ἑλλήνων, ὅσα τε (f. γε) περὶ θεῶν καὶ ἡρώων ὁ χρόνος αὐτοῖς δοξάζειν ἔδωκεν, ὀνομασίας ποταμῶν καὶ χώρων καὶ ἐθνῶν καὶ πόλεων. ὅθεν καὶ τὰ πολλὰ ὅσα εἰς τὸ ἀρχαῖον ἀνατρέχει, καὶ κάτεισι μέχρι τῶν Τρωϊκῶν· καὶ ἀνδρῶν τινων πρὸς ἀλλήλους μάχας καὶ ἔργα ἐπιτρέχον. καὶ τῶν ἀπὸ Τροίας πλάνας τινὰς, μάλιστα δ' Ὀδυσσέως, εἰς ὃν αὐτῷ καὶ ἡ ἀρχαιολογία καὶ καλήγει. σύνοψις δ' ἐστὶ τὰ πολλὰ τοῦ βιβλίου, καὶ (f. delendum καὶ) οὐκ ἄχρη-

στος

libellum appellat, aitque contineri in eo *res antiquiſſimas Graecorum* et *quae de diis et heroibus opinati ſint.* Obſcurius dictum hoc: ὅσα τε περὶ θεῶν καὶ ἡρώων ὁ χρόνος αὐτοῖς δοξάζειν ἔδωκεν, (f. παρέδωκεν) *quae de diis et heroibus tempus ſeu temporum decurſus ipſis opinanda dedit.* ſiue vt ſit: *quae de rebus tanto temporum interuallo remotis opinati ſunt homines*, ſeu: *quae longo aeuo tradita acceperunt et profeſſi ſunt.* Sane in libello, quem habemus, continetur ſumma eorum quae de diis heroibusque tradi ſolita. Sequitur: in eodem libello contineri *appellationes fluminum, regionum, gentium et vrbium:* ὀνομασίας ποταμῶν καὶ χώρων καὶ ἐθνῶν καὶ πόλεων. In eo quidem quem nunc habemus, pauca id

στος τοῖς τὰ παλαιὰ ἐπὶ μνήμης ἔχειν λόγων μεταποιουμένοις. ἔχει δὲ καὶ ἐπίγραμμα τὸ βιβλιδάριον οὐκ ἄκομψον τόδε; Αἰῶνος σπείρημα etc. quod ſup. p. 937. appoſui.

genus occurrunt: dicemusne eum pleniorem lectum esse a Photio? sed potuere plura exempla esse in iis, quae periere in calce libelli; vbi ab Achiuis, qui Troia redierant, vrbes conditae narrari potuere; sunt tamen etiam in iis, quae superstant loca nonnulla huius generis, I, 6, 3. p. 23. de Haemo monte I, 8, 6. p. 39. vrbs Oenoe condita. p. 44. vrbs Salmonea. p. 46. Pylus. p. 61. fluvius Harpys. p. 67 Tomi. p. 69. Apsyrtides. p. 75. Media. et sic porro. Quod pergit: „*multa in eo ad antiquissima tem-*„*pora spectare, eumque ad Troiana vs-*„*que tempora descendere*„ eo ipso intelligitur id, quod iam dictum est, hoc Apollodori libello cyclum mythicum esse comprehensum, quippe qui et ipse substitit in Νόστοις, seu erroribus Achiuorum a Troia redeuntium, locoque nouissimo Vlyssis res fuisse expositas. Sunt tamen lib. II, 8. de Heraclidarum in Pe-

lo-

ponnesum profectione fatisque nonnulla interposita, quae ad annum post excidium Troiae XC. progrediuntur. Apollodorum quoque „*virorum nonnullorum „pugnas inter se resqus gestas*„ narrare, in nostro libello videas, v. c. bellum Amphitryonis, bellum Thebanum, Epigonorum. Quod tandem capta iam Troia errores quosdam commemorauit, maxime Vlyssis, in quem eius antiquarum rerum narratio definit, id ad ea spectat, quae interciderunt. Subiicit his Photius: „*compendiosam quandam esse* (σύνοψιν) *maxima ex parte huius libelli narrationem, iis „non inutilem, qui vetera complecti velint „memoria.*„

Hactenus Photii censura Apollodoreae bibliothecae: quae mihi quidem libelli argumentum non nimium diligenter et subtiliter referre videtur. Idem in censura libelli Acestoridae *τῶν κατὰ πόλιν μυθικῶν*, qui scriptor sapienter mythos

thos ſuae quosque ciuitati, prouti in ea ferebantur, reliquerat, multa in eo occurrere monet, quae cum alii dixerant, tum Apollodorus in ſuam bibliothecam retulerat — ἅτε καὶ Ἀπολλόδωρος ἐν τῇ αὐτοῦ εἶπε βιβλιοθήκῃ.

Poterant nonnulla ex iis, quae Photius adſcripſit, dubitationem facere, ſitne hoc opuſculum quod habemus illud ipſum, quod et quale ab Apollodoro profectum eſt. Eam ſuſpicionem firmare poteſt hoc, quod paſſim laudantur nonnulla ex Apollodoro, quae in eo non reperiuntur. Enimuero ſunt illa aut ex vltima bibliothecae parte, quae interiit, aut ex aliis Apollodori libris, in quorum fragmentis illa redhibentur. Nos verum Apollodorum habere, negabat Voſſ. in Melam I, 8. (p. 591. ed. A. Gron.) non videns, libros περὶ θεῶν et βιβλιοθήκην diuerſos fuiſſe libros. Pro epitome maioris operis hanc habuere Barth.

I. Theb.

I. Theb. 121. Aduerſ. LIII. c. 1. ab eadem fraude opinionis illaqueatus, qua Voſſius, Reineſ. Epp. ad Daum. 85. p. 216. Burm. Catal. Argon. in *Calais* et Faber; quem refellit Gale Diſſ. p. 37. et in not. p. 64. (ad p. 155, 27.) Minus quidem foedatus corruptelis ad nos peruenit Apollodorus quam *Hyginus*, in quo interdum vix veteris Grammatici veſtigia agnoſcas; interpolatus idem miris modis. Proceſſerat et ille a genealogiis deorum; hinc nonnullis de Cadmi ſtirpe praemiſſis ſequuntur Argonautica f. 12-27. tum Aloidae f. 28. res Herculis f. 29-36. Theſeus cum Creticis et Atticis f. 37-48. Interpoſitis multis diuerſiſſimi argumenti, ſubiiciuntur fabulae Thebanae inde a Laio 66-76. Tyndarei ſtirps 77-81. Pelopidae 82-88. hinc fabulae Troianae, et Achiuorum, qui ad Troiam venere 89-127. inde iterum diuerſiſſimi argumenti fabulae, inter quas nullum vinculum agnoſcas. Interea

ea negari nequit, et ipsum libellum Apollodori nos habere valde interpolatum, et multis locis lacunosum, mutilum et truncatum; nec mirum, cum ipsum libelli argumentum homines inuitaret, ut margini aliunde sibi nota adscriberent, aut concise dicta explerent, alia expungerent vt minus nota. Praeterea omnia exemplaria, quae habemus, nimis recentia sunt et propagata ex vno non admodum antiquo, valde corrupto, et vocum litterarumque compendiis obscuris et ambiguis laborante, quae librarii indocti non assequi poterant.

Aegius, qui primus Apollodorum vulgauit (Romae 1555, 8.) eum narrat *fuisse sic mutilum, sic mancum, sic lacerum, sic inuersum, ut in eo restituendo — volumina versare necesse fuerit.* Non ferebat illa aetas, vt editores singula, quae de suo addebant vel mutabant, testata facerent; nunc aliorum codicum comparatio

ratio satis declarat, eum infinitis in locis scriptorem correxisse et interpolasse, plerumque ex Scholiaste Lycophronis, Homeri, Apollonii et ex Diodoro, interdum etiam ignoratione seu sermonis seu fabulae. *) *Commelinus*, qui (1599, 8.) libellum recudendum curauit, Palatino codice vsus, multa eiusmodi emblemata detexerat, ea tamen, paucis exceptis, omnia reliquit, nisi quod ea, quae in Palat. cod. non reperiebantur, cancellis inclusit. Opere nondum ad calcem perducto, satis ille concessit; itaque silua variae lectionis cum annotatiunculis

*) In vertendo Apollodoro idem non parum desudasse videtur. Eadem eius versio seorsum recusa extat Antwerpiae apud Io. Belserum s. a. 8. quam Gale nouam editionem Apollodori esse putabat, item Lugduni 1608. et ad calcem Hygini et aliorum mythographorum Par. 578. 8. Germanice nec infeliciter versum habemus libellum a V. C. Meusel a. 1768. antequam ad historica studia transierat.

lis nonnullis interſperſis ex eius ſchedis adiecta fuit a neceſſario eius Iuda Bonutio; deſideratur tamen vbique vltima manus. Recenſuit eum, hoc eſt, Commelini editionem recudendam tradidit operis, aliquanto poſt (Salmurii 1661, 8.) *Tanaquil Faber*, et notulas addidit, has quidem ſubitaneas et inter legendum puto adſperſas, nec tamen docto homine indignas. Paullo poſt (a. 1675.) in Apollodorum curas ſuas conuertit *Tho. Gale*, vir doctiſſimus et in hoc litterarum genere probe excercitatus, cuius nomen praeferunt Hiſtoriae poeticae ſcriptores antiqui Apollodorus Ath. Conon. Ptolemaeus. Parthenius. Antoninus Liberalis. In excudendis quidem Graecis nulla prorſus eius opera nec fuit, nec eſſe potuit; ſed id negotium bibliopolis relictum, alteri Londinenſi alteri Pariſienſi, qui ne quidem de correctore adhibendo cogitaſſe videntur; adeo foeda

foeda et corrupta vitiis omnis generis ſunt omnia. Ad Galeum opus iam excuſum (Apollodorus quidem ad Salmurienſem editionem) apportatum fuiſſe videtur; tum ille compoſuit Notas, praeclaro doctrinae apparatu inſtructas, ſed male digeſtas, tumultuarias, et ad vſum legentium parum accommodatas: nam et nomina ſcriptorum apponit nude, et locis non diſtincte indicatis, et ex aduerſariis ſuis pleraque adſcribit tam conciſe, ſtrictim, interdum tam oblique et obſcure, vt quid de iis facias vix habeas; admiſcet alia ab Apollodoro aliena; deſtituit vero lectorem in eo quod quaerebat. Adhibuit editiones tres quae praeceſſerant, et lectionem codicis Oxonienſis, ſed parum diligenter exſcriptam. Id tamen mihi curandum eſſe putaui, vt, poſtquam ipſe ad meum ingenium in ſcriptorem commentatus eram, ſuperiores interpretes perlegerem, adeoque ex

Galeo, Fabro et Aegio, vtiliſſima quaeque in meum Notarum libellum transferrem.

Codices quidem adhibuerat *Aegius* plures; quid tamen cuique debuerit aut quae cuiusque eſſet auctoritas, pro more ſaeculi ſui, non adſcripſit, nec lectionem variantem niſi in locis paucis memorauit. Codicem potiſſimum ſequutus eſſe videtur *Metellinum*, a Iano Metellio Sequano, cui Apollodorum quoque inſcripſit, acceptum; ſed ſaepe lectione eius appoſita adiicit: „et in aliis quos vidi„ tum in vertendo Apollodoro tribus ſe codd. vſum eſſe ait; aliquo loco (ad p. 41. f.) quatuor exemplaria ſibi videre licuiſſe profitetur. In his fuit *Codex Farneſianus* ex bibliotheca Alexandri Farneſii Cardinalis, (v. ad p. 32, 2, 10. ad p. 46, 1, 15. ad p. 78, 1, 5.) *Codex Io. Honorii*, (vt ad p. 10, 1, 14. 10, 2, 7.) qui tamen, ſi recte video, vnus idemque

que cum illo est. *) *Codex Scipionis Tettii* Neapolitani (vt ad p. 41, 2, 25. 45, 1, 14.) descriptus ille ex *Rodulphi Cardinalis exemplari.* (v. ad p. 43, 2, 20. ad p. 83, 2, 14.) *Commelinus* an ipse *codicem Palatinum* comparauerit, non invenio; lectionem inde ad oram exemplaris ab eo enotatam editioni praemisit Bonutius: quoties alii codices laudantur, Aegii illi sunt. *Faber* nullum codicem scriptum habuit; Palatini lectionem saepe laudat, sed ex edit. Commeliniana. Memorat idem versionem gallicam, et reprehendit eius peccata; facta illa est a Passeratio parum docte. *Gale* passim codices commemorat; ipse nullam, nisi, vt diximus, *Oxonienſis* varietatem habuit;

*) Nam ad p. 36, 2, 5. „Μίνωι legitur ex codice Farnesiano manuscripto, Ioannis Honorii, βιβλιογράφων Graecorum voluminum multo omnium qui fuere, quique nunc sunt, et qui post aliis erunt in annis, eminentissimi.„

fuit autem hic, quantum assequi licet, ex Palatino transcriptus.

Cum Palatino omnino ceteri codices in vitiis manifestis ita conueniunt, tam corruptelis, quam lacunis et hiatibus, atque etiam interpolationibus e margine in verba scriptoris illatis, vt aut ex eo descripti, aut cum ipso ex alio eodemque codice repetiti esse videantur; vix vna alteraque satis memorabilis varietas reperitur, varietas vero lectionis fere omnis in aberrationibus indoctissimorum hominum, qui litterarum compendia assequi non potuerant, consistit; vt adeo manifestum fiat, exemplar illud, quod pro fonte fuit, iam seriore aetate, cum litterarum compendiis dudum contaminata esset scriptura, fuisse exaratum; agnosco tamen aberrationes primi et secundi gradus, hoc est alios, in quibus omnes plerumque consentiunt, alios in quibus in varias partes discedunt: vt adeo

eo probabile fiat, illa menda antiquioribus apographis insediſſe, e quibus profecta ſunt haec, quae adhuc in notitiam noſtram venerunt. Nec tamen deſunt codices nondum inſpecti. Gale laudabat codd. quos ſeruant bibliothecae Venetae, Florentinae, Palatina, Altempſiana, Montchaliana, Gallicana regia, Oxonienſis.

Contigit mihi quidem, vt ex parte horum codicum variam lectionem nanciſcerer. Quod enim iam in praefatione ad Apollodori Graeca expoſui, ex venditione publica bibliothecae Burmanni ſecundi peruenere in Bibliothecam noſtram Academicam aliquot exemplaria Apollodori variis lectionibus mſſ., vt ferebatur, inſtructa. Erant ea primum editio Salmurienſis *Matthaei Sladi* manu notata, qui Fabri correctiones, quas is alci adiecit, ad marginem appinxerat; altera Commeliniana, cum emendationibus *Iani*

Palmerii e libro eius, cuius margini adscriptae erant, descriptis; eaedem, nec integrae, repetitae erant in alio exemplari Salmurienſi; tertia Galeana, cum varia lectione *codicis Dorvilliani* diligenter exscripta: codex ipse Palatini codicis meo iudicio habendum est apographum, sed a valde indocto librario confectum. Mox memorabilis exempli humanitas Illustris Viri, *Philippi van Swinden*, apparatum variae lectionis a fratre desideratissimo Gerardo Iacobo olim in Apollodorum conquisitum *) ad me transmisit, cura

Ruhn-

*) cf. Nov. Miscell. Obss. To. III. p. 42 sq. Haeserat hic apparatus Swindenianus primum Parisiis in bibliotheca *Bozii*, post in Baronis *de Sainte-Croix*, et *Villoisoni*, vnde tandem a *Wittenbachio*, amantissimo viro, Parisiis agente, fuit ad Batauos reportatus. Expectabat ornatiss. iuuenis codicis *Gudiani* lectionem. Memoratur scilicet in Catalogo Gudiano p. 513. exemplar Salmurienſe collatum cum binis mss.

Va-

Ruhnkenii, Viri amiciſſimi. Non potui mihi temperare, quominus hanc Generoſiſſimi viri liberalitatem, iam olim commemoratam, nunc iterum meminiſſem; nunquam enim non iucunda eſt memoria eorum, quae grato quis animo recordatur. Eſt autem in hoc apparatu varietas lectionis *e codice Palatino*, nunc biblioth. Vaticanae n. 52. quae ſaltem vtilitatem habebat ad Commeliniana excerpta eiusdem codicis comparanda et emendanda: alia e *codice Vaticano* n. 1071. tertia e *codice bibliothecae Laurentianae Mediceae*; *) omnes tres ad editionem

Vaticanis; quod tamen nec Vimariae nec Guelpherbyti in bibliothecis reperiri mihi nuntiatum eſt. Nec lectio illa, vt opinor, alia eſſe poteſt quam Palatini et Vatic. codicis, quae iam in apparatu noſtro habetur.

*) De eo Banduri Catal. Biblioth. mſſ. Gr. T. II. p. 618. pauca habet; eſſe chartaceum

Romanam comparatione facta, haec quidem vltima parum diligenter, vt et alia e *codice Vesuntino*, et e *binis*, ex eodem forte apographo descriptis *codd. bibliothecae Regiae Parisinae* n. 2208. et 2662. *) illa ad edit. Commelin. hae ad Londinensem institutа comparatione. Quantum ex his profecerit Apollodori lectio, aliis potius aestimandum relinquo quam vt ipse pronuntiem.

Nuntiaueram *Brunckio* V. C. me Apollodorum iterum prelo subiecisse. Tum vir praestantissimus, inflammatus litterarum Graecarum ornandarum studio, quae ei plus

ceum et Seculi XV. nec librorum distinctiones reperiri.

*) In Catalogo Mss. bibl. reg. Paris. recensentur quatuor codd. Apollodori sub numeris 1653. 1658. (est is qui mihi tertius) 2722. qui tantum fragmentum habet, et 2967. hic postremus et primus debent esse illi, quos primum et secundum appellaui.

plus quam vlli alii per Germaniam et Galliam debent, e bibliotheca Regia Parisiensi codices Apollodori numero tres ad se missos excutere coepit; cum vero audisset, duorum lectionem me iam in apparatu habere, viro doctissimo et amicissimo *Io. Schweighaeuser*, Professori acad. Argentinens. mandauit, vt is tertium codicem n. 1658. quem antea 2663. fuisse audio, in vsum meum conferret: quod is fecit summa cum cura et diligentia; atque haec lectio trium codicum diligentissime comparatorum, Palatini, Doruilliani, Regii tertii, semper et vbique fere conspirans in vitiis scripturae et librariorum seu incuria seu insciția, iubet me opinari, etiam reliquos codices, si minima quaeque inde enotata essent, in iisdem esse conspiraturos, cum in gravioribus omnes inter se conueniant.

In tanta variae lectionis farragine in iis locis et verbis, in quibus nihil desi-

derabam, parum tamen auxilii esse videbam ad innumera loca, quae medelam requirebant. Spes opis maior erat partim ex *Grammaticis* in scholiis ad poetas et e scriptoribus reliquis mythologicis, partim ex *virorum doctorum correctionibus* aliis libris passim adsperſis. Cum mihi, ex quo tempore ad litteras has docendas vocatus sum, nunquam obtigerit tantum otii, vt in aduersaria aliquid referre possem; altera ex parte, quo sum ingenio, impar sim taedio ferendo in euoluendis et enotandis aliorum coniecturis: pergratum mihi accidit, vt submitterentur mihi schedae a viro optimo *Ruhnkenio* cum variis eiusmodi locis enotatis, tum *Palmerii*, quas iam supra commemoraui, et *Ioſ. Scaligeri* notulae; missae etiam V. C. Brunkii humanitate alia loca recentiorum criticorum enotata. *) Interea maio-

*) Cum iam in eo essem, vt haec praelo excudenda subiicerem, perlatae ad me sunt Amstelae-

maiorem partem horum omnium videbam contineri correctionibus eiusmodi, quae vnicuique non prorsus graece indocto in oculos incurrunt, et legenti se obtrudunt, in iis autem, in quibus haererem ipse, destituere me aliorum quoque acumen; iis itaque omissis ad veteres Grammaticos confugere satius habui; et horum lectionis, fateor, me Apollodori caussa non poenitet; obseruaui enim plurima huic scriptori seu emendando seu illustrando salubria inprimis in Scholiis Lyco-

laedamo, serius, quam curatum fuerat a Viro doctissimo et clarissimo *Henrico Verheyk*, annotationes in margine trium exemplarium adscriptae, partim ipsius viri humanissimi manu, partim ab Henrico et ab Is. Toussaint profectae; quarum vt nec fructus nec praeclarae huius beneuolentiae memoria intercidat, adiiciam ad calcem huius voluminis enotata ea, quae siue ab aliis siue a me in superioribus non erant occupata.

cophronis, Homeri, Euripidis, Sophoclis, Pindari, Apollonii, Dionyſii Periegetae, alia in Zenobio, Tzetza, aliis; etſi ſaepe difficilis deliberatio erat et intentiore cura res indigebat, vbi diſcernere vellem ea, quae Apollodoreis admixta erant aliena in iis ipſis locis, quae manifeſtum erat ex Apollodoro eſſe deſcripta: quae ſi quis alius admittere velit, poteſt ille ſcriptorem interpolatione ita diffingere et alium reddere, vt in ipſo Apollodoro Apollodorum quaeramus. Tum vero Pauſaniam, Diodorum, Eratoſthenem, et hoc genus ſcriptores comparaui, partim ex priſtina lectione, partim ſingula capita inſpiciendo; nam Heſiodum, Homerum, Apollonium et id genus alios ſic ſatis memoria tenebam. Ad ea quae ex hac lectione enotaueram, comparaui deinde virorum doctorum enotata; quaeque ab iis occupata videbam, lubenter vnicuique remiſi et ſub eius no-

nomine adſcripſi. Cum hoc ipſo tempore prodiiſſet Eudocia, multa in eius Ionia expectabam ad mythos veteres ſpectantia. Sed vix vlla ſpes fuit fallacior. Nihil omnino in illa reperi quod non aliunde notum eſſet; Apollodorum ipſum illa ne inſpexiſſe quidem videri poteſt, ſed quae ex eo reperiuntur in Ionia, ex Grammaticis fluxere, quos illa exſcripſit; nam omnis eius opera intra eosdem fere auctores ſubſtitit quos Euſtathius ad Homerum et Periegeten manibus verſauit; vt adeo duobus ſaeculis, quae fuere XI. et XII. a C. N. intra C. fere annos, cum illa femina duo alii, Tzetza et Euſtathius, (nec forte multum anteceſſit eam aetatem Etymologus M. cum Suida) in eodem ſtudio verſati ſint, vt e Grammaticis, quales tum haberentur, nouos libros concinnarent. Eudocia vtique praeter Scholia Homeri, Heſiodi, Apollonii, Lycophronis, Sophoclis, tum

Pa-

Palaephatum, Eratoſthenem, vix alium quemquam niſi ſeriores, ſequuta eſt; in fabulis vtique; nam in aliis Diogenem Laertium, et eosdem quos Suidas exſcripſit, ante oculos habuit. Nec melioribus codicibus, quam nos nunc habemus, illam vllo in loco, quem quidem inſpexi, vſam vidi, plerumque multo deterioribus. Omnino hoc tempore vix adhuc extabant antiquiores illi ſcriptores Graeci, dudum iam tum deperditi. Quod ſi paſſim eorum nomina laudantur, hoc fit ex aliis Grammaticorum et ſcriptorum locis, qui illos inſpexerant. Ita multi laudantur ab Euſtathio, quos ille profecto non vidit. Tzetzae autem vanitas nomina excitat, quae non niſi fando audire potuit; v. c. ad Lycophr. v. 177. p. 26. Inſpiciat aliquis Indicem in Chiliades apud Fabric. Bibl. Gr. T. X. Simili modo cumulant nomina Io. Malala, Cedrenus, ita e Latinis Fulgentius.

Cum

Cum a me tamen omnia haec peragenda essent interciſe, per multorum interdum menſium interualla, pleraque raptim et tumultuarie, muneris et officii curis vndique aſſilientibus, fieri potuit ac debuit, vt multa animo excíderent iam inchoata, vtque multa reliquerim aliis perficienda, expolienda et forte emendanda: in tanta inprimis, eaque fere incredibili, rerum varietate, quae in hoc exiguo libello comprehenſae ſunt. Saepe enim, etſi oratio Apollodori parum elaborata mihi eſſe viſa eſt, hoc tamen miratus ſum, quanta cum breuitate ille ingentem fabularum numerum ſtrictim expoſuerit.

Iam commentandi in Apollodorum via ea iniri poterat, vt quis non tam ſcriptorem quam ipſas fabulas illuſtraret et exponeret: ita ſane opus condi poterat, quod omnem mythologiae orbem complecteretur. Hanc fere viam iniiſſe arbitror

bitror *Bachetum Meziriacum*, quem commentarios doctissimos et copiosissimos in Apollodorum parasse cum ab ipso (ad Ouid. Heroid. p. 454. II. p. 151.) tum ab aliis narratum est. Simile fuit Tan. *Fabri* studium (in Notulis eius p. 259.) nec non *Bignoni*, clarissimi illius Bibliothecae Regiae Paris. praefecti. *) Volebat quoque doctissimus iuuenis, *Ger. Iac. van Swinden*, quem supra honoris caussa nominaui, paullo latius in omnem historiam fabulosam euagari, id quod ex specimine in *Nouis Miscell. Obss.* (T. III. p. 37 sq.) intelligitur. Id vero si sequi vellem, facile intelligebam, me ab eo, quod ab initio propositum erat, vt libellus in manus cupidae iuuentutis perueniret, quo poeticae veteris doctrinae studium hoc ipso inter nos reuiuiscceret, prorsus aberrare et deflectere. Si volebam et iuuentuti et iis qui eos

*) v. Elogium eius in *Hist. de l'Acad. des Inscript.* T. XVI. p. 337.

eos erudiunt, consulere, vt iis esset libellus paratu facilis, qui non modo praelegeretur, verum quem consulere etiam possent, quoties in poetis, inprimis Graecis et tragicis, in fabulam inciderent non satis notam; videbam mihi agendum esse maxime hoc, primum vt, cum semel ad codicum lectionem, sed quantum liceret, emendatam, extritis Aegii emblematibus, Apollodorum reuocare constituissem, lectionis seu restitutae seu intactae relictae rationem redderem, vtque nec apparatus critici, quandoquidem eum bona aliqua fortuna in manus tradiderat, male neglecti reus agerer: altero loco Apollodoreae narrationis auctoritas erat constituenda, et diligenter dispiciendum, vnde sua petierit ille, aut qua fide, qua auctoritate, quae non vulgaria sunt, aut in quibus ab aliis discedit, tradiderit; quae cyclicis et epicis, aut quae tragicis essent propiora; tandem il-

luſtranda ea, quae eſſent aut in verbis aut in rebus, ſeu breuitatis ſtudio ſeu orationis corruptela, obſcuriora. Haec ſi eſſem perſequutus; videri poteram boni interpretis officio ſic ſatis eſſe defunctus. Breuitatis ſtudium in his omnibus debebat eſſe ſummum. Ornatum et copiam orationis hoc genus commentandi omnino reſpuit; nam iucunditatem et amoenitatem omnino habere poteſt nullam; ſatis eſt ſuccincte et ſtrictim, modo perſpicue, ſingula perſequi. Quod conſilium in commentando ſequutus ſim, appoſui tanto lubentius, quo ſaepius vulgo in ſcriptoribus edendis certum aliquod conſilium, quod editores ſibi propoſuerint, deſidero. Ita ſequuntur fere exempla aliorum, parum cogitatione defixi in id, quod in eo, quem tractant, ſcriptore maxime factu opus ſit; vt locum fere habeat illud Apuleii: *videmus plerosque, qui non ſuopte corde, ſed alterius verbo reguntur;*

qui

qui ex angiportu reptantes, consilia ex alienis vocibus colligunt, et, vt ita dixerim, non animo, sed auribus cogitant. Inter haec tamen sentiebam, saepe fore vt in manum sumant libellum viri docti cum expectatione disertioris expositionis alicuius fabulae, inprimis in enarratione Apollodori ipsa; qua in re, etsi bene sensi quanto difficilius sit, si cum consilio agas, multa omittere, quam apponere, ita tamen satisfaciendum multorum votis esse putaui, vt loca classica ac primaria, aut quae pro fontibus esse possent, breuiter designarem. Atque hactenus spero me consequutum esse hoc, vt, si quis in Latinis Ouidio (ex quo raro adscripsi loca, quia satis nota sunt, saltem ad inueniendum facilia) instructus sit, et, si fieri potest, Hygino, in Graecis eum Apollodori copiis onustum sic satis viatici et instrumenti habiturum ad iter per graecas litteras emetiendum.

Poterit forte alius quisque pro se has ipsas opes locupletare; affatim enim est, vnde crumenam replere vnus quisque possit; et id velim consilium viros doctos sequi, quod saepe in votis habui, vt in auctoribus classicis edendis et illustrandis non tam moueant ea, quae semel bene constituta sunt, aut bene cusa recudant, quam vt editioni cuiusque scriptoris probatissimae addant de suis ea, quae in illa, vt vsibus ac votis omnibus satisfaciat, desiderari posse perspexerint; poterunt adeo v. c. in Virgilium, et sic in Apollodorum, retractata, reprobata, suppleta, a viris doctis scribi, quibus eo tandem perueniatur, vt editio huius scriptoris prodeat quae consiliis et vsibus idoneis respondeat. Mihi quidem hoc tanquam forte aliqua datum, vt inchoare quidem liceat nonnulla, perficere nihil, tametsi animo habeam tanquam informatam speciem praeclarae alicuius operae, quae

in

in vna vel altera re cum fructu et cum laude poni possit. Ceterum ad Romanos poetas comparandos descendere nunc non poteram, multo minus ad fucum, quo seriores poetae fabulas veteres incrustarunt. Alienum quoque erat, vti ab ingenio meo, ita a consilio, cumulare loca scriptorum, in quibus nihil aliud reperias, quam quod eandem rem et ipsi meminerint; quo quidem genere eruditionis nihil esse potest ieiunius, nihil molestius. Super iis, quae iam satis vulgata, aut ab aliis curiosius tractata sunt, satis mihi esse visum est remittere ad Interpretes Hygini, Ouidii, Antonini Liberalis et sic porro: cui libuerit, adeundi ita copia data est. Non diffiteor saepe me et refrixisse studio et viribus defeciisse, nec vbique obscurae huius et improbae diligentiae taedium pertulisse: cum modo in librariorum mendis tollendis, modo in mythologorum dissensu inprimis in

ſtirpibus et proſapiis, tam multa, eaque tam tenuia et ieiuna, quae haud raro ſtomachum mouerunt, minutatim eſſent perſequenda. Quam parum enim omnia haec ad recte viuendum facerent, bene ſentiebam, et ſaepe in animum veniebat illud, quod e Scholiis ad Sophoclem memineram: *non eſſe minutiis his immorandum grauioribus omiſſis; eſſe autem graviora magisque neceſſaria ea, quae animum locupletare et mores emendare poſſint.* *) Praeclara profecto vox; quam philoſopho, non grammatico, dignam dicerem: niſi et huic in ſuis litteris eſſe philoſophandum, illum in permultis ſine grammatica recte philoſophari

*) Schol. Soph. Electr. 541. vbi tragicus Menelao duo filios obtrudit pro vno apud Homerum (v. Notas ſub p. 728.) οὐ περὶ μεγάλων, inquit ille, αἱ τοιαῦται διαφωνίαι τοῖς ποιήμασιν. ὥστε οὐ πάνυ δεῖ αὐτοῖς ἐπὶ τῶν τοιούτων ἐνοχλεῖν, ἀφειμένους τῶν ἀναγκαιοτέρων, ἅπερ παρατηρεῖν ἐχρῆν. ταῦτα δέ ἐστι τὰ ἠθικὰ καὶ χρήσιμα ἡμῖν τοῖς ἐντυγχάνουσιν.

phari non posse bene nossem! Nec me fugiunt illa quae passim apud Sextum et Senecam in grammaticos dicta sunt. Enimuero habet hoc critica et philologia commune cum aliis studiis omnibus, vt a rebus tenuibus et, singulatim per se si consideres, minutis procedendum sit, si ad maiora peruenire velis, vtque nulla esse possit doctrina paullo subtilior et recte instructa, nisi quae in minimis non trepidet: expeditis enim iis, quae in verbis morari possunt, liberior euolat animus, vbi ad ipsas res se conuerterit. Hoc idem in mythis veterum locum habere vidi: eaque via sensi eo me peruenisse, vt de mythorum sensu et ratione interdum iudicare possem rectius quam a multis factum erat. Nec sane per dumeta haec et virgulta semel ereptasse infructuosum esse potest: etsi nolim in iis quemquam sedem fortunarum et habitationem figere. Etenim in re-

rum vel maxime tenuium et ieiunarum tractatione occurrunt nonnulla, quae ad grauiora ducunt: modo ingenium et doctrinam adhibueris. *In eodem prato bos herbam quaerit, canis leporem, ciconia lacertum.* *)

*) Seneca Ep. CVIII.

IN-

INDEX
SCRIPTORVM
AB
APOLLODORO
IN
BIBLIOTHECA LAVDATORVM.

Acuſilaus: II, 1, 1. p. 77. et III, 8, 1. p. 221. *de Pelasgo.* II, 1, 3. p. 79. *Argus γηγενής.* II, 2, 2. p. 89. *de Proetidibus.* II, 5, 7. p. 125 *de tauro Cretenſi.* III, 4, 4. p. 189. *de Actaeone.* III, 11, 1. p. 240. *de Megapenthis matre.* III, 12, 6. p. 251. *de Aſopi parentibus.* III, 15, 2. p. 274. *de Boreadis ab Hercule necatis* Spectant haec omnia ad fabulas antiquiſſimas, maxime Argolicas, quas ab Acu-

filao tractatas esse constat; satis tamen sobrie, quippe qui vltra Ogygem, Phoroneum et Inachum, nihil Graecos memorare posse edixerat. Fuere eius *Genealogiae.* περὶ Γενεαλογιῶν, (liber tertius laudatur a Schol. Apollon. IV, 992. et Harpocrat. in Ὁμηρίδαι) debuere deorum et heroum eae esse, si loca in quibus ad eas prouocatur, compares, et quod a Clemente traditum Strom. VI. p. 752. (267.) memineris, eum non nisi Hesiodum prosa extulisse: τὰ δὲ Ἡσιόδου μετήλλαξαν εἰς πεζὸν λόγον καὶ ὡς ἴδια ἐξήνεγκαν Εὔμηλος καὶ Ἀκουσίλαος οἱ ἱστοριογράφοι. si tamen, vt in fragm. apud Harpocrationem modo laudato habetur, Homeridas attigit, descendisse eum vsque ad seriora tempora necesse est. Solet ille inter scriptores antiquissimos, (v. loc. class. in Dionys. Halic. de Thucyd. Iudic.) cum Cadmo Milesio excitari. Pauca de eo sunt apud Suidam, nec multo plura dare potuere Vossius

sius de H. Gr. IV, 2. Ionsf. I, 3. Valef. ad Harpocrat. Ὁμηρίδαι. Paullo ante bellum Perſicum Ol. 72. 75. eum vixiſſe probabile ſit. Primus inter ſcriptores, qui eum laudarit, noſter eſt, ſi bene memini, Apollodorus. Apud Suidam in ἱστορῆσαι et συγγράφω et in Ἑκαταῖος ter repetuntur verba: Ἑκαταῖος πρῶτος ἱστορίαν πεζῷ ἐξήνεγκε, συγγραφὴν δὲ Φερεκύδης. (*orationem ſolutam*) τὰ γὰρ Ἀκουσιλάου νοθεύεται. non conſtat quam antiquus ille auctor ſit, quem Suidas hic exſcripſit. Potuit interire Acuſilaus poſt Apollodori tempora; ſeu diſtracta bibliotheca Attalica, ſeu cremata parte Alexandrinae; potuit inde alius libellus ei ſubſtitui: quod in Cadmo, Ariſtea et ſimilibus Dionyſius Halic. factum narrat loc. excit. Ita tamen nonnulla ex iis, quae in Schol. Apollonii et alior. memorantur, ſi quidem ex Grammaticis Alexandrinis deriuata ſunt, ex genuinis

nis Acuſilai libris ſeruata videri debent.

Ἀλκμαιωνίς. I, 8, 5. p. 38. *de Tydeï exilio.* carmen epicum, Alcmaeonis fata complexum, quae forte inde expoſita a noſtro eſſe lib. III, 7, 5. ſuſpicatus ſum Not. p. 646. Multa in eo ad Aetoliam ſpectantia eſſe debuere. De Tydeo ob caedem commiſſam exulante ad hoc poema prouocatur lib. I, 8, 5. p. 38. vbi Ἀλκμαιονὶς ſcribitur, eodem modo quo Ἀλκμαίονος et Ἀλκμαίωνος. (Propert. III, 5. 41. *Aut Alcmaeoniae furiae:* Ἀλκμαιόνιαι) Ἀλκμαιωνὶς ſcribi volebat Bentl. Epiſt. ad Mill. p. 19, et ſic etiam vbique ſcriptum vidi ap. Pauſ. et Strabon. Hic lib. X, p. 695. A. ex eo memorat Icarii, qui Penelopis pater fuit, duo filios, qui in Acarnania regnarunt.

Apollonius: I, 9, 21. p. 62. de Harpyis vsque ad Inſulas Strophades fugatis: (lib. II, 284.)

Aſcle-

Aſclepiades II, 1, 3. p. 79. *Argus Areſtoris f.* III, 1, 2. p. 176. 7. *Crete Minois vxor.* Eſt hic Aſclepiades Tragilenſis. Stephan. Byz. Τράγιλος πόλις μία τῶν ἐπὶ Θράκης, πρὸς τῇ Χερρονήσῳ καὶ Μακεδονίᾳ. Ἐκ ταύτης ἦν Ἀσκληπιάδης ὁ τα Τραγῳδούμενα γράψας ἐν ἓξ βιβλίοις. Saepe excitatur a Grammaticis Pindari, Homeri, al. Erat autem opus hoc verſibus ſcriptum, vti intelligi poteſt, ſi forte non ſatis tuto ex fragm. ap. Athen. X. p. 456. B. de Sphingis aenigmate, (vnde primus verſus ap. Schol. Eurip. Phoen. 50. recitatur) certe tamen ex verſibus a Schol. Pind. p. 3, 14. de Arſinoe Aeſculapii matre ſeruatis: quos videri licet ſup. Not. p. 694.

Aſius. III, 8, 2. p. 224. *Calliſto Nyctei filia.* Fuit adeo in paucis, qui hoc poema legerunt, Apollodorus. Plura ex eo commemorat Pauſanias: de quibus docte diſputauit Valkenar. V. C. Diatr. p. 58.

p. 58. 59. quem vide. Fuit Samius, Amphiptolemi filius, ex poetis antiquiſſimis, ἔπεσι genealogias perſequutus. Verſus ex eo alii ap. Athen. XII. p. 525. F. legi poſſunt. Monuerat nonnulla de eo Aegius ad p. 110.

Caſtor Rhodius: cuius χρονικὰ ἀγνοήματα, *errores circa temporum notationes* lib. II, 1, 3. p. 78. 9. laudantur de Io, Inachi filia. Memoratur liber etiam ap. Suid. inter reliqua eius ſcripta. Nec alia ſupereſt memoria. Intelligitur tamen in Hieronymi Chron. Euſeb. opus hoc, cum Caſtor de regno Argiuorum, Aſſyriorum, Athenienſium, laudatur: vbi v. Scalig. et Vallarſ. De Caſtore cf. Meurſ. in Biblioth. Gr. h. v. Ionſius de Script. hiſt. philoſ. II, 15, 1. add. Commentat. de Caſtoris epochis pop. Θαλασσουρ. T. I. Nov. Comment. Soc. Gott.

Cercops: II, 1, 3. p. 79. *Argus Argi et Iſmenes filius.* II, 1, 4. p. 88. *Heſione Nau-*

Nauplii vxor. Perperam in his locis legebatur Cecrops. Apud Athen. XIII. p. 557. A. ex eo memoratur Aegle inter Theſei vxores, propter quam quoque Ariadnen reliquit. Fuit Cercops Pythagoreus, cuius erat ἡ εἰς ᾅδου καταβασις et ὁ Ἱερὸς λόγος, carmina Orphica. Clem. Alex. Strom. I, p. 397. (144.) Eſt is, cuius Cicero meminit N. D. I, 38. vbi *hoc Orphicum carmen* ad alterutrum ex illis duobus reuocandum eſt. Ap. Athen. XI. p. 503. D. ſunt verba καὶ ὁ τὸν Αἰγίμιον ποιήσας, εἴθ' Ἡσίοδός ἐστιν, ἢ Κέρκωψ ὁ Μιλήσιος. Diog. Laert. autem II, 46. inter eos, qui inuiderunt aliis καὶ Κέρκωψ Ἡσιόδῳ ζῶντι (ἐφιλονείκει.) Hoc ſi verum eſt, duo Cercopes fuiſſe cum Menagio eſſet ſtatuendum; vnum multo antiquiorem, Mileſium, alterum Pythagoreum. Sed Diogenem erraſſe probabile mihi fit: audiuerat Aegimium ab aliis Cercopi tribui; hunc igitur in Heſiod

siodi famam inuolasse credidit. De locis autem in Apollodoro laudatis licet adhuc suspicari aliud: ad Argolica illi spectant; iam in Aegimio de Io eiusque erroribus actum fuit, vt ex loco Steph. Byz. in Ἀβαντὶς apparet, loco inde laudato: an igitur Apollodorus Aegimium tanquam Cecropis carmen respexit?

Demaratus, Δημάρατος I, 9, 19. p. 59. vbi male Δημαρέτης scriptum erat. *Herculem Colchos peruenisse* tradiderat. Ex eodem fabula excitatur in Schol. Apollon. I, 1290. et de Erechtheo filias mactante in Clem. Alex. Coh. p. 37. (12,) Fuere eius cum alia scripta, tum περὶ τραγῳδουμένων. Voss. de H. Gr. lib. III. h. v. Meurs. Biblioth. Gr. h. v.

Dionysius. Διονύσιος. I, 9, 19. p. 59. *Argonautarum ducem* ediderat *Herculem*. Eadem Schol. Apollon. I, 1290. vbi *Mitylenaeus* dicitur. Sed leg. ὁ Μιλήσιος. qui alibi quoque apud illum Schol. laudatur:

datur: ex eodem de Phineo ad lib. II, 207. Eſt hic nobilis ille cyclographus, cuius aetas inde ab vltimis Hecataei proceſſit vltra Olymp. 73. Scripſerat ille praeter hiſtorias τὰ μετὰ Δαρεῖον, et τὰ Περσικὰ, etiam Μυθικὰ, Ἀργοναυτικὰ, Τρωϊκά. Haec, et forte alia, conficiebant Κύκλον μυθικὸν, quibus ſubiunxit Κύκλον ἱστορικὸν, libris VII. ad quem forte τὰ μετὰ Δαρεῖον et τὰ Περσικὰ ſpectabant, non vero quod plerumque ſtatui video, etiam a Weſſel. ad Diod. p. 220. ad mythica. v. ad Virgil. T. II. p. 221. Κύκλος ille μυθικὸς modo indefinite laudatur, etiam adiecto libri numero, modo ſigillatim per partes. Ad Argonautica pleraque ex iis, quae paſſim afferuntur, ſpectant, v. c. ad Apollon. add. Weſſel. ad Diod. T. I. p. 291. Apud Athenaeum bis appellatur Samius περὶ κύκλου lib. XI. p. 477. E. 481. E. altero quidem loco ἐν ἕκτῳ περὶ τοῦ κύκλου (apud Clem.

Alex. p. 42, 5. ed. Pott. (30 extr.) ἐν τῷ πέμπτῳ μέρει τοῦ κύκλου) et sic appellatum video a V. C. Valkenario ad Phoeniff. Eurip. p. 735. Locus de eo claff. ap. Diodor. III, 52. vbi fe fabulas ait perfequi de Amazonibus ἀκολούθως Διονυσίῳ τῷ συντεταγμένῳ τὰ περὶ τοὺς Ἀργοναύτας καὶ τὸν Διόνυσον, καὶ ἕτερα πολλὰ τῶν ἐν τοῖς παλαιοτάτοις χρόνοις πραχθέντων. et c. 65. — Διονυσίῳ τῷ συνταξαμένῳ τὰς παλαιὰς μυθοποιίας. οὗτος γάρ τότε περὶ τὸν Διόνυσον καὶ τὰς Ἀμαζόνας, ἔτι δὲ τοὺς Ἀργοναύτας, καὶ τὰ κατὰ τὸν Ἰλιακὸν πόλεμον πραχθέντα, καὶ πόλλ' ἕτερα συνέταξε, παρατιθεὶς τὰ ποιήματα τῶν ἀρχαίων τῶν μυθολόγων καὶ τῶν ποιητῶν. Haec praeftat tenere. Alia v. ap. Meurf. de Dionyfiis. Voff. de H. Gr. Ceterum faepe in Grammaticis nudo nomine excitatur ὁ Διονύσιος, v. c. Schol. Eurip. Phoen. 675.

Eu-

Eumelus. III, 8, 2. p. 214. *Callisto Lycaonis filia.* III, 9, 1. p. 225. *Chrysopelea Elati et Aphidantis mater.* III, 11, 1. p. 240. *Xenodamus, Menelai filius.* Habetur et hic inter poetas Cyclicos, Eumelus Corinthius, estque ex antiquissimis, cum apud Hierony. Chron. Euseb. ad Ol. 4. et 9. referatur. Spectare illa superius apposita potuere ad eius Εὐρωπίαν, e qua in Schol. Il. ζ, 130. fabula de Lycurgo Bacchum fugante narratur. Cf. Scalig. ad Euseb. p. 72. Schol. Pind. O. 13, 75. Ex pluribus, quae ad eum referebantur, vnum Prosodion in Apollinem et Delum Pausanias pro genuino habebat IV, 33. p. 361. IV, 4. pr. non *Corinthiaca*, prosa scripta, II, 1.

Euripides. II, 1, 4. p. 82. *Beli filii cum Aegypto et Danao, Cepheus et Phineus.* III, 6, 8. p. 212. *Parthenopaeus a Periclymeno caesus.* III, 7, 7. p. 220. *de Alcmaeone.* III, 9, 2. p. 228. *Atalanta Maenali filia.* Ad quas tragoedias haec

ſpectaſſe videri debeant, ſingula ad loca notatum eſt.

Herodorus: Ἡρόδωρος. pro quo perperam in ſuperiorib. edd. et in codd. Ἡρόδοτος legebatur communi ac perpetuo errore v. Weſſeling Diſſ. Herodotea c. 3. Toup. ad Schol. Theocr. p. 219. Worth. ad Tatian. adv. Gent. 45. Idem nomen alibi mutatum in Heliodorus. cf. Valk. Diſſ. de Scholiis Homer. p. 149. In Apollodoro laudatur nomen locis ſeqq. lib. I, 9, 19. p. 59. *Herculem non cum Argonautis nauigaſſe, ſed apud Omphalen ſeruiiſſe*; et III, 6. p. 197. *Niobes liberos mares duo, tres autem feminas* fuiſſe. Eum Apollodorus in multis aliis ante oculos habuiſſe videtur: II, 4, 9. p. 110. de ſpecie corporis Herculis: vbi cf. Not. p. 330. Fuit Herodorus inter antiquiores ſcriptores, Ionſius II, 2, 5. eum ad Theophraſti aetatem refert. *Ponticum* appellat Tzetza Chil. II, 209. 236. et Schol. Lycophr. 662 et 1332.

Apud

Apud Athenaeum autem Heracleota habetur. Quae ſupra adſcripta ſunt, cum pleriſque quae ex eo laudantur v. c. ap. Plutarch. Steph. Byz., ad eius τὰ καθ' Ἡρακλέα ſpectarunt, cuius librum X. et XVII. Athenaeus laudat, IX, extr. p. 410. F. In Schol. Apollonii laudatur ἐν τοῖς περὶ Ἡρακλείας, quod Voſſius de H. Gr. III. p. 177. de vrbe Heraclea accipiebat; immo vero περὶ Ἡρακλέους legendum. Locum de Iberia et populis eam incolentibus ex libro X. τῶν καθ' Ἡρακλέα Stephan. Byz. habebat in Ἰβηρία. vnde eum ſeruauit Conſtantin. Porphyrog. de Themat. II, 23. Sed fuere eiusdem Herodori τὰ Ἀργοναυτικά, l. οἱ Ἀργοναῦται, in Schol. Apollonii aliquoties laudata. Latet eius nomen adhuc in multis locis in ſimile aliud deflexum v. c. Schol. Eurip. Hippol. 545. cf. Voſſ. Ionſ.

Heſiodus: I, 8, 4. p. 37. de *Periboea Oenei coniuge*. I, 9, 21. p. 62. *Ocypode*

Harpyia. II, 1, 1. p. 77. et III, 8, 1. p. 222. *Pelasgus αὐτόχθων* II, 1, 3. p. 79. *Io, Pirenis filia.* ead. pag. *deos ridere periuria amantum.* II, 2, 2. p. 89. *Proetides insanientes.* II, 31. p. 92. *Chimaera ex Typhone et Echidna nata.* II, 4, 2. p. 96. *de Perseo ἐν Ἀσπίδι.* sed loc. ab interpolatione profectus. III, 5, 6. p. 197. *de Niobes liberis.* III, 6, 7. p. 210. *de Tiresia.* III, 8, 2. p. 224. *de Callisto.* III, 9, 1. p. 228. *Atalanta Schoenei filia.* III, 14, 4. p. 265. *Adonis Phoenicis et Alphesiboeae* f. Quae omnia *ἐκ Καταλόγου γυναικῶν* depromta fuere. Continuata videtur fuisse theogonia per plures partes, quae heroes natos e congressu deorum cum feminis mortalibus enarrabant; inque his Herculem; qui quidem locus, ex parte saltem, supersit, sub nomine Clipei Herculis. Parata erat via iam in extremis Theogoniae, vbi expositi sunt amores dearum erga mortales; pergit: *Νῦν δὲ*

δὲ γυναικῶν φῦλον ἀείσατε. Ita mihi quidem de his ſtatuendum eſſe videtur. Aliis alia. V. Valeſii Emendatt. Addenda p. 222. Idem carmen vulgo appellatum Ἠοῖαι μεγάλαι. potuit quoque appellari γενεαλογίαι ἡρωϊναί.

Homerus. I, 3, 5. p. 10. *de Vulcano, Iouis filio.* (Il. α, 578.) II, 2, 1. p. 88. *Antea, Proeti vxor.* (Il. ζ, 160.) II, 3, 1, p. 92. *Chimaera ab Amiſodaro nutrita.* (Il. π, 328.) III, 1, 1. p. 174. *Sarpedon Iouis et Laodamiae filius* (Il. ζ, 198.) III, 5, 6. p. 197. *de Niobes liberis* (v. Il. ω, 602.)

Mneſagoras. III, 10, 3. p. 235. vbi auctor perhibetur famae *de Glauco per Aeſculapium* (non per Polyidum) *in vitam revocato.* Vitio laborat nomen haud dubie, et refingendum *Ameleſagoras vel Meleſagoras*, quod iam docuit Meurſ. ad Antigon. Caryſt. c. 12. Voſſ. H. Gr. I, 2. p. 58. Opp. vtrum verius non liquet.

Videtur mihi vtraque forma vſu frequentata fuiſſe. add. Intp. Heſych. in ἐπ' Εὐρυγύῃ ἀγών. Fuit inter vetuſtiores ſcriptores ante bellum Peloponneſ. cum Hecataeo, Charone et Acuſilao. ſec. Dionyſ. de Thucyd. iudicio. p. 225. Ab Antigono *Atthidem* ſcripſiſſe traditur; et ad res Atticas redeunt ea, quae ex eo laudantur cum ab ipſo Antigono, tum in Heſychio; de Hippolyto itaque et ipſe narrare debuit, inque his forte et Glaucum memorauit, cum diuerſe tradita adiiceret.

Naupactica: III, 10, 3. p. 234. de *Hippolyto ab Aeſculapio reſuſcitato.* ὁ τὰ Ναυπακτικὰ συγγράψας. Reditum Heraclidarum in eo deſcriptum eſſe ſuſpicabar in Not. p. 506 nam illi ad Naupactum Aetoliae claſſem fabricati ſunt: Apollod. II, 8, 2. p. 167. add. Steph. Byz. in Ναύπακτος. Enimuero non inſpexeram nec ſatis memineram Pauſaniam, qui lib. X. extr.

extr. Naupactica meminit; ait ea tribui Milesio homini: at Charonem Pytheae filium (est autem is Lampsacenus, vt ex seqq. patet) tradere ea facta *a Carcino Naupactio*: hoc quidem pergit, probabilius: nam vnde homo Milesius nomen Naupactica imposuisset ἔπεσι πεποιημένοις εἰς γυναῖκας? p. 898. Carmen ergo *feminas in fabulis illustres* attigit; vna *cum earum prosapiis*: nam idem Paus. IV, 2. pr. in eundem locum et ordinem id ponit, quo magnae Eoeae, καὶ ἃ Κιναίθων καὶ Ἄσιος ἐγενεαλόγησεν. nomen autem a patria auctoris nactum est. In mulieribus, de quibus actum erat, fuit Medea: v. Paus. II, 3. p. 118 extr. quo accidit, vt res Argonauticas attingeret scriptor. Lectum fuit carmen a paucis. Laudatur aliquoties in Schol. Apollonii vt IV, 59. παρὰ δὲ τῷ τὰ Ναυπακτικὰ πεποιηκότι οὐκ ἐστὶ κατὰ τὴν ἰδίαν προαίρεσιν ἐξιοῦσα ἡ Μήδεια, ἀλλ' ἐφ' ἑστίαν καλουμένη leg. ἐφ' ἑστία-

ἑστίασιν. add. ad v. 86. 87. vbi et verſus aliquot ex hoc carmine. Porro ad lib. II, 299. de Harpyiis, quae in illo in Cretam ſe contuliſſe dictae. Apud eund. Schol. hoc loco II, 299. *Neoptolemus* auctor perhibetur; forte *Parianus*, cuius Gloſſae a pluribus memorantur, et qui idem Dionyſiadem ſcripſerat: Athen. III, p. 82. D. At cum Pauſania Charoni aſſentiendum.

Νόστοι. II, 1. 4, p. 87. 8. ὁ τοὺς Νόστους γράψας *Philyram Nauplio nupſiſſe* tradiderat. Simili modo abſolute ſine auctoris nomine οἱ Νόστοι ap. Pauſan X, 28. p. 868. de rebus inferis p. 870. de Clymene Minyae f. Cephalo nupta et p. 872. de Maera. Apud Schol. Apollon. et Athenaeum Lyſimachus ἐν Νόστοις memoratur; alibi ap. eund. Anticlides v. Caſaub. ad Athen. IV, 14. Multos fuiſſe qui Νόστους (non τὸν Νόστον) ſcripſerant, etiam in Suida monitum. Paucis tamen lectos

lectos fuisse inde colligas, quod raro ex iis aliquid assertur.

Orphici: III, 10, 3. p. 235. *Hymenaeus ab Aesculapio resuscitatus.* Ita apellatos arbitror poetas, quorum erant carmina, vulgo ad Orpheum referri solita, inque his praecipuum ὁ ἱερὸς λόγος v. c. *Onomacritus*, *Cercops.* (cf. sup. p. 979.) v. Clem. Alex. Strom. I. p. 397. (144.)

Panyasis. I, 5, 2. p. 17. *Cererem ad Eleusinem, patrem Triptolemi, venisse* III, 10, 3. p. 234. *Tyndareus ab Aesculapio resuscitatus.* III, 14, 4. p. 265. *Adonis Thiantis filius, Smyrnae frater.* Herodoti ille auunculus seu patruelis, circa Ol. 78. idem aruspex et poeta. v. Suidas, et inde Voss. de H. Gr. IV, 6. inter quinque principes epicos habitus. v. Tz. in proleg. Lycophr. et Proclus in Chrestomath. ap. Phot. p. 981. nobilissimi carminis, *Heracleae*, auctor. Ab eodem Ἰωνικὰ versu pentametro scripta fuere. Iudi-

dicium de eo v. Quinctil. X, 1, 54. Memoratur aliquoties ab Pausania, Athenaeo et Stephano Byz. vbi v. Pinedo Breuiar. Auctor. In Schol. Pind. P. 3, 177. versus de Thyone Bacchi nutrice asserti.

Pherecydes. I, 5, 2. p. 17. *Triptolemum Oceani* (Vrani) *et Terrae filium esse.* I, 8, 5. p. 38. *de Tydei exilio.* I, 9, 19. p. 59. *Herculem Aphetis relictum ab Argonautis.* II, 1, 3. p. 29. *Argus Inachi filius.* II, 4, 8. p. 109. *de Hercule puero serpentes elidente.* II, 7, 5. p. 155. *de cornu Amaltheae.* III, 1, 1. p. 174. *Thasus Cilicis f.* III, 4, 1. p. 185. *de Spartis.* III, 4, 2. p. 186. *fatale monile Cadmo ab Europa datum.* III, 6, 7. p. 209. *Tiresias a Minerua excaecatus.* III, 8, 2. *Callisto Cetei filia.* III, 12, 6. p. 253. *Telamon familiaris Pelei, non frater.* Alia eius mentio facta est in Notis; nam hic scriptor ab antiquioribus grammaticis omnium ma-

maxime eſt frequentatus. In Herculis rebus ſaepius eum laudauimus; vt p. 326. 393. totum caput ex eo eſt ap. Liberalem c. 33. nec non in rebus Cadmi. Omnino non admodum difficile erit, ea quae paſſim ex Pherecyde laudantur, ita diſponere et collocare, vt totius libelli ordo et conſpectus ante oculos poni poſſit. Eſt hoc inter ea, in quibus ingenium iuuenile exercere ſe poſſit. Cum *duo* fuerint Pherecydae, vt diſerte a Strabone et ab Eratoſthene ap. Diog. Laert. monitum, *alter Syrius* fuit, antiquior, qui circa Ol. 59. floruit, ſub Cyro et Seruio Tullio, Pythagorae magiſter vulgo creditus, primus orationis ſolutae auctor: (qua de re fuſe Salmaſ. ad Solin. p. 590 ſqq. ſed pauca expedit) et ille quidem primus in philoſophicis auctor; nam in hiſtoriis Cadmus ſecundum Plinium, aut Hecataeus fuit primus proſae auctor, ſi Suidas recte tradidit; Certe ap. Diog. Laert. I, 116, τοῦτον φησὶ Θεό-

Θεόπομπος πρῶτον περὶ φύσεως καὶ θεῶν Ἕλλησι γράψαι. adeo nec hiſtorias. *Alter iunior*, ſed et ipſe Herodoto antiquior, *Athenienſis* fuit. Dubitari poteſt, ad vtrum illa, quae a Grammaticis laudantur, referenda ſint. Antiquioris iſtius Θεογονίαι fuiſſe dicitur X. libris: quod iam per ſe parum probabile; nam antiquiſſima ſcripta, ex quo litteris mandari res coepere, erant breuia ac paucis foliis comprehenſa; ideo res et hiſtorias tantum ſummatim expoſitas fuiſſe mirum non eſt. Sed haud dubie et nomen et numerus ab altero ad priorem reuocatus eſt, cuius nomen et memoria tantum erat ſuperſtes, libellusque ei vulgo attributus, cuius primos verſus Diogenes appoſuit ſ. 119. Apollonio grammatico ſi fides habenda, inſcriptus erat Θεολογίαι. et Clem. Alex. Strom. V, p. 676. ἡ Φερεκύδους Θεολογία τοῦ Συρίου. Alterius, qui γενεαλόγος (ap. Dionyſ. Halic. Ant. I, 13. Φ. τὸν Ἀθη-

Ἀθηναῖον, γενεαλόγων οὐδενὸς δεύτερον) et ἱστορικὸς dictus, vt prior ille θεολόγος fuit appellatus, ἱστοριῶν libri fuere X. nam quod in Schol. Apoll. IV, 1091. ἐν δωδεκάτῳ laudatur, ex corruptela profectum. In Etymol. M. Φερεκύδης ἐν Αὐτόχθοσιν laudatur; recte Sylburg. Pherecratem Comicum substituit. Nec minus contaminata esse arbitror verba Suidae in Φερεκύδης Ἀθηναῖος: ἔγραψεν Αὐτόχθονας. ἔστι δὲ περὶ τῆς Ἀττικῆς ἀρχαιολογίας ἐν βιβλίοις δέκα. qui haec scripsit, in similem locum corruptum inciderat; etsi Pherecydis historiae nomine ἀρχαιολογίας, ex argumenti natura, appellari poterant. Eundem et Athenienſem quod Athenis vixit, et Lerium, a patria Lero insula dictum fuisse, non improbabile sit, post Vossii disputationem de H. Gr. IV, 4.

Philocrates III, 13, 8. p. 261. *Polymela, Patrocli mater.* Vnus de eo locus succurrit ap. Athen. VI. p. 264. A.

Φι-

Φιλοπράτης δ' ἐν δευτέρῳ Θετταλικῶν, εἰ γνήσια τὰ συγγράμματα, καλεῖσθαι φησὶ τοὺς Πενέστας καὶ Θετταλοπέτας.

Pindarus II, 4, 2. p. 96. *de Perſeo*: ſed loc. ab interpolatore profectus. v. Not. p. 300.

Piſander: I, 8, 5. p. 37. 38. *de matre Tydei, Gorge, Oenei patris filia.* De hoc actum Exc. ad Virgil. Aen. lib. II. p. 233 ſqq. fuit Rhodius, et ipſe inter poetas Principes, *Heracleae* auctor.

Steſichorus. III, 10, 3. p. 234. *Eriphyle ab Aeſculapio in vitam reuocata.* v. Notas p. 703. De hoc olim diſputatum in Fragmentis Steſichori, P. I. a Suchfort doctiſſ. viro vulgatis.

Teleſilla. III, 5, 6. p. 197. ex *Niobes liberis duas filias ſeruatas fuiſſe.* Nota in hiſtoriis propter virtutem, qua moenia Argorum defendit aduerſus Spartanos, tum clara

clara inter poetrias lyricas propter ἄσματα. v. Pauſ. II, 20. p. 157. Eadem fere ap. Suidam. Egere de ea Fabric. et Wolf. Refertur ad Ol. 139. ante C. n. 224.

Thebais, ὁ τὴν Θηβαΐδα γράψας. I, 8, 4. p. 37. *de Periboea, Oenei vxore.* Diverſa haec ab Antimachi Thebaide, eaque antiquior: cf. Valken. V. C. ad Phoeniſſ. p. 25. ὁ τὴν κυκλικὴν Θηβαΐδα πεποιηκὼς eſt ap. Athen. XI, 3. p. 465 F. vbi aliquot inde verſus de diris Oedipi in filios recitantur: alios habet Schol. Sophocl. Oed. Col. 1440.

Tragici: II, 1, 3. p. 78. 9. *Io, Inachi filia.* II, 1, 4. p. 87. *Nauplii vxor. Ciymene Catrei f.* II, 2, 1. p. 89. *Stheneboea Proeti vxor.*

TABVLAE GENEALOGICAE

h e. STIRPS DEORVM ET HEROVM SECVNDVM APOLLODORVM. *)

TAB. I.

Coelus‿Terra: I, I, I.

1) Centimani: Briareus, Gyes, Cottus.
2) Cyclopes: Arges, Steropes, Brontes.
3) Titanes: Oceanus, Coeus, Hyperion, Crius, Iapetus (cuius ſtemma v. tab. II.) Cronus (cuius ſtemma Tab. II.)
4) Titanides: Tethys‿*Oceanus*. v. Tab II. Rhea‿*Cronus*. v. tab. II. Themis‿cum Ioue. v. Tab. V.
Mnemoſyne‿cum Ioue. v. Tab. V. Phoebe. Dione c. Ioue Tab V. Thia. Tab. II.
5) ex praeſectis genitalibus, Erinnyes: Alecto, Tiſiphone, Megaera.

*) Inſertae iam erant tabulae genealogicae editioni Galeanae; quas cum recudendas tradere vellem, vidi eas nec Apollodoream rationem ſeruare, nec omniuo fidem et curam praeſtare. Impoſitam itaque mihi vidi moleſtiam hanc, vt nouas tabulas concinnarem. Quae litteris *curſiuis*, quas vocant, exarata ſunt, declarant nomina eorum, qui matrimoniis et affinitatibus in ſtirpem immigrarunt.

TAB. II.

Stemma Titanum.

1) Oceanus ⌣ Tethys. I, 2, 2.

Oceanides: in his Asia, Styx, Electra, Doris, Eurynome, Amphiro, Metis.

2) Coeus ⌣ Phoebe. ibid.

Asteria, Latona: c. Ioue v. Tab. V.

3) Hyperion ⌣ Thia ibid

Eos. Sol. Luna.

4) Crius ⌣ *Eurybia*. ibid.
| Ponti f.

Astraeus *Eo*. Pallas ⌣ *Styx*. Perses ⌣ *Asteria*.

Venti. Astra. Nice. Cratos. Zelus. Bia. Hecate.

5) Iapetus ⌣ *Asia* Oceani f.

Atlas. Prometheus. Epimetheus. Menoetius.
v. Tab. XIII. | e Pandora |
Deucalion ⌣ *Pyrrha*. Amphictyon.
v. Tab. VIII. Tab. XVIII.

6) Cronus ⌣ 1) *Rhea* foror. 2) *Philyra*.
| e qua Chiron I, 2, 4.

Vesta. Ceres. Iuno. Pluto. Neptunus. Iupiter.
e | Tab. VI. Tab. V.
Ioue Vulcanus
Proserpina I, 3, 5.
I, 5, 1.

TAB. III.

Pontus ⌣ *Terra* I, 2, 6, 7.

α) Phorcus ⌣ *Ceto*.

Phorcides f. Graeae Enyo, Pemphredo, Dino; et Gorgones Euryale, Stheno, Medusa II, 4, 2.

β) Thaumas ⌣ *Electra*, Oceani f.

Iris. Harpyiae: Aello, Ocypete (Celaeno)

e Neptuno

Pegasus. Chrysaor ⌣ *Callirrhoe* Oceani f.

Geryon.

γ) Nereus ⌣ *Doris*, Oceani f.

Nereides. v. I, 2, 7.

δ) Eurybia ⌣ *Crius*

v. tab. II.

ε) Ceto ⌣ *Phorcus*.

TAB. IV.

E Terra: γηγενεῖς. Orion:
I, 4, 3.
Gigantes
I, 6, 1.

et Tartaro Typhon *Echidna*
I, 6, 3.

1) Orthros p. 132.
2) Draco Hesperidum p. 136.
3) Aquila Prometheo addita p. 139.

TAB. V.

Iouis progenies. I, 3, 2.

1) e Iunone: Hebe. Ilithyia. Mars. Vulcanus I, 3, 5.

2) e Themide: Horae: Irene, Eunomia, Dice.
Coeli f. Moerae: Clotho, Lacheſis, Atropos.
t. I. Nymphae ad Eridanum p. 137.

3) e Dione: Venus.
t. I.

4) ex Eurynome: Charites: Aglaia, Euphroſyne, Thalia.
Oceani f. Tab. II.

5) ex Styge. Proſerpina.
Oceani f.

6) ex Mnemoſyne; IX. Muſae. I, 3, 1-4.

1. Calliope. cui ex Oeagro f. Apolline: Linus. Orpheus.
2. Clio. ex Piero: Hyacinthus.
3. Euterpe. e Strymone: Rheſus.
4. Thalia. ex Apolline: Corybantes.
5. Melpomene. ex Acheloo: Sirenes.
6. Erato. 7. Terpſichore. 8. Urania. 9. Polymnia.

7) ex Metide: Minerua. I, 3, 6.

8) e Latona: Apollo. Diana I, 4, 1.
Tab. II.

9) ex Elara, Orchomeni f. Tityus. ibid.

10) e Protogenia: Aethlius I, 7. 2. v. Tab. VIII, b.

11) e Niobe: Argus et Pelasgus. v. Tab. X.

12) e Leda: Caſtor et Pollux v. Tab. XIV.

13) ex Electra: Iaſion et Dardanus. Tac. XV.

14) e Taygete: Lacedaemon. Tab. XIV.

TAB. VI.

Neptuni progenies.

ex Amphitrite Oceani f. } Triton
} Rhode — Soli nupta.
I, 4, 4.

ex Iphimedia Triopis f. } Otus. Ephialtes.
} Aloidae dicti.
Aloeo nupta I, 7, 4.

ex Libya, Agenor. Belus v. tab. X.

ex Hippothoe Meſtoris f. v. tab. X, a.

f. Proteus, e quo Polygonus et Telegonus p. 132.

e Meduſa, Pegaſus et Chryſaor.

f. Alebio. Dercynus. p. 134.

f. Eryx ibid.

f. Antaeus p. 137.

e Lyſianaſſa, Epaphi f. Buſiris p. 137. 8.

ex Aſtypalaea, Eurypylus II, 17, 1.

ex Melione Eurytus et Cteatus v. p. 150. Tab. VIII. b.

TAB. VII.

a) Sol. ⌣ Perſeis
I, 9, 1.

Aeetes: ⌣ 1) vxor. | 2) *Idya*, ex hac | Perſes. I, 9, f. | Circe. | Paſiphae. nupta Minoi. Tab. XI.

Chalciope
e Phrixo (tab. VIII. *c.*)
Argus Melas Phrontis. Cytiſorus

Medea. I, 9, 23. nupta Iaſoni t. VIII, *c*, 7. et Aegeo t. XVIII. e quo Medus.

Apſyrtus. I, 9, 24.

b) Apollo: ex Arſinoe Leucippi f. Tab. XIV. ⌊ Aeſculapius.
f. ex Coronide Phlegyae f. ⌈ III, 10, 3. p. 233.

c) Mars: ex Agraulo (Tab. XVIII.) Alcippe
ex Pyrene Cycnus. p. 136.
ex Pelopia Cycnus alter p. 158.
f. Dryas p. 34.
e Demonice Euenus v. Tab. IX. a.

TAB. VIII.

Hellen ⌣ Orseis nympha (I, 7, 2.)
Deucalionis f.
(tab. II.)

Dorus ⌣ . . . . Xuthus ⌣ *Creusa* (t. XVIII.) Aeolus. v. t. VIII. a.
a quo *Dorienses* dicti — I, 7, 3.
Xanthippe ⌣ *Pleuron* v. tab. IX. *a.* — I, 7, 7.

Achaeus. a quo Achaei. Ion. a quo Iones. Diomede ⌣ *Deion.* tab. VIII, *c.* 3.

TAB. VIII. *a.*

Aeolus ⌣ Enarete

Filii: Cretheus. Sisyphus. Athamas. Salmoneus. Deion. Magnes. Perieres. I, 7, 3.

Filiae: Canace. Alcyone. Pisidice. Calyce. Perimede. I, 7, 3.

TAB. VIII. *b.*

Aeoli filiae (I, 7, 3.)

1) Perimede ⌣ *Achelous*

Hippodamas. Oreſtes (I, 7, 3.)

2) Pilidice ⌣ *Myrmidon*

Antiphus. Actor (I, 7, 3.)

|

Eurytion (I. p. 34. III, 13, 1.)

|

Antigone ⌣ *Peleus. ibid.*
v. t. XIII.

---

3) Alcyone ⌣ *Ceyx* I, 7, 4.

4) Canace ⌣ *Neptunus.*

Opleus. Nereus. Epopeus. Aloeus ⌣ *Iphimedia.* e qua *Aloidae* tab. IV. — Triops | Iphimedia Aloeo nupta I, 7, 4.

5) Calyce ⌣ *Aethlius*
| tab. V.
Endymion
Elidis conditor
I, 7, 5.
v. tab. IX.

TAB. VIII. c.

Aeoli filii.

1) Athamas.
Vxores I, 9, 1.

a) *Nephele* e qua Phrixus. Helle. de quo T. VII

b) Ino e qua Learchus, Melicertes.

c) *Themisto* I, 9, 2.
Leuco. Erythrius, Schoeneus, Ptous,
Atalanta,

2) Sisyphus ⌣ *Merope* Atlantis f. v. Tab. II. et XIII.
I, 9, 3.
Glaucus ⌣ *Eurymeda*

Philonoe ⌣ Bellerophontes: eius frater Deliades II, 3, 1.
Iobatae f.
II, 3, 2.

3) Deion

3) Deion ~ *Diomede*, Xuthi f.
f. Deioneus
I, 9, 4.

Aſteropea. Aenetus. Actor ex *Aegina* Aſopi f. Phylacus. Cephalus ~ *Procris* II, 4, 7. t. XVIII.

Iphiclus
I, 9, 12.

Menoetius
e Sthenele Acaſti f.
f. Periapide
f. Polymela
VIII, 13, 8.

Podarces,
ibid.

Patroclus
v. Not. p. 775. 786. 807.

4) *) Perieres ~ *Gorgophone* Perſei f. v. tab. XI.
I, 9, 5.
Aphareus. Leucippus. (Tyndareus. Icarius: ſed v. Not. p. 710.) Borus, qui Polydoram duxit v. Tab. XVII.

*) Al. Cynortae f. v. Tab. XIV.

5) Ma-

5) Magnes ⌣ *Nais*
I, 9, 6.
|
Polydectes. Dictys. tum Pierus I, 3, 3.

6) Salmoneus ⌣ *Alcidice*
I, 9, 7.
|
Tyro ex *Neptuno*

Pelias ⌣ *Anaxibia*
Biantis f.
f. Philomache
Amphionis f.

Acastus (e quo Sthenele p. 261.) Pisidice, Pelopea, Hippothoe. Alcestis.

Neleus ⌣ *Chloris*, Amphionis f.
v. t. XI. *b.*

Pero. XII. filii, in his Periclymenus et Nestor (I, 9, 9.) ⌣ *Anaxibia.*

Pisidice. Polycaste et VII. filii, in his Pisistratus. Antilochus. Thrasymedes. *ibid.*

7) Ce-

7) Cretheus ⌣ *Tyro*, Salmonei f. I, 9, 11. 12. 13. | t. VIII, *c*, 6.

Polymede ⌣ Aeson. Autolyci f. | I, 9, 16.

Iason. Promachus I, 9, 27.

α) ex *Hypsipyle* Euneus. Nebrophonus, I, 9, 17.

β) ex *Medea* Mermerus. Pheres. I, 9. 28.

γ) *Glauce*, Creontis f. ibid.

Amythaon ⌣ *Idomene* | Pheretis f.

Bias ⌣ *Pero* I, 9, 12. | Nelei f.

Talaus ⌣ *Lysimache*

(v. p. sq.)

Melampus | Abas | Lysimache ⌣ *Talaus*.

Pheres ⌣ . . .

α) Idomene nupta Amythaoni.

β) Admetus ⌣ *Alcestis* Peliae f. | Eumelus.

γ) Lycurgus ⌣ *Eurydice* | Opheltes. I, 9, 14.

δ) Periapis habita Patrocli mater VIII, 13, 8.

ε) Tab. VIII, c, 3.

ε) Adra-

Talai progenies (v. p. 1010.)

α) Adraſtus — *Amphithea*, Pronactis f.

- a) Argia nupta Polynici v. Tab. XI. *a*.
- b) Deipyle nupta Tydeo v. Tab X. *e*.
- c) Aegialea nupta Diomedi *ibid*.
- d) Aegialeus
- e) Cyanippus.

β) Parthenopaeus.

Promachus.

γ) Pronax.

Zycurgus. Amphithea Adraſto nupt a.

δ) Meciſteus.

Euryalus.

ε) Ariſtomachus.

ζ) Eriphyle — *Amphiaraus* v. tab. IX. *f*.

8) Cercaphus ap. Strab. IX, p. 670.

Ormenus Not. p. 479.

Amyntor p. 158. 9.

- Phoenix III, 13, 8.
- Euaemon
  - Eurypylus

TAB. IX.

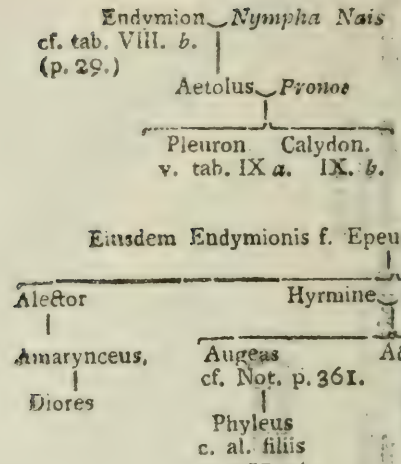
Endymion
Nympha Nais
cf. tab. VIII. b. (p. 29.)
Aetolus
Pronoe
Pleuron
Calydon.
v. tab. IX a. IX. b.
Eiusdem Endymionis f. Epeus
Alector
Hyrmine
Phorbas
Lapithae f.
Amarynceus,
Diores
Augeas
cf. Not. p. 361.
Phyleus
c. al. filiis
p. 151. et
Epicaste f.
Tab. X. d. 2.
Actor
Molione
ex Neptuno
Eurytus. Cteatus.
v. p. 150.

TAB. IX. *a.*

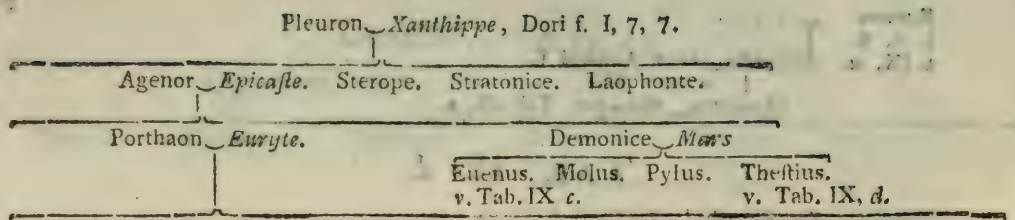

Ttt

TAB. IX. *b.*

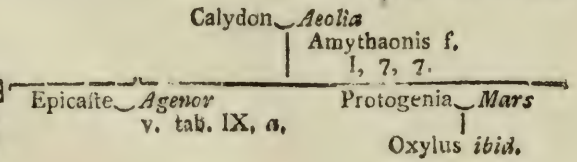

TAB.

TAB. IX. c.

Euenus ⌣ . . . .
I, 7, 8. |
t. IX, *a*. Marpessa ⌣ *Idas* Apharei f.
| v. tab. XIV.
Cleopatra ⌣ *Meleager*. Tab. IX, *e*.

TAB. IX. d.

Thestius ⌣ *Eurythemis* I, 7, 10.
Tab. IX. *a*. |

1. Althaea ⌣ *Oeneus* tab. IX. *e*.
2. Leda III, 10, 5. 6. nupta Tyndareo tab. XIV.
3. Hypermnestra.

4. filii: Iphiclus. (cf. p. 36.) Euippus. Plexippus. Eurypylus. ibid.

TAB. IX. e.

Oeneus (v. Tab. IX. d.)

1) ⌣ *Althaea* I, 8, 1

Toxeus.	Thyreus.	Clymenus.	Gorge. nupta Andraemoni ibid. et p. 39.	Deianira nupta Herculi Tab. X, d.	Meleager I, 8, 2. qui duxit *Cleopatram* tab. IX, c. p. 35. 37.

2) ⌣ *Periboea*, Hipponoi f. I, 8, 4.

(f. et Olenias) Tydeus ⌣ *Deipyle* p. 38. al. Aegialea p. 39.
p. 38.

Diomedes.

TAB. IX. *f.*

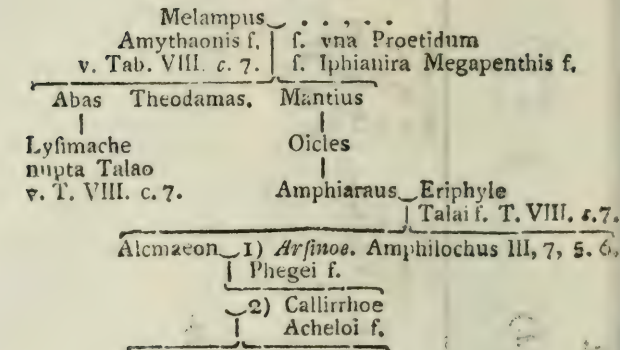
Melampus
Amythaonis f.
v. Tab. VIII. c. 7.
. . . . .
f. vna Proetidum
f. Iphianira Megapenthis f.
Abas
Theodamas.
Mantius
Lysimache
nupta Talao
v. T. VIII. c. 7.
Oicles
Amphiaraus
Eriphyle
Talai f. T. VIII. c. 7.
Alcmaeon
1) *Arsinoe.* Amphilochus III, 7, 5. 6.
Phegei f.
2) Callirrhoe
Acheloi f.
Amphoterus
Acarnan.

TAB. X.

Inachi ſtemma II, 1.

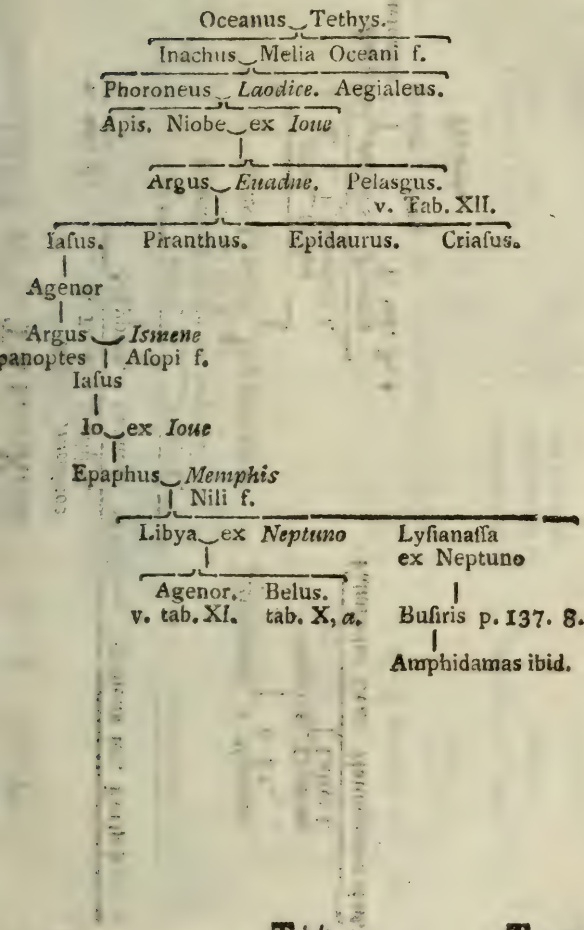

TAB. X. a.

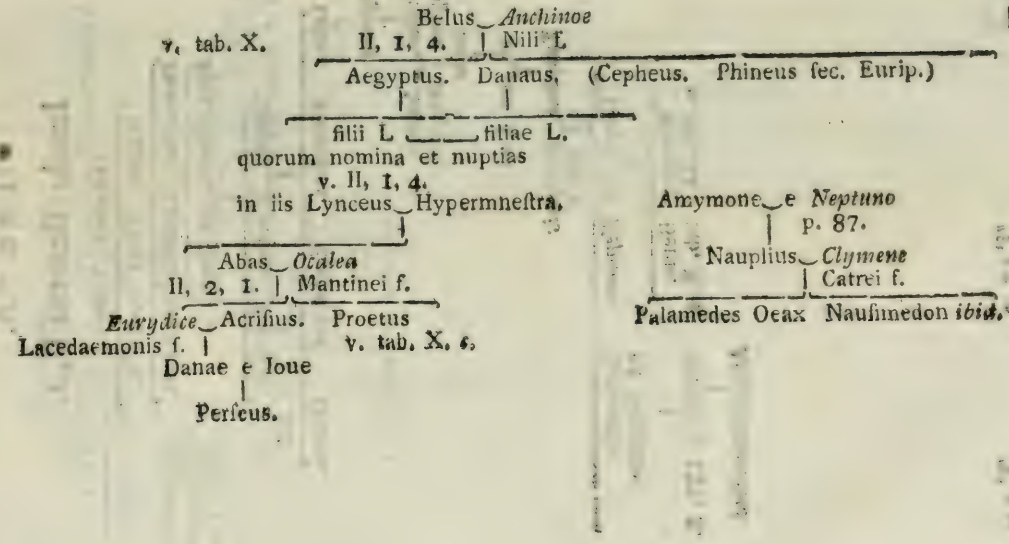
v. tab. X.
Belus ~ Anchinoe
II, 1, 4.
Nili L.
Aegyptus.
Danaus.
(Cepheus. Phineus sec. Eurip.)
filii L. ~ filiae L.
quorum nomina et nuptias
v. II, 1, 4.
in iis Lynceus ~ Hypermnestra.
Amymone ~ e Neptuno
p. 87.
Abas ~ Ocalea
II, 2, 1.
Mantinei f.
Nauplius ~ Clymene
Catrei f.
Eurydice ~ Acrisius.
Lacedaemonis f.
Proetus
v. tab. X. 6.
Palamedes Oeax Nauſimedon ibid.
Danae e Ioue
Perſeus.

TAB. X. b. Stemma Perlei et Perlidarum.

Perseus ⌣ Andromeda
p. 98.

α) Perses.

β) Alcaeus ⌣ *Hipponome.*
Menoecei f.

γ) Sthenelus ⌣ *Nicippe.*
Pelopis f.

δ) Heleus

Alcmena ⌣ Amphitruo.
Electryonis f.

Anaxo.

Perimede nupta Licymnio p. 106.

Alcinoe.

Medusa.

Eurystheus ex Antimache de qua v. Tab. XII. 1.

Admete et v. filii p. 164.

Iphicles et e Ioue Hercules II, 4, 8.

1. ex *Automedusa*
Alcathoi f. v. Tab. XVI.

Iolaus
cui data *Megara* II, 6, 1.

ε) Mestor ⌣ *Lysidice.*
Pelopis f.

Hippothoe ⌣ e *Neptuno*

Taphius

Pterelaus.

Comaetho. Sex filii II, 4, 7. v. II, 4, 5.

ζ) Electryon ⌣ *Anaxo.*
Alcaei f.
p. 102. 103.

η) Gorgophone Perieri nupta v. Tab. VIII, c. 4.

a) Amphitruo ⌣ Alcmena; et filii IX. v. p. 103.
e Ioue Hercules v. Tab. X. d.

b) Rhadamanthus p. 113.

tum Licymnius e Midea nothus.
cui nupta *Perimede* Amphitruonis soror p. 106.

Oeonus p. 152. Argius. Melas. p. 159.

TAB. X. c.

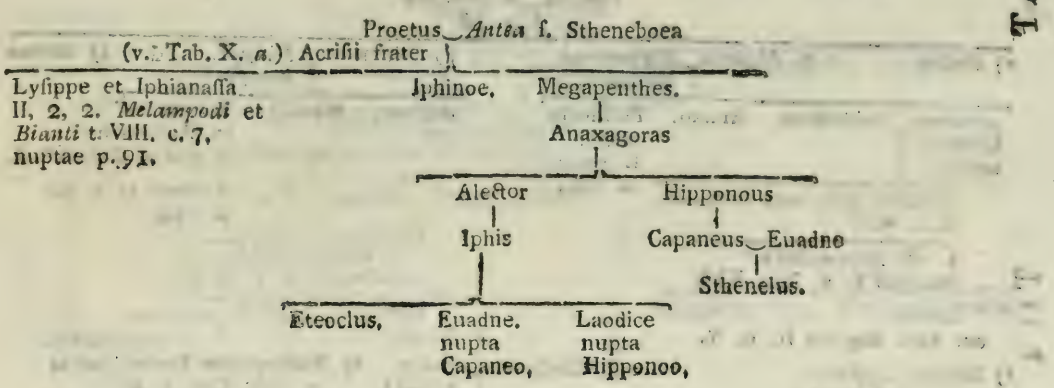
Proetus
Antea f. Stheneboea
(v. Tab. X. a.) Acrisii frater
Lysippe et Iphianassa
II, 2, 2. Melampodi et
Bianti t. VIII. c. 7,
nuptae p. 91.
Iphinoe.
Megapenthes.
Anaxagoras
Alector
Hipponous
Iphis
Capaneus
Euadne
Sthenelus.
Eteoclus,
Euadne.
nupta
Capaneo,
Laodice
nupta
Hipponoo,

TAB. X. *d.*

Hercules.

α) e *Megara*: Creontis f. II, 4, 11. Therimachus. Creontiades. Deicoon. Deion. v. Not. p. 491.

β) e *Deianira* Oenei f. II, 7, 5: Hyllus. Cteſippus. Glenus. Onites.

Cleodaeus v. Not. p. 503.

γ) ex *Aſtyoche*, Phylantis f. II, 7, 6. Tlepolemus.

Ariſtomachus

Temenus. eius tres filii p. 171. et filia Hyrnetho nupta *Deiphonti.*

Creſphontes. e *Merope* duo filios et tertium Aepytum habuit p. 171.

Ariſtodemus. *Argia* | Auteſionis f.

Euryſthenes. Procles.

δ) ex *Theſpii* L. filiabus L. filii. v. II, 7, 8.

ε) ex *Omphale* Agelaus p. 163. a quo Croeſi ſtirps ducta.

ζ) ex *Chalciope*, Eurypyli f. Theſſalus p. 163.

η) ex *Epicaſte* Augeae tab. IX. Theſſalus ibid.

θ) ex *Parthenope* Stymphali tab. XII. Eneres.

ι) ex *Auge* Alei f. tab. XII. Telephus.

κ) ex *Aſtydamia* Amyntoris f. Cteſippus.

λ) ex *Autonoe* Perei f. t. XII. Palaemon.

TAB. XI.

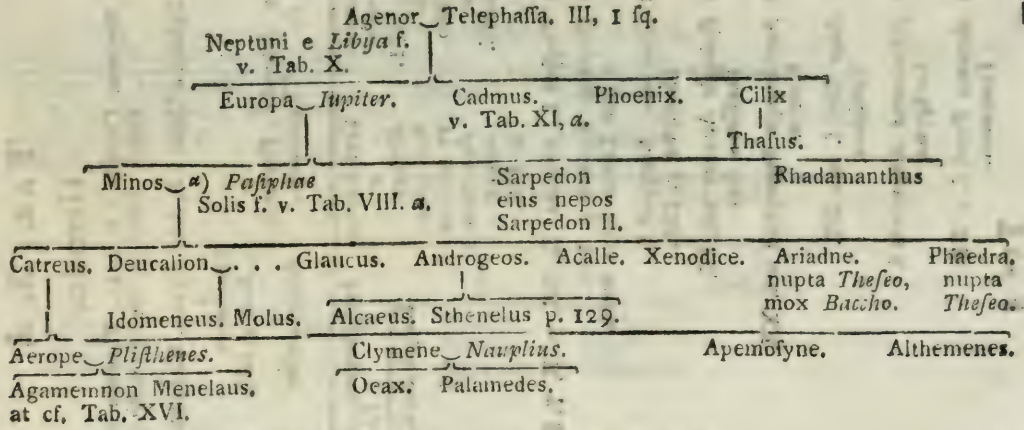

β) ex *Nympha Paria*: IV. filii v. p. 177. et 128.

γ) ex *Dexithea*: Euxanthius.

TAB. XI. *a*.

Cadmus ⌣ *Harmonia* III, 4, 3.
Agenoris f. | Martis et Veneris f.
v. Tab. X.

- Autonoe. nupta *Aristaeo*. | Actaeon.
- Ino ⌣ *Athamas*. v. Tab. VIII. *c*. 1.
- Semele *e Ioue*. | Dionysus
- Agaue ⌣ *Echion*. | Pentheus
- Polydorus ⌣ *Nycteis* | Labdacus | Laius ⌣ *Iocaste* f. | *Epicaste* Menoecei f. | Oedipus ⌣ *Mater*
- Polynices. ex *Argia*, Adrasti f. | Therſander III, 7, 2.
- Eteocles. | Laodamas.
- Ismene.
- Antigone.

* * *
Creon

- Haemon p. 201.
- Menoeceus p. 211.

TAB. XI. *b.*

Chthonius
e V. Spartis vnus

Nycteus. Lycus ~ *Dirce*

Antiope
e Ioue

Zethus. Amphion ~ *Niobe*
ducit Theben. Tantali f. Tab. XVI.

VII. filii et VII. filiae
v. p. 196. 7. ex his
Chloris Neleo nupta
v. Tab. VIII, *s.* 6.

TAB. XII.

Pelasgus ~ *Meliboea* III, 9.
Iouis et Niobes f. Tab. X. | Oceani f. | f. Cyllene
Lycaon
|
L. filii: v. p. 222. in his Nyctimus. Callisto: e Ioue *)
|
Arcas ~ *Leanira*

Elatus ~ *Laodice.* Cinyrae f. | Aphidas

Stymphalus. eius filia Parthenope Tab. X. d, 2.
Pereus. | Neaera et Autonoe ibid. λ.

Aleus ~ *Neaera.* Perei f. | Stheneboea nupta *Proeto.* v. Tab. X. a et c.

Auge. ex Hercule Telephus, Illa Teuthranti nupta p. 154.
Cepheus | XX. filii et Sterope p. 152. 3.
Lycurgus ~ *Cleophile f. Eurynomi.*

Ancaeus. (cum Cepheo p. 34.) eius f. Agapenor.
Epochus.
Amphidamas. | Milanion. duxit *Atalantam.*
Iasus ~ *Clymene* Minyae f. | Antimache nupta *Eurystheo.* v. Tab. X, b.
Atalanta | Parthenopaeus.

*) Schol. Il. β, 605.
Arcas Iouis f.
Amphidamas
Lycurgus
Ancaeus
Agapenor.

TAB.

TAB. XIII.

Atlas ⌣ *Pleione* III, 10, 1.
Iapeti f. Tab. II.

VII. Atlantides f. Pleïades;

1. Sterope, nupta *Oenomao.*

2. Merope nupta *Sisyphо.*

3. Celaeno: ex *Neptuno*
Lycus.

4. Alcyone; ex *Neptuno*

Aethusa; ex Apolline
Eleuther.

Hyrieus ⌣ *Clonie.*
Nycteus ⌣ *Polyxo*
Antiope ⌣ ex *Ioue*
Zethus. Amphion.

Hyperenor.

5) Maia ⌣ ex *Ioue*
Mercurius III, 10, 2.

6) Taygete; ex *Ioue*
Lacedaemon
v. Tab. XIV.

7) Electra; e *Ioue*
Iasion et Dardanus
III, 12, 1. v. T. XV

TAB. XIV.

Lacedaemon ⌣ *Sparte* III, 10, 3.
Iouis et Taygetes f. | Eurotae f.
Tab. XIII.

Amyclas ⌣ *Diomede* Lapithae f. — Eurydice nupta Acrisio v. Tab. X. *a.*

Cynortes *) — Hyacinthus.

Perieres ⌣ *Gorgophone* Perlei f.

1) Aphareus ⌣ *Arene* Oebali f. — 2) Leucippus ⌣ *Philodice* Inachi f.

Lynceus. Idas. Pisus e Marpessa | Cleopatra nupta Meleagro Tab. IX. *e.* — Hilaira et Phoebe, a Dioscuris raptae. — Arsinoe: ex *Apolline* Aesculapius. cf. Tab. VII.

3) Icarius ⌣ *Periboea* Nais — 4) Tyndareos *Leda* Thestii f. Tab. IX. *d.*

Damasippus. Imeusimus Aletes. Perileos. Penelope nupta ⌣ Ulysse.

Timandra, *Echemo* nupta. — Clytaemnestra, *Agamemnoni.* — Philonoe.

Ex eadem Leda et *Ioue*
Castor et Pollux p. 34. at III, 10. 7.
Castor e Tyndareo ex Ioue autem.

Pollux et Helena ⌣ *Menelaus.*

Hermione, Oresti nupta. — Nicostratus, et e pellice Megapenthes. et Xenodamus.

*) At sec. alios Cynortes v. p. 235. et Not. p. 711.

Oebalus ⌣ Batia Nais

Tyndareos. Hippocoon. Icarion

XII. filii p. 236. 152.

TAB.

TAB. XV. Dardani progenies.

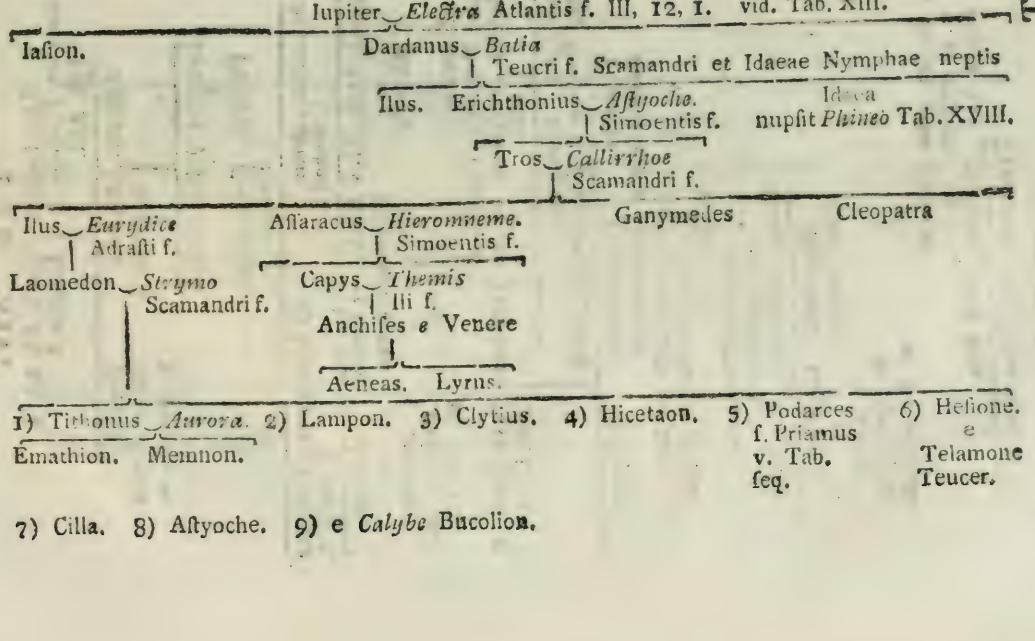

TAB. XV. *a.*

Priamus v. Tab. sup. — a) *Arisbe* Meropis f. — b) *Hecuba*, Dymantis f.

Aesacus — *Asterope* Cebrenis f.

Andromache Eetionis f. — Hector, Deiphobus, Polydorus. — Paris — *Oenone*. Helenus. Troilus. — Creusa. Pammon. — Laodice. Polites. — Polyxena. Antiphus. — Cassandra. Hipponous

tum ex aliis mulieribus filii XXXVI, et filiae IV. nomina v. p. 250.

TAB. XVI.

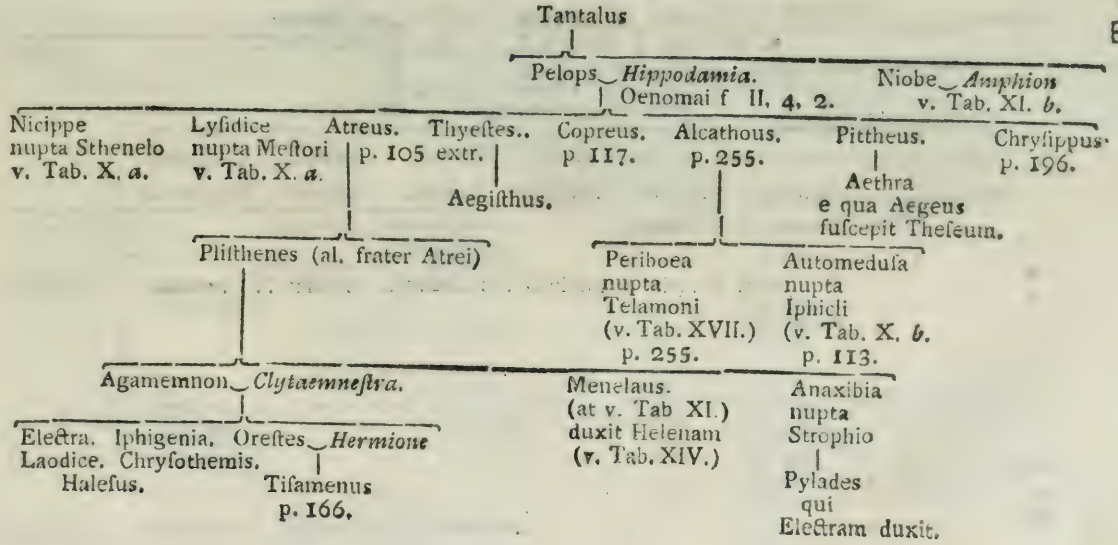
Tantalus
Pelops ⌣ *Hippodamia.*
Oenomai f II, 4, 2.
Niobe ⌣ *Amphion*
v. Tab. XI. *b.*
Nicippe nupta Sthenelo v. Tab. X. *a.*
Lysidice nupta Mestori v. Tab. X. *a.*
Atreus.
Thyestes.. p. 105 extr.
Aegisthus.
Copreus. p. 117.
Alcathous. p. 255.
Pittheus.
Aethra e qua Aegeus fuscepit Theseum.
Chrysippus. p. 196.
Pisthenes (al. frater Atrei)
Periboea nupta Telamoni (v. Tab. XVII.) p. 255.
Automedusa nupta Iphicli (v. Tab. X. *b.* p. 113.
Agamemnon ⌣ *Clytaemnestra.*
Menelaus. (at v. Tab XI.) duxit Helenam (v. Tab. XIV.)
Anaxibia nupta Strophio
Pylades qui Electram duxit.
Electra. Iphigenia. Oreſtes ⌣ *Hermione*
Laodice. Chrysothemis.
Halesus.
Tisamenus p. 166.

TAB. XVII.

Oceanus ⌣ Tethys III, 12, 6. 7. 13.

Aſopus ⌣ *Metope*
Ladonis f.

XX. filiae: in his

Aegina.	Salamis	Aegina	Iſmenis.	Pelasgon.
e *Ioue*	e *Neptuno*	nupta *Actori* v. ſup. Tab. VIII, c. 3.		
	Cychreus Salaminis rex III, 12, 7.			

Aeacus ⌣ 1) *Endeis* Chironis f.
2) *Pſamathe* Nereis, e qua Phocus. *)

Peleus ⌣ 1) *Antigone* Eurytionis f. v. Tab. VIII, b. 2.
Polydora ⌣ *Borus.* Perieris f.
Polymela *Menoetio* nupta VIII, 13, 8. v. Tab. VIII, c. 3.
Menelthius vere Neptuni f. v. Not. p. 793.
2) ⌣ *Thetis* Nerei f. T. III.
Achilles

Telamon ⌣ 1) *Periboea* Alcathoi f. Tab. XVI.
Aiax.
2) *Heſione* Laomedontis f.
Teucer Tab. XV.

*) Phocus ex Aſteria ſuſcepit Criſum: cuius f. Strophius: ei ex Anaxibia (tab. XVI.) natus Pylades.

TAB. XVIII.

1.

Cecrops ⌣ *Agraulus.* (III, 14 sq.)
| Actaei f.

Erysichthon. | Agraulus. e *Marte* Alcippe. | Herse. e *Mercurio* Cephalus. v. Tab. XIX. | Pandrosos.

2.

Cranaus ⌣ *Pedias*
| Menytis f.

Cranae. | Cranaechme. | Atthis.

3.

Amphictyon
Deucalionis f. v. T. II. 5.

4.

Erichthonius ⌣ Pasithea
Vulcani f. seu ex Atthide f. ex Minerua

Pandion ⌣ *Zeuxippe*
| Nais

Tereus ⌣ Procne. | Philomela. | Praxithea. nupta *Erechtheo* v. p. sq. | Butes duxit *Chthoniam.*

Itys.

5.

5.

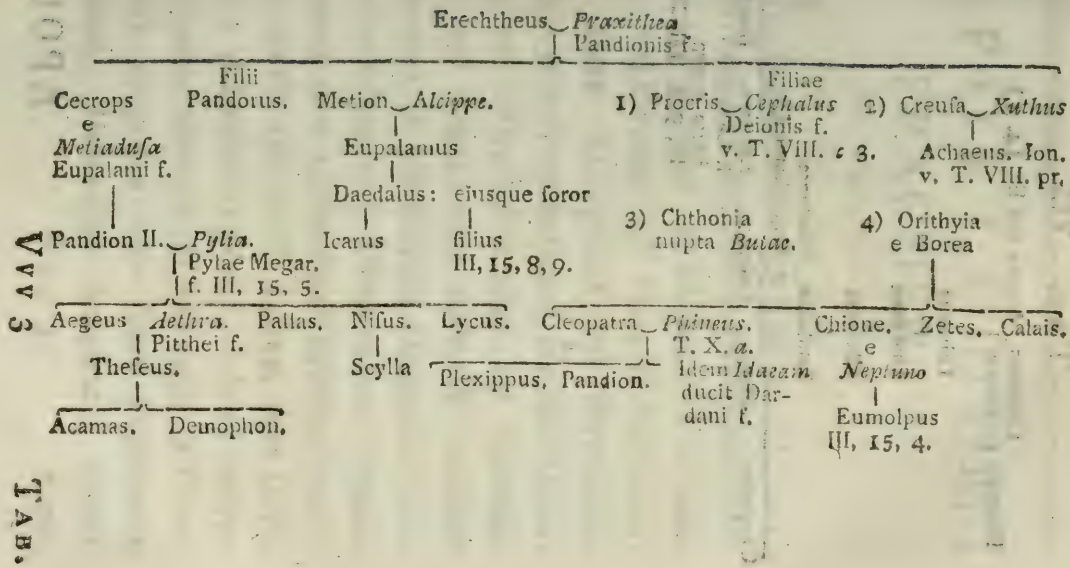
Erechtheus ~ Praxithea
Pandionis f.
Filii
Filiae
Cecrops e Metiaduſa Eupalami f.
Pandorus.
Metion ~ Alcippe.
Eupalamus
Daedalus: eiusque ſoror
Icarus
filius
III, 15, 8, 9.
1) Procris ~ Cephalus Deionis f. v. T. VIII. c 3.
2) Creuſa ~ Xuthus
Achaeus. Ion. v. T. VIII. pr.
3) Chthonia nupta Butae.
4) Orithyia e Borea
Pandion II. ~ Pylia.
Pylae Megar. f. III, 15, 5.
Aegeus ~ Aethra.
Pallas.
Niſus.
Lycus.
Cleopatra ~ Phineus. T. X. a.
Chione. e Neptuno
Zetes. Calais.
Pitthei f.
Theſeus.
Scylla
Plexippus. Pandion.
Idem Idaeam ducit Dardani f.
Eumolpus III, 15, 4.
Acamas. Demophon.

TAB. XIX.

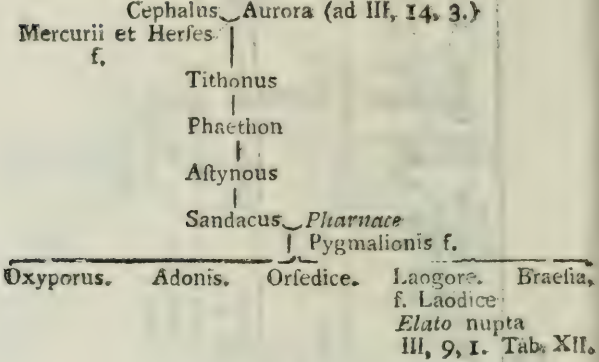
Cephalus
Aurora (ad III, 14, 3.)
Mercurii et Herſes f.
Tithonus
Phaethon
Aſtynous
Sandacus
Pharnace Pygmalionis f.
Oxyporus.
Adonis.
Orſedice.
Laogore. f. Laodice Elato nupta III, 9, 1. Tab. XII.
Braeſia.

APOL-

APOLLODORI FRAGMENTA.

De *Apollodoro* noſtro quae ex fide veterum tradita narrari poſſint, pauciſſima ſunt. Fundus omnium eſt Suidas: Ἀπολλόδωρος Ἀσκληπιάδου (ſ. filius ſ. diſcipulus: ita forte Aſclepiades eſt Myrleanus, e Bithynia Grammaticus) εἷς τῶν Παναιτίου τοῦ Ῥοδίου φιλοσόφου καὶ Ἀριστάρχου τοῦ γραμματικοῦ μαθητῶν (audiuit praeterea in philoſophia Diogenem Stoicum eundem qui Athenienſium legatus Romam cum Carneade et Critolao profectus eſt Ol. 156, 2. V. C. 599. ante C. N. 155.) Ἀθηναῖος τὸ γένος. ἦρξε δὲ πρῶτος τῶν τραγιάμβων (v. inf. ad Fragm. e Chronicis) Aequales eius fuere Poſidonius Stoicus, Demetrius Scepſius, Caſtor chro-

chronographus, Alexander Polyhiſtor. Vixit circa Ol. 160. a. C. 140. V.C 614. paullo poſt Carthaginem deletam, paullo ante tempora Gracchorum. Attalus Philadelphus eodem tempore obierat ante C. 139. in Aegypto regnabat Ptolemaeus Phyſcon ſ. Euergetes II. iam vltra centum poſt Philadelphum elapſis annis. Add. inf. locum Scymni in Fragm. Chronicor.

Haec ſunt potiora quae teneri velim ex iis, qui vitam Apollodori perſcribere profeſſi ſunt: Tettius in Commentario editioni Aegianae praemiſſo. Ionſ. II, 17. Voſſ. de Hiſt. Gr. I, 21. Meurſ. in Biblioth. Attic. Fabric. et Gale Diſſ. de ſcriptorib. mythicis, praefixa edit. Scriptor. Hiſt. poet.

Quae ab eo ſcripta ſunt ita perſequar, vt ſimul Fragmenta, quae quidem inuenire potui, vnicuique ſcripto ſubiiciam.

Cum

Cum *Bibliothecae* extrema interierint, quae vsque ad reditus Achiuorum (νόστους) deducta fuere, videntur in iis sequentia locum habuisse:

Schol. ad Lycophr. 400 καὶ οὕτω μὲν οἱ πολλοὶ φασὶν, ὅτι μετὰ Μόψον ἀπῆλθεν εἰς Κιλικίαν Ἀμφίλοχος. Ἄλλοι δὲ φασὶν, ὡς καὶ Ἀπολλόδωρος, (ὅτι add.) Ἀμφίλοχος ὁ Ἀλκμαίωνος ὕστερον στρατεύσας εἰς Τροίαν, μετὰ χειμῶνα ἀπεβλίφη πρὸς Μόψον, καὶ ὑπὲρ τῆς βασιλείας μονομαχοῦντες ἀλλήλους ἀπέκτειναν. ὡς δέ τινες φασὶν, Ἀμφίλοχος τὸ κληθὲν Ἄργος Ἀμφιλοχικὸν πλησίον Ἀκαρνάνων κατῴκησεν. cf. ad haec sup. Not. p. 654 655. Fabulae hae de Mopso, Calchante et ceteris, tractatae fuerant ab Hesiodo, cuius versus nonnulli superfunt. Praeter Schol. Lycophr. v. Strabo XIV. p. 951. et 993.

Schol. Lycophr 902. — καὶ ὁ μὲν Λυκόφρων Γουνέα, Πρόθοον καὶ Εὐρύπυλον, εἰς Λιβύην φησὶν ἀπελθεῖν· Ἀπολλόδωρος δὲ καὶ

οἱ λοιποὶ οὕτω φασί. „Γουνεὺς εἰς Λιβύην, λιπὼν τὰς ἑαυτοῦ ναῦς, ἐπὶ Κίνυφα ποταμὸν ἐλθὼν, κατοικεῖ, ὡς καὶ οὗτος (Lycophron) φησί, Μάγνητες δὲ καὶ Πρόθοος ἐν Εὐβοίᾳ περὶ τὸν Καφηρέα σὺν πολλοῖς ἑτέροις διαφθείρονται. (f. Μάγνης δὲ ὁ Πρόθοος — σὺν πολλοῖς ἑταίροις διαφθείρεται.) Νεοπτόλεμος δὲ μετὰ ζ' ἡμέρας πεζῇ εἰς Μολοσσοὺς ἀπῆλθε μετὰ Ἑλένου, καθ' ὁδοῦ θάψας τὸν Φοίνικα. τοῦ δὲ Προθόου περὶ τὸν Καφηρέα ναυαγήσαντος, οἱ σὺν αὐτῷ Μάγνητες εἰς Κρήτην ῥιφέντες ᾤκησαν.

Eodem videtur referendum Schol. Lycophr. 921. ὁ Ναύαιθος ποταμός ἐστιν Ἰταλίας. ἐκλήθη δὲ οὕτω, κατὰ μὲν Ἀπολλόδωρον καὶ λοιποὺς, ὅτι μετὰ τὴν Ἰλίου ἅλωσιν αἱ Λαομέδοντος θυγατέρες, Πριάμου δὲ ἀδελφαὶ, Αἴθυλλα, Ἀστυόχη, Μηδεσικάστη, μετὰ τῶν λοιπῶν αἰχμαλωτῶν ἐκεῖσε γεγονυῖαι τῆς Ἰταλίας, εὐλαβούμεναι τὴν Ἑλλάδος δουλείαν, τὰ σκάφη ἐνέπρησαν· ὅθεν ὁ ποταμὸς Ναύαιθος ἐκλήθη,

Ἠη, καὶ αἱ γυναῖκες Ναυπρήστιδες. οἱ δὲ σὺν αὐταῖς Ἕλληνες, ἀπολέσαντες τὰ σκάφη, ἐκεῖ κατῴκησαν.

Repetit Schol. fere eadem ad v. 1075. Attigit ea Rutgers. Var. Lect. VI, 2. De re cf. ad Virgil. Exc. V. ad Aen. V. p. 539. Adde Not. ad Apollod. p. 755.

Forte oratio etiam ad Locros redierat: vt inde petitum esse possit, quod Schol. Pindari habet ad Ol. IX, 65.

Ἀπολλόδωρός φησιν, οὐκ ἐν Ὀποῦντι, ἀλλ' ἐν Κύνῳ, τὸν Δευκαλίωνα καὶ τὴν Πύρραν οἰκῆσαι.

Conuenit cum hoc Strabo IX, p. 651. A. Emendandus hinc Schol. Theocr. XV, 141. vbi κύδνῳ legitur.

Περὶ θεῶν.

Si ea, quae ex hoc opere laudantur, inter se compares: apparet illud non minus *grammaticum*, quam *mythicum*, fuisse; fabularum *interpretatione allegorica* appo-

posita, magnam partem *ex etymologia* petita: cuius tamen accurata ac vera ratio Grammaticis illius aetatis nondum perspecta fuit. Comprehendit idem opus περὶ θεῶν multa *de festis deorum et sacris*, de *sacrorum antiquitate*, de *religionibus et ritibus*, de *vocabulis sacrorum propriis et reconditis*. Nec modo *Graecanicas*, sed et *barbaricas religiones* eum perstrinxisse, nonnulla fragmenta docent: monente etiam Gale diss. p. 36.

Potest adeo aliqua ex parte noster rite accenseri iis scriptoribus, qui fabulas allegorice interpretari voluere; maluit tamen grammaticas potius argutias captare, quam philosophicas, quod plerique fecere, inprimis Stoici et in his Cleanthes in libro περὶ θεῶν, e quibus profecisse videri debet Phurnutus s. Cornutus.

Inscriptum opus περὶ θεῶν, etsi etiam ad *heroes* processerat, vt Herculem, Prometheum, Dioscuros. cf. Gale p. 31.

Male

Male tamen illud paſſim cum *Bibliotheca* fuiſſe confuſum docuit et copioſe redarguit idem p. 34 ſq. Intulit tamen vir doctus *aliam ſubtilitatem*, qua obſcuravit reliqua. Cum enim meminiſſet a Varrone tria temporum interualla conſtitui, aliud ἄδηλον, aliud μυθικὸν, aliud denique ἱστορικὸν, acute ſibi viſus eſt ſubolfeciſſe Apollodorum vnicuique tempori ſuum librum deſtinaſſe, et primum quidem ἄδηλον in XXIV. libris περὶ θεῶν, in Bibliotheca *mythicum*, *hiſtoricum* denique in Chronicis, eſſe perſequutum: Id quod et idoneo argumento firmari nequit, et fragmentis Bibliothecaeque multis locis repugnat, et virum doctum in multas tricas induxit. In opere περὶ θεῶν Apollodorus non minus mythos deorum et heroum tractauerat, quam in Bibliotheca, et in hac non minus ea attigerat, quae diluuium anteceſſerant: verum tractandi modo diuerſo; nam in Bi-

Bibliotheca ſummatim tantum mythos expoſuit, in opere de diis tanquam Grammaticus de ſingulis diſputauerat.

Photius Cod. CLXI. Sopatri Ἐκλογαὶ διάφοροι ἐν βιβλίοις δυοκαίδεκα. — συνείλεκται δὲ αὐτῷ τὸ βιβλίον ἐκ πολλῶν καὶ διαφόρων ἱστοριῶν καὶ γραμμάτων. τὸ μὲν οὖν πρῶτον περὶ τῶν παρ' Ἕλλησι μυθολογουμένων θεῶν διαλαμβάνει· ὃ συνείλεκται ἐκ τῶν Ἀπολλοδώρου περὶ θεῶν γ' λόγου. Ἀθηναῖος δὲ Ἀπολλόδωρος, καὶ γραμματικὸς τὴν τέχνην. οὐκ ἐκ τοῦ τρίτου δὲ μόνον ἡ διαλογὴ αὐτῷ πεποίηται, ἀλλὰ δὴ καὶ ἐκ δ' καὶ ε' καὶ ϛ', τοῦ τε α' πάλιν (f. ια') καὶ ιβ' καὶ ιε' τε καὶ ις' μέχρι τοῦ κδ'. ἐν ᾗ συλλογῇ τά τε μυθικῶς περὶ θεῶν διαπεπλασμένα, καὶ εἴτι καθ' ἱστορίαν εἴρηται, περιείληφε, περί τε τῶν παρ' αὐτοῖς ἡρώων καὶ Διοσκούρων καὶ περὶ τῶν ἐν ᾅδου, καὶ ὅσα παραπλήσια.

Vixit hic Sopater Conſtantini M. temporibus, idemque multa alia volumina in

in compendium redegerat, habendus adeo inter peſſimum hoc ſcriptorum genus, qui, dum ipſi ſeculi genio litarunt populariumque ignauiae, optimum quemque librum in neglectum et obliuionem adduxerunt.

Ad hos libros περὶ θεῶν reſpicit auctor libelli de Allegoriis Homericis ſ. 7. vbi de Apolline et Sole. ἠκρίβωται δ' ἡ περὶ τούτων ἀπόδειξις καὶ Ἀπολλοδώρῳ, περὶ πᾶσαν ἱστορίαν ἀνδρὶ δεινῷ. (διὸ) τοῦτ' ἔγωγε τὴν ἐπιπλέον ἐπεργασίαν — ὑπερθήσομαι.

Ex Lib. I. περὶ θεῶν.

Stephan. Byz. in fragm. Δωδώνη. Ἀπολλόδωρος δὲ ἐν ά περὶ θεῶν, τὸν Δωδωναῖον οὕτως ἐτυμολογεῖ: „Καθάπερ οἱ τὸν Δία Δωδωναῖον μὲν καλοῦντες, ὅτι δίδωσιν ἡμῖν τὰ ἀγαθὰ, Πελασγικὸν δὲ, ὅτι γῆς πέλας ἐστίν. Ex quibus manifeſtum it, allegorias ethicas Apollodorum eſſe equutum: vt in multis aliis, quae aferentur.

Lib.

Lib. II.

Stobaeus Ecl. phyſ. I. (p. 55. ed. Gen. 1609.) Ἀπολλόδωρος ἐν τῷ δευτέρῳ περὶ θεῶν Πυθαγορείαν εἶναι τὸ (quod eiiciendum) περὶ τούτων, αὐτὸν εἶναι Φωσφόρον καὶ Ἕσπερον, δόξαν.

Erotian. Lex. Hippocrat. in χάριτες. αἱ χαραί· ὡς καὶ Σοφοκλῆς ἐν ἐλεγείᾳ. Μέμνηται καὶ Ἀπολλόδωρος ἐν δευτέρῳ περὶ θεῶν. φησὶ δὲ αὐτὰς πληθῆναι ἀπὸ μὲν τῆς χαρᾶς Χάριτας. καὶ γὰρ πολλάκις οἱ ποιηταὶ τὴν χάριν χαρὰν καλοῦσιν.

Lib. III.

Schol. Apollon. I. 1124. *Φύλλοις-δρυΐνοις quibus coronati ſacra faciunt Matri Deum* — εἰκότως· ἡ γὰρ δρῦς ἱερὰ τῆς Ῥέας, ὥς φησιν Ἀπολλόδωρος ἐν τρίτῳ περὶ θεῶν.

Hoc eſt illud quod Voſſ. de Theolog. gentil. V, 48. et ex eo alii laudarunt tanquam ex tertio libro Bibliothecae.

Lib

Lib. VI.

Harpocration in ἀποπομπάς. Ἀποπομπαῖοι τινὲς ἐκαλοῦντο θεοὶ, περὶ ὧν Απολλόδωρος ἐν ἕκτῳ περὶ θεῶν διείλεκται. *auerrunci.* v. Pollux V. ſ. 131.

Lib. IX.

Steph. Ἄρειος πάγος. ἀκρωτήριον Ἀθήνησιν, ὡς Ἀπολλόδωρος ἐν τῷ περὶ θεῶν ἐννάτῳ, ἐν ᾧ τὰς φονικὰς κρίσεις ἐδίκαζον, διὰ τὰς ἀπὸ τοῦ σιδήρου γιγνομένας μιαιφονίας. In magno numero etymologiarum Areopagi ſatis recondita haec eſt ab ἄρης, vt caedes ferro facta ſit. Pro ἀκρωτήριον probabile fit voc. ſollenne in hac re δικαστήριον legendum eſſe. Defendunt tamen alterum Holſten. et Scaliger ad Euſeb. p. 31. De reliquis cf. ſup. Not. p. 820. 1. add. Schol. Il. σ, 491. Syncell. p. 122. C. ed. Ven.

Lib. XIV.

Macrob. I. Sat. 17. p. 297. *Apollodorus in libro quartodecimo* περὶ θεῶν, ἰήϊον ſo-

lem *scribit ita appellari Apollinem* ἀπὸ τοῦ κατὰ τὸν κόσμον ἰέσθαι καὶ ἰέναι (f. ἰέναι), *quod Sol per orbem impetu fertur.*

Respicere eundem locum, vnde haec petita sunt, arbitror Auctorem de Allegor. Homer. c. 7.

Lib. XVI.

Stephanus in Ἀρκάς. Ἀπολλόδωρος ἐν τῷ περὶ θεῶν ἐκπαιδεκάτῳ βιβλίῳ περὶ Δήμητρός φησιν, ὅτι Ἀρκάδια τῇ Δήμητρι μέλλοντες θύειν ἄνθρωποι ***. ταύτην γὰρ τὴν θυσίαν συνεστήσαντο μετὰ τὸν πρῶτον σπόρον, ὅτι αὐτῆς ἐκ τῆς γῆς (ex Arcadia puta. f. ἐκ τῆς γῆς ταύτης) ἔμολεν ὁ καρπὸς εἰς τροφὴν καὶ σπόρον· καὶ οὕτω τὰ Ἀρκάδια, τιμῆς χάριν. Traduxere scilicet Arcades Cereris fabulam ad se.

Lib. XVII.

Schol. Soph. Oed. Col. 502. καὶ Ἀπολλόδωρος δὲ ἐν τῇ περὶ θεῶν ἑπτακαιδεκάτῃ περὶ

περὶ τοῦ τῶν Ἡσυχιδῶν γένους καὶ τῆς ἱερᾶς (leg. τῆς ἱερείας) φησί. cf. Callim. fr. 123.

Lib. XX.

Stobaeus Ecl. Phyſ. Lib. I. (p. 129. Cant. *a*) Τοῦ δὴ Ἀπολλοδώρου ἐν τῷ εἰκοστῷ τοῖς περὶ θεῶν συγγράμμασιν *b*) ὅ ἐστι περὶ τοῦ ᾅδου, τάδε περὶ τῆς Στυγὸς λεγόμενα εὕρομεν. *c*) ἀρκτέον γὰρ

a) Aut verius Porphyrius *de animi viribus* a Stob. exſcriptus et inde a p. 102. paſſim inſertus. Locus emendatus paſſim a Cantero et a Galeo in diſſ. p. 28.

b) Gale: ἐν τῷ εἰκοστῷ π. θ. συγγράμματι, forte praeſtat: ἐν τῷ εἰκοστῷ τοῦ π. θ. συγγράμματος, vel ἐν τῷ εἰκοστῷ περὶ θεῶν. In extremis libris Apollodorum περὶ τῶν ἐν ᾅδου egiſſe, conſtat quoque ex Phot. Cod. CLXI. vbi de Sopatri Eclogis: nec vero ad librum *vltimum* cum Galeo referre ea eſt quod cogat.

c) Si haec quae ſequuntur Apollodori verba ſunt: neceſſe eſt hic excidiſſe nonnulla aut eſſe omiſſa, a quibus ſequentia pendent; niſi, quod forte

ἀπὸ τούτων, τῆς τε ἐκ τῶν ὀνομάτων παρεμφάσεως d) οὐ καταφρονητέον. ἐκ τῶν γὰρ τοιούτων ὁρμώμενοι πιθανῶν, καὶ τοὺς ἐν ᾅδου νομιζομένους ποταμοὺς κατωνομάκασιν· Ἀχέροντά μεν διὰ τὰ ἄχη, ὡς καὶ Μελανιππίδης ἐν Περσεφόνῃ·

καλεῖται δὲ ἐν πόλποισι γαίας ἀχέεσσι προχέων Ἀχέρων· e) Ἔτι καὶ Λικύμνιός φησι·

μυ-

forte praestat, ea quae ad κατωνομάκασιν sequuntur, Porphyrii verba habeas.

d) leg. παρεκφράσεως *dilucidatio*, et mox πιθανῶς καί.

e) Nescio an haec verba Melanippidae tragici eaque satis sana sint. προχέων videtur esse debere προῤῥέων. *vocatur Acherontis nomine fluvius in intimis terrae recessibus moeroribus profluens.* Fuit autem *Melanippides* dithyrambis, elegiis et aliis poematibus clarus, ex antiquioribus poetis circa Olymp. LXV. Eius fuit tragoedia *Persephone* e qua duo alios versus habet Grotius in Excerpt. p. 455. Alius iunior circa

μυρίαις παγαῖς δακρύων ἀχέων τε βρύει. καὶ πάλιν·

Ἀχέρων ἄχεα πορθμεύει βροτοῖσιν.

Ἀχέρων δὲ καὶ Ἀχερουσία λίμνη ταὐτὸν, ὡς καὶ Σοφοκλῆς ἐν Πολυξένῃ τοῦ Ἀχιλλέως ψυχὴν εἰσάγει λέγουσαν· *f*)

circa LXXX. itidem lyricus et dithyrambicus, vt ex Svida docet Voſſius. Etiam *Licymnius*, qui ſequitur, poeta lyricus, μελοποιὸς, Parthenio c. 22. et Athenaeo laudatus.

f) Conſtituet hoc Sophoclis fragmentum vir doctiſſimus, qui in ſplendore Sophoclis reſtituendo, fragmentis quoque ſubiectis, alloborat, pignore felicis ſuae operae interea Ariſtophane dato. In primo verſu videtur fuiſſe: ἡ τὰς ἀ. Vocem ἀπαιὼν ipſe Apollodorus interpretatur: qui paeane caret, h. e. hymno, adeoque, *triſtem, ſilentem.* Ad ἐξυπλήγας deeſſe videtur vox ἀκτὰς, σκοπελοὺς aut ſimilis; tum Ἀχερουσίας. Sed nil, quod ſe ſatis probet, expedio. In tertio verbo ſcriptum erat ἤχουσα. Poſſet ferri ἠχεῖν γόους· ſed vt metro ſatis fiat, ſaltem leg. ἦλθον γόους ἠχοῦσ' ἐπ' ἀ. χ. Ait autem Achillis vmbra ex inferis ſe ad inferias appoſitas prodire.

ὦ τὰς ἀπαιωνάς τε καὶ μελαμβαφεῖς
λιποῦσα λίμνης Ἀχέροντος ὀξυπλῆγας
ἠχοῦσα γόους ἦλθον ἄρσενας χόας.

τὰς τῶν νεκρῶν'. . . λέγων παιῶνα οὐκ ἐχούσας· ἄρσενας δὲ τὰς οὐδὲν ἐκτρεφούσας. θήλεα μὲν γὰρ τὰ καρποφόρα, ἄρσενα τὰ ἄγονα λέγονται· τὸ μὲν, τὸ σπέρμα παρέχον μόνον, g) τὴν δὲ καὶ ἐκτρέφειν. ὅθεν καὶ θῆλυς ἔρση, ἡ πολύγονος καὶ τροφίμη. Διαπεραιοῦσθαι δὲ ὑπὸ τῶν ἀπογινομένων τὸν Ἀχέροντά φασιν εἰκότως· ὁ γὰρ μεταλλαχὼς, πάντα τὰ τῷ ζῆν ἄχη σχεδὸν ὑπερῄρηται, h) καὶ ἔστιν ἐν ἀπονίᾳ καὶ ἀλυ-

g) Saltem παρέχειν. Plenior oratio erat: τὸ μὲν γὰρ ἄῤῥεν, τὸ σπέρμα παρέχειν μόνον, τὴν δὲ θήλειαν καὶ ἐκτρέφειν. Explicatio τοῦ, θῆλυς ἔρση, ἡ πολύγονος καὶ τροφίμη, etiam apud Grammaticos Homeri occurrit. cf. Graev. Lect. Heſiod. c. 19. Scut. 395.

h) ὑπερῄρηται ſcriptum eſt ap. Stob. Cant. Expectabam πάντα τὰ τοῦ l. ἐν τῷ ζῆν ἄχη σχεδὸν ὑπερ-

ῄρε

ἀλυπίᾳ πάσῃ. Γοργύραν δὲ τοῦ Ἀχέροντος γυναῖκα προσανέπλασαν, i) ἀπὸ τοῦ γοργῶς φαίνεσθαι τοῖς πολλοῖς τὰ ἐν ᾅδου· καθὸ δὴ καὶ αὐτοῦ τούτου τιθήνην ὁ Σώφρων Μορμολύκαν ὠνόμασε.„ k)

Ταῦτά τε (f. ταῦτα δὲ) εἰπὼν Ἀπολλόδωρος ἐπάγει περὶ τῆς Στυγὸς αὐταῖς λέξεσι τάδε· „Στύγα δὲ δεινήν τινα καὶ φοβερὰν ὑποστησάμενοι δαίμονα, θεῶν ὅρκον, ἐν ᾅδου τε ταύτην κατῴκισαν, καὶ τῆς προσηγορίας ταύτης ἠξίωσαν ἀπὸ τοῦ στυγνάζειν τοῖς πένθεσι, καὶ στύγεσθαι τὰ ἐν ᾅδου. ὅρκον δὲ τῶν θεῶν, δι' ἐναντιότητα· ἡ μὲν γὰρ τῶν ὄντων τε καὶ ζώντων φθαρτικὴν ἔχει δύναμιν, ὅσον ἐφ'

 ἑαυ-

ξρε καὶ. *superauit.* Saltem ὑπερξρται erat scribendum.

i) v. Apollod. Bibl. I, 5, 3.

k) Μορμολύκαν. Attigit Sophronis hoc Valken. V. C. ad Adoniaz. p. 348. Mox leg. ταῦτα δὲ, vel γε vel μέν.

ἑαυτῇ· οἱ δὲ τῇ τε προαιρέσει καὶ τῷ τρόπῳ διεστήκασι.„ *l*)

Τοσαῦτα περὶ τῆς Στυγὸς εἰπὼν, ἐπάγει· (f. ὑπάγει·) „Κωκυτὸν δὲ ποταμὸν ἀνέπλασαν ἀπὸ τοῦ κωκύειν· ὅς ἐστι Στυγὸς καὶ στυγνώσεως ἀποῤῥώξ. τοιούτου δέ ἐστι γένους καὶ ὁ Πυριφλεγέθων· εἴρηται γὰρ ἀπὸ τοῦ πυρὶ φλέγεσθαι τοὺς τελευτῶντας. ὡς Ὅμηρός φησιν· *m*)

οὐ γὰρ ἔτι σάρκας τε καὶ ὀστέα ἶνες ἔχουσιν·
Ἀλλὰ τὰ μέν τε πυρὸς κρατερὸν μένος αἰθομένοιο
δαμνᾷ, ἐπεί κε πρῶτα λίπῃ λευκὰ ὀστέα θυμός·
Ψυχὴ δ', ἠΰτ' ὄνειρος, ἀποπταμένη πεπότηται.

ἐποτίθεται γὰρ τὰς ψυχὰς τοῖς εἰδώλοις τοῖς ἐν τοῖς κατόπτροις φαινομένοις ὁμοίας,

l) Scil. dii non corrumpunt ac perdunt, sed servant. De Stygis etymologia similia apud Grammaticos passim.

m) Od. λ, 218 sq.

ας, καὶ τοῖς διὰ τῶν ὑδάτων συνισταμένοις. ἃ καθάπαξ ἡμῖν ἐξείκασται, καὶ τὰς κινήσεις μιμεῖται, στερεμνίαν δὲ ὑπόστασιν οὐδεμίαν ἔχει εἰς ἀντίληψιν καὶ ἁφήν. ὅθεν αὐτὰς βροτῶν εἴδωλα καμνόντων λέγει. n)

Athenagoras in Deprecat. c. 25. καὶ ὅτι μὲν ἄνθρωποι (οἱ θεοὶ,) δηλοῦσι μὲν καὶ Αἰγυπτίων οἱ λογιώτατοι, οἳ θεοὺς λέγοντες αἰθέρα, γῆν, ἥλιον, σελήνην, τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους θνητοὺς νομίζουσι καὶ ἱερὰ τοὺς τάφους αὐτῶν. δηλοῖ δὲ καὶ Ἀπολλόδωρος ἐν τῷ περὶ θεῶν.

Clemens Cohort. p. 12, l. 9. Pott. (p. 10.) καί μοι δοκεῖ τὰ ὄργια καὶ τὰ μυστήρια δεῖν ἐτυμολογεῖν· τὰ μὲν ἀπὸ τῆς ὀργῆς τῆς Δηοῦς τῆς πρὸς Δία γεγενημένης, τὰ δὲ ἀπὸ τοῦ μύσους τοῦ περὶ τὸν Διόνυσον συμβεβηκότος. εἰ δὲ καὶ ἀπὸ Μυοῦντός τινος Ἀττικοῦ, ὃν ἐν κυνηγίᾳ δια-

n) Quae sequuntur apud Stobaeum, Porphyrii videntur esse, non Apollodori.

φθαρῆναι Ἀπολλόδωρος λέγει, οὐ φθόνος (f. ὑφ' vel παρ') ὑμῶν δεδοξάσθαι τὰ μυστήρια ἐπιτυμβίῳ φωνῇ καὶ τιμῇ.

Euseb. Praep. II, 3. qui haec eadem repetit, ἀπὸ Μυσοῦντός τινος legit.

Clemens Cohort. ad Gent. p. 25. (p. 8.) πολλὰ κἀγαθὰ Κᾶρες σχοῖεν, οἳ καταθύουσιν αὐτῷ (Marti) τοὺς κύνας. Σκύθαι δὲ τοὺς ὄνους ἱερεύεσθαι μὴ πανέσθων, ὡς Ἀπολλόδωρός φησι καὶ Καλλίμαχος. —

Arnob. adv. Gent. lib. IV. p. 180. ed, Par. *Quis ei* (Marti) *canes ab Caribus, quis ab Scythis asinos immolari* (prodidit?) *non principaliter cum ceteris Apollodorus!*

quam male is. Clementem reddiderit, intelligitur, si vtrumque locum compares.

De re ipsa ad fastidium vsque actum est a viris doctis, etiam in Commentatione singulari a Gesnero nostro. v. Pind. Pyth. X. Antonini Lib. c. 20 et ibi doctiss. Interpretem.

Zeno-

Zenobius Cent. V, 22. Μῆλον Ἡρακλῆς. Ἀπολλόδωρος ἐν τοῖς περὶ θεῶν, ὅτι θύεται Ἀθήναις Ἡρακλεῖ ἀλεξικάκῳ ἰδιάζουσά τις θυσία. τοῦ γὰρ βοὸς ποτὲ ἐκφυγόντος, ὃν ἔμελλον Ἡρακλεῖ προσάξαι, μῆλον λαβόντας, καὶ κλάδους ὑποθέντας, τέσσαρας μὲν ἀντὶ σκελῶν, δύο δὲ ἀντὶ κεράτων, σχηματίσαι τὸν βοῦν, καὶ οὕτω τὴν θυσίαν ποιήσασθαι.

v. ib. Schott. inpr. Pollux I, 30. 31.

Athenaeus VII. p. 306. A. ὁ πίθαρος piſcis — ὅτι δὲ διὰ τὸ ὄνομα ἱερὸς εἶναι νενόμισται τοῦ Ἀπόλλωνος, εἴρηκεν Ἀπολλόδωρος.

Athenaeus VII. p. 325. B. Ἀ. δὲ ἐν τοῖς περὶ θεῶν, τῇ Ἑκάτῃ φησὶ θύεσθαι τρίγλην διὰ τὴν ὀνόματος οἰκειότητα. τρίμορφος γὰρ ἡ θεός. —

Athenaeus XIII. p. 571. C. — ἀπὸ τῆς παρ' Ἀθηναίοις καλουμένης ἑταίρας τῆς Ἀφροδίτης. περὶ ἧς φησιν Ἀθηναῖος Ἀπολλόδωρος οὕτως· ἑταίραν δὲ τὴν Ἀφρο-

Ἀφροδίτην τὴν τοὺς ἑταίρους καὶ τὰς ἑταίρας συνάγουσαν. τοῦτο δ' ἐστὶ, φίλας.

Explendus et illuſtrandus hinc Heſych. in Ἑταίρας ἱερόν.

Harpocration: πάνδημος Ἀφροδίτη. — Ἀπολλόδωρος ἐν τῷ (f. ἐν τοῖς) περὶ θεῶν, πάνδημον φησὶν Ἀθήνῃσι κληθῆναι τὴν ἀφιδρυθεῖσαν περὶ τὴν ἀρχαίαν ἀγορὰν, διὰ τὸ ἐνταῦθα πάντα τὸν δῆμον συνάγεσθαι τὸ παλαιὸν ἐν ταῖς ἐκκλησίαις, ἃς ἐκάλουν ἀγοράς. —

Exſcripſit partim Suidas. Ad eundem locum de Venere ſpectaſſe videntur ſequentia.

Schol. Apollonii III, 539. Ἀπολλόδωρος φησὶν ἐν τῷ (τοῖς) περὶ θεῶν, ὅτι ἡ περιστερὰ ἱερὰ Ἀφροδίτης. διὸ καὶ λάγνον. παρὰ γὰρ τὸ περισσῶς ἐρᾷν λέγεται.

Vltima turbata. Forte apud aliquem poetam epitheton λάγνος occurrebat.

Porphyr. de abſtinentia lib. II, §. 55. — ἐπεὶ καὶ Λακεδαιμονίους φησὶν ὁ Ἀπολλόδωρος τῷ Ἄρει θύειν ἄνθρωπον.

Ea-

Eadem ex eo repetunt Theodoretus et Cyrillus apud Meurſ. Miſcell. Lacon. II, 14.

Schol. Ariſtoph. Ran. 333. Μυρσίνης στεφάνῳ ἐστεφανοῦντο οἱ μεμυημένοι, οὐχ, ὥς τινες νομίζουσι, κισσίνῳ. ὁ δὲ Ἀπολλόδωρος καὶ τοὺς Θεσμοθέτας φησὶ διὰ τῆς μυρσίνης στέφεσθαι. ὅτι οἰκείως ἔχει πρὸς τὸ φυτὸν ἡ θεὸς, καὶ ὅτι τοῖς χθονίοις ἀνιέρωτο. Turbatus eſt ordo ſententiarum huius Scholii.

Photius Lex. MS. Καλλιγένειαν. Ἀπολλόδωρος μὲν τὴν γῆν. οἱ δὲ Διὸς καὶ Δήμητρος θυγατέρα. Ἀριστοφάνης δὲ ὁ κωμικὸς τροφόν.

v. Intpp. ad Heſych. in Καλλιγένειαν. Locus Ariſtoph. eſt Theſmoph. 306.

Harpocration: αὐτόχθονες. — Ἀπολλόδωρος ἐν τοῖς περὶ θεῶν κληθῆναι φησὶν αὐτοὺς αὐτόχθονας, ἐπεὶ τὴν χθόνα, τουτέστι τὴν γῆν, ἀργὴν οὖσαν, πρῶτοι εἰργάσαντο. —

Ex-

Exscripsit Suidas, sed Apollodoro non nominato. res ipsa nota.

In etymologia vocis Κύρβις Apollodori auctoritas saepe laudatur. Ita leges Solonis appellatas, notum est: vide vel Meurs. in Solone c. 24. Ad libros περὶ θεῶν eam disputationem pertinuisse, discimus ex Harpocratione, qui reliquis diligentius Grammaticum exscripsit:

Harpocration in κύρβεις. Λυκοῦργος ἐν τῷ περὶ τῆς ἱερείας. Κύρβεις φησὶν Ἀπολλόδωρος ἐν τοῖς περὶ θεῶν ἔχειν ἐγγεγραμμένους τοὺς νόμους. εἶναι δὲ αὐτοὺς λίθους ὀρθοὺς ἑστῶτας· ὡς (leg. οὓς) ἀπὸ μὲν τῆς στάσεως στήλας, ἀπὸ δὲ τῆς εἰς ὕψος ἀναστάσεως, (l. ἀνατάσεως) διὰ τὸ κεκορυφῶσθαι, κύρβεις ἐκάλουν. ὥσπερ καὶ κυρβασίαν τὴν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τιθεμένην. —

(Similia habet Photius Lexic. MS. nisi quod ὡς — στήλας καλεῖσθαι, ἀπὸ δὲ τῆς εἰς ὕψος παραστάσεως — κύρβεις.

Idem

Idem mox melius: τεθειμένην.) Apud eund. Harpocr. in Ὁ κάτωθεν νομος, — ὅτι γὰρ βουστροφηδὸν ἦσαν οἱ ἄξονες καὶ οἱ κύρβεις γεγραμμένοι, δεδήλωκεν Εὐφορίων ἐν τῷ Ἀπολλοδώρῳ. (de hoc libro v. extrema horum Fragmentor.)

Schol. Aristoph. ad Nub. 447: Ἀπολλόδωρος δέ φησι πᾶσαν δημοσίαν γραφὴν καὶ νόμους κύρβιν καλεῖσθαι· ὅτι οἱ ἀρχαῖοι λίθους ἱστάντες τὸ δόξαν ἀναγράφοντες. (f. ἀνεγράψαντο, l. τοὺς μὲν) οὓς μὲν ἀπὸ τῆς στάσεως στήλας, κύρβεις δὲ ἀπὸ τῆς εἰς ὕψος ἀναβάσεως, (leg. ἀνατάσεως.) ὕστερον δὲ (εἰς) τὰ ξύλα λελευκωμένα γράφοντες, ὁμοίως ἐκάλεσαν. κύρβις οὖν ἡ περιέχουσα τὰς ἱερὰς γραφὰς στήλη.

Idem Schol. ad Aues 1354. κύρβεις. — καὶ Ἀπολλόδωρος· κύρβεις δὲ, ἤτοι παρὰ τὸ κεκορυφῶσθαι εἰς ὕψος ἀνατεταμένον, ἢ ἀπὸ τῶν Κορυβάντων· ἐκείνων τὸ εὕρημα· ὡς φησι Θεόπομπος ἐν τῷ περὶ εὐσεβείας.

Sui-

Suidas Κύρβεις. — τὰς δὲ κύρβεις φησὶν Ἀπολλόδωρος ἐγγεγραμμένους ἔχειν τοὺς νόμους, εἶναι δὲ λίθους ὀρθοὺς ἑστῶτας· ὡς ἀπὸ μὲν τῆς στάσεως στήλας καλεῖσθαι, ἀπὸ δὲ τῆς εἰς ὕψος παρατάσεως, διὰ τὸ κεκορυφῶσθαι, κύρβεις· ὥσπερ καὶ τὴν κυρβασίαν, τὴν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τεθειμένην. —

Et idem mox in Κύρβεις αἱ τὰς τ. λ. — Κύρβεις οὖν παρὰ τὸ κεκορυφῶσθαι εἰς ὕψος ἀνατεταμένας. ἢ ἀπὸ τῶν Κορυβάντων· ἐκείνων γὰρ εὕρημα. φησὶ καὶ Ἀπολλόδωρος.

Mirae etymologiae hae et aliae plures eo loco et in l. l. ad eosd. et ad Hesych. cum in promtu sit *κύρω*, *sancio*, *κύρις*, *κύρβις*. At Apollodorus *κορυφὴν* in *κύρβις* quaesiuit, quod columna, legibus inscripta, stabat erecta, *κύρβις* qs. *κορυφίς*. *ἀνάτασις* et *παράτασις εἰς ὕψος* recte. mox *ἀνατεταμένας* eodem modo dixit. Minus bene

bene Kuster. ex Schol. Aristoph. praefert ἀνάβασις.

Schol. Apollonii: IV, 280. — Ἀπολλόδωρος δέ φησι πᾶσαν δημοσίαν γραφὴν καὶ νόμους κύρβιν καλεῖσθαι· ὅτι οἱ ἀρχαῖοι λίθους ἱστάντες εἰώθεσαν τὰ δόξαντα ἐν αὐτοῖς ἀναγράφειν. κύρβεις, οἱονεὶ κορύφεις, κατὰ συγκοπὴν, καὶ μεταθέσει καὶ τροπῇ τοῦ φ εἰς β, κύρβεις. ὕστερον δὲ ξύλα λελευκωμένα γράφοντες, κύρβεις ὁμοίως ἐκάλεσαν καὶ αὐτά. κύρβεις μὲν οὖν, αἱ περιέχουσαι τὰς ἱερὰς ἀναγραφάς.

Photius Lexic. κύρβεις — εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ κεκορυφῶσθαι εἰς ὕψος, ἢ κατεσκειρῶσθαι, ὡς Ἀπολλόδωρος. Θεόφραστος δὲ ἀπὸ τῶν Κρητικῶν Κορυβάντων. τῶν γὰρ Κορυβαντικῶν ἱερῶν οἷον ἀντίγραφα αὐτοὺς εἶναι· v. Intpp. ad Hesych. in Κύρβις.

Etymol. M. Apollodori etymologiam non memorat; Apollodoream rationem vt assequaris tenendum, eum κορφὴν, κυρ-

φὴν, flexiſſe, vnde κύρβις factum ſit; etiam κόρση, ſi vera habet Etym. M. in κόρση, infra in fragm. Etymologicorum. Sed κατεσκειρῶσθαι quid ſit, et an Apollodori ſit, dubito. videri poteſt ad antiquam vocem σκιροῦσθαι, σκιρὸν, σκειρὸν, σκυρὸν, *durum*, ſpectare, adeoque κατεσκιρῶσθαι, *indurueſſe, rigere, ſtare*, fuiſſe. v. Heſych. in σκειρώσασθαι et ſimilibus. σκυρωθῶσι. λιθωθῶσι. In interpretatione Apollodorea tamen tantum τὸ κορυφοῦσθαι memorant ceteri.

Harpocration in Μεῖον καὶ Μειαγωγός. — Ἀπολλόδωρος ἐν τοῖς περὶ θεῶν, οἱ φράτορες, φησὶν, ἵνα μείζονας νέμωνται μερίδας, ἐπεφώνουν ἑστῶτες, (f. οἱ περιεστῶτες) ἱστάνειν δεῖ, μεῖον γάρ εστι. Cum inſcribebantur curiis pueri, (εἰς τοὺς φράτορας) hoſtia erat adducenda ad epulas curialium, certi ponderis: acclamari itaque ſolitum: *appendi oportere, eſſe enim iuſto minorem.* Eadem verba Suidas h. v. et

et Photius Lex. MS. ſed corrupte. In eodem legitur: *κτανεῖν δεῖος* (δεῖ.) De re cf. Schol. Ariſtoph. Ran. 810. vnde Suid. et alii. Adde ad Heſych.

Harpocration in *χόες*. — *ἑορτή τις παρ' Ἀθηναίοις ἀγομένη Ἀνθεστηριῶνος δωδεκάτῃ. Φησὶ δὲ Ἀπολλόδωρος, Ἀνθεστήρια μὲν καλεῖσθαι κοινῶς τὴν ὅλην ἑορτὴν Διονύσῳ ἀγομένην, κατὰ μέρος δὲ Πιθοιγίαν, Χόας, Χύτρους.*

Eadem apud Ariſtoph. Schol. Achar. 960. et ex eo apud Suidam in *χόες*, in quibus verbis ſupra adſcriptis ſubiicitur: *καὶ αὖθις*,,(ſc. Apollodorus ait),, *ὅτι* (f. *ὅτε*) *Ὀρέστης μετὰ τὸν φόνον εἰς Ἀθήνας ἀφικόμενος, ἦν δὲ ἑορτὴ Διονύσου Ληναίου, ὡς μὴ γένοιτο σφίσιν ὁμόσπονδος, ἀπεκτονὼς τὴν μητέρα, ἐμηχανήσατο τοιόν δέ τι Πανδίων· Χοᾶ οἴνου τῶν δαιτυμόνων ἑκάστῳ παραστήσας, ἐξ αὐτοῦ πίνειν ἐκέλευσε μηδὲν ὑπομιγνύντας ἀλλήλοις, ὡς μήτε ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ κρατῆρος πίοι Ὀρέστης, μήτε*

ἐκεῖνος ἄχθοιτο καθ' αὑτὸν πίνων μόνος· καὶ ἀπ' ἐκείνου Ἀθηναίοις ἑορτὴ ἐνομίσθη οἱ Χόες.

Probabile fit haec ex Apollodoro petita esse. Possunt tamen etiam a Grammatico ex antiquiore aliquo Comici interprete esse excerpta.

Schol. ad Odyss. ψ, 198. de Mercurio, ad verba poetae: Ἑρμῆν' ἀσκήσας Ἑρμῆς ὁ Διὸς καὶ Μαίας τῆς Ἄτλαντος, παῖς ἔτι ὤν, ἐν ἀνθρώποις τέσσαρα μέγιστα εὗρετο· γράμματα, καὶ μουσικὴν, καὶ παλαίστραν, καὶ γεωμετρίαν. ὅθεν καὶ τοὺς Ἕλληνας τετράγωνον αὐτὸν ἀσκῆσαι, καὶ οὕτως ἐν τοῖς γυμνασίοις ἀναθεῖναι. τῷ δὲ (h. e. διὰ τὸ) ὀνειρόπομπον αὐτὸν εἶναι, καὶ τοὺς κοιμωμένους αὐτῷ εὔχεσθαι, καὶ αὐτὸν ἀναμένειν, (expectant donec somnum immittat) εἵλοντο ἐν τοῖς θαλάμοις ἔχειν αὐτὸν φύλακα τοῦ ὕπνου, ἐπινοῆσαί τε καὶ ἀσκῆσαι τοὺς τῶν κλινῶν πόδας εἰς τὴν τοῦ θεοῦ πρόσοψιν, ὅπως ἀλεξήτορας ἔχοντες

ἰδέας

ἰδέας (Barnes. em. ἰδίους: malim ἀλεξήτορος (sc. θεοῦ) ἰδέας speciem dei sui malorum somniorum sc. propulsatoris) τὰ μὲν δείματα μὴ φοβοῖντο, προσδοκῶεν δὲ πλείστην ἐπαφροδισίαν διὰ τῶν ὀνειράτων. ἡ δὲ ἱστορία παρὰ Ἀπολλοδώρῳ τῷ Ἀθηναίῳ.

Eustath. ad e. l. p. 1951, 16. Κυλλήνιος δὲ Ἑρμῆς, μυθικῶς μὲν ἀπὸ Κυλλήνης, ἥτις ὄρος ἐστὶν Ἀρκαδίας, σταδίων ἐννέα Ὀλυμπιακῶν παρὰ πόδας (καὶ) ὀγδοήκοντα. καθὰ φασὶν ἱστορεῖν Ἀπολλόδωρον· ὀνομασθὲν ἀπὸ Κυλλήνης ἡρωΐδος τινός. περιάδεται δὲ διαφερόντως ἐν τοῖς περὶ τοῦτο τὸ ὄρος τιμᾶσθαι τὸν Ἑρμῆν, κἀκεῖθεν σχεῖν τὸ λεχθὲν ἐπίθετον.

Excripsit haec Eustath. ex Stephano Byz. in Κυλλήνη· ὄρος Ἀρκαδίας, σταδίων ἐννέα παρὰ πόδας ὀγδοήκοντα, ἀπὸ Κυλλήνης Ναΐδος Νύμφης. forte et ea quae sequuntur, Apollodoro debentur: ἐν τούτῳ δὲ φασὶ τῷ ὄρει τοὺς κοττύφους (merulas) λευκοὺς γίγνεσθαι, ἄλλοθι δὲ μη-

δαμῆ· καὶ φωνὰς ποικίλας προΐεσθαι· θηρεύεσθαι δὲ πρὸς τὴν σελήνην· τῆς δὲ ἡμέρας εἴ τις ἐπιχειροίη, σφόδρα δυσθηράτους εἶναι. — quae eadem Euſtath. attulit ad Il. β, p. 300.

Schol. Sophoclis Oed. Colon. 57. Τιτὰν Κολωνεύς. Περὶ τοῦ τὸν Προμηθέα περὶ Ἀκαδημίαν καὶ τὸν Κολωνὸν ἱδρύσθαι, Ἀπολλόδωρος γράφει οὕτως· „Συντιμᾶται δὲ καὶ ἐν Ἀκαδημίᾳ τῇ Ἀθηνᾷ, καθάπερ ὁ Ἥφαιστος, καὶ ἐστὶν αὐτῷ παλαιὸν ἵδρυμα καὶ ναὸς ἐν τῷ τεμένει τῆς θεοῦ. δείκνυται δὲ καὶ βάσις ἀρχαία κατὰ τὴν εἴσοδον, ἐν ᾗ τοῦ τε Προμηθέως ἐστὶ τύπος καὶ τοῦ Ἡφαίστου, πεποίηται δὲ, ὡς καὶ Λυσιμαχίδης φησὶν, ὁ μὲν Προμηθεὺς πρῶτος καὶ πρεσβύτερος ἐν δεξιᾷ σκῆπτρον ἔχων, ὁ δὲ Ἥφαιστος νέος καὶ δεύτερος· καὶ βωμὸς ἀμφοῖν κοινός ἐστιν ἐν τῇ βάσει ἀποτετυπωμένος. Ad h. l. cf. not. Solani et Hemſt. ad Lucian. T. I. p. 196. 197.

Et

Et mox ad v. 58. Χαλκόπους ὁδός. ὡς οὕτω τινὸς καλουμένου τόπου ἐν τῷ ἱερῷ, χαλκόποδος ὁδοῦ. φησὶ δὲ Ἀπολλόδωρος δι' αὐτῆς κατάβασιν εἶναι εἰς ᾅδου. καὶ Ἴστρος δὲ μνημονεύει τῆς χαλκῆς ὁδοῦ καὶ Ἀστυδάμας. καί τις τῶν χρησμολόγων φησί· „Βοιωτοὶ δ' ἵπποιο (f. ἱππῆα, vt ἱππεὺς κολωνὸς ap. Schol. Soph. et ἱππότης v. 60.) ποτιστείχουσι Κολωνὸν, „Ἔνθα λίθου τρικάρανος ἔχει καὶ χάλκεος ὁδὸς (οὐδὸς leg. *limen* seu *ingressus*.)

Ex eodem Apollodori loco depromta verba ap. Schol. ad v. 737. Μόριον Δία εἶπε τὸν ἐπόπτην τῶν μοριῶν ἐλαιῶν. καὶ ἔστιν ὁ λεγόμενος Μόριος Ζεὺς περὶ Ἀκαδημίαν, ὡς φησιν Ἀπολλόδωρος· „περὶ Ἀκαδημίαν ἐστὶν ὅ, τε τοῦ Καταιβάτου Διὸς βωμὸς, ὃν καὶ Μόριον καλοῦσι, τῶν ἐκεῖ μοριῶν παρὰ τὸ τῆς Ἀθηνᾶς ἱερὸν ἱδρυμένων.

Forte haec ad lib. XVII. spectarunt. De μορίαις multi multa. v. Etymol. M.

Schol. Apollonii I, 599. Ὄλυμποι δέ εἰσιν ἔξ· Μακεδονίας, Θεσσαλίας, ἐν ᾧ καὶ Ὀλύμπια φησὶν Ἀπολλόδωρος ἄγεσθαι, Μυσίας, Κιλικίας, Ἤλιδος, Ἀρκαδίας.

cf. Schol. Thucyd. I, 126. Et Demosth. π. παραπρεσβ. p. 401, 13. Olympia a Philippo, capta Olyntho, acta narrat.

Schol. Theocr. II, 36. Τὸν γὰρ χαλκὸν ἐπεῖδον (leg. ἐπῇδον, ab ἐπᾴδειν) — ἐν ταῖς ἐλλείψεσι τῆς σελήνης καὶ ἐν τοῖς κατοιχομένοις, ἐπειδὴ ἐνομίζετο καθαρὸς εἶναι καὶ ἀπελαστικὸς τῶν μιασμάτων. διάπερ πρὸς πᾶσαν ἀφοσίωσιν καὶ ἀποκάθαρσιν αὐτῷ ἐχρῶντο· ὡς φησι καὶ Ἀπολλόδωρος ἐν τῷ περὶ θεῶν, τὸ „ἄχει„ ἀντὶ τοῦ ψόφει, κροῦε. ἐπεὶ ὁ τοῦ χαλκοῦ ἦχος οἰκεῖος τοῖς κατοιχομένοις. φησὶν Ἀπολλόδωρος, Ἀθήνησι τὸν ἱεροφάντην, τῆς Κόρης ἐπικαλουμένης, ἐπικρούειν τὸ λεγόμενον ἠχεῖον. καὶ παρὰ Λάκωσι, βασιλέως ἀποθανόντος, εἰώθασι κρούειν λέβητας. Schol.

Schol. Theocr. Id. X, 41. Λυτιέρσης. — τοῦτον δέ φησιν Ἀπολλόδωρος ᾠδὴν εἶναι θεριστῶν λέγων οὕτω· „καθάπερ ἐν μὲν θρήνοις Ἰάλεμος, ἐν δὲ ὕμνοις Ἶουλος, ἀφ' ὧν καὶ τὰς ᾠδὰς αὐτὰς καλοῦσιν, οὕτω καὶ τῶν θεριστῶν ᾠδὴ Λυτιέρσης.

Hesych. Ἀγρεὺς ὁ Πὰν παρὰ Ἀθηναίοις, ὡς Ἀπολλόδωρος. (f. π. θεων)

Suidas: Ἀμφιφῶντες, πλακοῦντος εἶδος· οἵ τινες ἐγένοντο, ὅτε ὁ ἥλιος καὶ ἡ σελήνη πρωὶ ὑπὲρ γῆς φαίνονται. ἢ ὅτι ἐνόμιζον αὐτὸν, (sc. τὸν πλακοῦντα) δαδία ἡμμένα περιπηγνύντες ἐπ' αὐτῷ· ὡς φησιν Ἀπολλόδωρος.

Eadem fere in ἀνάστατοι. vnde apparet, vltima tantum ex Apollodoro sumta esse. Ibidem additur: ἀμφιφῶντες γίνονται Μουνυχιῶνος μηνὸς ἕκτῃ ἐπὶ δέκα. οἳ εἰς τὸ Μουνυχίας ἱερὸν τῆς Ἀρτέμιδος κομίζονται. hoc etiam Pollux narrat lib. VI. f. 75. Hesych. in ἀμφιφόων. ad vtrumque loc. cf. Intpp. Athen. XIV. p. 645. A.

quo ipso cum Galeo adducor, vt ad librum de diis haec referenda esse putem.

Suidas: Ταυροπόλον. τὴν Ἄρτεμιν· ὅτι ὡς ταῦρος περίεισι πάντα, ὡς Ἀπολλόδωρος.

Mira etymologia: cum Diana inter Tauros cultu diuino habita facile animo occurrat. Eadem fine Apollodori nomine sunt ap. Etymol. M. in Ταυροπόλον, Exscripsit Suidam Photius Lex. MS. Apostol. XVIII, 23. Ad libros περὶ θεῶν haec esse referenda, ex Schol. Aristoph. (ex quo integriora sua descripsit Suidas) disco ad Lysistr. 448.

νὴ τὴν ταυροπόλον: οὕτω τὴν Ἄρτεμιν ἐκάλουν· τὴν δὲ αἰτίαν Ἀπολλόδωρος ἐν τῷ περὶ θεῶν ἐκτίθεται. Ἔστι δ' ὅτε καὶ τὴν Ἀθηνᾶν οὕτω καλοῦσιν, ὡς Ξενομήδης (Chius) ἱστορεῖ.

Macrob. Sat. I, 8. Cur autem Saturnus ipse in compedibus vinatur, Verrius

rius Flaccus cauſſam ſe ignorare dicit. Verum mihi Apollodori lectio ſic ſuggerit: „Saturnum Apollodorus alligari ait per annum laneo vinculo, et ſolui ad diem ſibi feſtum, id eſt menſe hoc decembri, atque inde prouerbium ductum; deos laneos pedes habere. Significari vero decimo menſe ſemen in vtero animatum ad vitam grandeſcere: quod, donec erumpat in lucem, mollibus naturae vinculis detinetur.„

Idem I, 27. de ἰήϊος. v. ſup. e lib. XIV. περὶ θεῶν.

et lib. I, 20. Aeſculapium vero eundem eſſe atque Apollinem, non ſolum inde probatur, quod ex illo natus creditur; ſed quod ei et ius diuinationis adiungitur. Nam Apollodorus in libris, quibus titulus eſt περὶ θεῶν, ſcribit quod Aeſculapius diuinationibus et auguriis praeſit. Nec mirum, ſiquidem medi-

medicinae atque diuinationum confociatae ſunt diſciplinae. —

Omnino plura in Macrobii Saturnal. primo ex Apollodori opere illo hauſta eſſe, ſuſpicari licet.

Τὰ χρονικὰ, ſ. χρονικὴ σύνταξις libris quatuor.

Scymnus Chius in Periegeſi ſe eum librum ſequutum profeſſus ait a. v. 16-49.

— Τοῖς ἐν Περγάμῳ
βασιλεῦσιν, ὧν ἡ δόξα καὶ τεθνηκότων
παρὰ πᾶσιν ἡμῖν ζῶσα διὰ παντὸς μένει,
τῶν Ἀττικῶν τις γνησίων τε φιλολόγων,
γεγονὼς ἀκουστὴς Διογένους τοῦ Στωϊκοῦ,
συνεσχολακὼς δὲ πολὺν Ἀριστάρχῳ χρόνον,

συ-

συνέταξε τὰπὸ τῆς Τρωϊκῆς ἁλώσεως
χρονογραφίαν στοιχοῦσαν ἄχρι τοῦ
νῦν βίου.
ἔτη δὲ τετταράκοντα πρὸς τοῖς χιλίοις
ὡρισμένως ἐξέθετο καταριθμούμενος
πόλεων ἁλώσεις, ἐκτοπισμοὺς στρα-
τοπέδων,
μεταναστάσεις ἐθνῶν, στρατείας βαρ-
βάρων,
ἐφόδους περαιώσεις τε ναυτικῶν στόλων,
θέσεις ἀγώνων, συμμαχίας, σπονδὰς,
μάχας,
πράξεις βασιλέων, ἐπιφανῶν ἀνδρῶν
βίους,
φυγὰς, στρατείας, *) καταλύσεις τυ-
ραννίδων·
πάντων ἐπιτομὴν τῶν χύδην εἰρημένων.
μέτρῳ δὲ ταύτην ἐκτιθέναι προείλετο
τῷ κωμικῷ γε, τῆς σαφηνείας χάριν·
εὐμνημόνευτον ἐσομένην οὕτως ὁρῶν.

Poſt-

*) Vix ſanum vocabulum, ex ſuperioribus errore librarii repetitum. Requiro ἐπανόδους.

Posthaec pergit:

ἐκεῖνά μεν οὖν κεφάλαια συναθροίσας χρόνων,
εἰς βασιλέως ἀπέθετο Φιλαδέλφου χάριν.
ἃ καὶ διὰ πάσης γέγωνε τῆς οἰκουμένης
ἀθάνατον ἀπονέμοντα δόξαν Ἀττάλῳ
τῆς πραγματείας ἐπιγραφὴν εἰληφότι.

Ex his Scymni versibus intelligitur argumentum libelli, quod summatim ad temporum ordinem, annorum 1040. interuallo inde a Troia capta, historias comprehenderat. A Troia capta ad Olympiadem primam annos 408. intercessisse Apollodorus docuerat, vt infra videbimus: incidit itaque ex eius calculo Troiae excidium in annum ante C. N. 1184. Subductis inde annis modo memoratis 1040. Chronica patet substitisse in Olymp. 159. 1. a. C. 144. V. C. 610. Ptolemaei Euergetae II. anno altero, et

et anno decimo sexto Attali Philadelphi, cui opus suum inscripserat.

Ex Scymni versibus porro manifestum fit, opus illud chronicum *metro comico*, etsi quomodo Olympiadum numeri et tot nomina virorum metro includi potuerint vix assequor, nec copiosa oratione, rerum gestarum memoriam exposuisse, sed compendiose ac breuiter memorabiles rerum euentus suis temporibus adscripsisse. *Metrum comicum* de Iambis senariis, quales in comicis occurrunt, paullo liberiores, accipiendum esse nullus dubito: translatum hoc ad rerum expositionem breuem, quae memoria facile ita ligata oratione comprehendi posset, a Scymno Chio videmus, Apollodori, vt ipse ait, exemplo. Difficultatem hic facit Suidas, in voc. Ἀπολλόδωρος et in Τραγίαμβοι. qui ab Apollodoro *Tragiambos* repertos ait: quam Galeus diff. p. 47. 48. ita tollit, vt eosdem cum comi-

comicis iambis fuisse dicat: quod tamen vix locum habere videtur; quales enim iambi tragici sint, nos in tot tragicorum scriptorum exemplis latere non potest. Mihi quidem Suidae loaus indocte ac negligenter exscriptus esse videtur; nam, si vel maxime *tragiambus* recte scriptus esset, eum tamen non reperisse dici posset Apollodorus; et forte ad alium haec spectabant Apollodorum.

Quod vero ad alteram „breuem et „in epitomen ac synopsin contractam re„rum memoriam in Chronicis„ attinet, alia dubitatio exoritur ex loco Stephani, in quo *Apoliodorus, aut is qui eum* in *epitomen redegit*, laudatur. Verum Stephanus epitomatorem tam indoctum nactus est, vt multa adeo perturbate tradita sint, vt nihil de iis definire liceat, nisi alia auctoritas accesserit.

Stephanus Byzant. in Δύμαι. — Primo vniuerse Apollodorus laudatur: λέγεται

γεται καὶ πληθυντικῶς· ὡς Ἀπολλόδωρος· „τούτων ἀπέχουσα σταδίους ρκ΄ ἐσχάτη κεῖται πρὸς δύσιν Δύμαι.„ — Paullo poſt — καὶ Ἀπολλόδωρος, ᾗ ὁ τὰ τούτου ἐπιτεμνόμενος· „τὴν τε χώραν ἔχουσι Δυμαῖοι.„ et mox: καὶ Ἀπολλόδωρος ἐν χρονικῶν ά. „πόλεμος ἐνέστη τοῖς τε Δυμαίοις. . . .„

E diuerſis locis haec petita eſſe manifeſtum fit; quorum vltima metrum Iambicum conſtituunt; nec minus ſuperiora τούτων ἀ. στ. ἑκατὸν εἴκοσι. Adiungemus iam reliqua fragmenta Chronicorum, quorum libros quatuor laudari videbimus.

E libro I.

Ἀσσώριον. πόλις Σικελίας. ταύτην τρισυλλαβῶς Ἀσσωρὸν καλεῖ Ἀπολλόδωρος ἐν πρώτῃ χρονικῶν.

Voſſianus tamen: ἐν δ΄ χρονικῶν.

Ἑλωρός· πόλις Σικελίας, ἀπὸ Ἑλώρου ποταμοῦ τοῦ κατὰ Πάχυνον, ὃς λέγεται

τιθαττοὺς ἰχθῦς ἔχειν ἀπὸ χειρὸς ἐσθίοντας. ὡς Ἀπολλόδωρος ἐν χρονικῶν πρώτῳ.

Μυοῦς. πόλις Ἰωνίας, ὡς Φίλων καὶ Ἀπολλόδωρος ἐν ἀ χρονικῶν.

Χήσιον· Ἰωνίας πολίχνιον· ὡς Ἀπολλόδωρος ἐν χρονικῶν πρώτῳ.

E lib. II.

Μεναί. πόλις Σικελίας ἐγγὺς Παλίκων. Ἀπολλόδωρος ἐν β' χρονικῶν.

Νόαι. — ἐστὶ δὲ πόλις Σικελίας. Ἀπολλόδωρος δευτέρῳ χρονικῶν.

Παρπάρων. χώρα ἐν Ἀσίᾳ Αἰολικῇ, ἔνθα ἱστοροῦσι Θουκυδίδην ἀποθανεῖν. ὡς Ἀ. ἐν χρονικῶν δευτέρῳ.

Ὕκκαρον. πόλις Σικελίας, ὡς Φίλιστος Σικελικῶν πρώτῳ. Ἀπολλόδωρος δ' ἐν δευτέρῳ χρονικῶν πόλιν λέγει αὐτὴν τὰ Ὕκκαρα.

Φαβία. πόλις Κελτογαλατῶν, κτίσμα Φαβίου στρατηγοῦ Ῥωμαίων. Ἀπολλόδωρος ἐν δευτέρῳ χρονικῶν.

Χαι-

Χαιρώνεια. — τὸ κτητικὸν Χαιρωνικὸς καὶ Χαιρωνική. Ἀπολλόδωρος ἐν χρονικῶν δευτέρῳ.

„κατὰ τὴν μάχην, ὥς φασι, τὴν Χαιρωνικήν.„

Lib. III.

Ἀμαξιτός. πολίχνιον τῆς Τρωάδος — τὸ ἐθνικὸν Ἀμαξιτεύς. Ἀπολλόδωρος ἐν χρονικῶν τρίτῃ Ἀμαξιτηνούς φησι.

Λίγγος. Φρούριον Κασσανδρέων. Ἀ. ἐν χρονικῶν τρίτῳ· ὃς καὶ τὸ ἐθνικὸν Λιγγαῖος. —

Ληναιὸς ἀγὼν Διονύσου ἐν ἀγροῖς ἀπὸ τῆς ληνοῦ. Ἀ. ἐν τρίτῳ χρονικῶν.

Ex tertio libro nonnulla laudata v. nf. e Diogene Laert. IV, 23 et 28.

E Lib. IV.

Ἀερία. — καὶ Κελτικὴ πόλις Ἀερία. ὡς Ἀ. ἐν χρονικῶν τετάρτῳ.

codd. Salmaſ. ἐν χρονικῶν δευτέρῳ.

Αἰδούσιοι. σύμμαχοι Ῥωμαίων πρὸς τῇ Κελτικῇ Γαλατίᾳ. Ἀ. ἐν χρονικῶν δ'.

Ἀμήστρατος. πόλις Σικελίας. Ἀ. τετάρτῃ χρονικῶν.

Καινοί. ἔθνος Θρᾴκιον. Ἀ ἐν χρονικῶν τετάρτῳ.

Ἀρόερνοι. ἔθνος μαχιμώτατον τῶν πρὸς τῇ Κελτικῇ Γαλατῶν. Ἀ. τετάρτῃ χρονικῶν· „Κελτῶν Ἀροέρνους.„

Δῶρος. πόλις Φοινίκης — Ἀ. δὲ Δῶρον καλεῖ ἐν χρονικῶν δ'.

„εἰς Δῶρον οὖσαν ἐπιθαλάττιον πόλιν...

Χαλκητόριον. πόλις Κρήτης. ὁ πολίτης Χαλκητορεύς. Ἀπολλόδωρος (vt leg. pro Ἀπολλώνιος) τετάρτῳ Χρονικῶν·

„μεθ' οὗ Χαρίδημος ἦν Φυγὰς Χαλ-
„κητορεύς.„

Alia fine libri nota.

Πάρθος, πόλις Ἰλλυρική. Ἀ. ἐν χρονικοῖς.

Forte ex iisdem Chronicis: Ὠρεός. πόλις Εὐβοίας. — Ὠρείτης — Ἀπολλόδω-

λόδωρος δὲ τετρασυλλάβως φησὶν, οὐ διὰ τῆς ει διφθόγγου, ἀλλὰ διὰ τοῦ ε καὶ ι, Ὠρείτας. „οὕτω τὴν τῶν Ὠρειτῶν αἱροῦσι πόλιν.„

Si ſenarius eſt, quod ſuadere videtur notata ab Stephano diaereſis, metro ſubveniendum eſt. f. τὴν Ὠρειτῶν οὕτως αἱροῦσιν πόλιν.

Schol. Ariſtoph. in Aues 1022. de Sardanapalo — Ἀπολλόδωρος δὲ ταῦτα φησίν· „ἐγγεγράφθαι ἐπὶ τῷ τάφῳ αὐτοῦ Ἀσσυρίοις γράμμασι· Σαρδανάπαλος, Ἀνακυνδαράξου παῖς, Ταρσόν τε καὶ Ἀγχίαλον ἔδειμεν ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ. ἔσθιε, πῖνε, ὄχευε· ὡς τἄλλα οὐδενός ἐστιν ἄξια. — Iamborum veſtigia vides. Qui primi iſta tradiderant, erant Clitarchus et Ariſtobulus, Alexandri comites. Ex his adeo petiere idem Apollodorus noſter, tum Strabo XIV. p. 988. C. D. vbi vide diuerſitatem in verbis. Athen. XII, 7. Arrianus et alii.

Syncellus Chronograph. inde a p. 28. vbi Berosum ex Alexandro Polyhistore recoquit, Apollodorum aliquoties in partes vocat p. 34. D. 36. D. p. 38. A. p. 40. A. Ipsum Apollodorum homo vix ipse inspexit, sed eos qui illum exscripserant; forte ne hos quidem, sed alios qui ex his sua compilauerant. Alexander Polyhistor adscripserat puto loca Apollodori. Coniungitur fere ille cum Abydeno, ex cuius Assyriacis, vt et ex Berosi Chaldaicis historiis, nonnulla suis Chronicis intulisse videtur: quae singula exscripserat Alexander. In his fuit locus de Oanne monstro, quod ex mari rubro prodierat, *καθὼς καὶ Ἀπολλόδωρος ἱστόρησεν.*

ibid. p. 39. B. post Abydeni verba: *πρὸς τούτοις καὶ Ἀπολλόδωρος ὁμοίως τούτοις τερατευόμενος οὕτως λέγει· „ταῦτα μὲν ὁ Βηρωσσὸς ἱστόρησε, πρῶτον γενέσθαι βασιλέων Ἄλωρον ἐκ Βαβυλῶνος Χαλδαίων,*

δαίων, βασιλεῦσαι δὲ σάρους δέκα, καὶ καθεξῆς Ἀλάπαρον καὶ Ἀμήλωνα τὸν ἐκ Παντιβίβλων, εἶτα Ἀμμένωνα τὸν Χαλδαῖον, ἐφ' οὗ φησὶ φανῆναι τὸν μυσαρὸν Ὡάννην τὸν Ἀννήδωτον ἐκ τῆς ἐρυθρᾶς. —

pauca in his iambici metrici veſtigia reperias. Emendatt. v. in Scalig. Euſeb. p. 5.

p. 91. C. Ἀπολλόδωρος χρονικὸς ἄλλην Αἰγυπτίων τῶν Θηβαίων λεγομένων βασιλείαν ἀνεγράψατο βασιλέων λη ἐτῶν ασος'. (a. 1076.) ib. v. rel.

p. 97 B. vbi mille annorum, quibus Sicyoniorum reges imperarunt, ſumma ſubducitur, inter alios Apollodorus auctor laudatur.

p. 147. D. ait Syncellus ſe omittere regum Thebanorum Aegypti LIII. nomina, ab Apollodoro tradita.

p. 275. C. Ponti reges decem, annis 218. regnaſſe ex Apollodoro et Dionyſio traditur.

Huic Chronicorum operi aliquot debentur epochae illuſtriores, omnis veteris hiſtoriae cardines: inprimis epocha occupatae ab Heraclidis Peloponneſi, coloniae Ionicae et primae Olympiadis. Ponam ex multis locis vnum Diodori, prooem. 5.

— ἀπὸ δὲ τῶν Τρωϊκῶν ἀκολούθως Ἀπολλοδώρῳ τῷ Ἀθηναίῳ τίθεμεν ὀγδοήκοντα ἔτη πρὸς τὴν κάθοδον τῶν Ἡρακλειδῶν. ἀπὸ δὲ ταύτης ἐπὶ τὴν πρώτην Ὀλυμπιάδα δυσὶ λείποντα τῶν τριακοσίων καὶ τριάκοντα, συλλογιζόμενοι τοὺς χρόνους ἀπὸ τῶν ἐν Λακεδαίμονι βασιλευσάντων.

Clemens Alex. Strom. I. p. 381. f. Ox. (ex quo Euſeb. P. E.) — εἴγε τῆς Περσέως βασιλείας τῷ τριακοστῷ δευτέρῳ ἔτει ἐνθεοῦται (ὁ Διόνυσος) ὥς φησιν Ἀπολλόδωρος ἐν τοῖς χρονικοῖς, ἀπὸ δὲ Διονύσου ἐπὶ Ἡρακλέα καὶ τοὺς περὶ Ἰάσονα ἀριστεῖς τοὺς ἐν τῇ Ἀργοῖ πλεύσαντας συνάγεται ἔτη ἑξήκοντα πρίκ. — ἀπὸ δὲ τῆς Ἡρακλέους ἐν Ἀρ-

γει

γει βασιλείας· ἐπὶ τὴν Ἡρακλέους αὐτοῦ καὶ Ἀσκληπιοῦ ἀποθέωσιν ἔτη συνάγεται τριάκοντα ἑκτὼ κατὰ τὸν χρονογράφον Ἀπολλόδωρον· ἐντεῦθεν δὲ ἐπὶ τὴν Κάστορος καὶ Πολυδεύκους ἀποθέωσιν ἔτη πεντηκοντατρία. ἐνταῦθά που καὶ ἡ Ἰλίου κατάληψις. —

Apollodorus aetatem Herculis pro cardine chronologiae habuit; C. fere annis ante Troiam captam eum natum esse tradiderat; annos autem hunc in modum computarat: inde a quo Argos tenuit vsque ad eius mortem XXXVIII. inde ad Troiam captam LIII. Sic conficiuntur anni XCI. Idem inter Herculis an. XVIII. et Troiam captam LXXXIII. annos numerabat, ita vt summa procedat annor. CI. cf. Freretus super Chronologia Regg. Lydiae (*Mem. de l'Acad. des Inscr. To.* V. p. 292. 3.) Videtur ex eodem Apollodori loco esse petitum, quod Pausan. habet III, 13. p. 238. anno LIII. post

pugnam cum Apharetidis Dioſcuros eſſe inter deos relatos.

Etiam ad Homeri aetatem conſtituendam nobilis eſt Apollodori calculus, ex quo poſt Troiam captam anno CCXL. vixiſſe creditur: Laudant eum inprimis Tatian. ad Graec. ſ. 49. et ex eo Clemens Alex. Strom. I. p. 388, l. 18. ex eodem Tatiano Euſeb. Praep. Euang. X, 11. Syncell. 180. D. et in Chron. Hieronymi, ad quod vid. Viros doctos, Scalig. Schurzfl. Vallarſ. Salmaſ. ad Solin p. 608. vt alios taceam. Apponam Tatiani verba: — *οἱ δὲ περὶ Ἀπολλόδωρον (φασὶ τὸν Ὅμηρον ἡκμακέναι) μετὰ τὴν Ἰωνικὴν ἀποικίαν ἔτεσιν ἑκατὸν*, (addit Clemens: *Ἀγησιλάου τοῦ Δορυσσαίου Λακεδαιμονίων βασιλεύοντος*) *ὅπερ γένοιτο ἂν ὕστερον τῶν Ἰλιακῶν διακοσίων τεσσαράκοντα*, vt legendum.

Plutarch. in Lycurgo pr. *οἱ δὲ ταῖς διαδοχαῖς τῶν ἐν Σπάρτῃ βεβασιλευκότων*

των ἀναλεγόμενοι τὸν χρόνον, ὥσπερ Ἐρατοσθένης καὶ Ἀπολλόδωρος, οὐκ ὀλίγοις ἔτεσι πρεσβύτερον ἀποφαίνουσι τῆς πρώτης Ὀλυμπιάδος.

Syncellus Chronogr. p. 185. C. *Ἀπολλόδωρος τὰ Λυκούργου νόμιμα ἐν Λακεδαιμονίᾳ τούτοις τοῖς χρόνοις καταδεχθῆναι γράφει.*

Aliter locum explent Goar et alii: habet enim lacunam: poſt *νόμιμα* ſequitur *ἐν τῷ ἡ Ἀλκαμένους . . .* vnde et librum Chronicorum *octauum* hic reperere viri docti. Transtulit eadem in Chronicon Euſeb. Hieronymus n. MCXXII. *Lycurgi leges in Lacedaemone, iuxta ſententiam Apollodori, hac aetate ſuſceptae* (c. a. XVIII. regis Lacedaem. Alcamenis.

Diogenes Laert. I, 74. vbi de Pittaco vindicante ciuibus Mitylenaeis portionem agri controuerſam: *ὕστερον μέντοι, φησὶν Ἀπολλόδωρος ἐν τοῖς χρονικοῖς, διαδικασθῆναι τοὺς Ἀθηναίους περὶ τοῦ χωρίου πρὸς*

πρὸς τοὺς Μιτυληναίους, ἀκούοντος τῆς δίκης Περιάνδρου, ὃν καὶ τοῖς Ἀθηναίοις προσκρῖναι. — hoc factum neceſſe inter Olymp. 43. et 48.

In eo opere Apollodorus virorum clarorum aetates paſſim deſignauerat, adſcriptas fere memorabili alicui euento: quae eadem exſcripſerat fere Cornelius Nepos in Chronicis: nec forte aliunde petitae artificum epochae apud Plinium: cum magna parte ſimilium vitae mortisque deſignationum apud Diogenem Laertium et in Chronico Euſebiano. Apollodori autem Chronicon propter hanc temporum et virorum notationem hominum manibus verſatum eſſe intelligitur quoque e Cic. ad Attic. XII, 23. — „quibus conſulibus Carneades et ea legatio Romam venerit, ſcriptum eſt in tuo annali. Haec nunc quaero, quae cauſſa fuerit. . . . qui eo tempore nobilis Epicureus fuerit Athenis, qui praefuerit hor-

hortis, qui etiam Athenis πολιτικοὶ fuerint illuſtres: quae te etiam ex Apollodori puto poſſe inuenire.,,

Diodor. XIII, 103. Ἀπολλόδωρος δὲ, ὁ τὴν χρονικὴν σύνταξιν πραγματευσάμενος, φησὶ καὶ τὸν Εὐριπίδην κατὰ τὸν αὐτὸν ἐνιαυτὸν τελευτῆσαι. (Ol. XCIII, 3.)

Idem c. 108. Succeſſit Dario Artaxerxes Ol. XCIII, 4. καθ' ὃν δὴ χρόνον καὶ Ἀντίμαχον τὸν ποιητὴν Ἀπολλόδωρος ὁ Ἀθηναῖος φησὶν ἡνθηκέναι.

Clemens Alex. Stromat. I. p. 353, l. 22. Oxon. τῆς δὲ Ἐλεατικῆς ἀγωγῆς Ξενοφάνης ὁ Κολοφώνιος κατάρχει. ὃν φησι Τίμαιος κατὰ Ἱέρωνα, τὸν Σικελίας δυνάστην, καὶ Ἐπίχαρμον τὸν ποιητὴν γεγονέναι· Ἀπολλόδωρος δὲ κατὰ τὴν τεσσαρακοστὴν Ὀλυμπιάδα γενόμενον παρατετακέναι ἄχρι τῶν Δαρείου τε καὶ Κύρου χρόνων. recte adeo is circa Ol. LVI. et LX. floruiſſe dici poteſt. cf. Sextum adv. Grammat. I, 12. p. 270. vnde patet fuiſſe hanc

hanc inter nobiles quaeſtiones chronicas. cf. ib. Fabric.

Anonym. Deſcript. Olymp. LXXX, 1. Δημόκριτος Ἀβδηρίτης ἐγεννήθη κατὰ Ἀ. ἐν τοῖς χρονικοῖς.

Diogenes Laert. lib. I. ſ. 37. de Thalete: Φησὶ δὲ Ἀπολλόδωρος ἐν τοῖς χρονικοῖς γεγεννῆσθαι αὐτὸν κατὰ τὸ πρῶτον ἔτος τῆς τριακοστῆς πέμπτης Ὀλυμπιάδος. ἐτελεύτησε δ' ἐτῶν ἑβδομήκοντα ὀκτώ, ἤ, ὡς Σωσικράτης φησὶν, ἐννενήκοντα. —

lib. II, 2. de Anaximandro Mileſio: τῶν δὲ ἀρεσκόντων αὐτῷ πεποίηται κεφαλαιώδη τὴν ἔκθεσιν, ἥπερ περιέτυχε καὶ ὁ Ἀπολλόδωρος ὁ Ἀθηναῖος. ὃς καί φησιν αὐτὸν ἐν τοῖς χρονικοῖς τῷ δευτέρῳ ἔτει τῆς πεντηκοστῆς ὀγδόης Ὀλυμπιάδος ἐτῶν εἶναι ἑξήκοντα τεσσάρων, καὶ μετ' ὀλίγον τελευτῆσαι, ἀκμάσαντά πη μάλιστα κατὰ Πολυκράτην τὸν Σάμου τύραννον.

Diogenes Laert. II, 3. de Anaximene Mileſio — καὶ γεγένηται μὲν, καθά φη-

σιν

σιν Ἀπολλόδωρος, τῇ ἑξηκοστῇ τρίτῃ Ὀλυμπιάδι, ἐτελεύτησε δὲ περὶ τὴν Σάρδεων ἅλωσιν.

Cum Sardes captae fint Ol. LVIII, 4. vitium loco ineſſe, facile intelligitur, cui alii aliter medentur. Dicam cum Simſono verba eſſe transpoſita et ſic conſtituenda: γέγενηται μὲν — περὶ τὴν Σάρδεων ἅλωσιν, ἐτελεύτησε δὲ τῇ ξγ' Ὀλυμπιάδι.

lib. II, ſ. 7. de Anaxagora: Φησὶ δ' Α. ἐν τοῖς χρονικοῖς, γεγενῆσθαι αὐτὸν τῇ ἑβδομηκοστῇ Ὀλυμπιάδι, τεθνηκέναι δὲ τῷ πρώτῳ ἔτει τῆς ἑβδομηκοστῆς ὀγδόης.

leg. τῆς ὀγδοηκοστῆς ὀγδόης: vt docuere viri docti.

lib. II, 44. de Socrate: ἐγεννήθη δὲ, καθά Φησιν Α. ἐν τοῖς χρονικοῖς, ἐπὶ Ἀφεψίωνος, ἐν τῷ τετάρτῳ ἔτει τῆς ἑβδομηκοστῆς ἑβδόμης Ὀλυμπιάδος, Θαργηλιῶνος ἕκτῃ, ὅτε καθαίρουσι τὴν πόλιν Ἀθηναῖοι, καὶ τὴν Ἄρτεμιν γενέσθαι Δήλιοι

λιοι Φασίν. ἐτελεύτησε δὲ τῷ πρώτῳ ἔτει τῆς ἐννενηκοστῆς πέμπτης Ὀλυμπιάδος, γεγονὼς ἐτῶν ἑβδομήκοντα.

De h. l. multa passim viri docti, inprimis Dodwell. Bentlei. Corsin.

Idem lib. VII, 52. de Empedocle: Ἀ. δὲ ὁ γραμματικὸς ἐν τοῖς χρονικοῖς φησιν· „ὡς ἦν Μέτωνος μὲν υἱὸς, εἰς δὲ Θουρίους „αὐτὸν νεωστὶ παντελῶς ἐκτισμένους., (Ol. 84.) „Γλαῦκος ἐλθεῖν φησίν.„ εἶθ' ὑποβὰς. „οἱ δ' ἱστοροῦντες, ὡς οἴκοθεν πεφευγὼς εἰς τὰς Συρακούσας, μετ' ἐκείνων ἐπολέμει πρὸς τοὺς Ἀθηναίους, (Ol. 91.) τελέως ἀγνοεῖν μοι δοκοῦσιν. ἢ γὰρ οὐκέτ' ἦν, ἢ παντελῶς ὑπεργεγηρακώς· ὅπερ οὐ φαίνεται. Ἀριστοτέλης γὰρ αὐτὸν, ἔτι τε Ἡράκλειτον, ἐξήκοντα ἐτῶν φησὶ τετελευτηκέναι„ ὁ δὲ πρώτην καὶ ἑβδομηκοστὴν Ὀλυμπιάδα νενικηκὼς κέλητι (auus eius) τούτου πάντως ἦν ὁμώνυμος· ὥς θ' ἅμα καὶ τὸν χρόνον ὑπὸ τοῦ Ἀπολλοδώρου σημαίνεσθαι.

Glau-

Glaucum Diogenes ipſe legiſſe non videtur; ſed vt multos alios tantum ex aliorum commentariis laudat, ex Apollodoro repetit. In nonnullis metrum agnoſcas; vt in illis: —

ὃς ἦν Μέτωνος υἱὸς, εἰς δὲ Θουρίους
ἐλθὼν νεωστὶ παντελῶς ἐκτισμένους·
ὡς φησὶ Γλαῦκος. —
οἱ δ' ἱστοροῦντες, ὡς πεφευγὼς οἴκοθεν
εἰς τὰς Συρακούσας — (μετ' ἐκείνων)
πρὸς τοὺς Ἀθηναίους ἐπολέμει, ἀγνοεῖν
δοκοῦσιν ἡμῖν. . . ἦ γὰρ οὐκέτ' ἦν,
ἢ παντελῶς ὑπεργεγηρακὼς ἀνήρ.

Mox idem f. 58. Γοργίαν γοῦν τὸν Λεοντῖνον αὐτοῦ (Empedoclis) γενέσθαι μαθητὴν, ἄνδρα ὑπερέχοντα ἐν ῥητορικῇ, καὶ τέχνην ἀπολελοιπότα. ὃν φησιν Ἀπολλόδωρος ἐν χρονικοῖς ἐννέα πρὸς τοῖς ἑκατὸν ἔτη βιῶναι.

Idem IX, 24. de Meliſſo Eleaticae ſectae philoſopho, Parmenidis auditore: φησὶ δ' Ἀπολλόδωρος ἠκμακέναι αὐτὸν

κατὰ τὴν τετάρτην καὶ ὀγδοηκοστὴν Ὀλυμπιάδα.

et f. 25. Ζήνων Ἐλεάτης. τοῦτον Ἀπολλόδωρος φησὶν εἶναι ἐν χρονικοῖς Πύρητος, τὸν δὲ Παρμενίδην φύσει μὲν Τελευταγόρου, θέσει δὲ Πύρητος.

Idem IX, 41. de Democrito: γέγονε δὲ τοῖς χρόνοις, ὡς αὐτός φησιν ἐν τῷ μικρῷ Διακόσμῳ, νέος κατὰ πρεσβύτην Ἀναξαγόραν, ἔτεσιν αὐτοῦ νεώτερος τετταράκοντα. συντετάχθαι δέ φησι τὸν μικρὸν Διάκοσμον ἔτεσιν ὕστερον τῆς Ἰλίου ἁλώσεως τριάκοντα καὶ ἑπτακοσίοις· γεγόνοι δ' ἄν, ὡς μὲν Ἀπολλόδωρος ἐν χρονικοῖς, κατὰ τὴν ὀγδοηκοστὴν Ὀλυμπιάδα. —

ibid. f. 50. de Protagora: Πρωταγόρας Ἀρτέμωνος, ἢ, ὡς Ἀπολλόδωρος, καὶ Δίνων ἐν Περσικοῖς, Μαιανδρίου —

et f. 55. de eodem: ἔνιοι κατὰ τὴν ὁδὸν τελευτῆσαι αὐτὸν, βιώσαντα ἔτη πρὸς τὰ ἐνενήκοντα· Ἀπολλόδωρος δέ φησιν, ἑβδομήκοντα.

lib.

lib. III, 2. de Platone: *καὶ γίνεται Πλάτων, ὥς φησιν Ἀ. ἐν χρονικοῖς, ὀγδόῃ καὶ ὀγδοηκοστῇ Ὀλυμπιάδι Θαργηλιῶνος ἑβδόμῃ· καθ' ἣν Δήλιοι τὸν Ἀπόλλωνα γενέσθαι φασίν.*

lib. IV, 23. de Cratete Athenienſi: *τελευτῶν δὲ ὁ Κράτης, καθά φησιν Ἀπολλόδωρος ἐν τρίτῳ τῶν χρονικῶν, ἀπέλιπε βιβλία, τὰ μὲν φιλοσοφούμενα, τὰ δὲ περὶ κωμῳδίας, τὰ δὲ λόγους δημηγορικοὺς καὶ πρεσβευτικούς,*

excidiſſe puto annum mortis Cratetis quod factum nolim, cum aliunde de eo non conſtet; videtur tamen Olymp. CXXIV. anteceſſiſſe.

id. f. 28. *Ἀρκεσίλαος, Σεύθου ἢ Σκύθου, ὡς Ἀ. ἐν τρίτῳ χρονικῶν, —*

id. f. 65. de Carneade: *φησὶ δὲ Ἀ. ἐν χρονικοῖς, ἀπελθεῖν αὐτὸν ἐξ ἀνθρώπων ἔτει τετάρτῳ τῆς δευτέρας καὶ ἑξηκοστῆς καὶ ἑκατοστῆς Ὀλυμπιάδος, βιώσαντα ἔτη πέντε πρὸς τοῖς ὀγδοήκοντα.*

Lib. V, f. 9, de Aristotele: — *Φησὶ δ' Ἀ. ἐν χρονικοῖς, γεννηθῆναι μὲν αὐτὸν τῷ πρώτῳ ἔτει τῆς ἑνάτης καὶ ἐννενηκοστῆς Ὀλυμπιάδος· παραβαλεῖν δὲ Πλάτωνι καὶ διατρίψαι παρ' αὐτῷ εἴκοσιν ἔτη, ἑπταπαιδεκέτη συστάντα, καὶ εἰς τε Μιτυλήνην ἐλθεῖν ἐπὶ Ἄρχοντος Εὐβούλου τῷ τετάρτῳ ἔτει τῆς ὀγδόης καὶ ἑκατοστῆς Ὀλυμπιάδος· Πλάτωνος δὲ τελευτήσαντος τῷ πρώτῳ ἔτει ἐπὶ Θεοφίλου πρὸς Ἑρμείαν ἀπᾶραι, καὶ μεῖναι ἔτη τρία· ἐπὶ Πυθοδότου δ' ἐλθεῖν πρὸς Φίλιππον, τῷ δευτέρῳ ἔτει τῆς ἑνάτης καὶ ἑκατοστῆς Ὀλυμπιάδος, Ἀλεξάνδρου πεντεκαίδεκα ἔτη ἤδη γεγονότος, εἰς δ' Ἀθήνας ἀφικέσθαι τῷ δευτέρῳ ἔτει τῆς ἑνδεκάτης καὶ ἑκατοστῆς Ὀλυμπιάδος· καὶ ἐν Λυκείῳ σχολάσαι ἔτη τρία πρὸς τοῖς δέκα. εἶτα ἀπᾶραι εἰς Χαλκίδα τῷ τρίτῳ ἔτει τῆς τετάρτης καὶ δεκάτης καὶ ἑκατοστῆς Ὀλυμπιάδος· καὶ τελευτῆσαι ἐτῶν τριῶν που καὶ ἑξήκοντα νόσῳ. ὅτε καὶ Δημοσθένην καταστρέψαι ἐν Καλαυρίᾳ ἐπὶ Φιλοκλέους.* Idem

Idem IX, 61. de Pyrrhone: Πύῤῥων Ἠλεῖος, Πλειστάρχου μὲν ἦν υἱὸς, καθὰ καὶ Διοκλῆς ἱστορεῖ. ὡς φησι δὲ Ἀπολλόδωρος ἐν χρονικοῖς, πρότερον ἦν ζωγράφος.

Idem X, 13. de Epicuro: τοῦτον Ἀ. ἐν χρονικοῖς Λυσιφάντος ἀκοῦσαι φησὶ καὶ Πραξιφάνους. — Mox f. 14. ἐγεννήθη δὲ, φησὶν Ἀπολλόδωρος ἐν χρονικοῖς, κατὰ τρίτον ἔτος τῆς ἐννάτης καὶ ἑκατοστῆς Ὀλυμπιάδος, ἐπὶ Σωσιγένους ἄρχοντος, μηνὸς Γαμηλιῶνος ἑβδόμῃ, ἔτεσιν ὕστερον τῆς Πλάτωνος τελευτῆς ἑπτά· ὑπάρχοντα δὲ αὐτὸν ἐτῶν δύο καὶ τριάκοντα, ἐν Μιτυλήνῃ καὶ Λαμψάκῳ πρῶτον συστήσασθαι σχολὴν ἐπὶ ἔτη πέντε· ἔπειτ' οὕτως εἰς Ἀθήνας μετελθεῖν, καὶ τελευτῆσαι κατὰ τὸ δεύτερον ἔτος τῆς ἑβδόμης καὶ εἰκοστῆς καὶ ἑκατοστῆς Ὀλυμπιάδος, ἐπὶ Πυθαράτου, ἔτη βιώσαντα δύο πρὸς τοῖς ἑβδομήκοντα, τήν τε σχολὴν διαδέξασθαι Ἕρμαχον Ἀγεμάρχου Μιτυληναῖον.

Idem lib. VII, 184. de Chryſippo: τοῦτον ἐν τῷ ᾠδείῳ σχολάζοντα φησὶν Ἕρμιππος ἐπὶ θυσίαν ὑπὸ τῶν μαθητῶν κληθῆναι — πεμπταῖον ἀπελθεῖν, ἐξ ἀνθρώπων, τρία καὶ ἑβδομήκοντα βιώσαντα ἔτη, κατὰ τὴν τρίτην καὶ τετταρακοστὴν καὶ ἑκατοστὴν Ὀλυμπιάδα, καθά φησιν Ἀ. ἐν χρονικοῖς.

Idem lib. VIII, 90. Γεγόνασι δὲ Εὔδοξοι τρεῖς· αὐτὸς οὗτος· (Cnidius) ἕτερος Ῥόδιος, ἱστορίας γεγραφώς· τρίτος, Σικελιώτης, παῖς Ἀγαθοκλέους, ποιητὴς κωμῳδίας, νίκας ἑλὼν ἀστικὰς μὲν τρεῖς, λεναϊκὰς δὲ πέντε, καθά φησιν Ἀ. ἐν χρονικοῖς.

Phlegon de Longaeuis f. 2. Κτησίβιος ὁ ἱστοριογράφος ἔτη ἑκατὸν τέσσαρα (ἔζησεν.) ἐν περιπάτῳ δὲ ἐτελεύτα, ὡς Ἀπολλόδωρος ἐν τοῖς χρονικοῖς δεδήλωκεν.

Eadem Lucian. in Macrobiis f. 22. Συγγραφέων δὲ Κτησίβιος ἑκατὸν εἴκοσι τεσσάρων ἐτῶν ἐν περιπάτῳ ἐτελεύτησεν, ὡς

ὡς Ἀπολλόδωρος ἐν τοῖς χρονικοῖς ἱστορεῖ.. vbi εἴκοσι ante τεσσάρων delendum esse, bene monuit Meursius.

Gellius XVII, 4. de Menandro: „Sed Apollodori, scriptoris celebratissimi, hos de Menandro versus legimus in libro, qui chronica inscriptus est:

Κηφισιεὺς ὢν ἐκ Διοπείθεος πατρὸς,
πρὸς τοῖσιν ἑκατὸν πέντε γράψας
δράματα
ἐξέλιπε, πεντήκοντα καὶ δυοῖν ἐτῶν.

Inter scriptores, qui de facta ab Antiocho templi Hierosolymitani depraedatione egerant, excitatur Apollodorus ap. Ioseph. in Apion. II, 7. in Latinis.

Περὶ νεῶν

vel Περὶ τοῦ νεῶν καταλόγου
vel simpl. περὶ καταλόγου βιβλία ιβ'.

Ita Grammatici appellabant libri II. Iliadis partem, quam *copiarum recensum*

rectius dixeris. Scripsere in eum plures. In his Apollodorus noster. Eustath. ad eius princ. p. 263. παρασημειοῦται δὲ καὶ Πορφύριος, τὸν Ὁμηρικὸν κατάλογον πᾶσαν περιέχειν ἀλήθειαν ἔν τε χωρογραφίᾳ καὶ πόλεων ἰδιώμασιν, ἱστορῶν καὶ, ὅτι νόμους τινὲς ἐξέθεντο, ἀποστοματίζειν τοὺς παιδευομένους τὸν Ὁμήρου κατάλογον· ὡς καὶ ὁ Κερδίας νομοθετῶν τῇ πατρίδι. (leg. Κερκιδᾶς Megalopolitanus: sed hoc iam monitum video a Perizon. ad Aelian. XIII, 20.) λέγει δὲ καὶ, ὅτι πρὸς ἄλλους καὶ Ἀπολλόδωρος ὁ Ἀθηναῖος ἐπραγματεύσατο τὰ περὶ τοῦ καταλόγου ἄριστα ἐν δώδεκα βιβλίοις. (ipse igitur Eustathius non vidit libellum Apollodori) Μηνογένης δὲ ἐν τρισὶ καὶ εἴκοσι. μετρεῖ (f. ἀναμετρεῖ vel ἐπιμετρεῖ) δὲ καὶ ἡγεμόνας Ἀχαιῶν μζ', ὧν ιδ', φησὶν, ἐν Τροίᾳ ἔθανον.

Strabo aduersus eum aliquoties disputat, tanquam qui poetam finxisse de locis

locis falsa iudicauerit: lib. I, p. 55. B. (p. 31.) vbi exposuerat Aristarchi sententiam de Aethiopibus διχθὰ habitantibus partim ad occidentem partim ad orientem solem, finxisse poetam posterius hoc: ἀλλὰ μίαν μόνην (sc. εἶναι) Αἰθιοπίαν — τοῦτο δὲ ἀγνοοῦντα τὸν ποιητὴν, ὥσπερ καὶ τὰ ἄλλα, ὅσα εἴρηκεν Ἀπολλόδωρος ἐν τῷ περὶ νεῶν καταλόγῳ (haec vox expungenda aut l. καταλόγου) δευτέρῳ, καταψεύσασθαι τῶν τόπων τὰ μὴ ὄντα. Contra Eratosthenem disputat inde Strabo. Mox p. 64. B. progreditur ad locum de Menelai erroribus apud Aethiopes, Sidonios, Erembos et Libyam.

Hic cum nonnullos Aethiopes in Phoenicen transferre et res Andromedae ad Ioppen constituere dixisset, negat id recte fieri: οὐ δήπου, pergit p. 73. B. (p. 43.) κατ' ἄγνοιαν τοπικὴν καὶ τούτων λεγομένων, ἀλλ' ἐν μύθου μᾶλλον σχήματι, καθάπερ καὶ τῶν παρ' Ἡσιόδῳ καὶ (παρὰ) τοῖς ἄλλοις, ἃ προφέ-

ρει ὁ Ἀπολλόδωρος, οὐδ', ὃν τρόπον παρατίθησι τοῖς Ὁμήρου ταῦτα, εἰδώς. τὰ μὲν γὰρ Ὁμήρου τὰ (malim Ὁμήρου γὰρ τὰ) περὶ τὸν Πόντον (v. inf. e lib. VII. p. 457.) καὶ τὴν Αἴγυπτον παρατίθησιν, ἄγνοιαν αἰτιώμενος, ὡς λέγειν μὲν τὰ ὄντα βουλομένου, μὴ λέγοντος δὲ τὰ ὄντα, ἀλλὰ τὰ μὴ ὄντα ὡς ὄντα, κατ' ἄγνοιαν. Ἡσιόδου δὲ οὐκ ἄν τις αἰτιάσαιτο ἄγνοιαν, Ἡμίκυνας λέγοντος καὶ Μακροκεφάλους καὶ Πυγμαίους· οὐδὲ γὰρ αὐτοῦ Ὁμήρου ταῦτα μυθεύοντος, ὧν εἰσὶ καὶ οὗτοι οἱ Πυγμαῖοι, οὐδ' Ἀλκμᾶνος Στεγανόποδας ἱστοροῦντος, οὐδ' Αἰσχύλου Κυνοκεφάλους καὶ Στερνοφθάλμους καὶ Μονομμάτους. *) ὅπου γε

*) Respicit ad h. l. Tzetza Chil. VII, 761.

ὁ δέγε Ἀπολλόδωρος δευτέρῳ καταλόγου,
ψυχὴν ἐπαληθίζουσαν ὥσπερ ὁ τζέτζης ἔχων,
τέρατα τε καὶ πλάσματα οἰῆται, γράφων ὧδε·
„Ἡμίκυνες, Μακρόκρανοι, καὶ οἱ Πυγμαῖοι,
πλάσμα.
ὥσπερ οἱ Στεγανόποδες καὶ οἱ Στερνόφθαλμοίτε,
αὐτοίτε

γε οὐδὲ τοῖς πεζῇ συγγράφουσιν ἐν ἱστορίας σχήματι προσέχομεν περὶ πολλῶν, ἐὰν μὴ (leg. κἂν μὴ) ἐξομολογῶνται τὴν μυθογραφίαν. Φαίνεται γὰρ εὐθὺς, ὅτι μύθους παραπλέκουσιν ἑκόντες, οὐκ ἀγνοίᾳ τῶν ὄντων, ἀλλὰ πλάσει τῶν ἀδυνάτων, τερατείας καὶ τέρψεως χάριν· (οὐ) δοκοῦσι δὲ κατ' ἄγνοιαν (sc. ταῦτα λέγειν) ὅτι μάλιστα, καὶ πιθανῶς, τὰ τοιαῦτα μυθεύουσι περὶ τῶν ἀδήλων καὶ τῶν ἀγνοουμένων. Θεόπομπος δὲ ἐξομολογεῖται φήσας, ὅτι καὶ μύθους ἐν ταῖς ἱστορίαις ἐρεῖ· πρεῖττον ἢ ὡς Ἡρόδοτος καὶ Κτησίας καὶ Ἑλλάνικος καὶ οἱ τὰ Ἰνδικὰ συγγράψαντες — p. 76. A. (p. 44.) Ἀπολλόδωρος δὲ ἐπιτιμᾷ Καλλιμάχῳ, συνηγορῶν τοῖς περὶ Ἐρατοσθένη, διότι, καίπερ γραμ-

αὐτοίτε Κυνοκέφαλοι μετὰ τῶν Μονομμάτων,
Μύθωντε (f. Μῦθός τε) Ἰμαντόποδες καὶ Ἰμαντοσκελεῖς τε,
Μονοτοκῆται, Ἄρρινες, καὶ Ἄστομοι ὁμοίως,
καὶ οἱ Ὀπισθοδάκτυλοι καὶ οἱ Ἀγελαστοῦντες.

γραμματικὸς ὢν, παρὰ τὴν Ὁμηρικὴν ὑποθεσιν καὶ τὸν ἐξωκεανισμὸν, τῶν τόπων περὶ ὃν (f. οὓς) τὴν πλάνην φράζει, Γαῦλον καὶ Κόρκυραν ὀνομάζει. — in ſeqq. reſpondet Strabo.

Haec eadem diſertius perſequitur idem Strabo lib. VII. p. 457. (p. 298.) Ἃ δ' Ἀπολλόδωρος ἐν τῷ δευτέρῳ περὶ νεῶν προοιμιαζόμενος εἴρηκεν, ἥκιστα λέγοιτ' ἄν. ἐπαινεῖ γὰρ Ἐρατοσθένους ἀπόφασιν, ὅτι φησὶν ἐπεῖνος, καὶ Ὅμηρον καὶ ἄλλους τοὺς παλαιοὺς τὰ μὲν Ἑλληνικὰ εἰδέναι, τῶν δὲ πόρρω πολλὴν ἔχειν ἀπειρίαν· ἀπείρους μὲν μακρῶν ὁδῶν ὄντας, ἀπείρους δὲ τοῦ ναυτίλλεσθαι. συνηγορῶν δὲ τούτοις, Ὅμηρον φησὶ τὴν μὲν Αὐλίδα καλεῖν πετρήεσσαν, ὥσπερ καὶ ἔστι· πολύκνημον δὲ τὴν Ἐτεωνὸν, πολυτρήρωνα δὲ τὴν Θίσβην, ποιήεντα δὲ τὸν Ἁλίαρτον· τὰ δ' ἄπωθεν οὔτ' αὐτὸν εἰδέναι οὔτε τοὺς ἄλλους. ποταμῶν γοῦν περὶ τετταράκοντα ῥεόντων εἰς τὸν Πόντον, μηδὲ τῶν ἐνδοξοτάτων μηδενὸς μεμ-

μεμνῆσθαι, οἷον Ἴστρου, Ταναΐδος, Βορυσθένους, Ὑπάνιος, Φάσιδος, Θερμώδοντος, Ἅλυος· ἔτι δὲ Σκυθῶν μὲν μὴ μεμνῆσθαι, πάντως δὲ ἀγαυοὺς τινὰς Ἱππημολγοὺς καὶ Γαλακτοφάγους Ἀβίους τε· (sc. λέγειν.) Παφλαγόνας τε τοὺς ἐν τῇ μεσογαίᾳ ἱστορηκέναι παρὰ τῶν πεζῇ τοῖς τόποις πλησιοικάντων, τὴν παραλίαν δὲ ἀγνοεῖν· καὶ εἰκότως γε, ἄπλουν γὰρ εἶναι τότε τὴν θάλατταν ταύτην καὶ καλεῖσθαι Ἄξενον διὰ τὸ δυσχείμερον, καὶ τὴν ἀγριότητα τῶν περιοικούντων ἐθνῶν, καὶ μάλιστα τῶν Σκυθῶν ξενοθυτούντων καὶ σαρκοφαγούντων καὶ τοῖς κρανίοις ἐκπώμασι χρωμένων· ὕστερον δ' Εὔξεινον πεπλῆσθαι, τῶν Ἰώνων ἐν τῇ παραλίᾳ πόλεις κτισάντων. ὁμοίως δ' ἀγνοεῖν καὶ τὰ περὶ Αἴγυπτον καὶ Λιβύην· οἷον τὰς ἀναβάσεις τοῦ Νείλου καὶ προσχώσεις τοῦ πελάγους· ὧν οὐδαμοῦ μεμνῆσθαι, οὐδὲ τοῦ ἰσθμοῦ τοῦ μεταξὺ τῆς Ἐρυθρᾶς καὶ τῆς Αἰγυπτίας θαλάσσης, οὐδὲ τῶν κατὰ τὴν Ἀραβίαν καὶ Αἰθιοπίαν

πίαν καὶ τὸν Ὠκεανόν. εἰ μὴ Ζήνωνι τῷ Φιλοσόφῳ προσεκτέον γράφοντι·

Αἰθιοπάς θ' ἱκόμην καὶ Σιδονίους Ἀραβάς τε.

(v. Strab. I. p. 70. A. B.) οὐ θαυμαστὸν δ' εἶναι περὶ Ὁμήρου· καὶ γὰρ τοὺς ἔτι νεωτέρους ἐκείνου πολλὰ ἀγνοεῖν καὶ τερατολογεῖν· Ἡσίοδον μὲν Ἡμίκυνας λέγοντα καὶ Μεγαλοκεφάλους καὶ Πυγμαίους· Ἀλκμᾶνα δὲ Στεγανόποδας· Αἰσχύλον δὲ Κυνοκεφάλους καὶ Στερνοφθάλμους καὶ Μονομμάτους (ἐν τῷ Προμηθεῖ φησὶν ex gloſſa eſt) καὶ ἄλλα μυρία. ἀπὸ δὲ τούτων ἐπὶ τοὺς συγγραφέας βαδίζει Ῥιπαῖα ὄρη λέγοντας, καὶ τὸ Ὠγύγιον ὄρος, καὶ τὴν τῶν Γοργόνων καὶ Ἑσπερίδων κατοικίαν, καὶ τὴν παρὰ Θεοπόμπῳ Μεροπίδα γῆν, (v. Aelian. V. H. III, 18.) παρ' Ἑκαταίῳ δὲ Κιμμερίδα πόλιν, παρ' Εὐημέρῳ δὲ τὴν Παγχαῖαν γῆν, παρ' Ἀριστοτέλει δὲ ποταμίους λίθους ἐξ ἄμμου, ἐκ δὲ τῶν ὄμβρων πήγεσθαι, (alio haec ſpectare videntur, quam

quam ad Meteorolog. IV, 6.) ἐν δὲ τῇ Λιβύῃ Διονύσου πόλιν εἶναι, ταύτην δ' οὐκ ἐνδέχεσθαι δὶς τὸν αὐτὸν ἐξευρεῖν. ἐπιτείνει (f. τὸν λόγον supplendum: nisi emendes ἐπέξεισι, vel cum Casaub. ἐπιτιμᾷ) δὲ καὶ τοῖς περὶ Σικελίαν τὴν πλάνην λέγουσι καθ' Ὅμηρον τὴν Ὀδυσσέως· εἰ γὰρ, αὖ χρῆναι (f. χρῆν ἂν) τὴν μὲν πλάνην ἐκεῖ γεγονέναι φάσκειν, τὸν δὲ ποιητὴν ἐξωκεανικέναι μυθολογίας χάριν. καὶ τοῖς μὲν ἄλλοις συγγνώμην εἶναι, Καλλιμάχῳ δὲ μὴ πάνυ, μεταποιουμένῳγε γραμματικῆς, ὃς τὴν μὲν Γαῦλον Καλυψοῦς νῆσον φησὶ, τὴν δὲ Κέρκυραν Σχερίαν· ἄλλους δὲ αἰτιᾶται ψεύσασθαι περὶ Γερήνων, καὶ τοῦ Ἀνακησίου, καὶ Δήμου ἐν Ἰθάκῃ, Πελεθρονίουτε ἐν Πηλίῳ, Γλαυκωπίου τε ἐν Ἀθήναις. τούτοις δὲ μικρὰ τινὰ προσθεὶς τοιαῦτα παύεται, τὰ πλεῖστα μετενέγκας παρὰ τοῦ Ἐρατοσθένους, ὡς καὶ πρότερον ἐμνήσθημεν, οὐκ εὖ εἰρημένα. τὸ μὲν γὰρ τοὺς ὕστερον ἐμπειροτέρους γεγονέναι τῶν

πάλαι

πάλαι περὶ τὰ τοιαῦτα, καὶ Ἐρατοσθένει καὶ τούτῳ δοτέον· τὸ δ' οὕτῳ πέρα τοῦ μετρίου προάγειν, καὶ μάλιστα ἐφ' Ὁμήρου, δοκεῖ μοι ἂν ἐπιπλήξαί τις δικαίως, καὶ τοὐναντίον εἰπεῖν, ὡς περὶ ὧν ἀγνοοῦσιν αὐτοὶ περὶ τούτων τῷ ποιητῇ προφέρουσι. — Hoc idem mox persequitur in eo, quod ad Thraces, ad Scythas et p. 464. C. quod ad Mysos spectat.

Strabo VI. p. 390. B. p. 254.) Φιλοκτήτου δ' ἐστὶ καὶ ἡ παλαιὰ Κρίμισα περὶ αὐτοὺς τοὺς τόπους. Ἀπολλόδωρος δὲ ἐν τοῖς περὶ νεῶν, τοῦ Φιλοκτήτου μνησθεὶς, λέγειν τινὰς φησὶν, ὡς εἰς τὴν Κροτωνιᾶτιν ἀφικόμενος Κρίμισαν ἄπραν οἰκίσαι, καὶ Χῶνιν πόλιν ὑπὲρ αὐτῆς· ἀφ' ἧς οἱ ταύτῃ Χῶνες ἐκλήθησαν. παρ' αὐτοῦ δέ τινες σταλέντες εἰς Σικελίαν, περὶ Ἔρυκα μετὰ Αἰγέστου τοῦ Τρωὸς Αἴγεσταν τειχίσαι· (sc. λέγονται. ἱστοροῦνται)

Strabo VII. p. 505. B. (328.) Helli vel Selli circa Dodonam — Οἴονται δέ, φησιν

φησιν ὁ Ἀ. ἀπὸ τῶν ἑλῶν τῶν περὶ τὸ ἱερὸν καλεῖσθαι τοὺς Ἕλλους καὶ Σελλούς. τὸν μέντοι ποιητὴν οὕτω λέγειν ὑπολαμβάνει (sic videtur legendum) τοὺς περὶ τὸ ἱερόν· προσθεὶς, ὅτι Σελληέντά τινα ὀνομάζει ποταμόν. ὀνομάζειν οὖν, ὅταν φῇ· „Τηλόθεν ἐξ Ἐφύρης ποταμοῦ ἀπὸ Σελληέντος„ * ἐν δὲ Θεσπρωτοῖς Ἐφύρας ἀλλ' ἐν τοῖς ἐντὸς Ἠλείοις. ἐκεῖ γὰρ εἶναι τὸν Σελληέντα, ἐν δὲ Θεσπρωτοῖς οὐδένα, οὐδ' ἐν Μολοττοῖς.

In loco valde corrupto Caſaub. cum Xylandro ſupplet: οὐ τῆς ἐν Θεσπρωτοῖς Ἐφύρας. quaſi non Theſprotiae Ephyram, ſed Elidis intelligi in loco Homerico voluerit Apollodorus. Ita vero aliter ille in his, quam in Bibl. II, 7, 6. ſtatuiſſe videri debet: nam ibi in Epiro res Herculis geſtas enarrat: Phylantis autem filia Aſtyoche. Verum apponemus ſtatim locum alium Strabonis, ex quo patebit locum paullo ante recitatum

lacuna laborare ante iſta: ἐν δὲ Θεσπρωτοῖς Ἐφύρας. Excidit enim mentio Demetrii Scepſii, cuius illa fuit admonitio: ad Ephyram Theſproticam Selleentem eſſe nullum: hunc Elidis eſſe fluuium. Ceterum ad Strabonis mentem ſpectat ſimilis verſus Il. o, 531. de Phyleo. Nata diuerſitas ex nominis ſimilitudine Phylei et Phylantis. De Ephyra Epiri nemo dubitet: cf. Steph. Byz. ſed de amne Selleente dubitatur.

Strabo VIII. p. 521. C. (338.) vbi de Elide, in qua fl. Selleis, ad quam ſita Ephyra, diuerſa a ceteris Ephyris, etiam Theſprotica: Ἀπολλόδωρος δὲ διδάσκων, ὃν τρόπον ὁ ποιητὴς εἴωθε διαστέλλεσθαι τὰς ὁμωνυμίας, οἷον ἐπὶ τοῦ Ὀρχομενοῦ, τὸν μὲν Ἀρκαδικὸν πολύμηλον καλῶν, τὸν δὲ Βοιωτικὸν Μινύειον, καὶ Σάμον Θρηκίην, συντιθεὶς — „μεσσηγὺς δὲ Σάμου καὶ Ἴμβρου„ ἵνα χωρίσῃ ἀπὸ τῆς Ἰωνικῆς (cf. lib. X. p. 696. A.) οὕτω φησὶ καὶ τὴν

τὴν Θεσπρωτικὴν Ἔφυραν διαστέλλεσθαι τῷ τε „τηλόθεν„ καὶ „ποταμοῦ ἀπὸ Σελλήεντος.„ ταῦτα δ' οὐχ ὁμολογεῖ τοῖς ὑπὸ τοῦ Σκηψίου Δημητρίου λεγομένοις, παρ' οὗ μεταφέρει τὰ πλεῖστα. ἐκεῖνος γὰρ οὔ φησιν εἶναι Σελλήεντα ἐν Θεσπρωτοῖς ποταμὸν, ἀλλ' ἐν τῇ Ἠλείᾳ παρὰ τὴν ἐκεῖ Ἔφυραν, ὡς προείπομεν.

Strabo VIII. p. 566. A. (368.) Λιμηρά. — Ἀπολλόδωρος δὲ Κυθήρων πλησίον ἱστορεῖ ταύτην· εὐλίμενον δὲ οὖσαν βραχέως καὶ ἐπιτετμημένως Λιμηρὰν εἰρῆσθαι, ὡς ἂν Λιμενηρὰν, μεταβεβληκέναι δὲ τοὔνομα.

cf. Steph. Byz. in Ἐπίδαυρος. et Intpp.

Strabo VIII. p. 568. C. (p. 370.) περὶ δὲ τῆς Ἑλλάδος καὶ Ἑλλήνων καὶ Πανελλήνων ἀντιλέγεται. — καὶ Ἀπολλόδωρος δὲ μόνους τοὺς ἐν τῇ Θετταλίᾳ καλεῖσθαι φησὶν Ἕλληνας· „Μυρμιδόνες δ' ἐπαλοῦντο καὶ Ἕλληνες.„ Ἡσίοδον μέντοι καὶ Ἀρχίλοχον ἤδη εἰδέναι καὶ Ἕλληνας λέγεσθαι τοὺς σύμπαντας καὶ Πανέλληνας, τὸν μὲν

περὶ Προιτίδων λέγοντα, ὡς „Πανέλληνες ἐμνήστευον αὐτὰς,,, τὸν δὲ, ὡς „Πανελλήνων οἴζὺς ἐς Θάσον συνέδραμεν.,,

Idem lib. IX. p. 637. B. (p. 416.) poſtquam Boeotiae vrbes enarrauerat: εὖ γὰρ, inquit, τὴν τοιαύτην ὕλην ὑποβεβλήκασιν ἡμῖν οἱ τὰ περὶ τῶν νεῶν συγγράψαντες· οἷς ἀκολουθοῦμεν, ὅταν οἰκεῖα λέγωσι πρὸς τὴν ἡμετέραν ὑπόθεσιν. Ex quibus apparet, et in ſuperioribus et toto hoc loco de vetere Graecia plura Strabonem ex Commentariis his Apollodori mutuatum eſſe.

Strabo IX. p. 621. B. (405.) vbi de v. 508. Il. β. Νίσαν τε ζαθέην. nonnullos legiſſe ait Ἴσον τε ζαθέην — ἡ γὰρ Νίσα οὐδαμοῦ Φαίνεται τῆς Βοιωτίας, ὡς Φησιν Ἀπολλόδωρος ἐν τῷ (ſed bene em. Caſaub. ἐν τοῖς) περὶ νεῶν. ὥστ' οὐκ ἂν εἴη, εἰ μὴ τὴν Ἴσον οὕτως εἴρηκεν.

Habet eadem Euſtath. ad e. l. p. 271. ſed Apollodoro non nominato.

Strabo

Strabo X, p. 696. A. (453.) de Cephallenia olim Samo et Same dicta: Ἀπολλόδωρος δὲ τοτὲ μὲν ἐν τῷ ἐπιθέτῳ λέγων διεστάλθαι τὴν ὁμωνυμίαν (in aliis ἀμφιβολίαν, sed eodem voc. et supra vtitur lib. VIII. p. 521. D.) εἰπόντα· „Σάμοιό τε παιπαλοέσσης.„ ὡς τὴν νῆσον λέγοντα· τοτὲ δ' ἀντιγράφεσθαι δεῖν· „Δουλιχίῳ τε Σάμῳ τε, ἀλλὰ μὴ „Σάμῃτε,„ δῆλος ἐστὶ τὴν μὲν πόλιν Σάμην καὶ Σάμον συνωνύμως ὑπολαμβάνων ἐνφέρεσθαι, τὴν δὲ νῆσον Σάμον μόνον· ὅτι γὰρ Σάμη λέγεται ἡ πόλις, δῆλον εἶναι ἔκ τε τοῦ, διαριθμούμενον τοὺς ἐξ ἑκάστης πόλεως μνηστῆρας, φάναι· „Ἔκ τε Σάμης πίσυρές τε καὶ εἴκοσι φῶτες ἔασι.„ καὶ ἐκ τοῦ περὶ τῆς Κτιμένης λόγου· „Τὴν μὲν ἔπειτα Σάμηνδ' ἔδοσαν.„

Mox p. 700. C. (p. 457.) de insula Asteria iuxta Cephalleniam: ὁ δὲ Ἀπολλόδωρος μένειν καὶ νῦν καὶ πολίχνιον λέγει ἐν αὐτῇ Ἀλαλκομενὰς τὸ ἐπ' αὐτῷ τῷ ἰσθμῷ κείμενον.

Strabo X. p. 706. A. (p. 460.) vbi de Aetoliae monte Chalcide, Artemidoro Chalcia, inter Acheloum et Pleuronem ab ipso collocata: Ἀπολλόδωρος δὲ, ὡς πρότερον εἶπον, (p. 692. A. B. sed Apollodoro non laudato) ὑπὲρ τῆς Μολυκρίας καὶ τὴν Χαλκίδα καὶ τὴν Ταφίασον καὶ τὴν Καλυδῶνα μεταξὺ ἱδρύσθαι φησὶ τῆς Χαλκίδος (vrbis.) et ibid. paullo post: Τῆς δὲ μεσογαίας κατὰ μὲν τὴν Ἀπαρναίαν Ἐρυσιχαίους τινὰς φησὶν Α. λέγεσθαι, ὧν Ἀλκμὰν μέμνηται v. ib. not. Vrsin. Lyric. p. 299.

Strabo X. p. 713. A. (p. 464.) καὶ Α. δὲ εἴρηκεν ἐκ τῆς Βοιωτίας ἀπελθόντας Ὄνταντας ἱστορεῖσθαι καὶ ἐποίκους τοῖς Αἰτωλοῖς γενομένους.

eod. lib. p. 727. B. (p. 474.) — Σωσικράτης μὲν, ὃν φησιν ἀκριβοῦν Ἀπολλόδωρος τὰ περὶ τὴν νῆσον (Cretam.)

Strabo XII. p. 829. C. (p. 552.) vbi de loco Il. β, 856. 7. ad eumque de Halizonibus et Alyba agit: ex quibus laudat

dat nonnulla Euſtath. ad Il. β. p. 363. poſt Demetrium Scepſium et Menecratem ad Apollodorum procedit: πρὸς Ἀπολλόδωρον δή, περὶ τῶν αὐτῶν ἐν τῷ Τρωϊκῷ διακόσμῳ διαλεγόμενος (leg. — νον,) πολλὰ μὲν εἴρηται πρότερον, καὶ νῦν δὲ λεκτέον· οὐ γὰρ οἴεται δεῖν δέχεσθαι τοὺς Ἀλίζωνας ἐντὸς τοῦ Ἅλυος· μηδεμίαν γὰρ συμμαχίαν ἀφῖχθαι τοῖς Τρωσὶν ἐκ τῆς περαίας τοῦ Ἅλυος. Inde diſputat aduerſus eum: veniſſe haud dubie et ſocios ex terris vlterioribus, in his Henetos: inde pergit p. 830. C. Αὐτὸς δὲ ὁ Ἀ. παρατίθησι τὸ τοῦ Ζηνοδότου, ὅτι γράφει· „ἐξ Ἐνετῆς, ὅθεν ἡμιόνων γένος ἀγροτεράων„ (Il. β, 852.) Ταύτην δὲ φησὶν Ἑκαταῖον δέχεσθαι τὴν Ἄμισον. ἡ δὲ Ἄμισος, εἴρηται, διότι τῶν Λευκοσύρων ἐστὶ, καὶ ἐντὸς τοῦ Ἅλυος.

Ita pergit diſputare aduerſus Apollodorum, inprimis, vt doceat, non poetam inſcitiae arguendum eorum omnium,

quae non commemorauit: — ἀγνοεῖν γὰρ αὐτὸν πολλὰ τῶν ἐνδόξων ἔφη παρὰ τὸν Πόντον, οἷον ποταμοὺς καὶ ἔθνη, ὀνομάσαι γὰρ ἄν. — vsque ad p. 832. C.

Quod paullo ante (p. 829. C.) aduersus Apollodorum disputari vidimus, recte ne ponat hoc, Troianorum socios ex terris intra Halyn venisse omnes, hoc idem persequitur vberius:

lib. XIV. p. 995. A. (p. 677.) Ὁ γὰρ Ἀ. ἐν τοῖς περὶ νεῶν ἔτι καὶ τοιαῦτα λέγει· τοὺς γὰρ ἐκ τῆς Ἀσίας ἐπικούρους τῶν Τρώων ἅπαντας κατηριθμεῖσθαι φησὶν ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ τῆς χερρονήσου κατοίκους ὄντας, ἧς ὁ στενώτατος ἰσθμός ἐστι τὸ μεταξὺ τοῦ κατὰ Σινώπην μυχοῦ καὶ Ἰσσοῦ· αἱ δὲ ἐκτὸς πλευραί, φησι, τριγωνοειδοῦς οὔσης, εἰσὶ μὲν ἄνισοι, παρήκουσι δὲ ἡ μὲν ἀπὸ Κιλικίας ἐπὶ Χελιδονέας, ἡ δ' ἐνθένδε ἐπὶ τὸ στόμα τοῦ Εὐξείνου, ἡ δ' ἐπὶ Σινώπην πάλιν ἐνθένδε. Inde refellit singula Strabo — tum p. 996. B. cum Epho-

Ephorus dixiſſet, illam cherſonneſum inhabitare gentes XVI. διαιτῶν ταῦτα ὁ Ἀπολλόδωρος ἑπταικαιδέκατον φησὶν εἶναι τὸ τῶν Γαλατῶν, ὃ νεώτερον ἐστὶ τοῦ Ἐφόρου. et iterum p. 998. A. Ἀπολλόδωρος δὲ τούτων μὲν ἐφρόντισεν οὐδὲν, τοῖς δὲ ἑπταικαίδεκα ἔθνεσι προστίθησιν ἑπταικαιδέκατον τὸ τῶν Γαλατῶν, ἄλλως μὲν χρήσιμον λεχθῆναι, πρὸς δὲ τὴν δίαιταν τῶν τοῦ Ἐφόρου λεγομένων ἢ παραλειπομένων οὐδὲν δέον· εἴρηκε δὲ τὴν αἰτίαν αὐτὸς, ὅτι ταῦτα πάντα νεώτερα τῆς ἐκείνου ἡλικίας. μεταβὰς δὲ ἐπὶ τὸν ποιητὴν, τοῦτο μὲν ὀρθῶς λέγει, διότι πολλὴ σύγχυσις γεγένηται τῶν βαρβάρων ἐθνῶν ἀπὸ τῶν Τρωϊκῶν ἐς τὰ νῦν διὰ τὰς μεταπτώσεις. καὶ γὰρ προσγέγονέ τινα καὶ λέλοιπε καὶ διέσπασται καὶ συνῆπται εἰς ἕν. οὐκ εὖ δὲ τὴν αἰτίαν διττὴν ἀποφαίνει, δι' ἣν οὐ μέμνηταί τινων ὁ ποιητής· ἢ τῷ μήπω τότ' οἰκεῖσθαι ὑπὸ τοῦ ἔθνους τούτου, ἢ τῷ ἐν ἑτέρῳ γένει περιέχεσθαι. Scilicet fuiſſe et cauſ-

ſam tertiam, quod nihil erat, cur poeta populos memoraret omnes, qui tum erant quosque norat. — p. 999. A. ἔτι καὶ ταῦτα μέμψαιτο ἄν τις τοῦ Ἀπολλοδώρου, ὅτι τῶν νεωτέρων καινοτομούντων πολλὰ παρὰ τὰς Ὁμηρικὰς ἀποφάσεις, εἰωθὼς ταῦτ' ἐλέγχειν ἐπιπλέον, ἐνταῦθα οὐκ ὠλιγώρηκε μόνον, ἀλλὰ καὶ τἀναντία εἰς ἓν συνάγει τὰ μὴ ὡσαύτως λεγόμενα. ὁ μὲν γὰρ Ξάνθος ὁ Λυδὸς μετὰ τὰ Τρωϊκά φησιν ἐλθεῖν τοὺς Φρύγας ἐκ τῆς Εὐρώπης καὶ τῶν ἀριστερῶν τοῦ Πόντου, ἀγαγεῖν δ' αὐτοὺς Σκαμάνδριον ἐκ Βερεκύντων καὶ Ἀσκανίας. ἐπιλέγει δὲ τούτοις ὁ Ἀπολλόδωρος, ὅτι τῆς Ἀσκανίας ταύτης μνημονεύει καὶ Ὅμηρος, ἧς ὁ Ξάνθος· „Φόρκυς δὲ Φρύγας ἦγε καὶ Ἀσκάνιος θεοειδὴς τῆλ' ἐξ Ἀσκανίης.„ ἀλλ' εἰ οὕτως ἔχει, ἡ μετανάστασις ὕστερον ἂν εἴη τῶν Τρωϊκῶν γεγονυῖα — pluribus in hunc modum aduerſus eum diſputatis, pergit: οὕτω δὲ περὶ τῶν Φρυγῶν εἰπὼν, ἐπιφέρει καὶ τὰ περὶ τῶν Μυ-

σῶν

σῶν οὐχ ὁμολογούμενα τούτοις· λέγεσθαι γάρ φησι καὶ τῆς Μυσίας κώμην Ἀσκανίαν περὶ λίμνην ὁμώνυμον, ἐξ ἧς καὶ τὸν Ἀσκάνιον ποταμὸν ῥεῖν, οὗ μνημονεύει καὶ Εὐφορίων· „Μυσοῖο παρ' ὕδασιν Ἀσκανίοιο„ καὶ ὁ Αἰτωλὸς Ἀλέξανδρος· „οἱ καὶ ἐπ' Ἀσκανίῳ δώματ' ἔχουσι ῥόῳ, Λίμνης Ἀσκανίης ἐπὶ χείλεσιν· ἔνθα Δολίων Υἱὸς Σιληνοῦ νάσσατο καὶ Μελίης.„ καλοῦσι δέ φησι Δολωνίδα καὶ Μυσίαν τὴν περὶ Κύζικον ἰόντι εἰς Μιλητούπολιν. — De iisdem Strabo alio loco egerat quemadmodum ex sua sententia constituta esse vellet, lib. XII. p. 847. 849. (p. 564. 566.)

E libro I.

Stephanus in Ἄργουρα. πόλις Θεσσαλίας ἡ πρότερον Ἄργισσα. — τὸ ἐθνικὸν ἔδει Ἀργουραῖος, ὡς καὶ Φίλων· Ἀπολλόδωρος δέ φησιν ἐν πρώτῳ νεῶν καταλόγῳ (aut ἐν τῷ aut scrib. καταλόγου) Ἀργείους ὀνομάζεσθαι· ἢ τῆς προσηγορίας μεταπεσού-

σούσης, ἢ διὰ τὸ προσκυροῦν τὰ πεδία τῆς Θετταλίας, ἣν δὴ Πελασγικὸν Ἄργος εἶπεν Ὅμηρος.

Exscripsit Eustath. Male locum tentat Berkel.

Πλαταιαί. πόλις Βοιωτίας — κέκληται δὲ ἀπὸ τῆς πλάτης τῆς κώπης, ὡς Ἀπολλόδωρος (ἐν) πρώτῳ τοῦ καταλόγου· ἐκλιμνωθείσης τῆς Βοιωτίας, τοὺς παροικοῦντας ταῖς λίμναις Βοιωτοὺς πλῷ πορεύεσθαι ἀπ' ἀλλήλων· (leg. ἐπ' ἀλλήλους) ὅθεν παρὰ τὴν πλάτην καὶ τὴν κώπην τὰς πόλεις κληθῆναι.

Exscripsit haec Eustath. p. 267. f.

Forte et in Ὡρωπός. — τὸ ἐθνικὸν Ὡρωπιεύς· οὕτω γὰρ ὁ αὐτὸς (desideratur Ἀπολλόδωρος) ἐν νεῶν καταλόγῳ (f. ἐν) πρώ-„τῃ· ἐστὶ δ' ἡ Γραῖα τόπος τῶν Ὡρωπιέων.„

Lib. V.

Athenaeus III, 7. p. 82. B. ὅτι δὲ ἡ Σιδοῦς τῆς Κορίνθου ἐστὶ κώμη, Ἀρειανὸς εἴρηκεν ἐν πρώτῃ Ἡρακλείας, (leg. Ῥιανὸς,

νὸς, cuius Heraclia paſſim laudatur) καὶ Ἀπολλόδωρος ὁ Ἀθηναῖος ἐν ε περὶ νεῶν καταλόγου.

Lib. VIII.

Stephanus in Ὤλενος. — Ἀπολλόδωρος δὲ ἀρσενικῶς αὐτὴν φησιν ἐν ὀγδόῳ τοῦ νεῶν καταλόγου· „Τὸν Ὤλενον καὶ τὴν Παλλήνην νῦν μὲν οὐκέτι εἶναι συμβέβηκεν.„

Sine libri nota.

Stephanus Τένεδος. — Ἀπολλόδωρος δὲ ἐν νεῶν καταλόγῳ φησὶν, ὅτι τοὺς μὲν τῆς Παμφυλίας Τενεδεῖς, τοὺς δὲ τῆς νήσου Τενεδίους.

Ad eundem librum περὶ νεῶν refero ſequentem locum, quem ad Geographumena (p. 815.) olim referebam, parum memor, illum librum iambis exaratum fuiſſe.

Ἀκτή. — Ἀπολλόδωρος δὲ τἀναντία φησίν. „οὕτω γὰρ ἐκλήθη διὰ τὸ πολὺ μέρος αὐτῆς καθῆκνεῖσθαι εἰς θάλασσαν.

τρι-

τριγώνου γὰρ οὔσης, αἱ συννεύουσαι ὑπὸ τὸ Σούνιον ἑκατέρωθεν δύο πλευραὶ παράλιαι τυγχάνουσι, δι' ἃς τῶν ἐπὶ Κέκροπος φυλῶν τεττάρων οὐσῶν δύο προσηγόρευσαν Ἀκταίαν καὶ Παραλίαν.,,

Schol. Il. ν, 12. de Samothraces originibus: Samios Ioniae accepta ſorte Delphica anno 209. poſt res Troianas in Samothracen immigraſſe, nomenque inſulae a ſe dediſſe: Ἡ ἱστορία παρὰ Ἀπολλοδώρῳ. De nomine vtique traditum falſo: quandoquidem nomen Sami iam in Homero eod. loco occurrit.

Schol. Il. ν, 301. vbi de quatuor vrbibus Ephyrae nomine appellatis: in eo loco autem: νῦν οὖν λέγει τοὺς καλουμένους Κραννωνίους ἐν Θεσσαλίᾳ, ὡς Ἀπολλόδωρος ἱστορεῖ.

Euſtath. ad Odyſſ. β, 328. p. 1448, 30. ἢ καὶ ἀπὸ Ἐφύρης τῆς προϊστορηθείσης, τῆς διὰ Μήδειαν πολυφαρμάκου, ὡς ἱστορεῖ Ἀ. ὁ Ἀθηναῖος.

Schol.

Schol. Apollonii III, 1089. Αἰμονία τὸ πρότερον ἡ Θεσσαλία ἐκαλεῖτο. καὶ ἄλλας δὲ ἔσχεν ὀνομασίας· [ἐλέγετο δὲ καὶ Πυῤῥοδία (lego: Πυῤῥαία vt ap. Strab. lib. IX. fin.) ἀπὸ Πύῤῥας τῆς Δευκαλίωνος. ἡ Θεσσαλία ἐκαλεῖτο τὸ παλαιὸν Πύῤῥα. Sed omnino haec illata ex margine] ὡς Ῥιανός·

„Πύῤῥαν δήποτε τήν γε παλαιότεροι κικλήσκον
Πύῤῥης Δευκαλίωνος ἀπ' ἀρχαίης ἀλόχοιο·
Αἰμονίην δ' ἐξαῦτις ἀΦ' Αἵμονος, ὅν ῥα Πέλασγος
γείνατο Φέρτατον υἱόν· ὁ δ' αὖ τέκε Θέσσαλον Αἵμων·
τοῦ δ' ἄπο Θεσσαλίην λαοὶ μετεΦημίξαντο.„

οἱ δὲ ἀπὸ Θεσσαλοῦ τοῦ Φειδίππου πατρὸς, τοῦ Ἡρακλείδου, μετὰ τὰ Τρωϊκὰ κληθῆναι Φασί. (v. Il. β, 678) Διαιρεῖται δὲ εἰς μέρη τέσσαρα· Πελασγιῶτιν, Θεσσαλιῶτιν, Ἰωλ-

Ἰωλκῖτιν, Φθιῶτιν. „Ταῦτα παρατίθεται Ἀπολλόδωρος ἐν νεῶν καταλόγῳ.

Etymol. M. Ἀσπληδών· φασὶ γὰρ εἶναι Σπληδόνα τὸν Πρεσβῶνος καὶ Στερόπης· Ἀπολλόδωρος δέ φησιν Ἀσκληπιάδην οὕτω λέγειν. Σπληδόνα τ' ἠγαθέην. —

Ab initio aut deſit ὁ καὶ Σπληδών. aut leg. εἶναι Ἀσπληδόνα. Spectat ad Il. β, 511. vbi v. Euſtath. cf. et Schol. De prima ſyllaba etiam Steph. Byz. in Ἀσπληδὼν et Strabo IX. p. 636. C.

Suidas in Κάλυμνος. ὁ ἐν Αἰγύπτῳ σῖτος· ἀντὶ τοῦ Καλύμνιος. ὁ γὰρ Φιλάδελφος ἐκ Καλυδῶνος (leg. ἐκ Καλυδνῶν) μετήγαγε τὸ σπέρμα. ὁ (δὲ) Ἀπολλόδωρός φησι λέγεσθαι Καλύδνας ὡς Καλύβας.

Etymol. M. Κάλυμνος ὁ ἐν Αἰγύπτῳ σῖτος. ἀντὶ τοῦ Καλύμνιος. ὁ γὰρ Φιλάδελφος ἐκ Καλυδνῶν μετήνεγκε τὸ σπέρμα. — νήσους περὶ Καλυδνὰς, ἃς ὁ Ἀπολλόδωρος φησὶ λέγεσθαι Καλύδνας ὡς Καλύβας.

In

In loco Etymolog. leg. *νήσους τε Καλύδνας*, vt iam Sylb. vidit ex Il. *β*, 677. Mox f. *ὡς καλύβνας*, a *καλύβη*, ex *καλύπτειν*. Quaenam inſulae eae ſint, diſputatum videas ap. Strab. X. extr. Steph. h. v. Euſt. ad Dionyſ. 530. Nam alii in Sporadibus, alii ante Troiam, alii Troiae ex aduerſo quaeſiuere. cf. Lycophr. 25.

Apollonius Grammaticus *ἐν καταλόγῳ νεῶν* (in Mſ. Leid. *ἐν τῷ δευτέρῳ γενῶν* leg. *περὶ νεῶν*) laudatur a Schol. Il. *ϑ*, 284. vbi Apollodorum noſtrum reſtituendum eſſe facile apparet; idemque monuit iam Valk. V. C. in Diſſ. de Schol. p. 120.

Laudatur tamen etiam Apollonius *ἐν τῷ καταλόγῳ* vt ap. Schol. Pind. Nem. 5, 25. vbi intell. pars libri I. Apollonii Rhodii de recenſu Argonautarum, v. 93. 4.

Γῆς περίοδος
ἢ
περὶ γῆς.

Geographicum opus Apollodoro perperam tribuiſſe Voſſium de Hiſt. Gr. (lib. III, p. 161. Opp.) a Tzetza (Chil. III, 100. v. 805.) in fraudem inductum obſeruabat Galeus p. 51. 52. Idem p. 18. opus περὶ γῆς ad Apollonium Aphrodiſienſem ſpectare cenſebat. Locus eſt Strabonis XIV, p. 995. D. (p. 677.) vbi aduerſus Apollodorum diſputat, qui Aſiam intra Sinopen et Iſſum triquetram eſſe dixerat, cum ſit potius quadrilaterum: νῦν δέ γε ἀμαθία τὸ λέγειν τριγωνοειδὲς τὸ τοιοῦτον τετράπλευρον, οὐδὲ χωρογραφικόν· ὁ δὲ καὶ χωρογραφίαν ἐξέδωκεν ἐν πωμικῷ μέτρῳ, Γῆς περίοδον ἐπιγράψας.

Habemus hic expreſſis verbis laudatum Apollodori noſtri opus chorographicum, Γῆς περίοδον inſcriptum, metro comi-

comico, hoc est iambis senariis liberioribus perscriptum, pariter vt χρονογραφίαν ediderat noster eodem metro comico, vt ex Scymno Chio discimus v. 23. ad quam, γῆς περίοδον seu περιήγησιν suam composuerat Scymnus. Facit sane miratione, quod Scymnus non hanc γῆς περίοδον, tanquam suo argumento magis cognatam, laudauit; sed ignotum ipsi hoc alterum opus fuisse, ex hoc forte, quod non memorat, intelligitur.

τὰ Γεωγραφούμενα, tanquam nomen libri Apollodori, nondum vidi occurrere praeterquam apud Stephanum in Ταυρόεις. πόλις Κελτικὴ, Μασσαλιητῶν ἄποικος. Οἱ πολῖται, Ταυροέντιοι. Ἀπολλόδωρος ἐν πρώτῳ γεωγραφουμένων φησὶν, ὅτι ταυροφόρος ἦν ἡ ναῦς ἣ διακομίσασα τοὺς τὴν πόλιν κτίσαντας· οἱ ἀποῤῥιφέντες ἀπὸ τοῦ στόλου τῶν Φωκαέων καὶ προσενεχθέντες αὐτόθι, ἀπὸ τοῦ ἐπισήμου τῆς νεὼς τὴν πόλιν ὠνόμασαν.

Sed probabilius, *Artemidorum* ſcriptum fuiſſe apud Stephanum: cuius nobile eo nomine opus nouimus ex Strabone et Stephano. Ceterum Apollodorum περὶ γῆς, forte et ἐν τῷ περὶ νεῶν, ante oculos habuit Plinius lib. IV. vbi in Indice *Apollodorus* non Artemita, vt Harduinus poſuit, item libro VI. occurrit.

Apollodorum περὶ νήσων, πόλεων καὶ δήμων, male effinxiſſe viros doctos ex Tzetza, monitum eſt a Galeo et aliis, vt in Miſc. Obſſ. Vol. V. T. III. p. 51. 52. etſi vere de his egerat Apollodorus in opere περὶ γῆς.

Laudatur a Stephano aliquoties Apollodori opus περὶ γῆς, quod plerumque vulgo περιηγήσεως editur: ſed ſcripti fere alterum vindicant: etſi vtraque inſcriptio locum habere potuit.

E lib. II.

Stephanus in Ἄβυλλοι. ἔθνος πρὸς τῇ Τρωγλοδυτικῇ, ἔγγιστα τοῦ Νείλου. ὡς

ὡς Ἀπολλόδωρος ἐν δευτέρῳ περιηγήσεως. libb. περὶ γῆς.

Ἀριανοί. (vt legendum pro Ἀριανία) ἔθνος προσεχὲς τοῖς Καδουσίοις. Ἀπολλόδωρος ἐν δευτέρῳ.

Αὔγιλα. οὐδετέρως, πόλις Λιβύης. Ἀ. β' περιηγήσεως. leg. e mſ. περὶ γῆς.

Αὐσεῖς. ἔθνος Λιβύης. Ἀπολλόδωρος δευτέρᾳ περιηγήσεως.

Codd. περὶ γῆς. leg. quoque δευτέρῳ.

Γαυγάμηλα. τόπος Περσίδος. Ἀπολλόδωρος ἐν τῷ περὶ γῆς δευτέρῳ.

Ἰβηρίαι δύο. ἡ μὲν πρὸς ταῖς Ἡρακλείαις στήλαις, ἀπὸ Ἴβηρος ποταμοῦ· οὗ μέμνηται Ἀ. ἐν τῇ γῆς β'· „ἐντὸς δὲ Πυρήνης Ἴβηρ τ' ἐστὶν μέγας „ποταμὸς φερόμενος ἐνδοτέρω.„

Eadem ap. Conſtantin. Porphyrog. de Themat. II, 23. vbi locus plenior ſervatus. Omnino in hoc, ſeu potius in iis, quos exſcripſit, plurium Apollodoreorum veſtigia agnoſco p. 11. 16. 24.

Λᾶος. πόλις Λευκανίας. Ἀ. ἐν τῷ περὶ γῆς δευτέρῳ. ἀπὸ Λάου ποταμοῦ.

Μάρδοι. ἔθνος Ὑρκανῶν. Ἀ. περὶ γῆς δευτέρῳ. λῃσταὶ δ' οὗτοι καὶ τοξόται.

Νάστος. πόλις Θρᾴκης. γράφεται καὶ Νεστός. Ἀπολλόδωρος δευτέρᾳ περιηγήσει. Leg. δευτέρῳ περὶ γῆς.

Νοῦβαι. ἔθνος Λιβύης παρὰ Νείλῳ. Ἀπολλόδωρος ἐν δευτέρῳ περὶ γῆς. λέγονται καὶ Νουβαῖοι, ὡς Δαβαῖοι. καὶ Νούμιδες οἱ αὐτοί.

Pro Δαβαῖοι Berkel. edidit Σαβαῖοι. Melius Holsten. Δαμαῖοι. Nam habet idem Stephanus in h. v. mox p. 1135.

Ὀρβῖται. ἔθνος Ἰνδικὸν, ὡς Ἀ. δευτέρῳ, περὶ Ἀλεξανδρείας. (f. — είαν)

h. gens habitans circa Alexandriam Indiae. Non vero, vt opus Apollodori fuerit περὶ Ἀλεξανδρείας.

Monuit quoque Berkel.

Παροπάμισσος, ὄρος Ἰνδικῆς, ἀφ' οὗ Παροπαμισσάδαι οἱ παροικοῦντες. Ἀ. δὲ

ἐν

ἐν δευτέρῳ περὶ γῆς ἀπ' αὐτῶν φησὶ τὸ ὄρος κεκλῆσθαι.

Τορέται. ἔθνος Ποντικόν. Ἀπολλόδωρος δευτέρῳ περιηγήσεως. Leg. cum MS. περὶ γῆς.

Ὑλλεῖς. ἔθνος Ἰλλυρικὸν — Ἀπολλόδωρος ἐν τῷ περὶ γῆς δευτέρῳ·

„ὑπὲρ δὲ τοὺς Ὕλλους Λιβυρνοί καί τινες

„Ἴστροι λεγόμενοι Θρᾷκες„ —

Quae sequuntur, καὶ τὸ Θηλυκὸν Ὑλλίς. „πρόκειται χερρόνησος ἡλίκη μάλιστα „Πελοποννήσου, ὡς φασι, πεντεκαίδεκα „πόλεις ἔχουσα παμμεγέθεις οἰκουμένας„ corruptelis laborare, quis non videat? Locum laudat Eustath. ad Periegeten v. 384. sed multo etiam contaminatiorem. Pro ἡλίκη, Ὑλλικὴ, et mox ἴση μάλιστα Πελοποννήσῳ legere, et versuum iambicorum vestigia animaduertere in promtu est. Holstenius eos Apollodoro vindicauit et restituere tentauit. Enim-

vero Scymni Chii sunt: apud quem p. 404. sic leguntur:

Ἑξῆς δὲ μεγάλη χερρόνησος Ὑλλική, πρὸς τήν τε Πελοπόνησον ἐξισουμένη. πόλεις δ' ἐν αὐτῇ φασι πέντε καὶ δέκα Ὕλλους κατοικεῖν, ὄντας Ἕλληνας γένει.

Ψησσοί. ἔθνος τῆς Ταυρινίας (leg. Ταυρικῆς) Ἀ. ἐν δευτέρῳ περιηγήσεως (e mss. ἐν β' περὶ γῆς) „Ἔπειτα δ' Ἑρμώνασσα καὶ Κῆπος, τρίτον „δὲ τὸ Ψησσῶν ἔθνος„ (cum cod. Voss.) f. Ψ. τε τ' ἔθνος

Ὡρῖται. ἔθνος Ἰνδικὸν αὐτόνομον.

—— καὶ Ἀπολλόδωρος δευτέρῳ·

ἔπειτα δ' Ὡρίτας τε καὶ Γεδρωσίους·
Ὧν τοὺς μὲν Ἰνδοὺς ὡς ἐνοικοῦντας
πέτραν . . .

Supplet tertio versu Ἄορνιν Scaliger ad Euseb. p. 127. Holsten. πέτραν in πέραν mutat: non male. Salmas. qui omnino his de verss. videndus ad Solin. p. 828. b. sic laudat: „ἔπειτα δ' Ὡρίτας τε καὶ Γεδρωσίους„ οὐκ ἴσμεν Ἰνδοὺς τοὺς ἐνοικοῦντας πέραν

πέραν Ἄρβιος. Ex Chronicis aiunt petitos; immo vero ad Geograph. referendi ſunt.

Lib. VII.

Λιταῖαι. πόλις Λακωνικὴ. Ἀπολλόδωρος ἑβδόμῳ.

Ad idem opus περὶ γῆς refero ſequentia; etſi in iis eſſe video, quae in altero περὶ νεῶν non minus locum habere potuere.

Strabo lib. I. p. 105. B. (p. 61.) vbi de populorum migrationibus: οἷον Ἰβήρων μὲν τῶν ἑσπερίων εἰς τοὺς ὑπὲρ τοῦ Πόντου καὶ τῆς Κολχίδος τόπους μετῳκισμένων, οὓς καὶ ὁ Ἀράξης, ὥς φησιν Ἀπολλόδωρος, ἀπὸ τῆς Ἀρμενίας ὁρίζει.

Cur haec ad librum περὶ γῆς retulerim, intelligitur, ſi comparaueris ea quae ex lib. II. paullo ante appoſui; nam ad eundem locum ſpectant ea, quae a Strabone commemorantur.

Quae ſequuntur, ex Stephano Byzantino ſunt:

Ἄδρανον. πόλις Σικελίας ἐν τῇ Αἴτνῃ — Ἀπολλόδωρος δὲ Ἀδρανίτας φησὶ τὸ ἐθνικόν.

Αἶνος — ταύτην Ἀπολλόδωρος φησὶν ὠνομάσθαι Πολτυμβρίαν ſeu verius Πολτυοβρίαν.

Eſt haec vrbs Aenus in Biblioth. II, 5, 9. p. 131. l. 15.

Ἀπρώρεια — οὕτω δὲ παρὰ Σικυωνίοις ἐτιμᾶτο (Διόνυσος.) ἐκαλεῖτο δὲ παρὰ μὲν Σικυωνίοις Ἀπρωρείτης, παρὰ δὲ Μεταποντίνοις Ἐρίφιος. (ὡς) Ἀπολλόδωρος φησίν.

Ἁλικαρνασσός. — ἢ ἀπὸ τοῦ νάσασθαι αὐτὸν (ſc. *τὸν Ἄνθην*) *ἀπὸ Τροιζῆνος. ὡς Ἀπολλόδωρος.* Locus laborat.

Ἀλλόβρυγες. ἔθνος δυνατώτατον Γαλατικὸν, ὡς Ἀπολλόδωρος.

Ἀμφιγένεια — ἐστὶ δὲ κατὰ μὲν Ἀπολλόδωρον τῆς Μακιστίας, κατὰ δὲ τὸν Ἀντίμαχον Μεσσηνίας.

Ἀν-

Ἀντίκυραι. πόλεις δύο, ἡ μία Φωκίδος. — ἡ δὲ ἐν Μαλιεῦσιν, ὡς Ἀπολλόδωρος.

Αὐτομάλακα, χωρίον Λιβύης. Πολυίστωρ τρίτῃ· Ἀπολλόδωρος δὲ Αὐτομαλά φησι.

Βῆσσα. πόλις Λοκρῶν. Ἡρωδιανὸς δι' ἑνὸς σ γράφει· Ἀπολλόδωρος δὲ — διὰ δύο.

Δαμαῖοι. ἔθνος παρὰ τοῖς Ἰχθυοφάγοις, ὡς Ἀπολλόδωρος.

Ἐχῖναι. νῆσοι περὶ τὴν Αἰτωλίαν — Ἀπολλόδωρος δὲ ἀπὸ Ἐχίνου μάντεως.

Etymol. M. in h. v. addit: — τοῦ μετὰ Ἀμφιτρύωνος στρατεύσαντος.

Θέρμη. πόλις Θράκης, Ἀπολλόδωρος δὲ Μακεδονίας φησὶ καὶ Θουκυδίδης.

Ἰλισσός. ποταμὸς τῆς Αττικῆς, ἐν ᾧ τιμῶνται αἱ Μοῦσαι Ἰλισσίδες, ὡς Ἀπολλόδωρος.

potuit in libb. περὶ θεῶν occurrere.

Λακεδαίμων. — ὁ πολίτης Λακεδαιμόνιος — λέγεται καὶ κατὰ συγκοπὴν Λάκων· ὡς Ἀπολλόδωρός φησιν. ὡς τοῦ Κυδωνιάται οἱ Κύδωνες.

Μασ-

Μασσύλοι. Λιβυκὸν ἔθνος. Ἀπολλόδωρος.

Μένδη. πόλις Θρᾴκης, ἀπο Μένδης γυναικός. Ἀπολλόδωρος Μένδιν αὐτὴν φησι.

Ὀδησσός. πόλις ἐν τῷ Πόντῳ, πρὸς τῷ Σαλμυδησσῷ. Ἀπολλόδωρος δ' ὅρος μέγα τὴν Ὀδησσόν φησιν.

Παρσαργάδαι. — Ἀπολλόδωρος δὲ ἀρσενικῶς φησιν. —

Πέφνον. πόλις Λακωνικὴ οὐδετέρως. Ἀπολλόδωρος δὲ νῆσον αὐτήν φησιν.

Σικανία. ἡ περίχωρος Ἀκραγαντίνων· καὶ ποταμὸς Σικανὸς, ὡς φησιν Ἀ.

Τέβερις. ποταμὸς Ἰταλίας, ἔνθα ἡ Ῥώμη καὶ ἡ Λατίνων ἐστὶ χώρα. ὡς Ἀπολλόδωρος.

Τένεδος. — Ἐστὶ καὶ πόλις Τένεδος πρὸς τῇ Λυκίᾳ. Ἀπολλόδωρος δὲ Παμφυλίας αὐτὴν εἶναί φησι.

Ex loci extrema parte forte colligas, ad libros περὶ νεῶν ſpectaſſe haec.

Φιλωτέρα. πόλις περὶ τὴν Τρωγλοδυτικὴν, Σατύρου κτίσμα. Ἀπολλόδωρος δὲ Φιλωτερίδα καλεῖ. Ὠνα-

Ὠκαλέα — ἐκαλεῖτο δὲ (f. καὶ) Ὠκάλεια, ὡς Ἀπολλόδωρος. —

Ὠρικός. — Ἑκαταῖος λιμένα καλεῖ — Ἀπολλόδωρος δὲ ὁ θαυμασιώτατος πόλιν αὐτὴν οἶδε.

Schol. Apollonii I, 1113. Πεδίον Νηπείας ἐστὶ περὶ Κύζικον. — Ἀπολλόδωρος δέ φησι Νηπείας πεδίον ἐν Φρυγίᾳ.

Schol. Pindari ad Ol. α, 35. vbi adverſus eos diſputatur, qui „Συρακοσίων ἱπποχαρμᾶν„ ſcriberent: non enim Syracuſanum, ſed Aetnaeum fuiſſe Hieronem: εὐήθεις φησὶ Δίδυμος τούτους. τότε γὰρ Ἱέρων ἦν Συρακούσιος, καὶ οὐδὲ ἦν Αἰτναῖος, ὥς φησιν Ἀπολλόδωρος. ὁ δὲ Ἀριστόνικος, ἀξιοπίστως Αἰτναῖον ὄντα Συρακούσιον ὀνομαζεσθαι.

Schol. Pindari Ol. θ, 63. Πρωτογενείας ἄστει — τῇ Ὀπούντι λέγει, ἐπεὶ γάρ φησι Δευκαλίωνα καὶ Πύρραν οἰκῆσαι, ὧν θυγάτηρ Πρωτογένεια. Ἀπολλόδωρος

(δέ)

(δέ) φησιν, οὐκ ἐν Ὀποῦντι, ἀλλ' ἐν Κύνῳ τὸν Δευκαλίωνα καὶ τὴν Πύρρᾶν οἰκῆσαι.

(cf. Strabo IX. p. 651. A. (p. 425.)

Etymol. M. Ἑλληνόπολις. Ἀπολλόδωρος· „Ἀτταλὸς ἐκ τῶν Ἑλληνίδων πόλεων „οἰκήτορας συναγαγὼν, ἔκτισε πόλιν,„ καὶ ὠνόμασεν αὐτὴν Ἑλληνόπολιν. . .„

Add. Steph. in h. v. πόλις Βιθυνίας μετὰ τὸν ἀνφικισμὸν Βιθάλβης.

Τὰ περὶ Σώφρονος.

Commentarii in Sophronis Mimos, (v. Caſaub. Animadv. ad Athen. VIII, 6.) antiqui ſermonis et veteris dialecti Doricae ditiſſimos theſauros; vnde cum Epicharmo Sophron iungi ſolet. Diuiſum Apollodori opus in τὸ εἰς τοὺς ἀνδρείους μίμους et τὸ εἰς τοὺς γυναικείους μίμους.

In plures libros diſpertitum fuiſſe, ex iis, quae laudabuntur, apparebit.

Athen.

Athen. III, p. 89, A. vbi de purpura: Ἀπολλόδωρος δὲ ὁ Ἀθηναῖος ἐν τοῖς περὶ Σώφρονος, προσθεὶς „τὰ λιχνότερα τῶν πορφυρῶν„ ὅτι παροιμία ἐστὶ, καὶ λέγει, ὡς μέν τινες ἀπὸ τοῦ βάμματος. . . οὗ γὰρ ἂν προσψαύσῃ, ἕλκει ἐφ' ἑαυτὸ, καὶ τοῖς παρατεθειμένοις ἐμποιεῖ χρώματος αὐγήν. ἄλλοι δὲ ἀπὸ τοῦ ζώου.

Casaub. bene emendat, προθεὶς, vt in posteriore loco e lib. VII. p. 281. F. nam apposuerat prouerbialem dictionem: *purpuris vocacior.* in seqq. post πορφυρῶν excidit φησὶν. Ait autem alios ab ipsa tinctura prouerbium repetere, quae iis, quae apposita, colorem natiuum aufert, suum vero commodat, alios a murice. Non additur, an ob naturam muricis, vt ille sit aliis testaceis voracior. Nisi forte in opprobrium ipsi cessit, quod linguam habet insignis magnitudinis, qua testas perforat (Aristot. H. A. V, 15. Plin. IX, 60.) et escam intra retia abditam appetit c. 61. Idem

Idem lib. VII. p. 309. C. Σικελιῶται δέ εἰσιν, οἱ τὸν ωβιὸν ωὸωνα καλοῦντες, ὡς Νίκανδρος φησὶν ὁ Κολοφώνιος ἐν ταῖς γλώτταις, καὶ Ἀπολλόδωρος ἐν τοῖς περὶ Σώφρονος.

Athenaeus VII. p. 281. F. Ἀ. ὁ Ἀθηναῖος ἐν τῷ τρίτῳ περὶ Σώφρονος, τῷ εἰς τοὺς ἀνδρείους μίμους, προθεὶς τὸ, „καταπυγοτέραν ἀλφηστᾶν,„ φησίν· „ἰχθῦς τινες οἱ ἀλφησταὶ, τὸ μὲν ὅλον πηροειδεῖς (leg. πυῤῥοειδεῖς *fului coloris*) πορφυρίζοντες δὲ κατά τινα μέρη. φασὶ δὲ αὐτοὺς ἁλίσκεσθαι σύνδυο, καὶ φαίνεσθαι τὸν ἕτερον ἐπὶ τοῦ ἑτέρου κατ' οὐρὰν ἑπόμενον. ἀπὸ τοῦ οὖν κατὰ τὴν πυγὴν θατέρῳ τὸν ἕτερον ἀκολουθεῖν, τῶν ἀρχαίων τινὲς τοὺς ἀκρατεῖς καὶ καταφερεῖς οὕτω καλοῦσιν.„

Exscripsit h. l. Etymol. M. in ἀλφηστὴς, partim hinc emendandus.

Etym. M. ἀλφηστής. Σώφρων εἰς ἀνδρείους μίμους· „καταπυγοτέραν ἀλφηστᾶν.„ Ἀπολ-

Ἀπολλόδωρος δέ φησιν· (immo vero: Ἀπολλόδωρος ἐν τῷ εἰς ἀ. μ. Σώφρονος. Alias deberet esse Σώφρων ἐν ἀνδρείοις.) Ἰχθῦς τινες οἱ ἁλφησταὶ, τὸ μὲν ὅλον πῐῤῥοειδεῖς, πορφυρίζοντες κατά τινα μέρη. φασὶ δὲ αὐτοὺς ἁλίσκεσθαι σύνδυο· καὶ φαίνεσθαι τὸν ἕτερον ἐπὶ τοῦ ἑτέρου κατ' οὐρὰν ἑπόμενον. ἀπὸ γοῦν τοῦ (leg. κατὰ) τὴν πυγὴν ἑτέρῳ τὸν ἕτερον ἑπακολουθεῖν, τῶν ἀρχαίων τινὲς τοὺς ἀκρατεῖς καὶ κατωφερεῖς οὕτως ἔλεγον.

Doctum hoc Scholion Hesych. attingit et Eustath. repetit p. 1166, 43. e quo firmatur κατὰ τὴν πυγήν. tum legendum καταφερεῖς, quod sollenne πρὸς τὰ Ἀφροδίσια. Vitiose tamen repetitur κατωφερεῖς in eadem re ap. Etym. in Θηλυτεράων. At id. Eustath. corrigendus in eo, quod Apollodoro tribuit Sophronis dictionem: καταπυγοτέραν ἁλφηστᾶν, *sectari libidinosius scortum.*

Schol. Ariſtoph. ad Veſp. 523. ὁ δὲ Ἀπολλόδωρος καὶ, ὅτι τὸ ποτήριον (τοῦ ἀγαθοῦ δαίμονος) μεστὸν πάλιν ἀπεπλήρουν, δεδήλωκεν ἐν τῇ δ' περὶ Σώφρονος.

Περὶ Ἐπιχάρμου.

Etiam hoc opere, cuius decem libri fuere, priſci ſermonis dictiones in Epicharmo Comico obuias illuſtrauerat noſter Grammaticus. Plures Grammaticorum libelli ſimiles ex ea aetate paſſim laudantur. cf. Gale diſſ. p. 50. Porphyrius in vita Plotini c. 24. μιμησάμενος δὲ Ἀπολλόδωρον τὸν Ἀθηναῖον — ὧν ὁ μὲν Ἐπίχαρμον τὸν κωμῳδογράφον εἰς δέκα τόμους φέρων συνήγαγεν. —

Suidas καρδιώττειν· τὴν καρδίαν ἀλγεῖν. Σικελιῶται. ὃ ἡμεῖς βουλιμιᾷν. Ἀπολλόδωρος ἐν ἕκτῳ περὶ Ἐπιχάρμου τοὺς Σικελιώτας φησὶ τὸ τὸν στόμαχον ἐπιδάκνεσθαι ὑπὸ λιμοῦ καρδιώττειν λέγειν, ὅπερ βουλιμιᾷν λέγει Ξενοφῶν. καὶ εὐκάρδια πολλοὶ

τὰ

τὰ εὐστόμαχα λέγουσι. Vltima ab alio auctore ſunt.

Rem quoque habet Heſych. h. v. et Erotian. h. v. Eadem verba Photius Lexic. MS.

Athenaeus XIV. p. 648. D. vbi de carminibus ſub Epicharmi nomine ferri ſolitis agit; profecta ea a praeſtantibus viris: τὴν πολιτείαν a Chryſogono tibicine, τὸν κανόνα et τὰς γνώμας ab Axiopiſto: ita tradere Philochorum ἐν τοῖς περὶ μαντικῆς. additur nunc: ὁμοίως δὲ ἱστορεῖ καὶ Ἀπολλόδωρος.

Eodem libello puto occurriſſe etymologiam pultis πόλτου. Varro de LL. IV, p. 27. Dordr. „De victu *antiquiſſima* puls; *appellata vel quod ita Graeci, vel ab eo*, vt ſcribit Apollodorus, *quod ita ſonet, cum aqua feruenti inſipitur*„ h. miſcetur, inſpergitur: Pultem dictam vult quia ebullit farina aqua mixta. Iam apud Athen. XIV, p. 648. B. Πόλτου δὲ μνημονεύει

νεύει Ἀλημὰν — καὶ Ἐπίχαρμος δὲ οὕτως λέγει ἐν Γῇ καὶ θαλάσσῃ· (quod drama fuit) — „πόλτον ἔψειν ὄρθριον.„ hunc locum illuſtraſſe videtur Apollodorus, cum pultis etymologiam afferret.

Περὶ Ἐτυμολογιῶν

ſ. Ἐτυμολογουμένων.

Varro de L. L. lib. V. pr. „Origines verborum, quae ſunt locorum et quae in his, in priore libro ſcripſi; in hoc dicam de vocabulis temporum — atque ſi qua erunt ex diuerſo genere adiuncta, potius cognationi verborum, quam auditori calumnianti, geremus morem. Huius rei auctor ſatis mihi Chryſippus et Antipater, *et illi, in quibus etſi non tantum acuminis at plus litterarum: in quo eſt Ariſtophanes et Apollodorus: qui omnes verba ex verbis ita declinari ſcribunt, vt verba litteras alia adſumant, alia amittant, alia commutent.*„

Ἀπολ-

Ἀπολλόδωρος ἐν γλώτταις saepe laudatur in Scholiis Homeri, biblioth. S. Marci, quorum editionem expectamus a V. C. de Villoiſon.

Apud Athen. XIV. p. 646. C. ſuper voc. Ψωθία iunguntur Ἀπολλόδωρος ὁ Ἀθηναῖος καὶ Θεόδωρος ἐν Αττικαῖς γλώσσαις. (v. inf. p. 1150.)

E Lib. I.

Athenaeus XI, 9 f. p. 483 A. Κύμβη. Φιλήμων ἐν ταῖς Ἀττικαῖς φωναῖς, πύλικος εἶδος. Ἀπολλόδωρος δὲ ἐν τῷ περὶ ἐτυμολογιῶν Παφίους τὸ ποτήριον καλεῖν κύμβα.

Paullo ante p. 482 E. deprauate legebatur: Κύμβα. ποτήριον (ὡς) Ἀπολλόδωρος Παφίοις. Notius eſt, quod inde ductum, κυμβίον.

Athenaeus XIV. p. 663 A. Ματτύη, condimenti genus, Theſſalorum inuentum — ὠνομάσθη δὲ ἡ ματτύη, ὡς μὲν ὁ Ἀθηναῖος Ἀπολλόδωρος φησὶν ἐν τῷ

πρώτῳ τῶν ἐτυμολογουμένων, ἀπὸ τοῦ μασᾶσθαι· ὥσπερ καὶ ἡ μαστίχη, καὶ τὰ μάλιστα καὶ μάσταξ. ἡμεῖς δὲ Φαμὲν ἀπὸ τοῦ μάττειν — (quod fane ἀναλογώτερον.)

cf. Hesych. in Ματτυεῖς et ibi Intpp.

E Lib. II.

Athenaeus II. p. 63 D. Ἀ. δὲ ἐν δευτέρῳ ἐτυμολογιῶν φησὶ τινὰς καλεῖσθαι κωλυσιδείπνους.

Ad idem opus referenda arbitror sequentia:

Apollonius Lexic. Homer. ἀείρας. — ἐπὶ δὲ τοῦ πρόσφερε· μή μοι οἶνον ἄειρε. καὶ ἐν τῇ ά. Ὀδυσσείας, ἀείρας, προσενέγκας. εἴρηται δὲ οὕτως, ἐπεὶ ὁ προσφέρων αἴρει τὸ προσφερόμενον, καὶ αἴρειν τὸ προσφέρειν. ἀπὸ δὲ τούτου καὶ τὸν ἄρτον ὠνομᾶσθαι, ὡς φησὶν Ἀπολλόδωρος.

Etymol. Ἄρτος. — παρὰ τὸ αἴρω, τὸ προσφέρω, ὁ καθ' ἑκάστην τῷ σώματι ἡμῶν προσφερόμενος. Est ergo hoc ex Apollodoro. Apol-

Apollonius Lexic. Ἄταλλε. Ὁ μὲν Ἀπολλόδωρος ἔσαινε καὶ ἐσπίρτα. ὥσπερ δὲ ἀπὸ τοῦ παιδὸς, παίζειν, οὕτως ἀπὸ τοῦ ἀταλοῦ ἀτάλλειν. ἀταλὸν δὲ, τὸ ἄπαλὸν καὶ νήπιον λέγεται οὐκ ἀπιθάνως.

Eſt adeo explicatio Apollodori in Schol. Il. ν, 27. ἄταλλε δὲ κήτε' ὑπ' αὐτῷ. — ἐσπίρτα καὶ ἔχαιρεν.

Apollonius Lexic. οἰοπόλῳ. Ἀπολλόδωρος, ἐν ᾧ ὄϊες πολοῦνται.

Debetur adeo ei et quod Schol. Il. ν, 473. habet, οἰοπόλῳ, ἤτοι ἐν ᾧ ὄϊες ἀναστρέφονται, ὅ ἐστι πρόβατα. πολεῖν γὰρ τὸ ἀναστρέφεσθαι. Sed praeſtat altera interpretatio: ἐν ᾧ οἷός τις καὶ μόνος πολεῖται. ἐξ οὗ δηλοῖ, τῷ ἐρήμῳ. Similia v. ap. Euſtath. Heſych. et ibi Intpp.

Apollonius Lexic. πεξαμένη (Il. ξ, 176.) ὁ Ἀπίων, πτενισαμένη, καὶ ὁ Ἀπολλόδωρος. ἐπιφέρει δὲ καὶ (ſic Apollodorus) τὸ τὰ ἔρια ξαίνειν, πείνειν· καὶ τὸ κείρειν

ταὐτὸ, πέξαι. καὶ ὁ πόκος. δηλοῖ δὲ καὶ τὸ, καταξάνασα.

Apionis interpretationem ſequuntur Grammatici, in Schol. Euſt. et Heſych.

Apollonius Lexic. σακέσπαλος. (Il. ε, 126.) Ἀπολλόδωρος. ἤτοι τὰ τῶν πολεμίων σάκη διασείων ſc. ictibus haſtae ſuae. Aliter Schol. πολεμικὸς, ἀπὸ τοῦ πάλλειν τὸ σάκος (ſuum, quod ipſe geſtat) καὶ κινεῖν.

Erotianus in χέλωμα ſ. vt emendandum, χώλωμα. χάλασμα. φησὶν Ἀπολλόδωρος.

Zenobius Cent. II, 94. Γραῦς Σέριφος (non Ἔριφος) Ἀπολλόδωρος φησὶν, ὅτι ἐστί τις παροιμιώδης λεγομένη Σεριφία γραῦς, ἡ ἐν παρθενίᾳ γεγηρακυῖα.

Eadem fere Suidas et Heſych. vbi Intpp. copioſe de h. l. egere.

Athenaeus lib. II, 65. F. ἐγκέφαλοι χοίρειοι. — Ἀπολλόδωρος δ' ὁ Ἀθηναῖος οὐδ' ὀνομάζειν τινὰ τῶν παλαιῶν φησὶν ἐγκε-

ἐγκέφαλον. καὶ Σοφοκλέα γοῦν ἐν Τραχινίαις, ποιήσαντα τὸν Ἡρακλέα ῥιπτοῦντα τὸν Λίχαν ἐς θάλασσαν, οὐκ ὀνομάσαι ἐγκέφαλον, ἀλλὰ „λευκὸν μυελὸν„, ἐκκλίνοντα τὸ μὴ ὀνομαζόμενον· (v. 794.)

„κόμης δὲ λευκὸν μυελὸν ἐκραίνει,
μέσου
κρατὸς διασπαρέντος αἵματός θ' ὁμοῦ.„

καί τοι τ' ἄλλα διαῤῥήδην ὀνομάσαντα. καὶ Εὐριπίδης τὴν Ἑκάβην θρηνοῦσαν εἰσαγαγὼν τὸν Ἀστυάνακτα ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων ῥιφθέντα, φησί· „Δύστηνε etc. v. Troad. v. 1173-77.

Quam falsae sint argutiae hae, cum Homerus et ipse Euripides hac voce vsi sint, docuit iam Casaub. ad e. l. et in ipso Athenaeo Grammaticus eod. loco: quem in compendium contractum exscripsit Eustath. ad Il. I, 378. p. 757, 43. Conf. Verheyck ad Ant. Lib. 18. pr. Apollodorus ipse hac voce vsus est, vbi de Tydeo narrat III, 6, 8. p. 212.

Athenaeus IV, p. 172. F. *οὐκ ἀγνοῶ δὲ καὶ περὶ Δηλίων ἃ Ἀπολλόδωρος ὁ Ἀθηναῖος εἴρηκεν, ὅτι μαγείρων καὶ ταπεζοποιῶν παρείχοντο χρείας τοῖς παραγινομένοις πρὸς τὰς ἱερουργίας, καὶ ὅτι ἦν αὐτοῖς ἀπὸ τῶν πράξεων ὀνόματα, Μάγαδις καὶ Γογγύλος* —

Ad ſeqq. cf. Caſaub.

Athenaeus XIV. p. 646. A. *πυριβάνας. πλακοῦντάς τινας ὀνομαστικῶς Ἀπολλόδωρος παρ' Ἀλκμᾶνος* —

Sed *πριβάνας* — et *παρὰ Ἀλκμᾶνι* ſcribendum. v. Caſaub. XIV, 14. Animadverſſ. Potuit autem hoc nec minus ad opus *περὶ θεῶν* ſpectare.

Athen. XIV. p. 646. C. *ψωθία τὰ ψαθύρια.* — *Ἀπολλόδωρος δὲ ὁ Ἀθηναῖος καὶ Θεόδωρος ἐν Ἀττικαῖς γλώσσαις τοῦ ἄρτου τὰ ἐπιψαυόμενα ψωθία καλεῖσθαι· ἄτινα ὀνομάζειν ἀτταράγους.*

repetit ea Euſtath. p. 1635, 30.

Schol.

Schol. Aristoph. Plut. 535. *φῶδες.* — *Ἀπολλόδωρος τὰ ἐκ τοῦ πυρὸς ἐρυθήματα ἢ ἐκ ψύχους, ἢ τοὺς τύλους, καὶ τὰ ἐπικαύματα τὰ ἐκ τοῦ πυρός· ὡς τῶν πενήτων διὰ τὸ αὐτουργεῖν τοῦτο πασχόντων.*

nisi hoc ad Apollodorum Tarsensem spectat.

Schol. Apollonii III, 281. *Ὀξέα δενδίλλων. ἀντὶ τοῦ συστρέψας ἑαυτὸν καὶ ἀποκαλύψας, ἢ ἀτὶ τοῦ ὀξέως παρεπιστρεφόμενος, καὶ εἰς αὐτὸν τοῖς ὀφθαλμοῖς ἐπινεύων. Ὅμηρος δὲ ἐπὶ τοῦ στρέφειν* (f. excidit *τοὺς ὀφθαλμούς*) *τέθεικε τὴν λέξιν· τὸ γὰρ ἐν ἐπιστροφῇ τοῦ προσώπου παρεγκλίναντα τοῖς ὀφθαλμοῖς ἐπινεύειν, ὥςπερ καὶ Ἀπολλόδωρος.* Sic e MS. Par.

Debentur adeo nostro ea, quae habentur in Schol. ad Il. I, 180. De re v. Hesych. *δενδίλλων* et ibi laudatos. In Apollonio tamen Scholion turbatum videtur. Scilicet duae interpretationes sunt permixtae; altera vt sit de corpore celeriter

riter circumacto et verso, vt aspiceret: συστρέψας ἑαυτὸν καὶ ἀποκαλύψας (nisi παρακύψας) ὀξέως παρεπιστρεφόμενος; altera: καὶ, εἰς αὐτὸν τοῖς ὀφθαλμοῖς ἐπινεύων. quae est Homerica significatio.

Schol. Il. α, 148. ed. Wassenb. p. 63. et Bongiov. p. 39. ὑπόδρα, ἐπίῤῥημα, πόθεν γίνεται; ὁ μὲν Ἀπολλόδωρος δύο λέγει παραγωγὰς, ὁ δὲ Ἡρωδιανὸς μίαν, ὡς ἀπὸ περισπωμένων. — v. Etymol. h. v. et Hesych.

Schol. Nicandri Alexiph. 393. p. 58. Par. (p. 80. b. ed. Ald.) τὸν δὲ στρόμβον, ὃν ἔλεγον οἱ ἀρχαῖοι ὄστρακον τῶν κογχυλίων· οἷς καὶ ἐχρῶντο ἀντὶ σάλπιγγος. καὶ Ἀπολλόδωρος ἐν τοῖς Ὁμήρου οὕτως εἶπε· Στρόμβον δ' ὡς ἔσσευεν·

Pertinet ad Il. ξ, 413. nec Apollodorum τὰ Ὁμήρου scripsisse arguit hoc: sed in etymologiis ille vocabulum sic in illo Homerico accipiebat. De ipso significatu cf. Hesych. quem tamen in Ho-

Homero nec Schol. nec Euſtath. agnoſcunt aut memorant.

Heſych. Ἄγος τὸν ἀγκῶνα — Ἀπολλόδωρος δὲ τὸ ἐντὸς τοῦ βραχίονος μέρος.

Conf. Etym. in ἀγκών. vnde patet ab ἄγω, frango, ἀγὸς et ἀγοστὸς ductum haberi; adeoque in Heſychio ἄγος ſervari poſſe.

Heſych. Ἀλίπλοα. τῇ θαλάσσῃ ἐπιπλέοντα, ὡς Ἀπολλόδωρος.

v. Il. μ, 26. Eadem Etym. M. h. v.

Heſych. Παριαμβίδες. Ἀπολλόδωρος παρὰ τοὺς Ἰάμβους αὐτὰς φησὶ πεποιῆσθαι, ἃς οἱ κιθαρῳδοὶ ᾄδουσιν.

v. ibi laudd, et ad Ἰαμβίς. Intell. παριαμβίδας κιθαρίσεις. Sunt adeo certi νόμοι κιθαριστήριοι.

Etymol. Ἀλάστωρ. — κατὰ δὲ Ἀπολλόδωρον, ἀπὸ τοῦ ἀλιτεῖν, ὃ ἐστὶν ἀλιτανεύτως ἀδικεῖν.

Etymologia parum docta. Melius, ap. eund. Etymol. ἄλαστα, ἄληστα, ἀπὸ

τοῦ

τοῦ λέλησμαι, λήθω, λανθάνω. Eo ſpectant puto illa: ἢ ὁ τοιαῦτα τολμήσας ὧν μὴ ἐστὶν ἐπιλαβέσθαι. leg. ἐπιλαθέσθαι. Deus ἀλάστωρ, qui ea vlciſcitur. cf. Euſt. Heſych.

Etym. M. ἀσαλής. ἡ ἄφροντις, ἡ μηδενὸς φροντίζουσα. σάλη γὰρ ἡ φροντίς. ἀσαλὴς ὁ ἀμέριμνος. Αἰσχύλος, ἀσαλὴς μανίᾳ· οὕτως Ἡρωδιανὸς καὶ Ἀπολλόδωρος. καὶ γὰρ ἀσαλέαν ὁ Σώφρων τὴν ἀμεριμνίαν καὶ ἀλογιστίαν καλεῖ.

Niſi hoc ἐν τοῖς περὶ Σώφρονος fuit. σάλα, σάλος pro φροντὶς ap. Suidam et Heſych. apud hunc etiam ἀσάλλειν, ἀφροντιστεῖν. ductum a motu mentis et verſandis cogitationibus.

Etymol. M. δατητής. — Ἀπολλόδωρος διὰ τοῦ σ φησί· παρὰ τὸ δαίω δαστὸς, καὶ ῥῆμα δαστῶ· ὁ παρακείμενος δεδάστηται, καὶ ἐνδείᾳ τοῦ σ, δετάτηται· ἀφ' οὗ ὄνομα δατητὴς, ὡς πεποίηται, ποιητής. διαιρετῆρες, μερισταί.

De

De δατεῖσθαι v. ceteros Grammaticos. δατηταὶ, οἱονεὶ μερισταὶ etc. v. Harpocration et ex eo Suidas.

Etymol. M. Ἑλινὸς, ἡ ἄμπελος, ὡς Ἀπολλόδωρος. Φιλήτας δὲ ἐν γλώσσαις, τὸν κλάδον τῆς ἀμπέλου. Νίκανδρος ἐν Θηριακοῖς.

Nicander Ther. ἑλινὸς adeo idem quod ἕλιξ.

Etymol. M. Κεραμεὺς παρὰ τὸ κέραμος. τοῦτο παρὰ τὴν ἔραν ἔραμος καὶ κέραμος. Ἀπολλόδωρος τὴν κεκαυμένην γῆν ἔραν φησίν.

Aliter de ἔρα Etym. M. in hac voce.

Etymol. M. κεφαλή. — ἢ κατὰ Ἀπολλόδωρον, καλύφη τις οὖσα, παρὰ τὸ καλύπτειν καὶ σκέπειν τὸν ἐγκέφαλον.

Etymol. M. κινυρή· ὀδυρτική. κυρίως δὲ κινύρεσθαι ἐπὶ βοὸς εἴρηται, παρὰ τὸ κινεῖν τὴν οὐρὰν ἐν τῷ μυκᾶσθαι. καὶ Ἄπίων δὲ εὑρὼν τὴν ἐτυμολογίαν ταύτην παρὰ Ἀπολλοδώρῳ, φησὶν, ὅτι ταῦρος λέγεται

ται παρὰ τὸ τελνειν τὴν οὐράν· καὶ μετέθηκε τὴν εὕρεσιν τῆς ἐτυμολογίας.

Non dicas, vtrum abſurdius. Reperiuntur eadem ap. Schol. Apollonii I, 292. vnde ſimul emendandus Etymologus: eiiciendum enim φησὶν et καὶ, et ſic continuanda oratio: εὑρὼν — παρ' Ἀπολλοδώρῳ, ὅτι — οὐρὰν, μετέθηκε.

Etymol. M. Κόρση, ἡ κεφαλή. ὡς μὲν Ἀπολλόδωρος, ἐκ τοῦ κορυφοῦσθαι —

κόρση, pro capite, etiam ap. Euſtath. et Heſych. occurrunt, ad quem vide.

Etymol. M. Κρῆτες. — ὁ Ἀπολλόδωρος παρὰ τὸ εὖ κεκρᾶσθαι τὸν περὶ τὴν νῆσον ἀέρα.

Meliora dat Steph. Byz. in Creta.

Etymol. M. κρόταφοι. — ὡς δὲ Ἀπολλόδωρος, ὅτι συγκεκρότηνται ἀμφοτέρωθεν. —

Similia occurrunt ap. Euſtath.

Etymol. M. ὀρτοθύρη — φησὶ δὲ Ἀπολλόδωρος, ὀρσορόνα ὑπ' ἐνίων λέγεσθαι, δι' ἧς τὸ ὕδωρ ὄρνυται.

Vix

Vix videtur ſana eſſe vox. Subſtituenda videri poteſt ὀρσύδρα, quam Euſtath. ad notum Odyſſ. locum de ὀρσοθύρῃ exponit.

Etymol. M. ὀσφὺς — ὡς δὲ Ἀπολλόδωρος, οἱονεὶ ὀστοφυής τις οὖσα. ὀστώδης γάρ.

Eadem Suidas in ὀσφύς.

Etymol. M. πώγων· ὡς μὲν Ἀπολλόδωρος, ὅτι πῆξιν ἡλικίας σημαίνει. —

Alia aeque abſurda aliorum ſequuntur ibidem.

Etymol. M. ῥάχις. ὡς μὲν Ἀπολλόδωρος, ἀπὸ τοῦ ῥῆξις εἶναι, καὶ τὰ δεξιὰ μέρη διακρίνειν ἀπὸ τῶν εὐωνύμων.

cf. Suidas in h. v. Euſt. al.

Etymol. M. ὦτα. Ἀπολλόδωρος μέν, ἀπὸ τοῦ δέχεσθαι τὴν ὄσσαν.

Saltem meminiſſe debebat, ὦτα eſſe ex οὔατα, ab οὖας, quod fuit οατς, interpoſito digamma ουας.

Photius Lexic. MS. μέλασμα. τὸ βάμμα τῆς κεφαλῆς. Ἀπολλόδωρος.

Idem Pollux II, 35.

Photius Lex. MS. πέλικαν. Βοιωτοὶ τὴν ξυλίνην λεκάνην, διὰ τὸ ἐππεπελεκῆσθαι. Ἀπολλόδωρος δὲ ποτηρίου εἶδος.

v. Pollux X, 78. Eadem fere, sed non nominato Apollodoro, Hesych. v. ad vtrumqq. Intpp.

Photius Lexic. MS. σκιαγράφος, ὁ νῦν σκηνογράφος. οὕτως Ἀπολλόδωρος. Verum haec non grammaticum, sed pictorem (σκιαγράφον) Apollodorum respicere, iam Alberti ad Hesych. in eadem voce monuit; conf. Iunius Catal. Artific. Nec dum tamen assequor, quomodo duo illa nomina pro eodem vsurpari potuerint: si quidem prior inuenit colorum φθορὰν καὶ ἀπόχρωσιν σκιᾶς, vt Plutarch. bellone an pace. pr. σκιαγραφία omnino pro pictura passim. v. c. quod succurrit, ap. Clement. Cohort p. 4. l. 6.

Sui-

Suidas Κύβος. ἀπὸ τοῦ κυκλόθεν βάσιν ἔχειν. Ἀπολλόδωρος ἀπὸ τῆς κυφότητος· τὸ γὰρ ἐπὶ κεφαλῆς κυλισθῆναι, κυβισθῆναι ἔλεγον. καὶ ἐν ἐπιγράμματι·

— οἶδ' ὅτι ῥίπτω
πάντα κύβον κεφαλῆς αἰὲν ὕπερθεν ἐμῆς.

Etiam ex hoc emendare licet Etymol. M. Κύβος· ὁ κύκλωθεν (κυκλόθεν) βάσιν ἔχων. ἢ πᾶσα τετράγωνος ψῆφος. Ἀπολλόδωρος δὲ ἀπὸ τῆς κουφότητος. τὰ γὰρ ἐπὶ κεφαλὴν πύψαντα κυλισθῆναι, κυβιστῆσαι ἔλεγον. καὶ κυβιστᾶν, τὸ ἐπὶ κεφαλῆς πηδᾶν. κύβην γὰρ ἔλεγον τὴν κεφαλήν. παρὰ τὸ κύπτω, κύψω, γίνεται κύβος. ἐξ αὐτοῦ κυβιστὴς, καὶ κυβιστὴρ ὁ κολυμβητής.

Neceſſe eſt Apollodorum ἀπὸ κυφότητος, h. e. ἀπὸ τοῦ κύπτειν duxiſſe κύβον, non ἀπὸ κουφότητος. Etymologia primo vtriusque loco poſita eſt inepta. Melior altera ἀπὸ τοῦ κύπτω, vnde ſane ἔκυβον et ſic porro. Praeſtat, hinc eſſe

ductum κύβη, κύμβη, caput: vnde κυβίζειν et κυβιστᾶν. De his plura Euſt. ad Hom.

Suidas: Λαρινοὶ βόες. — Ἀπολλόδωρος δὲ αὖ τοὺς εὐτραφεῖς, λαρινούς. λαρινεύειν γὰρ τὸ σιτεύειν. —

Exſcripſit Scholia Ariſtoph. Pac. 924. nec tamen in iis nunc Apollodori mentio occurrit. cf. ad Av. 465. Add. cett. Grammatici. Heſych. Etym. Etiam Apoſtol. XI, 76. Leguntur quoque Suidae verba in Photii Lex. MS. Ipſam rem, non nominato auctore, memorat Athen. IX. p. 376. B. — λαρινῶν βοῶν, οἳ οὕτως ἐκλήθησαν, ἢ ἀπὸ τοῦ λαρινεύεσθαι, ὅπερ ἐστὶ σιτίζεσθαι. Σώφρων· βόες δὲ λαρινεύονται. ἢ ἀπό τινος κώμης etc.

Suidas: ῥάξαι. ἀντὶ τοῦ καταβαλεῖν. οὕτως Ἀπολλόδωρος.

Eadem habet Photius Lex. MS. in quo ſubiiciuntur haec: ῥάξας. τὸ δὲ ῥήξας οὐκ Ἀττικόν. καὶ παρὰ διφανικοῖς ἐστὶν ἡ χρῆσις. Forte putes haec vltima

ad

ma ad ῥαΐσας ſpectare. Harpocration: ῥαΐσας, ἀντὶ τοῦ ῥάως ἔχων ἐκ τῆς νόσου. Δημοσθένης Φιλιππικοῖς. Tum Atticorum eſſe ῥήγνυμι, vulgare ῥήσσειν, ῥῆξαι, ex Thoma et Moeride diſcimus. Sed ῥάξαι, trudere, contundere, oratorum eſt: Demoſth. in Conon. p. 1259, 11. ed. Reiſk.

Suidas: Φροῦδος· πρὸ ὁδοῦ, οἱονεὶ ἀπελήλυθώς. ἔνδημος. Ἀπολλόδωρος· Φροῦδος μὲν ὁ πρὸ ὁδοῦ, φησιν, ἢ ἤδη ἔξω ὤν. vt legendum eſſe recte cenſet Kuſter.

Similia ſine Apollodori nomine habent alii, vt Etymol. in Φροῦδοι. Heſych. vbi v. Intpp.

Euſtath. ad Il. ε. p. 524. vbi de aſpiratione in mediis vocabulis agit: — καὶ ἔτι κακῶς δασύνουσί τινες τοῦ ἐννυὼ τὸ ὑ. ἄμεινον γάρ φασι ψιλοῦν — ἢ καὶ διότι ἀπὸ τοῦ ἐναύειν γίνεται κατὰ Ἀπολλόδωρον, ὅ ἐστιν ἐμφωνεῖν.

Euſtath. ad Il. I, 147. p. 742. f. ἔτι ἰστέον καὶ ὅτι Ἀρίσταχος μὲν ἓν μέρος λό-

γου λαμβάνει τὸ, ἐπιμελλια, ὡς τὸ ἐπιφέρνια. Ἀπολλόδωρος δὲ διαλύει, λέγων· ἐπιδώσω μελλια. ὡς καὶ κατωτέρω εὐθὺς ἐπάγει· ὅσα οὔπω τις ἐῇ ἐπέδωκε θυγατρί. —

Sane et ſic Apollonius in Lexico μελλια. Potuit tamen vterque idem ſentire. Attingunt quoque rem Scholia breuia ad h. l.

Euſtath. ad Odyſſ. γ, 444. p. 1476, 38. vbi de ἄμνιον: quod Porſilus Hierapytnius apud populares ſuos adhuc αἴμνιον pronuntiari dixerat, παρὰ τὸ αἷμα. Φησὶ δὲ καὶ Ἀπολλόδωρος, ὡς εἰκὸς ἦν καὶ παρὰ τῷ ποιητῇ οὕτως αὐτὸ προφέρεσθαι· περιαιρεθῆναι δὲ τὸ ἰῶτα ὑπό τινων,

Ex eo ſua duxit Etymol. M. in h. v. cf. Intpp. Heſych. ad e. v.

Euſtath. ad Odyſſ. λ, 578. p. 1700, 10. Δέρτρον. — Ἀπολλόδωρος δὲ, τὸν περὶ κοιλίαν ἐπίπλουν, ὃν καὶ ἀργέτην δημὸν ἐκεῖνος καλεῖ. —

vid.

vid. ibi reliqua: cum Etymol. M. Hesych. vbi v. laudd.

Eustath. ad Odyss. μ, 22. p. 1706, 1. τὸ δὲ „δισθανέες„ ἐν δυσὶ μέρεσι λόγου ἀναγινώσκει Ἀπολλόδωρος, λέγων, ὅτι τὸ δὶς καὶ τρὶς ἀποβάλλει τὸ σίγμα ἐν ταῖς συνθέσεσιν· οἷον δίπους. τρίπους. ὤφειλεν οὖν καὶ διθανέες. νοητέον δὲ τὸν Ἀπολλοδώρου λόγον χωρὶς τῶν ἀριθμητικῶν· δισχιλίους γὰρ μετὰ τοῦ σίγμα καὶ τρισχιλίους φαμέν. καὶ οὕτω μὲν αὐτός.

Περὶ τῶν Ἀθήνησιν ἑταιρῶν.

Athenaeus XIII. p. 567. A. σὺ δὲ, ὦ Σοφιστὰ, — καὶ περιφέρων ἀεὶ τοιαυτὶ βιβλία Ἀριστοφάνους καὶ Ἀπολλοδώρου καὶ Ἀμμωνίου καὶ Ἀντιφάνους, ἔτι καὶ Γοργίου τοῦ Ἀθηναίου, πάντων τούτων συγγεγραφότων περὶ τῶν Ἀθήνησιν ἑταιρίδων. Idem XIII. p. 583. D. αἱ γὰρ καλαὶ ἡμῶν Ἀθῆναι τοσοῦτο πλῆθος ἤνεγκαν ἑταιρῶν — ἀνέγραψε γοῦν Ἀριστοφάνης

μὲν ὁ Βυζάντιος ἑκατὸν καὶ τριακονταπέντε. Ἀπολλόδωρος δὲ τούτων πλείους. —

Athen. XIII. p. 586. A. περὶ δὲ τῆς Φανοστράτης Ἀπολλόδωρος φησὶν ἐν τῷ περὶ τῶν Ἀθήνησιν ἑταιρίδων, ὅτι Φθειροπύλη ἐπεκαλεῖτο, ἐπειδήπερ ἐπὶ τῆς θύρας ἑστῶσα ἐφθειρίζετο. — ἑταιρῶν ἐπωνυμίαι αἱ ἀφύαι· περὶ ὧν ὁ προειρημένος Ἀπολλόδωρος φησίν· Σταγόνιον καὶ Ἄνθις ἀδελφαί, αὗται Ἀφύαι ἐκαλοῦντο, ὅτι καὶ λευκαὶ καὶ λεπταὶ οὖσαι τοὺς ὀφθαλμοὺς μεγάλους εἶχον.

Harpocration: Φανοστράτη, Δημοσθένης κατὰ Ἀνδροτίωνος. Ἀπολλόδωρος ἐν τῷ περὶ τῶν Ἀθήνησιν ἑταιρῶν, ταύτην φησὶν ὀνομάζεσθαι Φθειροπύλην, ἐπειδὴ ἐπὶ τῆς θύρας ἑστῶσα ἐφθειρίζετο.

Eadem Etymol. M. in h. v. et Suidas h. v.

Harpocration: Νάννιον — Ἀπολλόδωρος ἐν τῷ περὶ τῶν ἑταιρῶν, Αἴγα λέγεσθαι φησὶ ταύτην ἑταίραν, διὰ τὸ θαλλὸν

τὸν

τὸν κάπηλον καταφαγεῖν. ὅτι γὰρ Θαλλῷ χαίρουσιν αἱ αἶγες, καὶ Σοφοκλῆς Ποιμέσιν etc.

Lusus in voce Θαλλὸς, nomine hominis, quem illa fortunis spoliauit; cum Θαλλοὺς frondes appetat capra. Eadem fere habet Suidas in h. v. et Photius in Lex. MS. Sed locus descriptus ex Athenaeo lib. XIII. p. 587. A. parum tamen diligenter, vt iam Mauſſacus monuit: nam non Nannium sed Nico est scortum, de quo illa narrantur. Affertur ab eodem p. 582. F. 583. C. locus ex Machone Comico ea de re disertissimus. Videri adeo potest eadem incuria etiam Apollodori nomen labefactare: nam in Athenaeo Antiphanes περὶ ἑταιρῶν proxime praecesserat, non Apollodorus.

Athen. XIII. p. 591. C. Ἀ. δὲ ἐν τῇ περὶ ἑταιρῶν, δύο ἀναγράφει Φρύνας γεγονέναι· ὧν τὴν μὲν ἐπικαλεῖσθαι κλαυσιγέλωτα, τὴν δὲ σαπέρδιον.

Περὶ κρατῆρος ſ. περὶ κυλίκων.

Singularem librum hoc titulo editum fuiſſe ab Apollodoro, valde dubito; potuit eſſe caput operis etymologici: cuius generis opera et alia commemorantur in titulos diuiſa, quos paſſim pro ſingularibus libellis haberi ſuſpicor.

Athenaeus XI. p. 501. A. de vaſis genere quod ἀμφίθετον dictum: Παρθένιος δὲ ὁ τοῦ Διονυσίου ἀμφίθετον ἀποὺει τὴν ἀμφίθετον φιάλην. Ἀπολλόδωρος δ' ὁ Ἀθηναῖος ἐν τῷ περὶ τοῦ κρατῆρος ῥησειδίου (leg. ῥησειδίῳ) τὴν κατὰ τὸν πυθμένα μὴ δυναμένην τίθεσθαι καὶ ἐρείδεσθαι, ἀλλὰ κατὰ τὸ στόμα.

Exſcripſit h. l. Euſtath. ad Il. ψ, 616. p. 1299. Ἀπολλόδωρος δέ, φασιν, ἀμφίθετον λέγει, τὴν μὴ κατὰ πυθμένα, κατὰ μόνον δὲ στόμα δυναμένην ἐρείδεσθαι. Ex his

his et aliis satis patet, veteres hos Grammaticos Eustathio lectos non esse.

Athenaeus IX p. 479. A. κοτύλη. — Ἀπολλόδωρος δὲ ποτηρίου τὶ γένος ὑψηλὸν καὶ ἔγκοιλον. —

Athenaeus XI. p. 482. E. Κύμβα ποτήριον Ἀπολλόδωρος Παφίοις (sc. εἶναι λέγει. At hoc idem mox p. 483. repetitur ex ἐτυμολογιῶν volumine. cf. sup. p. 1145.

Oritur controuersia, quod ab Athen. XI, 12. p. 487. B. vbi de poculis agitur Ἀπολλόδωρος ὁ Κυρηναῖος laudatur. Μαστός. Ἀπολλόδωρος ὁ Κυρηναῖος, ὡς Πάμφιλος, φησὶ Παφίους τὸ ποτήριον οὕτω καλεῖν. Videtur adeo hoc ex Pamphilo laudari. Cum sup. p. 1145. aliud poculi nomen Κύμβη Cypriis proprium ex Apollodori Etymologiis laudatum sit: dubitatio fit, an et hoc Cyrenensi tributum ad eum spectet.

Athen. XI. p. 485. D. Λεπαστής. — Ἀμερίας δέ φησι τὸν οἰνοχόην λεπαστὴν καλεῖ-

καλεῖσθαι. Ἀριστοφάνης δὲ καὶ Ἀπολλόδωρος, γένος εἶναι πύλικος.

Athen. XI. p. 497. F. Σελευκὶς, ὅτι ἀπὸ Σελεύκου βασιλέως τὴν προσηγορίαν ἔσχε τὸ ἔκπωμα, προείρηται (p. 488. F.) ἱστοροῦντος ταῦτα καὶ Ἀπολλοδώρου τοῦ Ἀθηναίου.

Περὶ θηρίων.

Athen. XV. p. 681. D. vbi de floribus, et quidem de viola nigra: Ἀπολλόδωρος δὲ ἐν τῷ περὶ θηρίων φησὶ χαμαιπίτυν, οἱ δ' Ἀθήνησιν Ἰωνίαν, οἱ δὲ κατ' Εὔβοιαν Σιδηρῖτιν.

Casaub. ad h. l. dubitabat an Παρθικῶν legendum esset. Sed Gale bene monet, Plinium lib. XI. Hist. nat. apposuisse inter auctores *Apollodorum de bestiis venenatis*. Eundem aliquoties excitat Plinius in ipso opere XI, 25. s. 30. XXII, 7. s. 8. et al.

Schol.

Schol. Nicandri in Theriac. p. 33. ad v. 715. ed. Par. de Phalangiis: Ἀ. δὲ ἐν τῷ περὶ θηρίων καὶ Ἀριστοτέλης (H. A. V, 27.) φησὶν, ὅτι ἐν γυργάθοις (male γαργάθοις ſcriptum: γύργαθος eſt calathi viminei genus) γεννῶσι τὰ Φαλάγγια. Ariſtotelis tamen mens potius haec eſſe videtur: ipſa phalangia conficere ſibi plexilem quaſi corbem vel rete, in quod oua deponant. Scholiaſtes vero non attendiſſe videtur, Nicandrum de certo phalangiorum genere, cuius morſus venenatus eſt, agere.

Idem Schol. p. 39. ad Ther. v. 858. δαύκειον. τὸ δὲ δαύκειον, Ἀ. φησὶν ἐν τῷ περὶ θηρίων, βοηθεῖν πρὸς τὰ εἰρημένα.

Adde in Alexiph. p. 65. (ad p. 168.) p. 66. (ad p. 171.)

Aelian. H. A. VIII, 7. Τὸν δὲ χέρσυδρον πατήσας τὶς, καὶ εἰ μὴ δηχθείη, ὡς Ἀπολλόδωρός φησιν ἐν τῷ θηριακῷ λόγῳ, ἀποθνήσκει πάντως· ἔχειν γάρ τι ση-

σηπτικὸν καὶ τὴν μόνην τοῦ ζώου ἐπίψαυσιν λέγει· καὶ μέντοι καὶ τὸν πειρώμενον θεραπεύειν καὶ ἐπικουρεῖν ἀμωσγέπως τῷ ἀποθνήσκοντι φλυκταίνας ἴσχειν ἐν ταῖς χερσὶν, ἐπεὶ μόνον τοῦ πατήσαντος προσέψαυσεν.

ibid. c. 12. ὁ παρείας ἢ παρούας. οὕτω γὰρ Ἀπολλόδωρος ἐθέλει, πυῤῥὸς τὴν χρόαν. —

De hoc ſerpentum genere v. Etymol. M. et Heſych. ibique Intpp.

Schol. Nicandri Ther. p. 36. (ad p. 56.) Σφόνδυλοι ἐννεάδεσμοι. — οὔτε διὰ τὸ ἐννέα σπονδύλους, ὥς φησι Δημήτριος. τοὺς γὰρ σπονδύλους ὁ σκορπίος οὐ πλείους ἔχων τῶν ἑπτὰ ὁρᾶται. ἀλλὰ καὶ αὐτοὺς σπανίους, καθά φησιν Ἀπολλόδωρος.

An liber hic ad noſtrum Apollodorum Athenienſem referri recte poſſit, valde dubito. Vt ne praeciſe negem, facit, quod Grammaticorum more vocabula venenorum et antipharmacorum interpretari

tari ſimulque nonnulla ad artem medicam ſpectantia interponere potuit. Fuere ſaltem plures Apollodori qui de venenis ſcripſerant: Plinius XX, 4. ſ. 13. vbi de raphanis: — *et contra viſcum quoque dari* Apollodori duo *iubent*: *ſed* Citieus *ſemen ex aqua tritum*, Tarentinus *ſuccum*. Citienſis auctoritate ſaepius vſus eſt: etiam is intelligendus v. c. Ind. lib. XXXV. vbi ſimpliciter Apollodorus excitatur. Sed de medicis huius nominis, vt et de reliquis Adollodoris, videndi ſunt viri litterati, inprimis poſt Meurſium Fabric. in Bibl. Gr. T. II. p. 669. qui Ionſii et Voſſii errores correxit. Harduinus in Indice Auctor. Plin. plura appoſuit parum explorata et falſa. Maiorem doctrinae copiam Gale ad hoc argumentum attulit; modo res ordine probabiliore diſpoſitas clare ac perſpicue eloquutus eſſet.

Equi-

Equidem paucis tantum nonnullorum mentionem faciam, quos pro noſtro Athenienſi paſſim habuere viri docti.

Vt de *Apollodoro Athenienſi* altero taceam, cuius ſcripta ad hiſtoriam philoſ. ſpectantia apud Diog. Laertium memorantur, fuit ἡ πρὸς τὴν Ἀριστοκλέους ἐπιστολὴν ἀντιγραφή.

Athen. XIV, p. 636. F. Ἀπολλόδωρος δ' ἐν τῇ πρὸς τὴν Ἀριστοκλέους ἐπιστολὴν ἀντιγραφῇ, ὃ νῦν, φησὶν, ἡμεῖς λέγομεν ψαλτήριον, τοῦτ' εἶναι μάγαδιν.

Poterat de Ariſtocle Peripatetico in mentem venire: de quo egit Ionſius IV. p. 330. Verum Ariſtoclem ἐν τῷ περὶ χορῶν laudat ipſe Athen. IV. p. 174. C. vbi de organis hydraulicis agit, vt adeo de grammatico potius libello ſuper nominibus muſicorum inſtrumentorum agi putem. Epiſtolae eiusmodi grammaticis de quaeſtionibus fuere multorum v. c. Lyncei Samii ap. Ionſ. II, 2. p. 123.

Apol-

Apollodorus ἐν τῷ περὶ μύρων καὶ στεφάνων laudatur ab Athen. XV. p. 675 E. ſuper origine moris coronas geſtandi inter pocula ex arte medica repetiti.

Eundem eſſe, qui in Indice lib. XII. ap. Plin. laudatur: *A. qui de odoribus ſcripſit*, ſuſpicantur Ionſius, Fabricius, alii. Saltem is inter medicos et naturae ſcriptores commemoratur.

Poteſt ex hoc volumine petitum videri Scholion Ariſtoph Ran. 333.

Μυρσίνης στεφάνῳ ἐστεφανοῦντο οἱ μεμυημένοι, οὐχ, ὥς τινες νομίζουσι, κισσίνῳ. ὁ δὲ Ἀπολλόδωρος καὶ τοὺς Θεσμοθέτας φησὶ διὰ τῆς μυρσίνης στέφεσθαι, ὅτι οἰκείως ἔχει πρὸς τὸ φυτὸν ἡ θεὸς καὶ ὅτι τοῖς χθονίοις ἀνιέρωτο.

Verum in fragmentis περὶ θεῶν plura de his, quae diis ſacra ſunt, memorari vidimus. cf. p. 1057.

Apollodorus medicus in volumine quo ſuaſit Ptolemaeo regi, quae vina biberet,

ap. Plin. XIV, 7. f. 9. porro Apollodorus περὶ βοτανῶν ap. Schol. Nicandri, et alii memorantur medici, quae ad nos non ſpectant.

Apollodorum περὶ Ἀλεξανδρείας ex male accepto loco Stephani in Ὀρβίται effinxerant viri docti. cf. ſup. p. 1130.

An noſter Apollodorus a Scholiaſta Euripidis ad Med. 148. ſuper interpunctione loci laudetur, ambigi forte poteſt. Sed eſt haud dubie *Tarſenſis*: v. ad v. 169. et Schol. Ariſtoph. Ran. 323. Ad eundem neſcio an ſit referendum Schol. Plut. 535. de quo ſup. in Etymol. voc. φῶδες. p. 1151. Diuerſum autem habeo ab altero Tarſenſi, tragico poeta.

Alter Grammaticus ad Euripidem laudatur *Apollodorus Cyrenaeus* ad Oreſt. 1385. qui, ſi ſatis eum aſſequor, noluit iungi ἁρμάτειον μέλος ſed ſubintelligere ἁρμάτειον Ἴλιον, vt ad curulia ſtudia Troianorum referretur. Eundem memorat

Athen.

Athen. XI. p. 501. A. de quo loco v. ſup. lib. περὶ κρατῆρος p. 1166. Nominatur idem in Etymol. M. βωμολόχοι et ap. Suidam in ἄντικρυς et in βδελύσσω.

Quod Cyrenaei librum περὶ θεῶν laudatum videmus a Natale Comite, relinquendum eſt vanitati hominis, cetera doctiſſimi, qui magnum numerum ſcriptorum deperditorum tanquam a ſe lectorum ex Grammaticis excitauit: Ita lib. III, 16. „Scriptum reliquit Theagenes et Apollodorus Cyrenaicus in lib. I. de Diis Iovem ad placandam Proſerpinam ipſi Siciliam donaſſe„ (de fabula v. Diod. V, 2. et ibi Weſſel. nam auctorem, e quo Natalis haec habet, non inuenio) c. 17. de aeris vſu in luſtrationibus et expiationibus ex Apollodoro Cyrenaico de Diis: petitum ex Schol. Theocr. II, 36. ibid. c. 18. de Diana: „Dictynnae et Alpheiae (immo Apheiae. Ἀφεία Heſych. h. v.) nomine culta eſt ab Aeginetis et

Cretenſibus, vt ait Apollodorus Cyrenaicus in libro de Diis.,, lib. IX, 5. „Neque vero pinus ſolum ſacrata fuit deorum matri ſed etiam quercus, vt teſtatus eſt Apollodorus lib 3. de diis,, petita ſunt ex Schol. Apollonii I, 1124.

Apollodorus ὁ Δωριεὺς vno tantum loco memoratur Schol. Theocriti I, 52. ſuper voc. ἀνθέριξ: videtur et ipſe eſſe Grammaticus. Apollodorus is, de quo Plin. VII, 37. ſ 37. „*Grammatica* Apollodorus (enituit) *cui Amphictyones Graeciae honorem habuere*:„ decreto neſcio quo; poteſt pro noſtro forte haberi. Sed ex Clem. Stromat. I, p. 365. (309) patet eſſe alium Cumanum: Ἀπολλόδωρος δὲ ὁ Κυμαῖος πρῶτος τοῦ Κριτικοῦ εἰσηγήσατο τοὔνομα, καὶ Γραμματικὸς προσηγορεύθη. ἔνιοι δὲ Ἐρατοσθένη τὸν Κυρηναῖον φασίν.

Male me habet Apollodorus qui hymnos ſcripſiſſe dicitur apud Erotianum in τέρθρον, quandoquidem nulla omnino

eius

eius alia mentio vsquam facta occurrit: καὶ Ἀπολλόδωρος ὁ τοὺς Ὕμνους γράψας φησί· „τίς τοιήδε ὥρη ἦλθεν ἐπὶ τέρθρον θυράων;„ *quae vnquam similis hora mihi contigit! ad meas aedes aduenit!* sed f. τοιῇδε ὥρῃ, *tali hora quis.* De voce τέρθρον pro τέρμα, τέλος, v. Hesych.

Ex ceteris nobiliores sunt: Ἀπολλόδωρος ὁ τὰ Παρθικὰ γράψας ap. Strab. XI. p. 777. A, (509.) XV. p. 1006. (685 f.) et ap. Athen. XV, 8. p. 682. C. Est is Artemitenus, vt diserte ipse Strabo lib. II. p. 178. C. (p. 118.) ex Artemita Babyloniae p. 789. C. (p. 519,) Quod nomen *Adramyttenus* corrupte scriptum videtur p. 796. B. (525.) et XI. p. 783. A. (514.)

Cum *Pontica* (vt ap. Schol. Apollon. II, 159.) vel *Carica*, vt apud Stephanum in Ἀρκόνησος. Λαγινία. Νάρκασος, ipsi tribuantur, Apollonii nomen latere, obseruatum est ab aliis; nam Apollonii Aphrodisiensis *Carica* ap. Steph. et al. diserte

memorantur; et τὰ Ποντικὰ ad κτίσεις Apollonii Rhodii merito referri videntur.

Euphorion ἐν Ἀπολλοδώρῳ apud Parthen. Erot c. 28. Schol. Apollonii I, 1063. de Cyzico, et ap. Schol. Lycophr. 513. Harpocration. in ὁ κάτωθεν νόμος. cf. Meurs. ad Hellad. Chrestomath. p. 312. Opp. simile scriptum designare videtur, quale fuit Apollodori super Epicharmo et alia aliorum haud dissimilia. Nec assentior Galeo, qui (p. 136. Not. in Parthenium) partem τῶν Ἀτάκτων fuisse autumat.

Quod apud Athenaeum legitur XIII. p. 573 B. Δημοσθένης δ' ὁ ῥήτωρ ἐν τῷ κατὰ Νεαίρας λόγῳ, εἰ γνήσιος, ὃν Ἀπολλόδωρος εἴρηκε, φησὶ — non bene ita acceptum fuit, ac si Apollodorus Grammaticus censuram orationum Demosthenicarum egisset; est enim Apollodorus, Pasionis f. qui multas dixit causas orationibus, quas Demosthenes scripserat, habi-

habitis: idem ſubſcripſerat accuſationi Neaerae.

Feſtus in *Roma*: „Apollodorus in Euxenide ait, Aenea et Lauinia natos Mayllem, Mulum Romumque; atque ab Romo vrbi tractum nomen.„ Si vera haec ſunt, Apollodori Tarſenſis Tragici tragoediam hoc nomine fuiſſe veri ſimile ſit.

INDEX FRAGMENTORVM APOLLODORI

ex Bibliotheca.	p. 1037.
περὶ θεῶν.	1039.
τῶν χρονικῶν.	1072.
περὶ νεῶν.	1099.
περὶ γῆς.	1126.
περὶ Σώφρονος.	1138.
περὶ Ἐπιχάρμου.	1142.
περὶ Ἐτυμολογιῶν.	1144.
περὶ τῶν Ἀθήνησιν ἑταιρῶν.	1163.
περὶ κρατῆρος.	1166.
περὶ θηρίων.	1168.
περὶ μύρων καὶ στεφάνων.	1173.
Alii Apollodori	ibid. et sqq.

INDI-

INDICES TRES

I. Nominum et fabularum.

II. Vocum Graecarum memorabilium.

III. Scriptorum et obſeruationum in Notis. *).

*) *Numeri nude poſiti* ſunt graeci contextus. *Not.* ſunt notae. *Fr.* ſunt fragmenta.

INDEX
NOMINVM ET FABVLARVM *).

A.

Abas, Lynceï ex Hypermneſtra f. p. 83. eius progenies ib. cf. Not. 276. 7.
Abas, mons Erythiae inſulae. 133. Not. 396.
Abas, Melampodis f. 51.
Abderus, a Diomedis equis deuoratur. 127. Not. 370.
Abderus, vrbs. ib. Not. 371.
Abderia, vrbs Hiſpaniae 134. Not. 397.
Abſyrtus, v. Apſyrtus.
Abylli, pop. fr. 1128.
Acacallis Not. 536.
Acalle, Minois e Paſiphaë filia. 177. Not. 536.
Acarnan, Alcmaeonis f. patris caedem vlciſcitur. 219. Acarnaniam incolit. 220. Not. 651-653.
Acarnania ab Alcmaeonis filiis condita. 220.

Aca-

*) Confectus opera Gulielmi *Stieghan*, eruditi iuuenis, qui nunc bibliothecae academicae a litteris eſt. Inſertae ſuis locis ſunt praecipuae fabularum illuſtrationes e Notis.

Acaſtus, Peliae f. 47. Argonauta. 56. Iaſonem cum Medea Iolco exturbat 74. patri ludos facit v. *Pelias*. Peleum ab Eurytionis caede luſtrat etc. 256. 257. pater Stheneles. 261.

Achaeus, Xuthi f. Achaeis de ſe nomen dat 27. Not. 847. 8.

Achelous, ab Hercule cornu priuatur 155. caet. 10. 27. 32. Callirrhoen filiam Alcmaeoni dat vxorem. 218. eius praeceptum. 220.

Acheron fluu. 18. pro ipſis Inferis. 142. fr. 1048.

Achilles; de eo 259. 260. parat ei immortalitatem Thetis Not. 799. educatio 800. πυρίσσους 801. ap. Lycomedem ſeruatur. 260. 261. Not 802. *Ligyron* ante vocatus ib. apud Lycomedem abditus, tandem inde ab Vlyſſe protractus. 261.

Achiroe Not. p. 260.

Acontes, Lycaonis f. 222.

Acraea Iuno 75. Not. 233.

Acriſius, Abantis ex Ocalia f. 88. caet. de eo. 89. Danaen filiam arca incluſam in mare proiicit. 94. a Perſeo imprudente occiditur. 101.

Acroria vrbs. fr. 1134.

Actaea Danai e Pieria filia. 86.

Actaea, Nereis. 7.

Actaeon, a canibus suis deuoratur. 188. 89. Not. 564. Ἀκταιών, ῶνος et ονος 565.
Actaeus. at leg. Actor. v. Not. 775.
Actaeus, Agrauli pater. 263.
Acte, olim Attica. 262. fr. 1121. 2.
Actor Acasti f. Not. 788.
Actor Myrmidonis f. 27. Eurytionis pater. 34.
Actor, Deïonis f. 43. Menoetii pater. v. Not. 100. et 786. (vbi de diuersis Actoribus) eius liberi. 787.
Actor, Hippasi f. Argonauta. 56.
Actor, pater Euryti et Cteati, frater Augeae 150. v. Not. 451.
Adiante, Danai ex Herse filia. 86.
Admete, Eurysthei filia Hippolytes balteum accipit. 132. Not. 375. 675.
Admetus, Pheraeus. 144. Pheretis f. 52. 235. apri Calydonii venator. 34. 53. Argonauta. 56. Apolline vtitur armentorum pastore 235. Not. 708. Pater Eumeli 239.
Adonis: de eo 265. 66. Veneris amasius. ibid. De eo v. Not. 826. 7.
Adranum vrbs. fr. 1134.
Adrastea, Nympha, Iouis nutrix. 3.

Adraſtus, Talai f. 51. 203. Argorum rex. eius filiae 52. Not. 169. Deipyle Tydeo 38. 204. Aegialia Diomedi 39. Argia Polynici matrimonio iuncta 204. aduerſus Thebas proficiſcitur 204-7. equorum curſu vincit in ludis Nemeis 207. vnus ſeptem ducum Arionis equi ope ſeruatus, redit e bello Thebano 213. Not. 634. ſupplex factus Theſeo humationem caeſorum obtinet. 214. Not. 636. 7. *Alius* pater Eurydices. 246. v. Not. 752.

Adyte, Danai e Pieria filia 86.

Aeacus. De eo 252. 3. 4. Not. 767 ſqq. Iouis ex Aegina f., Aeginam tenet: eius progenies ex Endeïde. 252. 253. 34. 55. et e Pſamathe. 253. deprecatur pro Hellade (Not. 778.) claues tenet inferorum 253. 254.

Aeaea inſula, Circes domicilium. 68. Not. 211.

Aedon Not. 581.

Aeduſii ſ. Aedui pop. fr. 1080.

Aeetes, Solis e Perſeïde f. De eo 41. Not. 137. Chalciopen filiam Phryxo vxorem dat. 41. Iaſoni aureum vellus reddere recuſat. 64-67. Argo nauem perſequitur 68. regnum a fratre ereptum ope Medeae recuperat. 75.

Aegaeon, Lycaonis f. 222.

Aegeoneus, Priami f. 250.

Aegeus, Pandionis II f. al. Scyrii. 277. de eo 278-79. fors ipsi data Not. 875. 6. pater Theſei 34. 55. Medi, e Medea. 75.

Aegialeus, Adraſti f. 52. Aegialiae pater. 39. adverſus Thebas cum Epigonis profectus a Laomedonte trucidatur. 215. Not. 643.

Aegialeus Inachi f. ditioni ſuae (Achaiae) nomen dat. 76. Not. 240.

Aegialia, Adraſti 52. al. Aegialei filia, Diomedis vxor. 39. Not. 132.

Aegimius, Dorienſium rex, Herculis ope Lapithas domat 158. Eius filii 169. Not. 515. De eo v. Not. 476.

Aegina, Aſopi f. a Ioue rapta 43. Aeacum parit. 252. Not, 768. 9.

Aegina, inſ. ab Argonautis viſitata. 72. olim Oenone. ſedes Aeaci 252.

Aegipan, tendines Ioui reſtituit. 23.

Aegis. Not. 750.

Aegius, Aegypti e Phoeniſſa f. 85.

Aegle, Heſperidum vna. 136.

Aegleis, Hyacinthi f. 281.

Aegletes cognomen Apollinis. 70. Not. 219.

Aegyptus, Beli f. de eo 82. Eius filii L. Danaidum nuptias sortitione facta obtinent. 83. 84.

Aegyptus, Aegypti ac Gorgonis f. 86.

Aegyptus, ab Aegypto, Beli, nominatur 82. antea Melampodum terra ibid. not. — Aeria dicta. Not. 256. Μελάμβωλος 262. Busiride rege sterilitate laborat. 138.

Aëllo, Harpyia. 7.

Aëllopus, Harpyia. 61.

Aemon, Lycaonis f. 222. v. Haemon.

Aemonia fr. 1123.

Aemonius, Amaltheae pater. 155.

Aeneas, Anchisae e Venere f. 244.

Aenetus, Deïonis f. 43.

Aenus, Thraciae vrbs, sedes Poltyis. 131. Not. 385. fr. 1134.

Aeolenses ab Endymione Elidem deducti. 29.

Aeolia, Amythaonis f. 30.

Aeolus Hellenis f. 26. Thessaliae R., incolas Aeolenses uocat; eius liberi ex Enarete 27. pater Perieris. 235.

Aepalius Not. 477.

Aepytus, Cresphontis e Merope f. de eo 171. 172. Not. 520. Alius 670.

Aeria vrbs fr. 1079.

Aerope, Catrei f. 179. cett. 180. 181. Cf. Not. 458. Alia 671.

Aesacus, Priami ex Arisba f. in auem mutatus, etc. 247. 48. Not. 758.

Aeschreïs Thespii f. mater Leuconis 162.

Aesculapius, Apollinis ex Arsinoe al. Coronide f. 233. de eo 234. 35. Not. 694. 5. in vitam reuocat quos? 234. 5. Not. 701 sqq. patet Podalirii et Machaonis 239. diuinationi praeest fr. 1071.

Aeson, Crethei ex Tyro f. pater Iasonis e Polymede 34. 53. vt Peliae insidias effugeret, se ipsum interimit. 72.

Aethiopes διχθὰ habitantes fr. 1100 sq.

Aethlius. Iouis e Protogenia f. 26. pater Endymionis 29. Not. 105.

Aethra, Pitthei f. Thesēum ex Aegeo parit 279. a Dioscuris captiua ducitur 238. v. Not. 723.

Aethusa, Neptuni ex Alcyone f. eius liberi ex Apolline 229. Not. 684. 5.

Aethylla Not. 754. fr. 1038.

Aetna, Siciliae mons Typhoni iniectus, 23. 24.

Aetolia ab Aetolo nominata 30. cf. Not. 514.

Aetolus, Endymionis f. de eo 30. Palaemonis pater. 56.

Agamemnon, Pliſthenis ex Aerope f. 180. Clytaemneſtram ducit. 237.

Agapenor, Ancaei f. Helenae procus 238. Tegeatarum rex: de eo 219. 220. Not. 651. 724.

Agaptolemus, Aegypti f. 85.

Agaſthenes, pater Polyxeni 239.

Agathon, Priami f. 250.

Agaue, Nereïs. 7.

Agaue, Danai f. 84.

Agaue, Cadmi ex Harmonia f. 186. vxor Echionis: de hac 192.

Ἀγέλαστος πέτρα 16.

Agelaus Herculis ex Omphale f. Croeſi generis auctor. 163.

Agelaus, Temeni f. parricida 171.

Agelaus, Priami ſeruus, Paridem in Ida M. expoſitum enutrit 248.

Agenor, Iaſi f. Argi pater. 78. Not. 277.

Agenor, Aegypti ex Arabia f. 84.

Agenor, Libyes e Neptuno f. 173. Phoeniciae R. 81. de eo 173. Not. 525.

Agenor, Phegei f. (Pſophidius) 219.

Agenor, Pleuronis f. de eo 30. Phinei pater. 60.

Agenor, Amphionis e Niobe f. — 186.

Aglaia, Theſpii f. mater Antiadae 162.

Aglaurus v. *Agraulus*
Agnius, Tiphyos pater. 55. Not. 178.
Agraulus, Actaei filia, Cecropis coniux. 263. Not. 819.
Agraulus, Cecropis ex Agraulo f. Mater Alcippes ib.
Agriope, Orphei vxor. Not. 33.
Agrius, Gigas a Parcis interfectus 20.
Agrius Parthaonis f. 32. de eo eiusque filiis 38. 39. Not. 129.
Agrius Centaurus e Pholoe ab Hercule fugatus 120.
Aiax Telamonis f. a diis exoptatus 255. preces Herculis pro eo Not. 784. procus Helenae 239.
Aiax Oïlei, procus Helenae ib.
Aïs v. Hades.
Alalcomenae vrbs fr., 1113.
Alastor, Nelei e Chloride filius. 47.
Alati equi Iouis 23.
Alcaeus, Perfei fil., eius progenies 102. idem Alceus Not. 311.
Alcaeus Androgei f. 129. Not. 376. Alius 492.
Alcathous, Parthaonis f. 32. a Tydeo caesus 38.
Alcathous Pelopis f. pater Automedusae 113. et Periboeae 255. Not. 784.
Alceftis, Peliae filia. 47. de ea 52. 53. 144.
Alcides, antiquius Herculis nomen. 114.

Alcidice, Salmonei coniux, mater Tyrus 45.
Alcimenes a Bellerophonte fratre occisus 91.
Alcinoe, Stheneli filia. 103.
Alcinous, Hippocoontis f. 236.
Alcinous, Phaeacum R. de eo 69. 70.
Alcippe Martis ex Agraulo f. ab Halirrhothio vitiata 264. Not. 820.
Alcippe, Metionis vxor, mater Eupalami 282.
Alcis, Aegypti ex Arabia f. a Glauce ingulatus 84.
Alcmaeon, Amphiarai f. de eo 214-221. Not. 640. Not. 649. sq.
Alcmaeonidis scriptor 38.
Alcmena Electryonis et Anaxus f. 103. de ea 105. 106. mater Herculis et Iphiclis 109. vidua nubit Rhadamantho 113. 176. Eurysthei capiti oculos effodit 165.
Alcmenor, Aegypti ex Arabia f. 84.
Alcon, Hippocoontis f. 236.
Alcyone, Atlantis f. mater Aethusae ex Neptuno 229. Not. 685.
Alcyone, Aeoli f. Ceycis vxor. 27. Not. 101. alia Marpessae f. Not. 109.
Alcyoneus, Gigantum vnus, de eo 19. Not. 71. 73. abegerat Solis armenta 19.
Alcbion, Neptuni f. ab Hercule interfectus 134.

Alecto, Erinnys. 2.
Alector, pater Leïti 56. et Iphis 204.
Alëus, Aphidantis f., p. Cephei 56. Lycurgi 225. et Auges 153. 163. e Neaera 225.
Alctes, Icarii et Periboeae f. 237.
Alexander. v. Paris.
Alexander Eurysthei f. 164.
Alexiares, Herculis, ex Hebe f. 161.
Allobroges, pop. fr. 1134.
Aloeus, Neptuni e Canace f. Iphimediam ducit. 28.
Aloidae, de iis 28. 29. Not. 102.
Alopius, Herculis et Antiopes f. 162.
Alphesiboea, Phoenicis vxor, mater Adonidis. 265.
Alpheus, fl. 49.
Althaea, Thestii f. Oenei coniux a Baccho amata. 32. de ea 33. 36. 37. Not. 114.
Althemenes, Catrei f. Cretenium condit. 179. de eo 180. 181.
Amalthea 3. Not. 16. 463. eius cornu Herculi ab Acheloo datum 155. Not. 462. v. Ant. Lib. c. 36.
Amarynceus, Hippostrati pater 37. v. Not. 450.
Amarynthus, Actoris canis 190.
Amazones deuictae a Bellerophonte 93. Not. 289. ab Hercule 130. Not. 372. De iis 373. 4.
Amastratus vrbs. fr. 1080.

Ameſtrus Herculis ex Eone f. 162.
Amiſodarus Chimaeram educat. 92.
Ammonis Oraculum 98.
Amphianax, Lyciae R. 88.
Amphiaraus, Argiuus, Oïcleï f. apri Calydonii venator 34. 35. Eriphylen vxorem ducit 51. Argonauta. 55. caet. 204-207. 212. 213. Not. 607 ſq. eius Mors 652. pro heroe habitus 634. pater Alcmaeonis et Amphilochi. 215. 238.
Amphictyon Deucalionis f. Athenis regnat. 26. de eo 267. 68. Not. 832.
Amphidamas, Lycurgi f. pater Milanionis et Antimachae 226. Not. 670. 5.
Amphidamas, Opuntius pater Clyſonymi 262.
Amphidamas, Buſiridis f. Herculis manu caeſus 138.
Amphidicus, Actaci f. Thebanus 112.
Amphigenia vrbs. fr. 1134.
Amphilochus Alcmaeonis e Manto f. de eo 220. 21.
Amphilochus, Amphiarai f. 215. 17. procus Helenae 238. v. Not. 654. fr. 1037.
Amphimachus, Cteati f. Helenae procus 238. Not. 724.
Amphimachus, Electryonis f. 103.
Amphion, pater Chloridis 46. et Philomachae. 47. Not. 151. Iouis ex Antiopa f. Zethi frater, 229.

229. de eo 195 - 198. de eius morte Not. 595

Amphion, vnus e Niobe filiis Apollinis telis elabitur 197.

Amphithea Pronactis f. vxor Adrasti 52. alia Lycurgi 52.

Amphitrite, Oceani f. 5. sed male v. Not. 21.

Amphitrite, Nereïs. 7. Neptuno nubit 15. mater Bentheſicymes 275.

Amphitryo, Iphiclis pater 34. 109. Alcaei ex Hipponome f. 102. de eo 104-110. Not. 718.9. expeditio in Teleboas 321. reditus 323. aduerſus Minyas profectus obit. 113.

Amphoterus, Alcmaeonis e Callirrhoe f. de eo 220. Not. 651.

Amycla, Amphionis e Niobe f. a Diana ſagittis confoſſa 197. Not. 594.

Amyclas, Lacedaemonis e Sparta f. 232.

Amyclas, pater Leanirae 225.

Amyclas, Cynortae pater. 44.

Amycus Neptuni e Bithynide f. de eo 59. frater Mygdonis 129 Not. 378.

Amymone, Danai f. a Neptuno amata 83. de ea 84. 87.

Amymone fons in Lernaea ſilua. 117.

Amyntor, Ormeniorum R. ab Hercule interemtus 159. pater Astydamiae 163. et Phoenicis. 261. Not. 479. 803.

Amythaon, Aeoliae pater 30. Crethei f. eact. 48. Not. 157. 8.

Anactor Electryonis f. 103.

Anaphe ins. ab Argonautis nomen accipit. 70. Not. p. 18.

Anaurus fluv. 54.

Anaxagorae aetas fr. 1091. Anaximandri fr. 1090. Anaximenis ibid.

Anáxias f. Anaxis Not. 731.

Anaxibia, Bianti f., vxor Peliae 47. Not. 156.

Anaxibia, Cratiei f. vxor Nestoris. ib. At v. Not. 155.

Anaxo, Alcaei ex Hipponoe filia 102. Electryonis vxor. 103.

Ancaeus, Arcas, Lycurgi f. 226. v. Not. 118. 199. 674. 5. apri Calydonii venator 34. 35. Argonauta 55. 64. pater Agapenoris 238.

Anchinoe, Nili f., Beli coniux. 82. Not. 200.

Anchises, Capyos f. Aeneam et Lyrum e Venere procreat. 244.

Anchius, Centaurus, Pholoe pulsus ab Hercule 126.

Ancyor, Lycaonis f. 222.

Andraemon, Oenei ſocer et regni ſucceſſor 32. 39. Not. 115.
Andraemon pater Oxyli 168. Not. 513.
Androgeus, Minois f. 129. 177. de eo et eius caede 279. Not. 879 ſq.
Andromacha, Eetionis f. Hectoris vxor. 250.
Andromeda, Cephei e Caſſiopea f. a Perſeo liberata 98. Not. 305.
Anexibia, Danai ex Aethiopide f. 85.
Anicetus, Herculis ex Hebe f. 161.
Annus magnus, 185.
Anogon, Caſtoris ex Ilaira f. 241.
Antaeus, Neptuni (al. Terrae) f. ab Hercule caeſus. 137. Not. 417. 8.
Antheïs, Hyacinthi f., mactata 281.
Anthelia, Danai e Polyxo f. 85.
Anthemus, Erythiae inſ. fluu. 133. Not. 397.
Anthia, Theſpii f. Herculis pellex 162. Alia Not. 755.
Anthippe, Theſpii f. mater Hippodromi ib.
Antia al. Sthenebora, Iobatae al. *Amphianactis* f. de ea 89. 91. Not. 277.
Antiades Herculis et Aglaiae f. 162.
Anticlia, mater Periphetae 283. Not. 896.
Anticyra fr. 1135.

Antigone, Eurytionis f. vxor Pelei, de ea 255. 56. Not. 787.
Antigone Oedipi ex Iocasta al. Eurygania f. de ea 202. 213. Not. 636.
Antileon, Herculis e Procride f. 161.
Antilochus Nestoris f. 47. procus Helenae 238.
Antimache, Amphidamantis f, Eurysthei coniux 226.
Antimachus, Herculis e Nicippe f. 163.
Antimachus poeta fr. 1089.
Antioches, Melanis f. a Tydeo interfectus 38.
Antiochus, Pterelai f. 103.
Antiochus, Herculis f. pater Phylantis. 168. Not. 493. 511.
Antiope Thespii f. mater Alopii 162.
Antiope, Nycteï f. de ea 195. 229. Not. 585 sq.
Antiphus, Priami ex Hecuba f. 249.
Antiphus, Myrmidonis f. 27.
Antis, Thespii f. 162.
Apemosyne Catrei f. a Mercurio vitiata necatur ab Althemene fratre. 179.
Aphareus, Perieris al. Aeoli f. 44. 235. 232. pater Idae 31. Lyncei 34. 241. et Pisi 233. qui *Apharetidae* dicti Not. 692.
Aphetae, vrbs Thessaliae. 59.
Aphidas, Arcadis f. de eo 225.

Aphidnae Not. 721.

Apia eadem, quae Peloponneſus 77.

Apis, Phoronei f. 76. ab Aeolo trucidatus. 30. de eo 77. Not. p. 242.

Apollo, Iouis e Latona f. de eo 12-14. 229-233, eius liberi e Calliope. 8. e Thalia. 10. e Phthia. 30. interimit Hyacinthum, amaſium, diſco. 9. Niobes filios 197. Aeſculapio a Ioue caeſo, Cyclopas interficit 235. Admeto ſeruit. ib. et 52. Not. 169 ſq. 707. 8. de tripode Delphico cum Hercule pugnat. 145. Laomedontis impietatem peſte vindicat 130. pater Mileti, Cretenſis 175. Troili 250. Caſſandram amaſiam vaticinandi arte donat 249. Aegleta dictus. 70.

Apſyrtides inſulae 68. 69.

Apſyrtus 68.

Aquila Promethei. Not. 424.

Arabia, Aegypti coniux. 85.

Arabia, Aegypti ſedes 82. eam adit Hercules 139.

Arbelus, Aegypti ex Hephaeſtina f. 86.

Arcades, regi parent Lycaoni 222. Arcadi, Elate 225. Stymphalo 253. proſeleni. Not. 250. 656. Herculis comites Not. 480.

Arcas, Iouis et Calliſtus f. de eo 224. 25. Not. 668. de eius ſtirpe ibid. et ſqq.

Arceſilaus fr. 1095.
Arceſius, Laertae pater 56.
Archebates, Lycaonis f. 222.
Archedicus, Herculis ex Eurypyle f. 162.
Archelaus, Electryonis f. 103.
Archelaus, Aegypti e Phoeniſſa f. 85.
Archemachus, Priami f. 250.
Archemorus, cognomen Opheltae 52. 207.
Architeles, Eunomi pater 156.
Areya, Actaeonis canis 189.
Ἀρεία l. Ἀρητιὰς κρήνη. 184. Not. 553.
Arene, Oebali f., vxor Apharei. 232. Not. 693.
Areopagus 264. Cephalum condemnat. 273. Not. 821. 852. 892. vnde dictus. fr. 1045.
Areſtor, Argi Panoptae pater 79, Not. 246. 7.
Arete, vxor Alcinoi: de ea 70.
Arethuſa, Heſperidum vna 136.
Aretus, Neſtoris f. 47.
Arge, ol. pro Ares. Not. 30.
Argele, Theſpii f. mater Hippodromi 162.
Argen, Cyclops, Coeli f. 1. Not. 9.
Argeus, Licymnii f. Herculis contra Eurytum ſocius perit. 159.
Argia, Adraſti f. 52. vxor Polynicis 204. Not. 606.
Argia, Anteſionis f. Ariſtodemi coniux 167. Not. 510.

Ar-

Argiope, Nympha, Philammonis coniux 9. Not. 35. Alia. 525. 6.

Argiphontes, cognomen Mercurii. 80.

Argiui, Thebas obsident 208. fugiunt 211.

Argius, Aegypti e Phoeniſſa f. 85.

Argo, nauis L. remorum 55. cum Argonautis colloquitur. 59. 68. Neptuno conſecrata 73. Not. 227.

Argolis ex parte paret Amythaonidis, 51. poſt Gelanorem Danao 83. Lynceo 88. hinc, Tirynthe auulſa, Acriſio 89. Temeno 169. Adraſto 203.

Argonautae 55. Not. 177 ſq. excepti a Lemniis mulieribus 56. a Cyzico, 57. relictis in Myſia Hercule Polyphemo et Hyla, Amycum, Bebrycum regem, interimunt 58. 59. itinere a Phineo monſtrato Symplegades traiiciunt 61. 63. a Mariandynis digreſſi Phaſin intrant 64. vellere ablato diſcedunt cum Medea 67. de reditu v. Not. 206. ſq. 210. Ligyes, Celtas et Sardonium mare pererrant 68. Sirenibus, Charybdi, Scylla, Planctis euadunt. 69. Apollinis Aegletae ſacra inſtituunt. 70. Talo caeſo 71. per Aeginam Euboeam et Locridem Iolcon redeunt 72.

72. Eorum expeditio quando facta? 147. in Phineum animaduertunt. 274.

Argos, vrbs et regio 39. Peloponnesi nomen 77. Not. 244.

Argos Amphilochium 221.

Argura vrbs. fr. 1119.

Argus, Agenoris al. Arestoris, Inachi, Argi et Ismenes f 79. Panoptes: de eo 78-80. Not. 247 sq. 252. 3.

Argus, Iouis e Niobe f. de eo 77.

Argus, Phrixi e Chalciope f. 42. Argus nauis exstructor, et Argonauta. 55. 56. At v. Not. 176.

Argus, Actaeonis canis, 190.

Argyphia, Aegypti coniux regia 84.

Aria, Cleochi f. mater Mileti ex Apolline 176.

Ariadne, Minois e Pasiphaë f. 177.

Ariani pop. fr. 1129.

Arion, equus Adrasti, Neptuni e Cerere progenies 213. Not. 634. 5.

Arisbe, Meropis f., vxor Priami 247. Not. 757. alia Arisbe Not. 740.

Aristaeus, Autonoes maritus 186. pater Actaeonis 188. Not. 558.

Aristodeme, Priami f. 250.

Aristodemus fulmine ictus obit 167. de eo 169. Not. 510.

Ariſtomachus, bello Heraclidarum perit 166. Not. 506.
Ariſtomachus, Talai f. 51.
Ariſtomachus, Hippomedontis (Argiui) pater 206.
Ariſtotelis aetas fr. 1096.
Armenius. Not. 463.
Arnaeus, Megamedes pater 111.
Arretus, Priami f. 250.
Arſinoe Leucippi f. mater Aeſculapii 233. Not. 693. 4.
Arſinoe, Phegei f., Alcmaeoni deponſa 217.
Artemiſius mons. 119. Not. 349.
Aruerni pop. fr. 1080.
Aſcalaphus Acherontis e Gorgyra f. de eo. 18. in inferis 142. Not. 435.
Aſcalaphus, Martis f. Argonauta 59. procus Helenae 239.
Aſcania. fr. 1118. 9.
Aſcanius, Priami f. 250.
Aſia, Oceani f. 5. Iapeti coniux. 6. Not. 22.
Aſini diis mactati. fr. 1054.
Aſopis Theſpii filia, mater Mentoris 162.
Aſopus fl. Oceani e Tethye, al. Neptuni etc. f. de eo 251. 52 Not. 768. 770. pater Aeginae 43. Ismenes 78. (Not. 249.) et Salaminis 254.
Aſpledon vrbs. fr. 1124.
Aſſaracus, Trois f. 244.

Assorus, vrbs. fr. 1077.
Assyrii, 265. iidem Syrii. 824. 8.
Astacus, Thebanus, eius filii fugant Argiuos. 218. Not. 629.
Asteria, Danai filia 84.
Asteria, Coei f. 5. Persae coniux 6. in coturnicem mutata, Delo nomen dat. 11. 12. Not. 41.
Asterion, Cretensium R. Europam ducit, liberis orbus obit. 175. 77. De eo et nominis scriptura Not. 531. 536.
Asterius, Nelei e Chloride f. 46.
Asterius, Cometae f. Argonauta. 56.
Asterius, Cretes pater 177.
Asterius v. *Minotaurus*.
Asterope, Cebreni f. Aesaci coniux. 247. Not. 758.
Asteropea, Deionis f 43.
Asteropes. Asteropaeus. Cyclops. Not. 10.
Astra, Astraei filii. 6.
Astraeus, Crii f. 5. eius ex Aurora progenies 6.
Astyanax Herculis ex Epilaïde f. 164.
Astybias eiusd. e Clearnetide f. 162.
Astycratia, Amphionis e Niobe f. Dianae telis occisa. 197.
Astydamia Amyntoris f. Ctesippi ex Hercule mater 163. Not. 466. 479.

Aſtydamia, Acaſti vxor, a Peleo ſtupri falſo accuſato trucidatur. 256. 260. Not. 789.

Aſtygonus, Priami f. 250.

Aſtynous, Phaetontis f. pater Sandaci 264.

Aſtyoche, Simoentis f., vxor Erichthonii 243.

Aſtyoche, Amphionis e Niobe f. Dianae telis interit. 197.

Aſtyoche, Phylantis f. mater Tlepolemi ex Hercule 155. 163. Not. 464. 466.

Aſtyoche, Laomedontis f. 247. add. fr. 1038.

Aſtypalaea, mater Eurypyli 149.

Atabyrius M. 180. Not. 540.

Atalanta, de ea 35. 36. 227. 8. Iaſi al. Maenali al. Schoenei f. 226. 228. Confunditur Iaſi et Schoenei filia, etiam a noſtro. v. Not. 119. 676. apri Calydonii venatrix. 34. Argonautarum ſocia. 56. Peleum luctando vincit 227. 256. curſu certat cum Milanione 227. aureis pomis iactis vincitur. ibid. vnde haec accepta? Not. 678.

Atas, Priami f. 250.

Ates collis Phrygiae, in quo Ilium 245. v. Not. 743 ſq.

Athamantia terra 42. Not. 140.

Athamas, Aeoli f. 27. Boeotiae R. de eo 40-43. Not. 133 ſqq. Bacchum educat. 187.

Athenae, Cecropia dictae, Cecropi parent caet. 262. 63. a Minoe fruſtra oppugnatae 280 ſqq.

Athenienſes Heraclidas ſupplices ab Euryſtheo defendunt 164. ſeptem pueros totidemque puellas Minoi mittunt 281 - 82.

Atlantia, Hamadryas nympha, mater Danaidum. 85.

Atlas, Iapeti f. caelum ſuſtinet humeris. 6. 139. 140. Pater ſeptem filiarum Pleiadum 229 ſq. 680 ſqq. in his Meropes 43. Electrae. 242. Heſperidum poma tradit Herculi 136. 39. Not. 408. De eo v. Not. 681. 2.

Atreus, Pelopis f., Mideam tenet cum fratre 105. pater Menelai 239. et Placiae. 246.

Atromus, Herculis e Stratonice f. 162.

Atthis, Cranai filia, nomen dat Atticae 267.

Attica. antea Acte. mox Cecropia. 262. Not. 814. diuiſio 873.

Atymnius Iouis et Caſſiopeae f. Sarpedoni amatus. 176. Not 534. Alius Not. 757.

Auge, Alei f. ex Hercule Telephum parit 163. de ea 153. 154. 225. Not. 459. 670. 1.

Augeas Solis al. Neptuni al. Phorbantis f. de eo 122 - 24. Not. 360 ſq. de nomine ibid. de ſtirpe 361. Argonauta. 56. Not. 181. bello adver-

verſus Herculem perit cum filiis 150. Pater Epicaſtes 163.

Augila vrbs fr. 1129.

Aulis, regio Lydiae 146. Not. 443.

Aurora 19. Hyperionis f. 5. Aſtraei coniux. 6. Orionem amat. 15 et Cephalum 44. ex hoc eius progenies. 264. e Tithono 247.

Auſenſes. pop. fr. 1129.

Auſonia 68.

Auteſion, Augiae pater 167.

Autolycus, Polymedes pater. 53. Euryti boues abigit ex Euboea 144. Alius Erichthonii f. Not 838.

Autolycus, Mercurii f. Argonauta. 56. Not. 180. Herculem docet luctandi artem. 109. Not. 327. 8.

Automala, vrbs fr. 1135.

Automate, Danai filia. 84.

Automeduſa, Alcathoi f. vxor Iphicli 113.

Autonoë, Danai e Polyxo filia 85.

Autonoë, Cadmi ex Harmonia f.; vxor Ariſtaei. 186.

Autonoë, Pirei f. Palaemonis ex Hercule mater. 164.

Azan. Not. 669.

B.

Bacchae a Lycurgo captae. 191.

Bacchus: de eo 187-193. de eius fabulis Not. 571. praedones Tyrrhenos in delphinos mutat 578. eius mysteria ab Orpheo inuenta 9. Not. 34. a Proetidibus spreta 89. Eurytum thyrso necat. 20. vitem donat Oeneo 32. pater Phani et Staphyli 56. aduentus eius in Atticam Not. 840. Icarium, hospitem, docet vini faciendi rationem. 269.

Balius, equus immortalis Peleo a Neptuno donatus 259.

Banus, canis Actaeonis. 190.

Batia, Naïs, vxor Oebali. 236. Not. 712.

Batia, Teucri filia, vxor Dardani. 243. Not. 739.

Baton, al. Elattonus, auriga, cum Amphiarao terrae hiatu absumitur 213. Not. 633.

Bellerophon, Glauci ex Eurymede f. 43. de eo 91-93. Not. 283 sq. 289. Laodamiae pater. 174.

Belus, Libyes e Neptuno f. Aegypti R. de eo 82-173.

Benthesicyme, Neptuni ex Amphitrite filia, Eumolpi nutrix. 275. Not. 862. 3.

Bessa, vrbs. fr. 1135.

Bia, Pallantis f. 6.
Bias, Amythaonis f. 48. Anaxibiae pater. 47. de eo 49. 51. Proeti filiam vxorem ducit. 91.
Bias, Priami f. 250.
Bias, Megarorum R. a Pyla interfectus. 277.
Biſtones, populus Thraciae. aduerſus Herculem profecti fugantur 126.
Bithynis, mater Amyci. 59.
Boedromia. Not. 866.
Boeotia, Athamanti paret. 40.
Boreadae, Boreae filii, 55. Harpyias tollunt 61. has inſequendo Herculis manu pereunt. 274. Not. 856. 870.
Boreas, Orithyiam rapit. 274. neceſſitudo eius cum Athenienſibus. Not. 855.
Bores, canis Actaeonis 190.
Borus, Perieris. f., Polydoram, Pelei f., ducit. 255. v. Not. 793.
Boſporus, ab Io nomen habet. 80.
Braeſia, Cinyrae e Metharme filia 265.
Briareus, Centimanus. 1.
Bromius, Aegypti e Caliande f. 85.
Brontes, Cyclops. 2.
Bryce, Danai e Polyxo filia. 85.
Bucolion, Lycaonis f. 222.

Bucolion, Laomedontis e Calyba nympha f. 247. Not. 755.

Bucolus, Herculis et Marſes f. 163.

Bucolus, Hippocoontis f. 236.

Buleus; Herculis et Eleuchiae f. 162.

Buſiris, Neptuni e Lyſianaſſa f. R. Aegypti. de eo 138. Not. 419.

Buſiris, Aegypti f. 84.

Bures, Teleontis f., Argonauta 56. in Libybaeum a Venere deportatur. 69.

Butes, Pandionis e Zeuxippe f. 270. Mineruae, Neptuni et Erichthonii ſacris praefectus; Chthoniam, Erechthei filiam ducit. 272 Not. 845.

Byblii in Syria 81. v. Not. 257.

C.

Cadmea vulpis a Ioue lapis facta. 107.

Cadmus; Agenoris e Telephaſſa f. 173. de eo 184-86. ad Europam ſororem quaerendam miſſus, cum matre in Thracia deſidet. 175. 184. dracone caeſo Thebas condit. 184. 5. Nuptiae cum Harmonia 186. Not. 557. cum eadem deuictis Illyriis regnat. 193. Not. 579. pater Illyrii ib. cum vxore in draconem mutatus in campos Elyſios a Ioue mittitur. 194. Not. 580.

Caeneus, Coroni, f, Argonauta. 55. Not. 178.
Caeni pop. fr. 1080.
Calaïs Boreae ex Orithyia f. Argonauta 55. Harpyias infectans Herculis manu perit. 274.
Calchantis de Achille vaticinium. 260.
Caliande, (f. Caliadne) Nympha, Aegypti coniux. 85.
Callias, Temeni f. cum fratribus patrem interimit. 171.
Callichorus fons. 16.
Callidice, Danai e Crino f. 86.
Callinicus Hercules 148.
Calliopes Musae filii ex Oeagro 8. e Strymone 10.
Callirrhoë, Acheloi fl. filia, Alcmaeonis coniux. 218. (Not. 649.) mater Amphoteri et Acarnanis cum Ioue consuescit. 219.
Callirrhoë, Oceani f., Geryonis mater. 132. Not. 389.
Callirrhoë, Scamandri f. Trois vxor 244.
Callisto, Lycaonis al. Nyctei., al. Cetei f. al. Nympha, Dianae sodalis; de ea. 224. 25. Not. 666.
Callithyia. Not. 246. 251.
Calybe, Nympha, mater Bucolionis e Laomedonte. 247.
Calyce, Lynceo sponsa sorte obtigit. 84.

Calyce, Aeoli f. 27. vxor Aethlii. 29. Alia Calyce Not. 755.
Calydnae. Calymnus. fr. 1124.
Calydon, Aetoli f. 30. eius ex Aeolia filiae. 30.
Calydon, vtbs. 32. 34.
Calydonii apri venatio. 34. quando facta? 147.
Calydoniorum bellum aduerſus Curetes. 36.
Calypſo Nereïs. 7.
Campe, Cyclopum in Tartaro cuſtos. 4.
Canace, Aeoli f. 26. eius e Neptuno filii. 28. Καναάκη non Κανάχη Not. 99.
Canethus, Lycaonis f. 222.
Capaneus, Hipponoi f. Argiuus, de eo 206. 211. Not. 611. 612. add. 628. eius vxor Euadne in rogum mariti ſe immittit 214. pater Stheneli 215. 238. e mortuis ab Aeſculapio ſuſcitatus. 234. v. Not. 703. 4.
Capys, Aſſaraci f. pater Anchiſae e Themide. 244.
Carnus vates. Not. 511. 2.
Carteron, Lycaonis f. 222.
Caſius mons. 22.
Caſſandra, Priami ex Hecuba f., vaticinandi artem dolo ex Apolline diſcit. 249. v. Not. 761.
Caſſiepea, Cephei coniux, cum Nereïdibus de forma certans a Neptuno punitur. 98. Atymnii ex Ioue mater. 176. Not. 305. 534. Ca-

Caſtor, Lacedaemonius, Iouis, (Tyndarei 237.) e Leda f. apri Calydonii venator. 34. Vrgonauta. 55. Herculis armorum tractandorum magiſter. 110. pater Anogontis ex Ilaira, ab Ida interfectus, cum fratre immortalitatem alternis conſequitur. 241 Not. 734. 5.

Caſtreus. corrupt. pro Catreus Not. 535.

Catreus, Minois f. 177. pater Clymenes 87. eius progenies 179. de eo 180. 81. v. Not. 535. 542.

Caucaſus, M. Scythicus. 24. 64. cf. Not. 82. 90. 423. 4.

Caucon, Lycaonis f. 222.

Cebren fluu. pater Aſteropes. 247. et Oenones. 250. v. Not. 758 ſq. 765.

Cebriones, Priami f. 250. v. Not. 759.

Cecrops, primus Athenarum R., indigena, de eo 262. 263. διφυὴς, γηγενὴς Not. 813. 4.

Cecrops II. Erechthei f. natu maior 272. Athenarum poſt patrem R., Pandionis II. e Metiaduſa pater. 277.

Cedalion. Not. 50. Fuit fabula Sophoclis hoc nomine.

Celaeneus, Electryonis f. 103.

Celaeno, Atlantis e Pleione f. mater Lyci e Neptuno. 229. Not. 683. 4.

Celaeno, Danai e Crino filia. 86.

Celenderis, Ciliciae vrbs a Sandaco condita. 264. Not. 823.

Celeus, Eleusinis R. 16. Not. 61.

Celeustanor, Herculis e Laothoe f. 162.

Celentor, Agrii f. 38.

Celtae. 68.

Cenaeum, Euboeae prom. 159. v. Not. 481. 2.

Cenchreus corrupte pro Cychreus.

Centaurorum pugna cum Hercule et fuga 120. 1. Not. 350. 351. 359.

Centimani, Coeli filii 1. vnde dicti ib. Titanum in Tartaro custodes. 5. Not. 10. 14. 19.

Cephallenia, a Cephalo dicta. Not. 322.

Cephalus Mercurii ex Herse f. raptus ab Aurora Tithonum in Syria procreat. 264. add. Not. 821 sq.

Cephalus Deionis e Diomede f. 43. 106. Not. 144. 5. 848. 9. e Thorico Atticae 107. Procridem, Erechthei f. ducit 272. de eo 107. 8. vxore ab incauto interfecta sempiterno exilio punitur 273. Not. 852.

Cepheus, Arcas, Lycurgi f. apri Calydonii venator. 34. v. Not. 118. 671.

Ge-

Cepheus, Alei, 225, Argonauta 56. rex Tegeae, pater Steropes, Herculis aduersus Hippocoontem belli socius cum XII. filiis perit. 152. 53. Not. 457.

Cepheus, Beli f. 82. Aethiopum R. Andromedam f. Ceto deuorandam exponit. 98. frater Phinei. 99.

Cephisus pater Diogeneae 272.

Ceraunii montes. 69. Illyridis. Not. 216.

Cerberus, qualis? 142. 3. pro iuba serpentes habet in tergo. ibid. ab Hercule domitus ex inferis ducitur ad Eurystheum. 143 Not. 428 sq.

Cerceftes, Aegypti e Phoenissa filius. 85.

Cercopes, Ephesi accolae, vinculis dantur ab Hercule 146. Not. 443. add. Harpocrat. in Κέρκωψ.

Ceres, a Crono patre deuoratur. 3. eius aduentus in Atticam 15. 16. Not. 56. 839. Isis vocatur. 81. Ascalaphum in bubonem mutat. 143. Erinnyis forma induta Arionem equum e Neptuno concipit 213. ab Iasio amata 242. Pandione rege Athenas venit a Celeo susceptа. 269.

Certhe, Thespii filia, mater Iobis. 161.

Cerynitis cerua, ad Ladonem fl. ab Hercule capta. 119. Not. 348. 9.

Ceteus, pater Calliftus. 224. Not. 666. 7.

Ceto, Ponti f. 6.

Ceto, Nereïs. 7.
Ceuthonymus, Menoetii pater. 142.
Ceyx, Luciferi f. et Alcyone coniux, in aues mutati. 27. Not. 101. 474.
Ceyx, Trachinis rex. Herculem excipit. 156. pater Hippasi 159. Heraclidas, Eurystheum fugientes, excipit. 164.
Chaeronea vrbs. fr. 1089.
Chaetus, Aegypti ex Arabia f. 84.
Chalbes, Busiridis praeco, ab Hercule interemtus, 138.
Chalcetorium, vrbs. fr. 1080.
Chalciope, Aeetae filia, Phryxo vxor nubit. 41.
Chalciope, Eurycyli filia, Thessali ex Hercule mater. 163. Not. 492.
Chalciope, Rhexenoris f., vxor Aegei. 178. Not. 874.
Chalcis vrbs. fr. 1114.
Chalcodon, Aegypti ex Arabia f. 84.
Chalcodon, Cous, Herculem vulnerat. 149. Not. 449. Alius 874.
Chalcodon, pater Elephenoris 239.
Chariclo, Nympha, Eueris coniux, mater Tiresiae, Mineruae amata 209.
Charybdis, ab Argonautis traiicitur. 69.

Cherſidamas, Priami f. 250.
Cherſidamas, Pterelai f. 103.
Cherſoneſus. 41.
Cheſium, vrbs. fr. 1078.
Chimaera a Bellerophonte occiſa 43. 93. Typhonis et Echidnae f. ab Amiſodaro educata: qualis? 92. De ea Not. 286 ſq.
Chione, Boreae ex Orithyia f. 274. Eumolpum e Neptuno filium in mare deiicit. 275.
Chiromachus, Electryonis f. 103.
Chiron, Centaurus, Croni f. 6. Not. 23. Pelio monte pulſus a Lapithis ad Maleam habitat. 121. percuſſus Herculis ſagitta, mori vt poſſit, immortalitatem cedit Prometheo. ib. et 139. Not. 355. add. Ariſtot. Eudem. III, 1. Actaeonem educat 188. et alios heroes. Not. 565. Aeſculapium arte medica et venatoria imbuit 234. pater Endeidis. 252. Peleum in Pelio monte ſeruat 257. eundem docet Thetidis comprehendendae rationem, haſtaque donat. 258. oculos Phoenici reſtituit. 261.
Chius, inſ. 14.
Chloris, Amphionis filia Dianae telis elapſa 197. v. Not. 592. 3. add. 589. Nelei coniux 197. 46. Not. 594.

Chro-

Chromius, Pterelai f. 102.

Chromius, Priami f 250.

Chryſaor, Neptuni e Meduſa f., Geryonis pater. 97. 132.

Chryſe, mater Phlegyae. 194. Not. 584.

Chryſeis, Theſpii f. mater Oneſippi. 162.

Chryſes, Minois e Paria nympha f. 177. Parum inſ. cum fratribus tenet. 128.

Chryſippe, Danai e Memphide f. 85.

Chryſippus, Aegypti e Tyria f. 85.

Chryſippus, Pelopis f. a Laio, currus agitandi arte inſtitutus, rapitur. 196. v. Not. 587.

Chryſippus philoſophus. eius aetas. fr. 1098.

Chryſopelea, nympha, Arcadis pellex. 225.

Chthonia, Erechthei f., Butae vxor. 272. 865.

Chthonius, Aegypti e Calianda f. 85.

Chthonius, quinque Spartorum vnus. 185. Not. 581.

Chthonius, pater Nyctei. 194.

Cilicia. 22. nominatur et incolitur a Cilice. 175. Sandaco paret. 264.

Cilix, Agenoris e Telephaſſa f. de eo 174. 175. Not. 529. Sarpedoni, aduerſus Lycios ſocio Lyciam cedit. 176.

Cilla, Laomedontis f. 247. Not. 754.

Cimmeria terra. 80.

Ciny-

Cinyras, pater Laodices. 225.

Cinyras, Sandaci e Pharnace f., colonia ex Syria in Cyprum deducta, Paphum condit; eius e Metharme progenies. 264. de ea Not. 825.

Circaea radix a Procride adhibita. 273.

Circe, Solis e Perseide f. Aeetae soror 41. Aeaeam inf. tenet: Argonautas lustrat. 68.

Cisseus, Aegypti e Caliande f. 85.

Cisseus, pater Hecubae. 248.

Cisus. Not. 518. 9.

Cithaeron, Boeotiae m. 189. 197. 98. in eo Bacchi sacra 191.

Cithaeroneus leo, Amphitryonis ac Thestii armentorum vastator, Herculis manu cadit. 111.

Cius, vrbs Mysiae, Polyphemo conditori paret. 59. Not. 185. 6.

Claametis, Thespii filia, mater Astybiae. 162.

Cleoboea, mater Eurythemidis. 32.

Cleocharia, Naïs, e Lelege Eurotam parit. 232.

Cleochus, pater Ariae. 175.

Cleodaeus, Herculis ex Argele f. 162. eius filii reditum tentant in Peloponnesum. 166.

Cleodora, Danai e Polyxo f. 86.

Cleodoxa, Amphionis e Niobe f. a Diana confoditur. 197.

Cleo-

Cleolaus corrupte v. Cleodaeus. Not. 505.
Cleone, vrbs 115. 151
Cleopatra, Boreae ex Orithyia f. 274.
Cleopatra, Danai e Polyxo f. 85.
Cleopatra, Idae ex Marpeſſa f., Meleagri coniux 35. Not. 109. marito extincto vitam laqueo finit 37.
Cleopatra, Trois e Callirrhoe f. 244.
Cleophile, Lycurgi coniux. 226.
Cleſonymus. v. Clyſonymus.
Clio Muſa. 8. mater Hyacinthi e Piero. 9.
Clipei inuentum 88. Not. 277.
Clitor, Lycaonis f. 222.
Clonia, Nympha, ex Hyrieo, Nycteum et Lycum parit 229. Not. 685. 6.
Clonius, Priami f. 250.
Clymene, Catrei f. 179. Not. 542. Nauplio a patre vendenda tradita 180. huius vxor. 87.
Clymene. Minyae f. Iaſi coniux 226. 7. Duae Clymenae confuſae Not. 675.
Clymenus, Oenei f. 32.
Clymenus, Minyarum R. lapide percuſſus exſpirat. 112.
Clyſonymus, Amphidamantis f. a Patroclo necatus. 262. v. Not. 808.

Clytaemneſtra, Tyndarei f. Agamemnonis vxor. 237.
Clyte, Danai e Memphide f. 85.
Clytia, Not. 804.
Clytippe, Theſpii f. mater Eurycapyos. 162.
Clytius, Laomedontis f. 247.
Clytius, Gigas ab Hecate al. Vulcano interemtus. 20.
Clytus, Aegypti e Tyria f. 85.
Cnoſſia, nympha, Menelai pellex 240.
Cocytus, fr. 1052.
Coelus, 1. eius vxor et filii 1. 2. filiae. 2. regno priuatur a Titanibus. ib.
Coeranus pater Polyidi, vatis. 182. Not. 546.
Coeus, Coeli f. 2. eius vxor et filiae. 5. Not. 21.
Colchi Phrixum excipiunt. 41. eos Iaſon adit 64. ad quem redeuntem perſequendum miſſi 67. alii Ceraunios montes accolunt, alii Abſyrtidas inſulas, alii Phacaciam. 70.
Colchis. 41.
Colonus, Demus Atticae. 202.
Comaetho, Pterelai f. 102. patrem coma aurea detonſa interimit, ipſa ab Amphitryone occiditur. 108.
Cometus, Aſterii pater. 56.
Copreus, Pelopis f. Iphito interfecto ex Elide Mycenas fugit 117. Not. 344.

Corcyra, a Phaeacibus habitata. 69.
Corethon, Lycaonis f. 222.
Corinthii, Iasonis e Medea filios Iunoni supplices interimunt. 75.
Corinthus, olim Ephyra 43. Creonti paret. 74.
Corinthus, pater Syleae 284.
Coronis, Phlegyae Thessali f. Aesculapium filium habet ex Apolline, a quo propter consuetudinem cum Ischye trucidatur. 233. Not. 695. 6. add. 584.
Coronus, Lapitharum dux, bello aduersus Aegimium perit. 158. Not. 478.
Coronus (Perrhaeborum R.) pater Caenei. 55. et Leontei. 239. Not. 726.
Corybantes, Apollinis e Thalia filii. 10. Not. 36.
Corycium, antrum Ciliciae. 23.
Corynetes, Periphetae cognomen. 183. Not. 896.
Corythus; eius pastores Telephum in Parthenio monte educant 226. Not. 673. Oenones f. 764.
Cos inf. 20. ab Hercule expugnata, Eurypyli sedes. 149.
Cottus, Centimanus. 1. Not. 8.
Cranaë, Cranai filia. 266.
Cranaechme, Cranai f. 267.
Cranaus, R. Atticae. 26. de eo 266. 67. Not. 831.

Cranto, Nereïs. 7.
Crateris, aetas. fr. 1095.
Cratieus, Anaxibiae pater. 47.
Cratos, Pallantis filia. 6.
Creon, Corinthi R. cum Glauce filia, Iasoni desponsata, Medeae veneficiis necatur 74. Alius Alcmaeonis e Manto liberos, educatos a se, praeter Tisiphonen ab vxore venditam, patri tradit. 221.
Creon, Menoecei f. De eo Not. 635. 6. Thebarum R. post Laium 200. et Eteoclem. 213. Amphitryoni, interemta vulpe Teumessia, suppetias fert aduersus Teleboas. 107. Megaram f. Herculi dat vxorem, natu minorem vero Iphiclo. 113. pater Haemonis. 201. Menoecei 211. corpora caesorum vetat humari; Antigonen, pietatis in Polynicem caussa, necari iubet. 213. 14.
Creon, Herculis ex Eumide f. 161.
Creontiades, Herculis e Megara f. 113. 163.
Cresphontes, Messenen capit 170. caet. 171. caedes eius Not. 519.
Creta, paret Asterioni 75. Minoi, a quo leges scriptas accipit. 176.
Crete, Asterii f. Minois coniux. 176. Not. 535.
Crete, Deucalionis f. 181.

Cretenia, Rhodi locus 179. Not. 546.
Crethens, Aeoli f. 27. Tyrus educator. 45. Iolci conditor. 48. ex Rex. 54. eius e Tyro progenies 48.
Cretheus. corrupte pro Cychreus. Not. 775.
Creusa, Erechthei f. 272. vxor Xuthi. ib. Not. 847.
Creusa, Priami ex Hecuba f. 249.
Crisus, Argi f. regni Peloponnesiaci successor. 78.
Crimissa. fr. 1108.
Crino, vxor Danai. 86.
Crissus, Phoci f. Not. 782.
Crius, Coeli f. 2. Not. 11. eius ex Eurybia liberi. 5.
Croesus, genus deducit ab Agelao Herculis et Omphales filio. 163.
Crocon, pater Meganirae 225.
Cronus, Coeli f. 2. de eo 3. 4. pater Chironis e Philyra 6.
Cteatus, Elienſis, Actoris e Molione f. (dictus Neptuni) Augeae aduersus Herculem, belli socius 150. pater Amphimachi 238. v. Eurytus.
Ctesibius. fr. 1098.
Ctesippus, Herculis e Deianira f. 163. alius ex Astydamia f. 164. Not. 466. 490.
Curetes, Not. 13. 16. 107. armati, Iouis custodes 3. bellum mouent aduersus Calydonios. 36. propter

Epaphum occultatum a Ioue interimuntur. 80. Vates Not. 545.
Curetica terra. 30.
Cyanippus, Adrasti f. 52. Not. 169.
Cyathus puer. Not. 468.
Cybela, τὰ Κύβελα m. Phrygiae, sedes Magnae matris. 190. Not. 576.
Cybele. v. Rhea.
Cychreus, Neptuni e Salamine f., Salaminis R. 254. Not. 775. 782. 3. pater Glauces 253.
Cyclopes, Not. 10. 14. 19. Coeli filii, monoculi, Tartaro a patre inclusi a Titanibus liberantur 1. 3. iterum inclusi a Crono 3. liberati a Ioue, hunc fulmine donant, Plutonem galea, Neptunum tripode. 5. ab Apolline occisi. 235. Tirynthem muniunt 89. Not. 277. 8.
Cycnus, Martis e Pyrene, altere Pelopia f. vterque pugna cum Hercule cadit. 136. 158. plures Cycni v. Not. 414 sq. 478 sq.
Cyllene fons. 210.
Cyllene, nympha, e Pelasgo Lycaonem parit. 222. Not. 660.
Cyllene, Arcadiae M. 229. sedes Maiae. 130.
Cymo, Nereis. 7.
Cymothoë, Nerei f. ib.

Cynaethus, Lycaonis f. 222.
Cynortas, Amyclae e Diomede f. 232, Perieris pater 44. 232. 35.
Cynus, Locrorum vrbs. fr. 1039. 1137.
Cyprus, Pygmalione rege a Cinyra cum colonis Syris incolitur. 264.
Cyrene, mater Diomedis Thracis. 126.
Cytiſorus, Phrixi e Chalciope f. 42.
Cyzicus, Dolionum R. ab Argonautis inuitis occiſus, humatur. 57. 58.

D.

Daedalus, Eupalami f. Metionis nep. 282. Not. 890. Piſae habitans, Herculis ſimulacrum fingit. 146. Architectus. de eo 178. 283.
Daïphron, Aegypti f. a Scaea ſponſa necatus. 84.
Daïphron, eiusdem f. natu minor, ab Adiante caeſus. 86.
Damaei, pop. fr. 1135.
Damaſichthon, Amphionis e Niobe f., Apollinis telis interficitur 197.
Damaſippus, Icarii e Periboea f. 237.
Damaſiſtratus, Plataeenſium R. Laium ſepelit. 200.
Danaë, Acriſii ex Eurydice f. 89. de ea 94. Not. 278.

Danaïdes, Danai L filiae, 84. Not. 268. ſponſorum caede a Minerua et Mercurio luſtrantur. 87. Not. 273.

Danaus, Beli f. Libyam incolit. 82. de eo et L filiabus 83-86.

Dardania terra, a Dardano vocata. 243.

Dardanus, Iouis ex Electra f. e Samothrace in oram oppoſitam demigrat, a Teucro exceptus, caet. 242. 43. Not. 735 ſq. pater Idaeae. 274.

Dardanus, vrbs, a Dardano condita. 243.

Daſcylus, Lyci, Myſiae regis, pater. 129.

Daulia, vrbs Phocidis. 271.

Deianira, Nereïs, 7. Not. 28.

Deianira, Oenei f. Bacchi ex Althaea f. 32. Not. 116. in matrimonium petitur ab Hercule et Acheloo 33. Not. 462. de ea 154-60. eius ex Hercule filii 163. Not. 490 ſq.

Deicoon, Herculis e Megara f. 163.

Deïdamia, Lycomedis f, Neoptolemum ex Achille parit 261.

Deimachus, Enaretes pater. 27.

Deimachus, Nelei e Chloride f. 47.

Deïon, Aeoli f. 27. Δηιὼν et Δηιονεῦς, v. Not. 99. R. Phocidis 43. Not. 144. eius e Diomede, Xuthi, progenies ib. pater Cephali. 106.

Deïon, Herculis e Megara f. 113. 163.
Deïoptes, Priami f. 250.
Deïphobus, Hippolyti f., Herculem Amyclis ab Iphiti caede lustrat. 145. Not. 441.
Deïphobus, Priami ex Hecuba f. 249.
Deïphon, puer, Metanirae f. igne consumitur. 17. At v. Not. 62.
Deiphon, Hyrnethus coniux, Argolidem accipit. 171. Not. 519.
Deïpyle, Adrasti f. 52. Tydei coniux 38. 204.
Deliades, Glauci f., a Bellerophonte fratre trucidatus. 91.
Delphicum oraculum. 12. de condenda vrbe Cadmo datum 184. Oedipo de parentibus 199. Aegeo de liberis procreandis. 278.
Delphyne, serpens, Iouis in antro Corycio custos. 23. Not. 85.
Delus, insula 14.
Democriti aetas. fr. 1090. 1094.
Democoon, Priami f. 250.
Demonice, Agenoris f. 31, eius e Marte filii ib.
Demophon. Not. 62.
Deorum XII. v. Dii.
Dercynus, Neptuni f. ab Hercule in Liguribus occisus 134.

Dero, Nereïs, 7.
Deucalion, Promethei f., Phthiotidis R., arca ſeruatur e diluuio 25. de eo 26. Not. 91. pater Amphictyonis 267.
Deucalion, Minois e Paſiphaë f. 177. eius liberi 181.
Deucalioneum diluuium, Cranai temporibus factum 266. v. Not. 666. 831.
Dexamenus, a Mneſimachae filiae proco proteruo liberatur Herculis ope. 124. De eo Not. 363. 364.
Dexithea, Minois coniux, mater Euxanthii. 177.
Diaethus. Not. 729.
Diana, Iouis e Latona f. de ea 12-20. aprum Oenei vineae immittit 33. capta Cerynitide cerua Herculem obiurgat 119. Actaeonem in ceruum mutat 189. Niobes filias telis conficit. 197. ex fraude Iunonis Calliſto, vrſam factam, iaculo exanimat. 224. Philonoen immortalitate donat. 237. Ταυροπόλος. fr. 1070.
Dice, Iouis f. Horarum vna. 8.
Dicte, mons cum antro Dictaeo. 3.
Dictys, Magnetis f. Seriphum tenet, cum fratre. 44. Perſeum enutrit. 94. Polydecte a Perſeo occiſo, regnum accipit. 99. Not. 292.

Dii in Aegyptum fugiunt, indutis animantium formis 22. deorum XII. arae 151. Not. 454.
Dino, Phorci filia, 95.
Diocoryſtes, Aegypti ex Arabia f. 84.
Diogenia, Cephiſi f. Erechthei coniux. 272.
Diomede, Lapithae f. vxor Amyclae. 232.
Diomede, Xuthi f., Deionis vxor. 43.
Diomedes, Tydei f. 38. de eo 39. Aegialiam Adraſti, al. Aegialei filiam ducit; ib. contra Thebas, 215. Troiamque militat 39. procus Helenae. 238.
Diomedes, Thrax, Martis e Cyrene f., R. Biſtonum, equas ab Hercule raptas recepturus perit. 126. Not. 370.
Dione, Coeli f. 2. Iouis pellex. 8.
Dione, Nereïs. 7.
Dionyſus. Dionyſia v. *Bacchus.*
Dioſcuri, raptas e Meſſene Leucippi filias Ilaïram et Phoeben ducunt. 233. 241. Not. 730 ſq. de iis 238-241. Not. 716 ſq. de immortalitate 734. 5.
Dioxippe, Danai e Pieria f. 86.
Dirce, vxor Lyci a Zetho et Amphione interfecta in fontem coniicitur, qui nomen hinc accipit. 195. 196.

Dodonaea fagus, vocalis. 55.
Dodonaeus Iupiter. fr. 1043.
Doliche, inſ. Icaria ab Hercule vocata. 146.
Dolliones, Argonautas hoſpitio excipiunt. 57. Not. 184.
Dolopes, Phoenice rege vtuntur. 261. De iis v. Not. 805. 6.
Doricleus, Hippocoontis f. 236.
Dorienſes, a Doro vocati. 27. eorum ſedes Not. 98. et impr. 477. Heraclidarum comites 504.
Doris, Oceani filia 5, vxor Nereï. 7. Δωρίς. Not. 26.
Dorium, Danai f. 85.
Dorus, Hellenis f. 26. de eo 27. Not. 98.
Dorus, Apollinis e Phthia f. ab Aetolo interfectus. 30. eius filia Xanthippe ib.
Dorus vrbs. fr. 1080.
Doryclus, Priami f. 250.
Dotis. Not. 584.
Dotium, vrbs. ibid.
Doto, Nereïs. 7.
Draco, aureorum Heſperidum pomorum cuſtos, Typhonis ex Echidna f. qualis? 136. Not. 412 ſq.
Draco, martii fontis cuſtos, Martis f. ſociis necatis a Cadmo caeditur. 184. eius dentes, 64. 65.

Dryas,

Dryas, Martis f., venator Apri Calydonii. 34. Not. 118.
Dryas, Aegypti e Caliande f. 85.
Dryas, Lycurgi (Thracis) pater 190.
Dryas, Lycurgi f. a patre furente interemtus. 191.
Dryopes, ab Hercule debellati. 157. Laogorae parent. 158. De iis v. Not. 475. 476.
Dryops, Priami f. 250.
Dymas, Aegimii f. bello aduerſus Peloponneſios perit. 169. Not. 515.
Dymas (Phryx) pater Hecubae. 248.
Dynamene, Nereïs. 7.
Dynaſte, Theſpii f. mater Erati. 162.

E.

Echedorus fl. 136. Not. 414.
Echemon, Priami f. 250.
Echemus, Timandram, Tyndarei filiam, ducit. 237. Not. 715. 6.
Echephron, Priami f. 250.
Echephron, Neſtoris f. 47.
Echidna, Tartari e Tellure f. ab Argo extincta 78. Not. 249. mater Chimaerae et Orthri canis ex Typhone. 92. 132. Draconis Heſperidum 136.

aqui-

aquilae Caucasiae 139. Sphingis, ex Typhone 200.

Echinades insulae 62. 102. fr. 1135.

Echion, quinque Spartorum vnus. 185. Agaues maritus. 186. pater Penthei. 192.

Edoni, Thraciae pop. ad Strymonem fl., Lycurgo parent. 190. eum necant. 191.

Eetion, pater Andromachae 250.

Elara, Iouis pellex. 12. Tityum parit. 13.

Elatonus v. Baton.

Elatus, Arcadis f. Arcadiae primas tenet; eius e Laodice progenies 225. pater Ischyis. 233.

Elatus, Polyphemi pater. 56.

Elatus, Centaurus ab Hercule in fugam conuersus. 121.

Electra Oceani f. 5. Iouis pellex. 8.

Electra, Danai e Polyxo f. 85.

Electra, Atlantis e Pleïone f. 229. Not. 735 sq. a Ioue compressa Iasionem parit et Dardanum 242. ad Palladium confugit. 246. Not. 750.

Electryon, Persei f. 102. eius ex Anaxo et Mideä progenies 103. Not. 316 sq. caet. 104. 105. Scr. Ἠλεκτρύων et νὼν etc. v. Not. 315.

Ἐλέου βωμὸς Athenis. Not. 496. 637.

Eleus. Not. 322.

Eleus, *untis*, vrbs. 118. Not. 348.

Elephantis, vxor Danai. 84.

Elephenor, Chalcodontis f. procus Helenae. 239. Not. 726.

Eleuchia, Thespii f., Bulei mater. 162.

Eleusin, Triptolemi pater. 17.

Eleusinem venit Hercules et initiatur. 141. quare? Not. 429.

Eleusinia. iis ξένοι non admissi, qui? 430.

Eleusinii, excipiunt Cererem. 15. Eumolpum cum Ismaro filio, bellique aduersus Athenienses ducem constituunt 276. Not. 864.

Eleuther, Apollinis et Aethusae f. 229. Not. 685.

Eleutherae, Boeotiae vrbs. 195. Not. 586.

Elienses, Molionidas mittunt ad Isthmicos ludos 150.

Elis, a Thessalis inhabitata 29. paret Salmoneo. 44. Polyxeno 104. ab Hercule capta Phyleo paret 151.

Elymi, in Sicilia. 134. Not. 402.

Elysii campi 194.

Emathion, Tithoni ex Aurora f. 247. Not. 757. in Arabia ab Hercule occisus. 139. Not. 422 sq.

Empedoclis aetas fr. 1092.

Enarete, Deimachi f. vxor Aeoli. 27. Not. 99.

Enarsphorus, Hippocoontis f. 236. v. Not.
Enceladus, Gigas, iniecta sibi a Pallade Sicilia inf. perit. 20.
Enceladus, Aegypti f. 84.
Enchelienses Cadmi auxilio Illyrios debellant. 193. Not. 580.
Endeïs, Chironis f., vxor Aeaci. 252. v. Not. 774.
Endymion, Aëthlii e Calyce f. de eo 29. pater Aetoli e Seïde f. Neïde f. Iphianassa 30. Not. 104.
Enipeus f. Tyrus amasius. 45. Not. 148.
Entedide, Thespii f. mater Menippidis. 162.
Enthenis, Hyacinthi f. 281. sed v. Not.
Enyo, Phorci f. 95.
Eone, Thespii f., mater Amestridis. 162.
Epaphus, Nili ex Io. f. 80. de eo 81. pater Lysianassae. 138.
Ephesus a Cercopibus habitata. 146.
Ephialtes. Gigas, Apollinis et Herculis telis priuatur oculis. 20.
Ephialtes, Neptuni f. 28. Iunonem procatur. 29.
Ephyra, quae mox Corinthus. 43. Not. 142.
Ephyra, Thesprotorum vrbs, Phylante rege ab Hercule capta 155. Not. 464. fr. 1109 sq. add. fr. 1122.
Epicasta v. Iocasta. Not. 598.

Epicaſte, Calydonis f. eius ex Agenore liberi 30.
Epicaſte, Augeae filia, Theſtali ex Hercule mater. 463. Not. 492.
Epicuri aetas. fr. 1097.
Epidaurus, Argi f. 78.
Epidaus, Nelei e Cloride f. 47.
Epigoni 2. qui? caet. 215. 216. Not. 638 ſq. *Nomina* 642.
Epilais, Theſpii filia, mater Aſtyanactis 161.
Epimetheus, Iapeti f. 6. pater Pyrrhae e Pandora. 25.
Epiſtrophus, pater Schedii, 239. at v. Not. 725.
Epochae e chronicis. fr. 1084 ſq.
Epochus, Lycurgi (Arcadis) f. 226. Not. 674. 5.
Epopeus, Theſſalus, Neptuni e Canace f. 28. Sicyonis R. Antiopen, Nyctei f. ducit; Sicyone capta a Lyco trucidatur. 195.
Eraſippus. Herculis e Lyſippe f. 163.
Erato, Nereis. 7.
Eratus, Herculis e Dymſte f. 162.
Erechtheum fanum. v. Not. 845.
Erechtheum fretum, Athenis a Neptuno donatum. 262. Not. 816. 7.
Erechtheus (corrupte ἐρεχθεὺς Not. 818.) Pandionis e Zeuxippe f. 270. pater Creuſae 27. Procridis 43. Cecropis II. 276. de eo 272. v. Not. 837. 867.

(vbi de duobus E.) bello aduersus Eleusinios filias immolat 276. Not. 864. cf. 886. Eumolpum interimit. 276. eius mors Not. 866. 7.

Erginus, Neptuni f. Argonauta. 56.

Erginus Clymeni f., patris necem vlturus tributum Thebanis imponit 112. ab Hercule trucidatus 113. Add. Not. 600.

Eriboea. Not. 487.

Erichthonius, Dardani f. Troiae regnat, ex Astyoche Troem filium procreat. 243. Not. 741.

Erichthonius Amphictyone pulso Athenis regnat; Vulcani ex Atthide al. Minerua f. de eo 268, 69. Not. 833. E. Neptunus: eius sacris Butes praeficitur 272. at v. Not. 845.

Eridanus fl. 68. Nympharum sedes. 137.

Erigone, Icarii f., patre a pastoribus caeso, suspendio se interimit. 270. Not. 841.

Erinnyes, e pudendorum Croni praefectorum cruore natae. 2. Not. 13. Alcmaeonem matricidam exagitant. 217.

Eriphyle, Talai f., Amphiarai coniux 51. a Polynice corrupta, maritum prodit 204. caet. 215. 217. Not. 607 sq. 641 ab Aesculapio in vitam revocatur. 234. de eius monili v. Ind. voc. θρόνος. add. 652.

Erymanthius aper, ab Hercule captus. 120. Not. 350.

Eryſichaei. fr. 1114.

Eryſichthon, Cecropis ex Agraulo f. obit ſine liberis. 263.

Erythia, Solis inſ. 19. ad Oceanum ſita, poſtea Gadira vocata, Geryonis ſedes. 132. Not. 386. 7.

Erythia, Heſperidum vna. 136.

Erythras, Herculis et Exoles f. 162.

Erythrion, Athamantis e Themiſtone f. 42.

Eryx, Neptuni f. R. Sicanorum, luctando cum Hercule interit. 134. Not. 402.

Eteocles Oedipi ex Iocaſta al. Eurygania f. Thebarum rex 202. de eo 203. 207. 211. Not. 605 ſq. pater Laodamantis 215.

Eteoclus, Iphios f. a quibusdam inter VII. aduerſus Thebas commemoratur 206. Not. 613. In Nemeis curſu vincit. 207. a Leade caeſus. 212.

Ethodaïa, Amphionis e Niobe f., Dianae telis perit, 197.

Euaemon, Lycaonis f. 222.

Euaemon, pater Eurypyli 239

Euadne, Strymonis e Neaera f. Argi coniux. 77.

Euadne, Iphis f. in rogum Capanei mariti ſe immittit 214.

Euagoras, Priami f. 250.
Euagoras, Nelei e Chloride f. 47.
Euagore, Nereïs. 7.
Euander, Priami f. 250.
Euboea, Theſpii f. mater Olympi. 162.
Eubote Theſpii f. mater Eurypyli ib.
Euchenor, Aegypti ex Arabia f. 84.
Eucrate, Nereïs. 7.
Eudora, Nereïs. 7.
Eudoxi tres, ſt. 1098.
Euenus, Martis f., Marpeſſa filia ab Ida rapta, in Lycormam fl. ſe praecipitat, qui Euenus inde dicitur 31. Not. 109. Euenus fl. 156.
Eueres, Pterelai f. 103. 104.
Eueres, Herculis et Parthenopes f. 163.
Eueres, pater Tireſiae, de genere Vdaei Sparti. 209.
Euippe, Danai ex Aethiopide f. 85.
Euippe, Danai e Polyxo f. 86.
Euippus, Theſtii f. 32.
Eulimene, Nereïs. 7.
Eumedes, Melanis f. a Tydeo interfectus. 38.
Eumelus, Admeti f., Helenam procatur. 239.
Eumenides, lucum habent in Colono Atticae. 202.
Eumetes, Lycaonis f. 222.
Eumide Theſpii f. Herculis pellex. 161.

Eumolpe Nereïs. 7.

Eumolpus, Herculem a Chironis caede luſtratum ſacris Eleuſiniis initiat. 141. v. Not. 429. Neptuni e Chione f. de eo 275. 76. Not. 860 ſq. 864.

Eumon, Lycaonis f. 222.

Euneus, Iaſonis et Hypſipylae f. 57. Not. 183.

Eunice, Nereïs, 7.

Eunomia, Iouis f. Horarum vna 8.

Eunomus, Architelis f. ab Hercule occiſus. 156. Not. 468.

Eupalamus, Metionis ex Alcippe f. 282. pater Metiaduſae 277. ac Daedali 282.

Euphemus, Neptuni f. Argonauta 56.

Euripidis aetas. fr. 1089.

Europa. de ea ſcriptores Not. 524. genus 526. a tauro mare transvehitur Ioui 125. Agenoris e Telephaſſa al. Phoenicis f. de ea 174. 75. torquem a Ioue acceptum Harmoniae donat 186.

Europa Danai coniux. 84.

Eurotas, Lelegis e Cleocharia, Naïde, f. pater Spartes. 232.

Euroto, Danai e Polyxo filia. 86.

Euryale, Gorgonum vna. 97.

Euryale, mater Orionis, e Neptuno. 14.

Euryalus, Melanis f a Tydeo interfectus. 38.
Euryalus, Meciſtei f. aduerſus Ilium proficiſcitur. 52. Not. 168. 642. Argonauta. 56.
Eurybia, Ponti f. 5. 6. vxor Crii. 5. Not. 22. 25.
Eurybia, Theſpii f. Polylai mater. 161.
Eurybius, Euryſthei f. bello aduerſus Athenienſes cadit. 164.
Eurybius, Nelei e Chloride f. 47.
Eurycapys, Herculis e Clytippe f. 162.
Euryce Theſpii f., mater Teleutagorae ib.
Eurydamas, Aegypti e Phoeniſſa f. 84.
Eurydice, Danai e Polyxo f. 85.
Eurydice, Lacedaemonis f. vxor Acrifii 89. 232.
Eurydice, Adraſti f. Laomedontis vxor. 246.
Eurydice, Orphei coniux moritur. 8.
Eurydice, Lycurgi vxor. 52. 206. Alia Actoris f. Not. 787.
Eurygania, Hyperphantis f. Oedipi vxor. 202 Not. 603.
Eurygyes Not. 880.
Eurylochus, Aegypti e Caliande f. 85.
Eurymede, vxor Glauci. 43.
Eurymedon, Minois e Paria nympha. 177. f. Parum tenet. 128.
Eurymenes, Nelei e Chloride f. 47.

Eurynome Oceani f. 5. Iouis pellex 8. Not. 21. 31.
Eurynome mater Aſopi fl. ex Ioue. 252.
Eurynome, vxor Lycurgi, Arcadis. 226.
Euryops, Herculis e Terpſicrate f. 162.
Eurypyle, Theſpii f., mater Archedici. ib.
Eurypylus, Neptuni ex Aſtypalaea f. Coorum R. ab Hercule trucidatur 149. pater Chalciopes 163. Not. 448. 9 Alius 684.
Eurypylus, Herculis ex Eubote f. 162.
Eurypylus Temeni f. (Heraclida) patrem interimit. 171.
Eurypylus, Meciſtei f. 215. v. Not. 642.
Eurypylus, Euaemonis f., procus Helenae 239. Not. 727.
Eurypylus, Theſtii f. 32.
Euryſthenes, Ariſtodemi ex Argia f. 167. cum Procle fratre Lacedaemonem ſorte accipit. 169.
Euryſtheus, Sthenelei f., Mycenarum R., Herculis fata naſcendo occupat. 103. XII. labores Herculi imponit. 116 ſqq. Not. 143. pater Admetae 128. Geryonis boues ab Hercule traditos immolat Iunoni. 135. Heraclidas bello perſequitur et perit cum liberis 164. Not. 497-9. Antimachen, Amphidamantis f. ducit. 226.
Euryte Hippodamantis f., Parthaonis coniux. 32.

Euryte, Nympha, mater Halirrhothii e Neptuno. 264.

Eurytele, Theſpii f. Leucippi mater. 163.

Eurythemis, Cleoboeae f., Theſtii coniux. 32. Not. 111.

Eurytia. Not. 857.

Eurytion, idem et Eurytus. Not. 785. Phthiota, Actoris f. (al. nepos ex Iro. Not. 785.) apri Calydonii venator 34. a Peleo imprudente confoditur. 35. 256. Peleo Antigonen f. dat vxorem cum parte regni 255. cf. mox Eurytus Actoris.

Eurytion, Centaurus, Herculis tela fugiens Pholoen ſe recipit. 121. Mneſimachae procus ab Hercule interficitur. 124.

Eurytion, Geryonis bubulcus ab Hercule interfectus. 133. Not. 389. 390.

Eurytus, Mercurii f. Argonauta 56.

Eurytus, Hippocoontis f. 236.

Eurytus Herculis in ſagittandi arte magiſter. 109. Not. 328. Oechaliae R. Not. 439. filiam Iolen Herculi vxorem dare recuſat 114. capta Oechalia cum filiis ab Hercule interfectus, 159. Not. 480. 1.

Eurytus, (Elienſis) Actoris e Molione f. (dictus Neptuni) Cteati frater, Augiae aduerſus Herculem ſocius vincitur 150, Not. 450. pater Thalpii. 238.

Eurytus, Gigas, thyrſo Bacchi cadit. 20. Not. 74.

Euterpes Muſae e Strymone progenies 10.

Eutyches, Hippocoontis f. 236.

Euxanthius, Minois e Dexithea f. 177.

Exole, Theſpii f., mater Erythrantis. 162.

F.

Fabia vrbs. fr. 1078.

G.

Gadira. v. Erythia.

Galatea, Nereïs. 7.

Ganymedes, Laomedontis (Trois e Callirrhoe 244.) f. a Ioue raptus 131. 244. Not. 741. pro eo equi dati 131. Not. 383. deorum pincerna. 244.

Gaugamala. fr. 1129.

Gelanor, regnum Argiuorum Danao cedit. 83. de eo v. Not. 266.

Genetor, Lycaonis f. 222.

Geraeſtus, Cyclops, tumulum habet Athenis. 281. Not. 887.

Gerenii, Neſtorem educant. 47. 151. v. Not. 154. 5.

Geryon, Chrysaoris (Oceani ex Callirrhoe 132.) f. 97. Erythiam inf. tenet. 132. qualis? ib. armenta ibid. quae olim Solis erant, ab Alcyoneo rapta, 19. cum Hercule congressus, perit 133.

Gigantes, Coeli e Terra filii, eorum forma. 18. sedes, pugna cum Diis. 19. plurimi Iouis fulmine cadunt. 20. Not. 67 sq. Hercule pugnae socio caesi ibid. 189. add. 149. Not. 449.

Glauce, Creontis f. Iasonis sponsa a Medea interficitur 74.

Glauce, Danai f. 84.

Glauce, Cychrei f. Actaei coniux 253.

Glaucippe, Danai e Polyxo f. 85.

Glauconome, Nereis. 7.

Glaucothoe Not. 27.

Glaucus, Sisyphi e Merope f. 43. pater Bellerophontis ex Eurymede. ib.

Glaucus, Minois e Pasiphaë f. 177. Not. 544. puer a Polyido vate in vitam reuocatur. 182. vaticinandi munere ab eodem donatur et priuatur. 183. ab Aesculapio in vitam reuocatur. 235. Not. 548. sepulcrum eius cubo duplicato ibid.

Glaucus, Priami f. 250.

Glaucus deus marinus Not. 416.

Glenus, Herculis e Deianira f. 163.
ad Gliſſantem pugna Not. 643.
Gorge, Danai f. 84.
Gorge, Oenei f. Andraemonis vxor. 32. eius e patre filius. 38.
Gorgiae aetas. fr. 1093.
Gorgon 99. 141. κατ' ἐξοχὴν *Meduſa*, quam vide cf. Not. 307. 8. et 433. eius coma 153. et not. 458. ſanguis pro medicamine 235.
Gorgones, Phorci filiae 7. earum ex Aegypto filii 86. a Perſeo oppreſſae, quot? et quales? 97. v. Not. 295 ſq. 302. 305.
Gorgophone, Perſei f. Perieris vxor. 44. 102. Not. 712.
Gorgophone, Danai ex Elephantide f. Proteum ſponſum iugulat. 84.
Gorgophonus, Electryonis f. 103.
Gorgyra 18. Not. 66. fr. 1051.
Gorgythion, Priami f. 250.
Gratiae, Iouis filiae, earum nomina. 8. ſacra iis a Minoe in Paro facta. 280. Not. 881. vnde nomen χάριτες? fr. 1044.
Gration, Gigas, a Diana occiſus. 20.
Guneus. fr. 1038.
Gyes, Centimanus. 1. Not. 8.

H.

H.

Hades 1) *idem qui Pluto:* galeam Mercurio commodat 20. cum Hercule manum conſerit 53. eius armenta in Erythia inſ. 133. et apud inferos 142. Pyliorum belli aduerſus Herculem ſocius ab hoc vulneratur. 151 2) *locus inferorum*: Tartarum comprehendit. 1. eius oſtium et portae prope Taenarum. 141. eius claues ab Aeaco cuſtoditae 254.

Haemon, Creontis (Theb.) f. a Sphinge deuoratur. 201. Not. 602. Alius v. Not. 513. 663.

Haemonia, fr. 1123.

Haemonius. pater Amaltheae 155. Not. 463.

Haemus, Thraciae m. 23. 80.

Halia, Nereïs. 7.

Halicarnaſſus. fr. 1134.

Halimede, Nereis 7.

Halipherus, Lycaonis f. 222.

Halirrhothius, Neptuni ex Euryte f. ob Alcippen tentatam a Marte occiſus. 264.

Halizones. pop. fr. 1114.

Halocrates, Herculis et Olympuſae f. 162.

Hamadryades nymphae. 85.

Hamaxitus vrbs. fr. 1089.

Harma. locus ad Thebas. Not. 632.

Harmonia, Veneris et Martis f. Not. 557. peplo ac torque donata a Cadmo ſponſo 186. Not. 558. in draconem mutata cum Cadmo mittitur in campos Elyſios. 194.

Harpaleus Lycaonis f. 222.

Harpalycus — — ib.

Harpyiae, Thaumantis filiae. 7. Phineum vexant. 60. a Boreae filiis fugatae, pereunt. 61. 62. Not. 25. 194. 5. 6. 855.

Harpys. v. Tigris.

Hebe, Iouis f. 7. Herculis coniux. 161. Not. 486.

Hecate, Perſae f. 6. Clytium occidit 20. Not. 24. ei trigla litatur. fr. 1055.

Hector, Priami et Hecubae f. 248. Not. 759. Andromachen, Eetionis f., ducit. 250.

Hecuba, Dymantis al. Ciſſei al. Sangarii fl. filia, vxor Priami. 248. Not. 759.

Helena, Iouis e Leda al. Nemeſi f. ouo nata, 237. Not. 717. 8. de ouo 718. 9. 720. a Theſeo rapta, ſimul cum Aethra, a Dioſcuris reducitur. 238. Not. 721. eius proci qui? 238. 239. Not. 723. Menelao a Tyndareo traditur. 240. Mater Hermiones al. Nicoſtrati. ib. v. Not. 727 ſq. a Paride rapta. 251.

Helenus, Priami ex Hecuba f. 249.
Heleus, Perſei f. Mycenis natus 102. ex Helo (Argolidis) Amphitryonis contra Teleboas ſocius venit. 107. Echinadas tenet cum Cephalo. 108. Not. 322.
Heliconis, Theſpii f. mater Phaliae, 162.
Helix, Lycaonis f. 222.
Hellas diluuio obruta 25. Not. 92. ſterilitate, Aeaci deprecatione, liberatur. 253.
Helle, Athamantis e Nephele f. 40. ariete aureo auehitur per aerem. 41. decidit in mare; cui ab ea nomen Helleſpontus ib.
Hellen, Deucalionis e Pyrrha f. 26. eius ex Orſeide Nympha filii ib. Graeci ab eo Hellenes vocantur. 27.
Hellenes. 27. fr. IIII.
Hellenopolis fr. 1138.
Helleſponti nomen vnde? 41.
Helli. fr. 1108.
Hellorus, vrbs. fr. 1077.
Helos, Argolidis vrbs. 107.
Hephaeſtina, Aegypti vxor. 86.
Heraclea 129. Not. 380. 1.
Heraclidae, (Not. 494 ſq.) Euryſtheum fugientes, Trachinem ad Ceycem, hinc ad Athenienſes con-

confugiunt, (Not. 496.) quorum auxilio Eurystheum cum filiis delent. 164. Peloponnesum occupatam oraculo admoniti iterum relinquunt et Marathonem petunt. 165. (Not. 500.) reditum in Peloponnesum frustra tentant Hyllo duce 166. (Not. 503. mox Cleodaeo duce ibid. tum Aristomacho 504. add. 506.) Iterum Temeno duce, 168. Hippoten cogunt exulare 168. Oxylo ducente, Tisameno victo, Peloponneso potiuntur. 169. (Not. 505.) vrbes Peloponnesi sorte dispertiuntur. 169. 170. (Not. 515 sq.) De annis reditus Heraclidarum v. fr. 1084.

Heraeeus, Lycaonis f. 222.

Hercules: Iouis ex Alcmena f. de eius pueritia et institutione 109. 110. 114. de eius aetate Not. 319 sq. origines fabularum de eo 325 sq. eius magistri 327. statura 329. Alcides dictus et Hercules vnde? 338. 339. eius XII labores 115. primo decem labores v. Not. 406. 7. 438. Leo Nemeus 116. Hydra Lernaea cum Cancro 118. Cerua Cerynitis. 119. aper Erymanthius 122. Augeae stabulum. 123. 24. aues Stymphalides. 125. Taurus Cretensis 126. Diomedis equi 127. Hippolytes balteus 127-129. Geryonis armenta 132-135. Hesperidum poma 136. Cerberus 141.

ei

ei adeſt Minerua, Not. 334. cum Echidna congreſſus 372. — iter ad Geryonem et reditus deſcriptus. 390 ſq. Herculis ſcyphus 393. (aliud poculum a Ioue Alcmenae datum. v. Macrob. V, 21.) iter per Ligures 398. per Italiam 399. in Siciliam 402. per Thraciam 403. iter in Hyperboreos 407 ſq. per Libyam 417. ad Rhodum 421. ex Aegypto ad Caucaſum 423 ſq. Eleuſiniis initiatur, quorſum? 429. et quidem minoribus et maioribus. 430. 1.

Parerga: Deorum contra Gigantes ſocius 149. Alcyoneum et Porphyrionem proſternit 19. 20. Ephialten oculo priuat ib. caeteros a Ioue caeſos ſagittis traiicit 21. interficit Linum 6. 110. Periclymenum cum fratribus 47. filios ex Megara cum duobus Iphicli, luſtratus a Theſtio. 114. item Pholi hoſpes occidit Centauros; in his Chironem inuitus. 121. Eurytionem Centaurum, procum Mneſimachae, 124. Diomedem Thracem. 127. Sarpedonem, Polygonum et Telegonum 132. 33. Geryonem, cum Orthro et Eurytione 132. 133. Alebionem et Dercynum, Erycem 134. 135. Antaeum 137. Buſiridem cum filio et praecone. 138. Emathionem. 139. vulturem Caucaſium 139. Leonem Cithaeroneum 111.

Iphi-

Iphitum. 145. Syleum cum Xenodice filia 146. Eurypylum, a Chalcodonte sauciatus, 149. Molionidas 150. Augeam cum filiis, Elide capta 151. Hippocoontem cum filiis. 152. Eunomum 156. Nessum Centaurum. 157. Laogoram cum filiis, Cygnum, Amyntorem. 158. Eurytum cum filiis, cuius filiam Iolen abducit captiuam. 159. Licham, puerum. 160. Boreadas, ad Tenum. 174. v. Not. 855.

Argonauta. 55. Hylam quaerens, Argos reuertitur. 59. v. Not. 186. 7. insanit 114. 144. Not. 337. seruit Omphalae 59. Thestiadas L grauidas facit ib. ex his filii 161. 62. Thebanos ab Ergini tributo liberat. 112. eius arma 114. nomen, vnde? ib. hospitio exceptus a Molorcho, Cleonaeo, 116. Oleni a Dexameno. 124. vincit Bebryces cum Lyco, sociis Minois filiis e Paro insula 129. Cercopas, Omphalae seruiens 146. Coos. 149. Dryopas 157. expugnat Troiam 148. et 11. Pylum 151. Ephyram, cum Calydoniis 155. Deianiram procatur. 32. et ducit, victo Acheloo 155. Alcestidem Admeto ex inferis reducit 53. 144. Abderum vrbem condit 127. Hesionen a Ceto liberat 131. Telamoni donat 148. ei prolem precibus expetit 164. 255.

Not.

Not. 784. Thasum Androgei filiis tradit. 132. ad Tartessum duas columnas oppositas statuit. 133. cum Cycno pugnat 137. e Nereo discit vbi sint poma Hesperidum ib. quae dono accipit ab Eurystheo 140. in Rhodo bouem deuorat. 138. βουφάγος Not. 473. Cereris mysteriis initiatur. 141. apud inferos Theseum liberat, saxum ab Ascalapho amouet, cum Menoetio luctatur. 140. Cerberum Eurystheo monstratum reducit. 143. Iolen frustra procatur 144. Tripode Delphico ablato pugnat cum Apolline. 145. ab Icaro sepulto Icariam inf. appellat, simulacrum suum a Daedalo factum percutit 146. Elidem tradit Phyleo, Olympicum certamen instituit, Pelopique ac diis aras exstruit. 151. Haden sauciat. 151. Lacedaemonem Tydeo tradit; aeneos Gorgonis cincinnos Steropae dat muneri. 152. 153. Thespiadarum III. Thebas, XL in Sardiniam mittit, colonos. 156. Thiodamantis bouem deuorat, 157. Aegimium Lapitharum populationibus liberat. 158. Iouis Cenaei aram exstruit. 159 induta veste, a Deianira venenata, tabescens, in Oeta se comburit 160. telis Poeantem donat, nube in caelum euectus, Heben matrimonio sibi iungit. ibid.

Eius progenies ex hac 161. e Deianira, et Megara 113. 163. quam Iolao cedit. 144. ex Omphale, Chalciope, Epicaſte, Parthenope, Auge, 154. ex Aſtyoche, ex Aſtydamia, ex Autonoe. 163. Inter deos receptus. 64. ei ſacra facta, quando primum? v. Not. 486. ei pomis litatum fr. 1055. de annis Herculis fr. 1084 ſqq. Herculis Callinici ara 148.

Hermione, Menelai ex Helena f. 240.

Hermionenſes. 16. Not. 56.

Hermus, Aegypti e Caliande f. 85.

Herſe, Danai coniux. 86.

Herſe, Cecropis et Agrauli f. 263. e Mercurio Cephalum parit 264.

Heſione, Nauplii coniux 88.

Heſione, Laomedontis f. (247.) belluae deuoranda expoſita ab Hercule liberatur 131. Troia ab Hercule capta, praemium obtigit Telamoni. 148. 255. Podarcen fratrem ab Hercule redimit. 148. De ea Not. 383. 4. Theanira dicta Not. 755.

Heſperides, v. Not. 413 ſq. quot? et quae? aurea poma iis ab Hercule erepta. 136. Not. 406 ſq. poma a Iunone accepta 410 ſq.

Heſperus idem cum Lucifero. fr. 1044.

Heſtia, Heſperidum vna. 136.

Heſtiaea, a pulſis vrbe Thebanis condita. 216. Not. 644. 5.
Heſychia, Theſpii f. mater Oeſtreblis. 162.
Hicetaon, Laomedontis f. 247.
Hierax, Mercurium, Io abducere conantem, prodit. 80.
Hiero Aetnaeus. fr. 1137.
Hieromneme, Simoentis f., vxor Aſſaraci 244.
Hippalmus, Peneleï pater. 56.
Hippaſus, Ceycis f., ſocius Herculis aduerſus Eurytum perit. 159.
Hippeus, Herculis e Phorcide f. 161.
Hippocoon, Oebali e Batia f. 236. Lacedaemonis R. 152. eius filii 236. v. Not. 712 ſq. cum ipſo ab Hercule trucidantur 152. 53. Not. 456. 236. Icarionem et Tyndareum Laconica pellunt. ib.
Hippocoryſtes, Aegypti ex Hephaeſtina f. 86.
Hippocoryſtes, Hippocoontis f. 236.
Hippocrate, Theſpii f. mater Hippozygi. 163.
Hippodamas, Acheloi f. 27. Eurytes pater. 32.
Hippodamas, Priami f. 250.
Hippodamia, Danai f. Iſtrum ſponſum iugulat. 84. alia Diocoryſten ibid.
Hippodamia, Oenomai f. ſponſa. 95. Not. 294.

Hippodice, Danai ex Herſe f. 86.
Hippodromus, Herculis ex Anthippe f. 162.
Hippolyte, Amazonum regina, balteo Martis ab Hercule ſpoliata. 129. Not. 382.
Hippolyte, Crethei f. Not. 789.
Hippolytus, Deiphobi pater. 145.
Hippolytus (Theſei f.) ab Aeſculapio in vitam reuocatus. 234.
Hippolytus, Gigas, a Mercurio necatus. 20.
Hyppolytus, Aegypti ex Arabia f. 84.
Hippomedon, Ariſtomachi al. Talai f., Argiuus, aduerſus Thebas proficiſcitur. 206. Not. 612. Ismari manu cadit. 211.
Hippomeduſa, Danai f. 84.
Hippomenes, Atalantae maritus. 228. Not. 679.
Hippomenes, (Oncheſtius) pater Megarei. 280.
Hipponoë, Nereis. 7.
Hipponome, Menoecei f., Alcaci coniux. 102.
Hipponous, Priami et Hecubae f. 249.
Hipponous, Periboeae pater 37. Not. 612. filiam ex Oleno mittit Oeneo interficiendam ib. pater Capanei. 206.
Hippoſtratus, Periboeam vitiat. 37.
Hippotes, Phylantis f. caedis cauſa exulare cogitur. 168. cf. Not. 511. 2.

Hippothoë, Mestoris et Lysidices filia, mater Taphii e Neptuno. 102.
Hippothoë, Nereïs. 7.
Hippothoë, Peliae f. 47.
Hippothous, Hippocoontis f. 236.
Hippothous, Priami f. 250.
Hippothous, Aegypti ex Arabia f. 84.
Hippotus, Herculis e Pylo f. 162.
Hippozygus, Herculis ex Hippocrate f. 163.
Homeri aetas. fr. 1086.
Homolippus, Herculis e Xanthide f. 162.
Hoples, pater Meraе. 278. Not. 873. 4.
Hopleus, Lycaonis f. 222.
Horae, Iouis filiae. 8.
Horus, Lycaonis f. 222.
Hyacinthus, Pieri, al. Amyclae ex Diomede f. 9. Not. 34. 232. a Thamyri amatur. 9. disco percussus ab Apolline, amatore, obit. 9. 232. Not. 691.
Hyacinthus, Spartanus, Athenis habitat, eius filiae, mactatae 281. Hyacinthides dictae, Not. 886. add. 865.
Hyades, quae? 188.
Hyantes fr. 1114.
Hyccara. vrbs, fr. 1088.

Hydra ab Hercule necata 117. Not. 345.
Hyaeus, Centaurus, ab Atalanta confoſſus 227. Not. 676.
Hylas, Thiodamantis f., Herculis amaſius, in Myſia rapitur a Nymphis. 58. Not. 185.
Hylaeus, ab apro Calydonio necatus. 35. Not. 120.
Hyllenſes pop. fr. 1131.
Hyllus, Herculis e Deianira f. 163. cf. Not. 490. Iolen vxorem ducit 160. 166. Euryſtheum ad Scironidas petras trucidat. 164. Not. 497. 8. reditum in Peloponneſum fruſtra tentat. 166. pugna cum Echemo. Not. 503.
Hymenaeus ab Aeſculapio in vitam reuocatus. 234. v. Not. 705.
Hyperbius, Aegypti ex Hephaeſtina f. 86.
Hyperborei. 15. 126. Not. 407. 8. 9. 410.
Hyperenor, Apollinis et Aethuſae f. 229.
Hyperenor, quinque Spartorum vnus. 185.
Hyperion, Coeli f. 2, eius vxor Thia 5. liberi ibid.
Hyperion, Priami f. 250.
Hyperipte, Danai e Crino filia 86.
Hyperlaus, Melanis f. a Tydeo trucidatus. 38.
Hypermneſtra, Theſtii f. 32.
Hypermneſtra, Danai ex Elephantide f. ſeruato Lynceo ſponſo, vinculis a patre cuſtoditur 84. 86.

Hy-

Hyperochus, Priami f. 250.
Hyperphas, Euryganiae pater. 202. Not. 603.
Hypſeus, Themiſtonis pater. 56. Not. 141.
Hypſipyle, Lemnia, Thoantis f. v. Not. 183. patri parcit. 57. ſeruit Lycurgo nutrix Opheltae 206. a Iaſone compreſſa. 57. ſeptem ducibus aduerſus Thebas tendentibus fontem monſtrat. 206. Not. 613. 4.
Hyria Not. 583.
Hyrieus, Apollinis et Aethuſae f. eius e Clonia nympha progenies 229. cf. Not. 48. 685.
Hyrmine Not. 361. add. Schol. Apollon. I, 172.
Hyrnetho, Temeni f., cum Deiphonte marito Argolidem obtinet. 171. Not. 519.
Hyrtacus, Arisben, Priami coniugem, ducit. 247. Not. 759.

I.

Ialmenus, Martis f., Argonauta. 56. procus Helenae 239.
Iambe, vetula. 16.
Ianira Nereis. Not. 28.
Iapetus, Titanum vnus, Coeli f. 2. eius ex Aſia filii. 6.
Iardanes, pater Omphales. 146.

Iaſion, ſ. Iaſius, Iouis ex Electra f. Cererem tentans ictus fulmine perit 242. v. Not. 736 ſq.

Iaſon, ex Iolco, Aeſonis, e Polymede 53, f. Not. 172 ſq. Apri Calydonii venator. 34. a Pelia mittitur ad aureum vellus repetendum. 54. caet. 55-65. quo ablato redux cum Medea, vxore 66-70 parentum et fratris caedem in Pelia vindicat, et Argo nauem Neptuno conſecrat. 73. Iolco pulſus ab Acaſto, Corinthi habitat. 74. Glauce ducta Medeam dimittit 74. eius e Medea filii ib.

Iaſus, Argi f., pater Agenoris. 78. Not. 245.

Iaſus, Argi Panoptae ex Iſmene f. Ius pater 78. Not. 249.

Iaſus, Lycurgi (Arcadis) f. pater Atalantae e Clymene. 226. Not. 675.

Iberiae duae fr. 1129. 1133.

Icaria olim Doliche, ab Icaro nomen accipit. 146. Not. 444.

Icarius, (Icarion 236.) Perieris e Gorgophone (Oebali e Batia) f. 44. 232. cum Tyndareo fratre Laconica pulſus Hippocoonte caeſo redit 236. Not. 714. eius e Periboea, Naïde, progenies. 237. Penelopen filiam Vlyſſi dat vxorem 240.

Icarius (Athenienſ.) vini faciendi artem a Baccho hoſpite acceptam paſtores docet, a quibus occidi-

ciditur; pater Erigonae. 269. 70. de eo Not. 840.

Icarus, in Doliche inf. ab Hercule ſepelitur. 146.

Idaea, nympha, mater Teucri e Scamandro fl. 243.

Idaea, Dardani f., Phinei coniux, maritum ad excaecandos priuignos perducit. 274. Not. 857.

Idas, Apharei f. ex Arene 233, Marpeſſam rapit, de qua cum Apolline pugnat 31. Not 109. apri Calydonii venator 34. pater Cleopatrae 35. Argonauta. 55. caeſis Dioſcuris, Iouis fulmine perit. 242.

Idas, Aegypti f. 86.

Ide, nympha, Iouis nutrix. 3.

Idmon, vates, Argonauta, apro percuſſus occidit. 64.

Idmon, Aegypti e Gorgone f. 86.

Idomene, Pheretis filia, Amythaonis vxor. 48. Not. 159.

Idomeneus, Priami f. 250.

Idomeneus, Deucalionis f. (Minois nep.) 181.

Idothea. Not. 857.

Idyia, Oceani f. Aeetae coniux. 65.

Ilaira, Leucippi e Philodice filia cum Phoebe ſorore a Dioſcuris rapta 233. Caſtoris vxor. 241.

Iliaca regio. 246.

Iliſſus. fl. 274. fr. 1135. ad eum rapta Orithyia v. Not. 854.

Ilithyia, Iouis f. 7. Herculis et Euryſthei natales Iunonis iuſſu moderatur. 103.

Illyris regio 80. ab Enchelienſibus victa, Cadmo paret. 193. Not. 580.

Illyrius, Cadmi ex Harmonia f. 193.

Ilus I., Dardani f. obit ſine liberis 243.

Ilus II., Trois e Callirrhoe f. Themidis pater 244. condit Ilium in Ates colle 245. templum et cultum Palladio fieri curat, pater Laomedontis ex Eurydice. 246.

Imbrus, Aegypti e Caliande f. 85.

Imeuſimus, Icarii et Periboeae f. 237.

Immarus. Immaradus. Not. 863.

Inachus, Oceani e Tethye f. Argolidis fluuio nomen dat; eius e Melia filii 76. Not. 238. Pater Ius. 79. Argi Panoptae. 78. Philodices 233. Neptuno exoſus quare? 83.

Indi bella gerunt cum Medo. 75.

Ino, Cadmi et Harmoniae f. 186. Athamantis vxor 40. 186. de ea 40 et 188. Bacchum educandum accipit. 187.

Inſulae Fortunatorum 229. qui in eas translati. Not. 683. 4.

Iö, Argi Panoptae, al. Inachi al. Pirenis f. 78. de ea 80. Not. 249 ſq. Ius errores 255 ſq. Telegono nupta Iſis vocatur 81.

Iobates, Lyciae rex, 88. Bellerophonti filiam cum regno tradit. 93.

Iobes, Herculis e Certhe f. 161.

Iöcaſta ſ. Epicaſta, Menoecei f. vxor Laii 198. de ea 202. Not. 596. 8.

Iocles male pro Oicles. v. Not. 178. 607.

Iolaus, Iphicli (Theb.) ex Automeduſa f. 113. Herculis auriga et in Lernaea hydra interimenda ſocius 118. Megaram ducit 143. de eo Not. 439. 498.

Iolcus, Acaſti ſedes. 256. Not. 801. eam condit Cretheus 48. ex ea Iaſon 34.

Iole, Euryti Oechalienſis f. Herculi denegatur 144. Oechalia expugnata ab Hercule capta ducitur. 159. Hylli coniux. 160.

Iön, Xuthi f. a quo Iones nominantur. 27. Not. 98. 848. 866. 7.

Ione, Nereis. 7. Not. 27. 29.

Ionius ſinus 135. ab Iö nomen habet. 80. (Not. 255.)

Ἰόνιος Not. 403.

Iphianaſſa, Endymionis vxor. 30.

Iphianaſſa, Proeti f. 89.

Iphicles al. Iphiclus v. Not. 123. 324. 439. 458. Thebanus, Amphitryonis f., ex Alcmena 109., apri Calydonii venator. 34. de eo 113. 114. Herculis aduerſus Lacedaemonios bello perit. 153.

Iphiclus, Phylaci f., Phylacen tenet 50. de eo 51. pater Podarcis 51. Not. 161. 181. et Proteſilai 239.

Iphiclus, Theſtii f. 82. primus vulnerat aprum Calydonium 36. Argonauta. 56.

Iphimedia, Triopis f., Aloëi coniux e Neptuno Otum et Ephialten parit. 28.

Iphimedon, Euryſthei f. bello aduerſus Athenienſes interit. 164.

Iphimeduſa, Danai f. 84.

Iphinoë, Proeti f. natu maxima 89. inſaniens occidit. 91.

Iphis, Theſpii f. mater Celeuſtanoris. 162.

Iphis, Alectoris f. de ſtirpe 608. conſilium dat Polynici ad flectendum Amphiaraum. 204. pater Eteocli 206. Not. 613. Euadnes 214. Not. 637.

Iphis Sthenelei f. v. Not. 315. 608. add. Schol. Apollon. IV, 223. 229.

Iphitus, a Copreo interfectus. 117. Not. 344.

Iphitus, Nauboli f. (Phocenſis) Argonauta. 56.

Iphi-

Iphitus, Euryti Oechalienſis f. abactos patris equos quaerens ab Hercule e muris Tirynthiis deiicitur. 144.

Irene, Iouis f. Horarum vna. 8.

Iris, Thaumantis filia, 6.

Iritus. vitioſa vox. Not. 182.

Iſaea Nereis Not. 29.

Iſchys, Elati f. cum Coronide conſueſcit. 233. v. Not. 698. 9.

Iſis, nomen Cereris et Ius apud Aegyptios. 81.

Iſmarus, Aſtaci f. Thebanus, Hippomedontem trucidat. 211.

Iſmarus, Eumolpi f. ex Aethiopia fugiens cum patre, a Tegyrio exceptus, hinc iterum exul apud Eleuſinios habitat. 275. 276. Not. 863 ſq.

Ismene, Oedipi ex Iocaſta al. Eurygania f. 202.

Ismene Aſopi f. Argi coniux. 78.

Ismenus, Amphionis e Niobe f. ab Apolline confoſſus 196.

Ismenus, fl. Boeotiae. 212. Aſopi e Metope f. 252. ad eum pugna 212. Not. 627. 8. 9. 633.

Iſus, vrbs. fr. 1112.

Iſter, Aegypti ex Arabia f. 84.

Iſthmici ludi, tertium celebrati 150. Not. 452. a Siſypho in Melicertae honorem inſtituti. 188. Not. 562.

Italia, vnde nomen habeat? 134.
Iton, vrbs. 158. v. Not. 478.
Itys, Terei f. patri a Philomela in menſa apponitur. 270.
Iuno, a Crono patre deuoratur. 3. Iouis vxor. 7. nuptiae c. Ioue Not. 30. 411 ſq. eius partus ſine concubitu. 10. tempeſtate Herculi immiſſa 11. a Ioue plectitur 149. Siden in Tartarum deiicit 14. mala ſtruit Peliae. 54. Thetidem Argonautis apud Planctas auxilio mittit. 69. Io cuſtodiendam tradit Argo, raptaeque a Mercurio oeſtrum iniicit. 80 eius ſimulacrum a Proetidibus contemtum. 89. de eo v Not. 280. retardatis Herculis natalibus, Mycenarum regnum Euryſtheo conciliat. 103. duo dracones Herculis cunis immittit. 109. Amazonum forma induta, has aduerſus Herculem concitat 129. abacta ab Hercule Geryonis armenta per Thraciam diſſipat. 135. Ioui ſponſo aurea mala donat. 136. Not. 410 ſq. Baccho furorem immittit 190. Tireſiam excaecat. 210. Acraea Corinthi culta. 75.
Iupiter: de eo 3. Not. 15. eius bellum cum Titanibus tricennale; imperium coeli. 4 5. in antro Corycio captiuitas, et vindicta in Typhonem. 23.

liberi:

liberi: é Iunone 7. 10. ex Themide, ex Dione etc. 8. ex ipsius capite 11. e Thymbride et Elara 12. e Protogenia. 26. e Leda 34. 237. e Niobe 77. 221. e Danae. 94. ex Alcmena 108. 109. e Themide. 137. ex Europa, quam tauri specie rapit 174. (a tauro in Cretam transferri iubet. 125.) e Cassiopea. 176. ex Antiopa 195. 229. ex Electra 242. e Taygeta 232. e Semele filium Bacchum abortiuum, e femore suo natum tradit Mercurio 187. eundem mutat in hoedum, et Nyseides Nymphas in stellas. 188. Callisto, amasiam in vrsam, sidus. 224. 25. Asteriam amat 12. Aeginam. 43. Thetidem, simul cum Neptuno. 258. Porphyrionem et Gigantum plerosque fulmine prosternit. 20. Prometheum Caucaso iubet affigi. 24. fulmine percutit Salmoneum. 45. Lycaonidas omnes praeter Nyctimum 223. Aesculapium 235. Idam 242, Asopum fluv. 252. Io, vitiatam in vaccam mutat. 79. Curetes exstirpat. 80. 87. Laomedontem, pro Ganymede filio rapto, equis donat 131. Iunonem ex Olympo suspendit 149. Mercurio, e Maia filio, vtitur nuntio ad Inferos 282. Apollinem, Cyclopum interfectorem, in seruitutem tradit Admeto. 235. Palladium cum Ate de caelo

in

in Iliacam terram deiicit 246. Aeaco filio in Aegina insula e formicis homines procreat. 252. — Phyxius 26. 41. Seruator. 116. Cenaeus. 159. Atabyrius. 180. Morius. fr. 1067.

Ixion, Pirithoi pater. 34.

L.

Labdacus, Polydori e Nycteïde f. pater Laii. 194. de finibus cum Pandione manum conserit 270.

Labyrinthus, qualis? 179. Daedali opus 282.

Lacedaemon, Iouis e Taygeta f., Laconicae nomen dat 232. pater Eurydices 89. et Amyclae e Sparta, Eurotae filia. 232.

Lacedaemon, vrbs. fr. 1135.

Laconica (terra) a Lacedaemone nomen accipit 232. Hippocoonte caeso ab Hercule Tyndareo traditur 153. 236. Aristodemi (Heraclidae) filiis sorte obtigit 169. post Dioscuros Menelao. 242.

Lado. draco. Not. 413.

Ladon fl 119. pater Metopes. 252.

Laërtes, Acrisii f. Argonauta. 56. pater Vlyssis 238.

Laius Labdaci f. regni Thebani haeres 194. de eo 196-200. Not. 596 sq. certamina ab eo instituta 179.

Lampo, Laomedontis f. 247. Not. 753.

Lampus, Aegypti ac Gorgonis f. ab Ocypete ſponſa necatus. 86.

Lanomenes, ex Oria Theſpii f., 162.

Laocoon. Not. 113.

Laocooſa. Not. 693.

Laodamas, Eteoclis f. Thebanus. de eo 215. Not. 643.

Laodamia, Bellerophontis f. Homero teſte mater Sarpedonis. 174. Alia Alcmaeonis f. Not. 787.

Laodice, Priami ex Hecuba f. 249. v. Not. 761.

Laodice, nympha, Phoronei vxor. 76.

Laodice, Cinyrae f., vxor Elati 225. eadem Laogore 265.

Laodocus (Aetolus) Apollinis e Phthia f. cum fratribus ab Aetolo trucidatur 30.

Laodocus, exercitum aduerſus Thebas ſecutus, iaculo vincit in Nemeïs. 207. Not. 615.

Laodocus, Priami f. 250.

Laogore, Cinyrae a Metharme f. 265. v. Laodice.

Laogoras, Dryopum rex, Lapitharum ſocius, cum filiis ab Hercule trucidatus. 158. Not. 478.

Laomedon, R. Troiae: de eo 130. 31. Oïcleum, nauium Herculis cuſtodem, trucidat 147. cum filiis praeter Podarcem ab Hercule confoditur 148. Ili ex Eurydice f. eius e Strymo al. Pla-

cia et e Calybe nympha progenies. 246. Not. 752 ſq.

Laomedon, Herculis e Meline f. 162.

Laophonte, Pleuronis f. 30.

Laothoes, Herculis ex Antide f. 162.

Lapithae, Chironem Pelio monte pellunt. 121.

Larini boues. Not. 405, fr. 1160. v. Ariſtot. H. A. III. f.

Lapithas, Diomedes pater. 232. Not. 691.

Latona, Coei f. 5. e Ioue grauida, tota terra a Iunone arcetur 12. in Delo Dianam et Apollinem parit ib. a Niobe ſpreta, liberos aduerſus hanc incitat 197. Iouis iram in Apollinem demulcet. 235.

Laus vrbs, fr. 1130.

Leades, Aſtaci f., Thebanus, Eteoclum caedit. 212. Not. 629.

Leanira, Amyclae f., Arcadis vxor. 225.

Learchus, Athamantis ex Ino f. 40. a patre confoſſus 42. 188.

Leda, Theſtii f. 32. eius e Ioue progenies 34. 237. vxor Tyndarei 236. ex hoc eius progenies 237. cf. Not. 717. ſqq.

Leïtus, Penelei pater. 239. At v. Not. 725.

Leïtus, Alectoris f. Argonauta. 56.

Lelex, Spartanus indigena, Eurotae pater. 232.

Le-

Lemniae mulieres, impietatis in Venerem poenas luunt 57. patres et maritos interimunt; Argonautis miſcentur ib. Thoantem trucidant, filiamque Hypſipylen ſeruatricem eius vendunt. 206.

Lemnus, inſ. Argonautarum manſio 56. viris deſtituta, Hypſipylae paret ib.

Lenaea. fr. 1089.

Leo Nemeus e Typhone natus 115. Not. 341.

Leon, Lycaonis f. 222.

Leonteus, Coroni f. Helenae procus. 239. Not. 726.

Lerna, vrbs, in qua ſponſorum capita a Danaidibus humantur. 87. amnis et palus, eius fontes. 83.

Lernaea hydra, qualis? cum Cancro, ab Hercule necatur. 117.

Lepreus. Not. 473.

Leucippe. Not. 753.

Leucippus, Meſſenius, Perieris e Gorgophone f. 44. 232. eius e Philodice natae 233. Not 693. a Dioſcuris ducuntur 241. Not. 730 ſq. Alius pater Placiae 247. Not. 753.

Leucippus, Herculis et Euryteles f. 163.

Leucon, Athamantis e Themiſtone f. 42.

Leucones, Herculis ex Aeſchreide f. 162.

Leucopeus, Agrii f. 38.

Leucopeus, Parthaonis f. 32. Not. 113.

Leucosia. insula. Not. 358.
Leucothea, eadem quae Ino 188.
Leus. eius filiae mactatae. Not. 886. 7.
Libya, a Libye nominata. Danao colenda obtigit. 82.
Libye. Epaphi e Memphide f. terrae Libyae nomen dat. Eius e Neptuno fllii. 81. 173. Not. 258. 9.
Lichas, puer, Herculis sacrorum minister, ab hoc in mare diiectus. 159. v. Not. 482-5.
Licymnius, Electryonis e Midea nothus 103. 104. cum Amphitryone Thebas profectus, Perimeden, huius sororem, ducit 106. eius filius (Oeonus. Not. 456.) ab Hippocoontis filiis caeditur 152. Pater Argei et Melanis 159, a Tlepolemo inuito necatur. 165. Not. 501
Ligya (Liguria) sedes Alebionis ac Dercyni. 134. Not. 398.
Ligyes (Ligures) 68.
Ligyro, Achillis, infantis, nomen. 260.
Lilybaeum, Butae domicilium. 69.
Limera inf. fr. 1111.
Limnorea, Nereïs, 7.
Lindus. Not. 421.
Lindia Athene 83.
Lingus, castellum 1089.

Linus, Oeagri al. Apollinis f. 8, Not. 32. Herculis in pulsanda cithara magister, frater Orphei, ab Hercule cithara percussus obit 110.

Linus, Lycaonis f. 222.

Litaeae, vrbs. fr. 1130.

Lixus, Aegypti e Caliande f. 85.

Locri Epicnemidii, Herculis belli aduersus Eurytum socii 159.

Lucifer. 27.

Luna. 19. Hyperionis f. 5. Endymionem amat. 29.

Lycaon, Pelasgi e Meliboea al. Cyllene f., Arcadiae R. eius e pluribus vxoribus progenies. 222. cum filiis propter impietatem a Ioue deletus. 223. v. Not. 659.

Lycaon, Priami f. 250.

Lycia, Iobatae al. Amphianacti paret, 88. post Bellerophonti 93. Sarpedoni 176.

Lycii a Bellerophonte internecione deleti 93. a Cilicedebellati 176.

Lycius, Lycaonis f. 222.

Lycius, Herculis e Toxicrate f. 163.

Lycomedes, pater Deidamiae, Achillem muliebri veste conditum seruat 269.

Lycon, Hippocoontis f. 236.

Lycopeus. v. Leucopeus.

Lycormas fl. Euenus vocatur. 31.

Lycurgus, Herculis e Thespiade f. 163.

Lycurgus, Aleï f. 225. Arcas, pater Ancaei 56. et Cephei 34. Not. 674. eius e Cleophile al. Eurynome liberi. 226.

Lycurgus, Dryantis f. Edonorum R. a Baccho efferatus Dryantem filium interficit, a se ipso mutilatus resipiscit. Occiso eo terra sterilitate liberatur 191. Not. 576. 7.

Lycurgus, Pronactis f. 52. Nor. 168. ab Aesculapio in vitam reuocatur. 234. Not. 703. de pluribus Lycurgis 704. 5.

Lycurgus, Pheretis f. 52. Nemeae R. 206. pater Opheltae ex Eurydice al. Amphithea. 52. 206.

Lycurgus Spartanus. eius aetas. fr. 1086. 7.

Lycus, Neptuni e Celaeno f., in insulas fortunatas a patre dimittitur. 229. Not. 683. Plures Lyci confusi. 686.

Lycus, Pandionis f. 277. Not. 869. 870. Lyciam condit. ibid.

Lycus, Aegypti f. 84.

Lycus, Hyriei e Gleone nympha f. frater Nyctei 229.

Lycus Chthonii f. cum Nycteo fratre, Phlegya occiso, Euboea cedens in Syriam, inde Thebas venit, regnum occupat 194. 5. 196. a Zetho et Am-

Amphione trucidatur cum Dirce vxore ib. Not. 581 sq. Megarae caedem parat. Not. 438.

Lycus, Mariandynorum al. Myſiae R. Argonautas hoſpitio excipit. 63. Daſcyli f., Mygdonem, Bebrycum regem, Herculis opera vincit. 129. Not. 377.

Lydia poſt Tmolum paret Omphalae. 146.

Lynceus, Herculis e Tiphyſa f. 162.

Lynceus, Aegypti ex Argyphia f., Hypermneſtram, ſeruatricem, vxorem obtinet 84. 87. ex hac eius progenies. Argiuorum poſt Danaum rex. 88. de eo Not. 276.

Lynceus, Meſſenius, Apharei f., ex Arene 233., apri Calydonii venator. 34. Argonauta 55 oculorum acie praeſtat. 233. de praeda Arcadica cum Dioſcuris congreſſus, a Polluce interimitur. 242.

Lynceus, canis Actaeonis. 190.

Lyrus, Anchiſae e Venere f. 244. v. Not. 742.

Lyſe, Theſpii f. Herculis pellex. 161.

Lyſianaſſa, Nereïs. 7.

Lyſianaſſa, Epaphi f., Buſiridis mater 138. Not. 419.

Lyſidice, Theſpii f. mater Teletis 162.

Lyſidice, Pelopis f. Meſtoris vxor. 102.

Lyſimache, Priami f. 250.

Lyſimache, Abantis f., Talai coniux 51. Not. 167.
Lyſinomus, Electryonis f. 103.
Lyſippe, Theſpii f. mater Eraſippi. 163.
Lyſippe, Proeti f. 89.
Lyſithous, Priami f. 250.
Lytaea, Hyacinthi f. ab Athenienſibus in Geraeſti tumulo trucidata 281.
Lytierſes. Not. 444.

M.

Macareus, Lycaonis f. 222.
Macaria v. Not. 495.
Macednus, Lycaonis f. 222.
Machaon, Aeſculapii f. procus Helenae. 239.
Maciſtus vrbs. Maciſteus. Not. 662.
Maenades, Orpheum diſcerpunt. 9.
Maenalus, Lycaonis f. 222. pueri iugulati viſcera Ioui apponit. 223.
Maenalus, pater Atalantae 228.
Maeon, a Tydeo ſaluus dimittitur 208. Not. 616.
Maera Icarii canis. 270. Not. 841.
Magnes, Pieri pater. 9.
Magnes, Aeoli f. 27. eius e Naïde nympha progenies. 44. Not. 145.
Maia, Arcas, nutrix Arcadis, Iouis e Calliſto f. 225.

Maia, Atlantis e Pleione f. 230. e Ioue Mercurium parit in antro Cyllenes 231.

Malea vrbs Laconicae 121. Not. 353. 356.

Malienſes. 159. Not. 356.

Mantineus, Ocaliae pater. 88.

Mantinous, Lycaonis f. 222.

Manto, Tireſiae f. ab Argiuis cum praeda Delphos mittitur. 216. Not. 646. eius ex Alcmaeone liberorum fata 221.

Marathon, vrbs ab Heraclidis habitata. 165.

Marathonius campus et taurus. 126. 279. Not. 880.

Mardi. pop. fr. 1130.

Mariandyni. 63.

Marpeſſa, Eueni f. ab Ida rapta. 31. Not. 109.

Mars e Ioue et Iunone 7. ex Aloidarum vinculis a Mercurio liberatur. 29. eius filii e Protogenia 30. e Demonice 31. pater Meleagri 33. Dryantis 34. Aſcalaphi et Ialmeni 56. 239. Diomedis Thracis. 126. Cycni 136. 158. Draconis a Cadmo caeſi 184. Harmoniae 186. Phlegyae ex Chryſe 194. Parthenopaei ex Atalanta. 228. Halirrhothium, Alcippes ex Agraulo filiae tentatorem, interimit. 264. pater Terei 270. Marti canes mactati fr. 1054. homines 1056.

Marſe, Theſpii f. Bucoli mater. 163.

Marſyas, Olympi f. victus certamine muſico, ab Apolline interficitur. 13. Not. 46.

Martius fons. 184.

Maſſyli. pop. fr. 1136.

Mater magna. v. *Rhea.*

Meciſteus, Talai f. 13. Not. 168. pater Euryali 52. 56. et Eurypyli. 215. inter ſeptem ad Thebas a quibusdam commemoratur. 206. Not. 613.

Meciſteus, Lycaonis f. 222.

Meda. Not. 466.

Medea, Peliae fatalis. 54. Aeetae ex Idyia f. venefica 65. eius in Iaſonem amor, fuga, fratricidium 65-67. Iaſonis coniux 70. Talum interimit 71. Peliam 73. et Corinthum profuga, 74. Not. 230. filios 74. Aegeo nubit, a quo pulſa Aeetae patri regnum reſtituit. 75.

Medeſicaſte, Priami f. 250. cf. Not. 754. fr. 1038.

Media a Medo dicta 75. Not. 234.

Medus, Aegei e Medea f., Athenis pulſus cum matre, Mediae de ſe nomen dat, aduerſus Indos profectus obit. 75.

Meduſa, Gorgo, capite a Perſeo, al. a Minerua reciſo 100, e Neptuno grauida, Pegaſum et Chryſaorem edit. 97. eius coma aenea. 153. cruoris vis ſingularis. 234. de ea Not. 295 ſq. in inferis 141. Not. 433.

Meduſa, Priami f. 250.
Meduſa, Stheneli f. 103.
Megaera, Erinnys. 2.
Megamede, Arnaei f. vxor Theſtii 111.
Meganira, Croconis f. Arcadis vxor. 225. Μετάνειρα al. Μεγάνειρα. Not. 60.
Megapenthes, Menelai e Peride al. Teridaë f. 240. Not. 728.
Megapenthes, Proeti f. 91. Tirynthem Perſeo pro Argis concedit. 101. cf. Not. 310. 608.
Megara, vrbs, vnde dicta. Not. 883. eius origg. 884. Biante in ſeditione ſublato, Pandioni parent 277. Niſo rege a Scylla filia prodito, expugnantur a Minoe. 280. 81.
Megara, Creontis f. Herculis coniux 113. ab eo ceditur Iolao. 143. eius ex Hercule progenies 163. Not. 334 438.
Megareus, Hippomenis f. ſuppetias ex Onchesto Niſo ferens aduerſus Minoem, interit. 280. Not. 883.
Meges, Phylei f., Helenae procus. 238. Not. 725.
Megeſſares, pater Pharnaces. 264.
Megiſto. Not. 667.
Melampodes, Aegypti incolae. 82. Not. 262.

Melampus, Amythaonis f. 48. auribus a ſerpentibus purgatis fit augur: de eo 48-51. 89. Proeti filiam vxorem ducit. 91. Not. 157. 159. 161. 167. 281.

Melanippus, Agrii f. 38. al. Aſtaci, Thebanus 211. Tydeum vulnerat. 38. et ab eodem interficitur. 212. v. Not. 629. 630.

Melanippus, Priami f. 250.

Melantii ſcopuli. 70. v. Not. 219.

Melas, Parthaonis f. 32. eius filii a Tydeo interfecti. 38.

Melas, Phryxi e Chalciope f. 42.

Melas, Licymnii f. bello aduerſus Eurytum ſocius Herculis, perit. 159.

Meleager Oenei f. Martis f. 33. de eo 33 - 36. Not. 116. 117. eius ſorores in aues. 37. Argonauta. 56. in inferis 141.

Melia, Oceani f., Inachi coniux. 76. Not. 239.

Melia nympha 120.

Meliboea, Oceani f. Pelasgi coniux 221. Not. 659.

Meliboea, Amphionis e Niobe f., Dianae telis occiſa. 197.

Melicertes, Athamantis ex Io f. 40. in mare decidit cum matre furente 42. 188. Palaemon vocatur 188. Iſthmici ludi a Siſypho in eius honorem habiti ib. Not. 139. Me-

Melienſes, Herculis in bello aduerſus Eurytum ſocii. 159. v. Malienſes.
Meline, Theſpii f., Laomedontis ex Hercule mater. 162.
Meliſſeus, pater Nympharum. 3. Not. 16.
Meliſſi aetas. fr. 1093.
Melite, Nereïs. 7. Not. 28.
Melius Priami f. 250.
Melpomene. eius ex Acheloo proles. 10.
Memnon Tithoni ex Aurora f. 247. v. Not. 756.
Memphis, Nili f., Epaphi coniux. 81.
Memphis, vrbs, a Memphide, Nili filia, appellata. 81.
Memphis, vxor Danai. 85.
Menachus, Aegypti e Phoeniſſa f. 85.
Menae, vrbs. fr. 1078.
Menandri aetas. fr. 1099.
Mende. vrbs. fr. 1136.
Menelaus, Pliſthenis ex Aerope f. 180.
Menelaus, Atrei f., Helenam procatur et ducit 239. 240. eius ex hac et pellicibus liberi ib. regnum Spartanum a Tyndareo accipit. 242.
Meneſtheus, Petei f. procus Helenae 239. Not. 725.
Meneſthius, Bori vulgo Sperchei fluv. e Polydora f. 258. v. Not. 793.
Menippides, Herculis ex Entedide f. 162.

Menoeceus pater Hipponomes. 102. Iocaſtae. 198. Creontis 200.

Menoeceus, Creontis f. (Thebanus) Marti ſe pro Thebis immolat. 211. Not. 626.

Menoetius, Iapeti f. Iouis fulmine tactus Tartaro abditur. 6. Not. 23.

Menoetius, Actoris f., Argonauta, 56. exul. Opunte cum Patroclo filio, a Peleo excipitur. 262. Not. 806.

Menoetius, Ceuthonymi f. Plutonis armentorum bubulcus. 133. Not. 396. luctando vincitur ab Hercule in inferis. 142. Not. 43.

Mentor, Herculis ex Aſopide f. 162.

Mentor, Eurythei f. bello aduerſus Athenienſes caeſus. 164.

Menys, Lacedaemonius, pater Pediadis. 266 Not. 832.

Mercurius, Iouis e Maia f. de eo 230. 1. 2. vbi de eius inuentis; in his diuinatio e calculis. v. Not. 690. add. fr. 1064. 5. Hippolytum interficit. 20. tendines Ioui reſtituit 23. Martem liberat. 29. Phryxi et Helles fugae ſubuenit ariete aureo 41. pater Autolyci 56. Euryti ib. Abderi 127. Io vaccam, Argo trucidato, abigit, vnde Argiphontes 80. adeſt Perſeo, Meduſae caput petenti 95. Herculem vendit Omphalae. 146.

Ape-

Apemosynen amat 180. Bacchum Io et Athamanti educandum tradit. 187. Amphionem lyra donat. 195. pater Cephali ex Herse 264. Cyllenius. Not. 1064. 5.

Meriones. Not. 543.

Mermerus, Iasonis e Medea f. a matre, al. a Corinthiis necatus. 74.

Merope, Atlantis e Pleione f. Sisyphi coniux 43. 229. Not. 683.

Merope, Oenopionis (Chii) filia. 14.

Merope, Cresphontis vidua, inuita nubit Polyphonti, 171. Not. 519.

Merops, pater Arisbae, onirocriticam docet Aesacum 248.

Messene 31. paret Perieri. 44. Cresphonti 170. et Polyphonti (Heraclidis) 171. post Aepyto 172. Idae ac Lynceo; a Dioscuris exspoliatur. 241.

Mestor, Persei f. Mycenis natus; eius e Lysidice progenies. 102.

Mestor, Pterelai f. 103.

Mestor, Priami f. 250.

Meta, Hopletis f. vxor Aegei 278. Not. 873. 4.

Metalces, Aegypti ac Gorgonis f. 86.

Metanira, Celei coniux 16. Not. 60.

Metharme, Pygmalionis f. vxor Cinyrae. 264.

Metiaduſa, Eupalami f. Cecropis II. vxor. 277. Not. 867.

Metion, Erechthei f. 272. v. Not. 868. eius filii, Metionidae, Pandionem regno pellunt. 277. a Pandionis filiis eiiciuntur ib. pater Eupalami ex Alcippe. 282.

Metis Oceani filia. 4. 5. Not. 17. pharmacum Crono dat bibendum. 4. ex Ioue grauida ab ipſo deuoratur. 11. Not. 38.

Metope, Sangarii fluuii coniux, mater Hecubae. 248.

Metope, Ladonis fl. filia, vxor Aſopi fl. 252.

Midea, Phrygia, Electryonis pellex 103. Not. 314. Alia Not. 467.

Midea a Perſeo muris cincta 101. Pelopis filiis a Sthenelo tradita 105. Not. 310. 319. Μίδεα et Μίδεια. ap. Strabon. VIII. p. 572. B. Μέδεα.

Milanion, Amphidamantis f. 226. Atalantam curſu victam ducit, cum ea in leonem mutatus. eius ex eadem progenies. 228.

Miletus, puer (Cretenſis) Apollinis ex Aria f. a Iouis ex Europa filiis turpiter amatus 175. cum Sarpedone fugit, Miletum Cariae condit. 176. Not. 531. 2.

Miletus, vrbs Cariae, a Mileto nominata. 176.

Minerua Ἀθήνη, 19. de ea 11. 13. natales Not. 40. Enceladum interficit 20. detracta Pallantis pelle amicitur ib. Perſeum comitatur, Meduſae caput petentem 95. Gorgonis caput in clypeo ſuo conſtituit 100. crotalis Herculem inſtruit aduerſus aues Stymphalidas 125. Meduſae coma Herculem donat 153. eius in Tegea templum 154. regnum Thebanum Cadmo tradit 185. Tireſiam excaecatum augurem reddit 209. Tydeum immortalitatis munere priuat 212. Gorgonis cruore Aeſculapium inſtruit 234. a Tritone educata Palladem, huius filiam, imprudens interimit 245. 46. oliua Atticae donata vrbis praeſidium obtinet. 263. Not. 815 ſq. a Vulcano tentata 267. v. Not. 835. 8. Erichthonium enutrit, a quo Panathenaea illi inſtituuntur. 268. Mineruae Lindiae ſimulacrum in Rhodo a Danao poſitum. 83. Not. 265

Minos, Iouis ex Europa f. 174. Paſiphaën, al. Creten 176, ducit. 41. 178. taurum Neptuni Herculi domandum concedit 125. eius filii ab Hercule interfecti 128. fratres Creta pellit. Cum Rhadamantho iudex Inferorum 176. regnum ſuſcipit 177. leges fert Cretenſibus 176. imperium exercet in inſulas 178. Not. 882. eius pro-

genies e Pasiphaë, e Paria, e Dexithea 177. 129. Glaucum fil. Polyidi opera viuum recipit 183. eius luctus de morte Androgei fil. 280. cum Procride consuescit. 172. Megaris captis in Scyllam animaduertit, obsidet Athenas (Not. 885.) pueros puellasque Athenienssium Minotauro dat deuorandas. 280-82. Duo Minoes confusi Not. 535 537.

Minotaurus s. Asterion, Tauri e Pasiphae f. de eo 178. 282. v. Not. 537.

Minyas, pater Clymenes 227. a quo Minyae. Not. 178. add. 143.

Minytus, Amphionis e Niobe f. Apollinis sagitta cadit 196. 97.

Misericordiae ara. 164. 214.

Mnasinus Not. 731.

Mnemosyne, Coeli f. 2. mater Musarum ex Ioue. 8. Not. 11.

Mnesileus, Pollucis e Phoebe f. 241. Not. 731.

Mnesimache ab Eurytione, proco molesto, per Herculem liberatur 124.

Mnestra Danai ex Aethiopide f. 85.

Moerae. Μοῖραι. v. *Parcae.*

Molione, Actoris coniux, mater Euryti et Cteati. 150. Not. 451.

Molionidae, Actoris e Molione filii, missi ad ludos Isthmicos, Cleonis ab Hercule ex insidiis caeduntur. 150. 151. v. Cteatus. Eurytus.

Molorchus, Cleonaeus, Herculem hospitio excipit. 115. Not. 341.

Molossius canis, Licymnii filium necat. 152.

Moluris petra. Not. 562.

Molus, Martis f. 31.

Molus, Deucalionis. f. 181. Not. 543.

Mopsus. Not. 655. fr. 1037.

Morrhaphius. Not. 729.

Musae Iouis filiae, quae? 8. earum liberi. 8. Not. 32. cum Thamyri certant 10. aenigmata Sphingem docent. 200.

Mycenae a Perseo moenibus cinctae 101. parent Eurystheo 103. Electryoni, Amphitryoni, Sthenelo 104. 105.

Mycenaeus lucus 79.

Mygdon, Bebrycum R. frater Amyci, bello aduersus Lycum et Herculem perit. 129. Not. 379.

Myrmidon. eius e Pisidice filii. 27. de eo Not. 100.

Myrmidones. de iis v. Not. 771. 2.

Mysia, a Lyco tenetur. 129. post Teuthrantem, Telepho paret. 226.

Myſteria Bacchi. 9.
Myus vrbs. fr. 1078.

N.

Naïs, Nympha, Magnetis vxor 44. Ναΐς. v. Not. 107.
Nannium ἑταίρα. fr. 1164.
Naſtus vrbs. fr. 1130.
Nauaethus fl. fr. 1038.
Naubolus, Iphiti pater 56.
Naupactus, Locridis, vnde nomen? 167. Not. 509.
Nauplius, Neptuni ex Amymone f., longaeuus, eius e Clymene al. Philyra al. Heſione progenies. 87. 88 Augen, Aleï f., Teuthranti tradit. 153. 54. 226. Clymenen ad vendendum ſibi a patre traditam ducit. 180. duo Nauplii confuſi. v. Not. p. 274. 5. cf. 461.
Nauſimedon, Nauplii f. 88.
Nauſithoë, Nereïs. 7.
Naxus inſ. 29.
Neaera, Amphionis e Niobe f. Dianae telis perit 197.
Neaera, Strymonis vxor. 77.
Neaera, Pereï f. vxor Aleï. 225. Not. 670.
Nebrophonus, Iaſonis et Hypſipylae f. 57.
Necyia in multis poetis occurrit Not. 433 ſq.
Neïs, Nympha, Endymionis coniux. 30. v. Naïs.

Neleus, Neptuni e Tyro f. de eo, eiusque liberis 46. Not. 150. 441. Pyli R. 144. Herculem, lustrationem petentem, ablegat. 145. cum filiis ab Hercule occisus 151.

Nelo, Danai ex Aethiopide f. 85.

Nemeï ludi, Archemoro instituti. 207. Not. 615.

Nemesis in anserem mutata ex Ioue ouum parit, ex quo prodit Helena. 237.

Neomeris, Nereïs. 7.

Neoptolemus, antea Pyrrhus vocatus, Achillis e Deïdamia f. 261. fr. 1038.

Nephalion, Minois e Paria Nympha, f. 177. Parum inf. cum fratribus tenet. 128.

Nephele, Athamantis vxor. 40. Phryxum filium servat e necis periculo. 41.

Nephus, Herculis e Praxithea f. 163.

Nepiae campus. fr. 1137.

Neptunus, a Crono patre deuoratur. 3. de eo 5. eius liberi ex Amphitrite 15. e Canace 28. ex Iphimedia 28 ex Hippothoë 102. ex Tyro 45. 46. e Libye 81. 173. Polyboten interimit. 20. currum alatum Idae commodat. 31. formam mutandi facultate Periclymenum donat 47. pater Euphemi 56. Ergini ib. Amyci. 59. Phinei. 60. Nauplii 87. Poltyis et Sarpedonis 131. Proteï.

132. Alebionis ac Dercyni 134. Erycis ib. Antaei 137. Buſiridis ib. Eurypyli 149. Arionis equi 213. Aethuſae ex Alcyone 229. Idae 233. Aſopi e Pero 251. Cychrei e Salamine. 254. Halirrothii ex Euryte nympha 264. Inacho infeſtus Argolidis fontes exſiccat. 83. Amymonae, poſt amplexus, Lernaeos fontes indicat 83. ob Caſſiopeae faſtum plectit Aethiopes. 98. Centauros ab Herculis telis ad Eleuſinem montem occulit. 122. Taurum Minoi datum efferat 126. 177. 178, Lacmedontis impietatem, miſſo cum inundatione ceto, vlciſcitur. 230. Paſiphaë tauri amorem iniicit 178. Lycum, e Celaeno filium, inſulas fortunatas habitatum mittit 220. Thetidis procus. 258 Peleum equis immortalibus donat 258. abiudicato ſibi Athenarum praeſidio Atticam inundat 263. Not. 815 ſq. Eumolpum, e Chione filium, Bentheſicymae filiae educandum tradit 275. Erechtheum cum domo tollit 276. cum Aethra conſuefcit 279. Pars fabb. ad Libyam ſpectat. Not. 862. a Troezeniis colitur 818.

Nemertes Nereis Not. 28.

Nereïdes, Nerei filiae 7. Argonautas per Planctas petras ſaluos traducunt. 69. de forma prouocantur a Caſſiopea. 98. Νηρείδες Not. 27. et Νηρηίδες, de numero 29. Ne-

Nereus, Ponti f. 6. eius e Doride filiae 7. viam Herculi demonstrat ad Hesperides. 137. Not. 416.
Nereus, Neptuni e Canace f. 28.
Nesaea, Nereïs. 7. Not. 29.
Nessus, Centaurus, Herculis sagittis elapsus ad Euenum fluv. fugit 121. vbi Deianira tentata ab Hercule sagitta traiicitur 156. 57. Not. 470. 1. eius sanguis pro philtro 472 sq.
Nestor, Neleï e Chloride f. 47. apud Gerenios educatus ib. 151. eius ex Anaxibia progenies 47. pater Antilochi 238.
Nice, Pallantis f. 6.
Nice, Thespii f. mater Nicodromi 162.
Nicippe, Thespii f. mater Antimachi 163.
Nicippe, Pelopis f., vxor Stheneli 103. Not. 314.
Nicodromus, Herculis e Nice f. 162.
Nicostratus, Menelai ex Helena f. 240. Not. 728.
Nicothoe, Harpyia 61.
Nilus, Aegypti fluv. pater Epaphi ex Iö 80. pater Memphidis et Anchinoes. 81. 82.
Niobe, Phoronei e Laodice f. 76. Not. 243. eius e Ioue progenies 221.
Niobe, Tantali f. liberis orbata ad patrem redit, in lapidem a Ioue vertitur 198. Not. 587 sq.
Nisa vrbs. fr. 1112.

Niſus, Pandionis f. 277. Megarorum rex, crine a Scylla f. reciſo perit 280. Not. 869. 882.

Niſyron, pars inſulae Co. 20.

Noae, vrbs. fr. 1078.

Nubae, pop. fr. 1130.

Nothus, Deucalionis f. 181. ſed v. Not.

Nycteïs, Nyctei f. mater Labdaci. 194.

Nycteus, pater Calliſtus 224.

Nycteus, Chthonii f. pater Nycteïdis: de eo 194. propter Antiopae filiae facinus fata occupat 195.

Nycteus, Hyriei e Clonia nympha f. frater Lyci, pater Antiopae e Polyxo. 229. Not. 686.

Nyctimus, Lycaonis f. 222. cf. Not. 664. Terrae precibus vnus a Iouis ira ſeruatus; eo Arcadiae rege Deucalioneum diluuium graſſatur 223.

Nymphae Iouis nutrices. 3. Hylam rapiunt 58. Perſeum inſtruunt contra Gorgonas proficiſcentem. 96.

Nymphae Iouis e Themide filiae, ad Eridanum habitantes, Herculem Heſperidum poma inueſtigantem ad Nereum ablegant. 137. Not. 416.

Nyſa, vel Nyſſa. Not. 563. mons 23. Aſiae 188. v. Not. 563. 4.

Nyſeides nymphae, Nyſam habitantes, Bacchi nutrices, in ſtellas mutatae Hyades vocantur. 188.

O.

O.

Ocalia, Mantinei f., Abantis vxor. 88. Not. 336. vrbs fr. 1137.

Oceani littus, Gorgonum ſedes. 97. ad Oceanum, quid ſit in fabulis. Not. 386. 7. 8. 9. 409.

Oceanides, Oceani e Tethye filiae. 5. Not 20.

Oceanus, Coeli f. 2. eius ter mille e Tethye filiae 5. 76. pater Triptolemi 17. Idyiae. 65. Inachi 76. Callirrhoes 132. Meliboeae 221. Pleiones 229. Aſopi. 251.

Ocypete al. Ocythoe, al. Ocypode, Harpyia 61.

Ocypete Thaumantis f. 7. Alia Danai e Pieria f. 86.

Odeſſus vrbs. fr. 1136.

Oeagrus, pater Lini e Calliope. 8.

Oeax, Nauplii e Clymene f. 88. 181.

Oebalus, Perieris f. 235. cf. Not. 711. 2. pater Arenes 233. eius e Batia, Naïde, progenies. 236.

Oechalia (Theſſaliae) paret Euryto 143. ab Hercule capta 159. Not. 439. 480. cf. Addenda.

Oedipus, Laii ex Iocaſta f. de eo 198-201. Not. 596 ſq. 603 ſq. eius e matre al. ex Eurygania progenies. 202. exul ad Colonum 605. a Theſeo receptus obit. ibid. eius liberi 603. dirae in liberos 604.

Oeme Danai e Crino f. 86.

Oeneus, Aegypti et Gorgonis f. 86.

Oeneus, Parthaonis f. 32. de eo 33. Not. 114. 115. 131. pater Tydei e Periboea al. e Gorge filia. 37. regnum ab Agrii filiis ereptum a Diomede recipit. 39. ab Agrii filiis necatus Argis conditus, nomen dat vrbi. ib. Not. 131. pater Deianirae 154. Alcmaeonem exulem hospitaliter excipit. 217. longaevus. Not. 468. 648. 9.

Oenoë, vrbs Argolidis, ab Oeneo vocatur. 39. Not. 138. 119. 349.

Oenieus. Not. 765.

Oenomaus, Hippodamiae pater 95.

Oenomaus, Steropen, Atlantis f., ducit 229. Not. 683.

Oenone, inf. ab Aegina nomen accipit 252. v. Aegina.

Oenone, Cebrenis f. Paridis coniux: de ea 250. 51. Not. 764. 6.

Oenopion, pater Meropes. 14. Not. 49.

Oenotrus Not. 661.

Oeonus, Licymnii f. Not. 456.

Oestrebles, Herculis et Hesychiae f. 162.

Oeta mons, Herculis rogus 160.

Ogygia, Amphionis e Niobe f. Dianae telis perit. 197.

Oicles, Argiuus, pater Amphiarai 35. 204. Herculis classem defendens a Laomedonte trucidatur 147. Not. 445. 6. Alcmaeonem insanientem excipit. 217. Not. 647. male in libb. Ἰοκλῆς. Not. 119.

Oïleus, pater Aiacis. 239.

Olenias a Tydeo fratre occisus. 38.

Olenus, vrbs. fr. 1121. Achaiae, ab Oeneo expugnata 37. Dexameni sedes. 124.

Olenus. pater Amaltheae Not. 463.

Olympicum certamen ab Hercule institutum 151. Not. 453.

Olympus mons, in eo Olympia. fr. 1068.

Olympus, pater Marsyae. 13.

Olympus, Herculis ex Euboea f. 162.

Olympusa, Thespii f. mater Halocratis 162.

Omphale, Hercule seruo vtitur. 59. Iardanis f., Lydorum regina, vxor Tmoli 146. eius ex Hercule progenies 163. Not. 491. 2.

Onca, Onga l. Oga. Minerua. Not. 553. 618.

Oncaea porta Thebarum 208. Not. 618.

Oncheſtus, vrbs Boeotiae c. Neptuni templo. 112. Not. 333. 883.

Oncheſtus, Agrii f. 38. Diomedem fugiens venit in Peloponnesum 39.

Oneſippus, Herculis et Chryſeïdis f. 162.
Onites, Herculis ac Deianirae f. 163. Not. 490. I.
Opheltes, Lycurgi f. infans a Dracone necatur: ei Archemoro vocato fiunt ludi Nemei. 206. 207.
Opis, Hyperborea 15.
Opleus, Neptuni f. 28.
Opus. 261.
Orbitae pop. fr. 1130.
Orchomenus, (Phocenſis) Elarae pater. 12.
Orchomenus (Arcas) Lycaonis f. 222.
Orchomenus, vrbs. v. Not. 141. confuſa cum Ormenio. 479.
Orci regia. Not. 436. cf. Pluto.
Oreſtes, Acheloi f. 27.
Oreſtes (Agamemnonis) pater Tiſameni. 166.
Oreus vrbs. fr. 1080.
Oricus, vrbs. fr. 1137.
Oria, e qua Herculis f. Lanomenes. 162.
Orion a Diana interfectus, Neptuni ex Euryale f. de eo 14. 15. Not. 47 ſq.
Oritae. pop. fr. 1132.
Orithyia, Erechthei f. ad Iliſſum fl. a Borea rapta. 272. 274. Not. 847. 853.
Ormenium, oppidum, Amynteri paret. 158. v. Not. 749.

Ormenus. Not. 479. 803.
Orneus. Not. 847.
Oropus. fr. 1120.
Orpheus, Oeagri. 55. al. Apollinis f. de eo 8. 9. Not. 32. 33. Argonauta. 55. cantu Argonautas a Sirenibus seruat incolumes. 68. frater Lini 110.
Orsedice, Cinyrae e Metharme f. 265.
Orseïs, Nympha, Hellenis coniux. 26. Not. 97.
Orthaea, Hyacinthi f. ab Athenienſibus Geraeſto mactata 281.
Orthrus, Typhonis ex Echidna f. Eurytionis canis. 132. Not. 390.
Ossa, mons. 28.
Otus, Neptuni f. 28. Dianam procatur 29.
Oxylus, Martis e Protogenia f. 30. Not. 108. 513.
Oxylus, Andraemonis f. Heraclidarum in Peloponneſum dux. 168. Not. 513.
Oxyporus, Cinyrae e Metharme f. 265.

P.

Palaemon, idem qui Melicertes. 188.
Palaemon, Vulcani al. Aeroli f. Argonauta 55.
Palaemon, Herculis ex Antonoe f. 164. Not. 493.
Palamedes, Nauplii f. e Clymene 88. 181.

Palladium, ſignum, Ilo coelitus datum: eius hiſtoria 246. v. Not. 744 ſq. 747 ſq.

Pallantidae. de iis Not. 870. 1.

Pallas dea. v. Minerua.

Pallas, Crii f. 5. eius e Styge progenies. 6.

Pallas, Gigantum vnus, cuius pelle Minerua pro thorace vtitur. 20.

Pallas, Lycaonis f. 222.

Pallas, Tritonis filia, a Minerua necata; Palladium eius ſimulacrum. 245. 246. v. Not. 748 ſq.

Pallas, Pandionis f. 277.

Pallene. 18.

Pammon, Priami ex Hecuba f. 249.

Pamphylus, Aegimii f. bello aduerſus Peloponneſios caeſus 169. Not. 515.

Pan, Iouis e Thymbride f. vaticinandi artem Apollinem docet. 12. Agreus. fr. 1069.

Panathenaea ab Erichthonio inſtituta 269. v. Not. 838. celebrantur ab Aegeo 279.

Pandarei filiae. Not. 589. 843.

Pandionidae. de his Not. 870. 3.

Pandion I. Erichthonii e Paſithea f. de eo 269. 70.

Pandion II, Cecropis II. e Metiaduſa f. de eo. 277. ab eo Pandionidae. Not. 870-3.

Pandion, Phinei e Cleopatra f. a patre excaecatus. 274.

Pandion Aegypti ex Hephaeſtina f. 86.
Pandora, femina omnium prima. 25.
Pandorus, Erechthei f. 272. Not. 847.
Pandroſium. 263. de eo v. Not. 817.
Pandroſus, Cecropis ex Agraulo filia 263. Erichthonium infantem cuſtodit. 268.
Panellenes. fr. 1111.
Pangaeus, mons Thraciae 191.
Panope, Nereïs. 7.
Panope, Theſpii f. eius ex Hercule progenies 161.
Panopeus, Phocenſis, Amphitryonis contra Teleboas ſocius 107. Not. 322. Phoci f. 782.
Panoptes. v. *Argus*.
Paphus, vrbs Cypri a Cinyra condita 264.
Parcae, Iouis filiae 8. Not. 31. Gigantes Agrium ac Thoonem caedunt 20. Typhonem circumueniunt 23. mortem Meleagro vaticinantur. 33.
Paria, nympha; eius e Minoë liberi 177.
Paris, Priami et Hecubae f. de eo 248-251. Not. 760. 1.
Paropamiſus. fr. 1130.
Paros, inſ. a Minois filiis habitata. 128. Not. 376. ſacra Gratiis a Minoë in illa habita, cum more inde ducto 280. Not. 881.
Parparo, vrbs, fr. 1088.

Par-

Parthaon, Agenoris f. 30. eius ex Euryte progenies. 32. de nomine Not. 112.

Parthenius, mons. 154. 226.

παρθένοι. 847. 865. 886.

Parthenopaeus, Talai f. 51. eius progenies 52.

Parthenopaeus, Melanionis (al. Martis) ex Atalanta f. 228. Arcas: de eo 206. 207. 212. Not. 612. 680.

Parthenope, Stymphali f., mater Eueris. 163.

Parthus, vrbs. fr. 1080.

Paſiphaë, Solis e Perſeïde f. Minois coniux. 41. 176. mater Aſterii f. Minotauri ex tauro. 178. 283. mariti amplexus pellicibus reddit exitioſos. 273.

Paſithea, Naïs, Erichthonii coniux. 269. Not. 837.

Paſſargada. fr. 1136.

Patro, Theſpii f., mater Archemachi. 161.

Patroclus, Herculis e Pyrippe f. 163.

Patroclus, Menoetii f. 261. Not. 805. conſanguineus Achillis 807. procus Helenae 239. caet. 262.

Patrous Iupiter 169.

Pedias, Menytis filia, Lacaena, vxor Cranai 266. Not. 832.

Pegaſis Nympha. f. Pedaſis. Not. 757.

Pedasis. Not. 757.

Pegasus, equus alatus, Neptuni e Medusa progenies, Bellerophontem, Chimaerae interfectorem, per aerem vehit 92. 97.

Pelagon, Phocensis, cuius ex armentis bos Cadmum ducit ad Thebarum condendarum locum. 184. Not. 552.

Pelagon, Asopi e Metope f. 252. Not. 252.

Pelasgi Doliones bello vexant. 58. Peloponnesum tenent. 77.

Pelasgus Iouis e Niobe f. al. indigena 221. Pelasgis nomen dat 77. eius e Meliboea al. Cyllene progenies 222. de eo Not. 244. de diuersis Pelasgis 658.

Peleus, Phthiota, Aeaci ex Endeïde 252. f. apri Calydonii venator 34. Eurytione socero caeso 35. 256. (Not. 788) ab Acasto lustratur. 256. Argonauta 55. 260. in ludis funebribus Peliae lucta vincitur ab Atalanta. 227. 256. caet. 254. 55. 57. 59. 60-62. pater Menestheï e Polydora. 258. Achillis e Thetide, 259. Pelei fuga caeso Phoco. Not. 782. ab Astydamia ad amorem pellicitur 256. Not. 789. eius ensis 791. 2. hasta Pelias 799.

Pelia, Pylae f. vxor Pandionis. 177.

Pelias, Neptuni e Tyro f. 46. 47. Sidero nouercam interimit. 46. impius in Iunonem. 46. 52. in Theſſalia habitat 47. Iolci poſt Cretheum R. 54. eius ex Anaxibia al. Philomache progenies 47. v. Not. 156. 7. pater Alceſtidis, caet. 52. 54. 73. ludi in eius honorem facti. 227. 256. Not. 229 676. 7. add. Pauſ. V, 17. p. 421.

Pelion, mons, 257. Pelei ac Thetidis nuptiis a diis viſitatus 259.

Pelopia, mater Cygni. 158.

Pelopia, Peliae f. 47.

Pelopia, Amphionis e Niobe f. Dianae telis interit. 197.

Peloponneſii Heraclidas, reditum tentantes, repellunt. 166.

Peloponneſus, paret Phoroneo, Apidi, a quo Apia vocatur. 77. Tiſameno 166. a Pelasgis habitata, Argos appellatur 77. Heraclidarum temporibus peſte vexatur. 165.

Pelops, (Tantali f.) Elei f. 117. ſed v. Not. pater Lyſidices 102. Nicippes 103. Atrei ac Thyeſtis 105. Coprei 117. Chryſippi, a Laio rapti, 196. Alcathoi 255. Pitthei 279. Ara ei ab Hercule in Elide poſita 151. Not. 453. 4. Stymphalum Arcadiae R. interimit. 253.

Pelor,

Pelor, quinque Spartorum vnus 185.
Peneleus Leïti f. Helenae procus. 239. at v. Not. 725.
Peneleus Hippalmi f. Argonauta. 56.
Penelope, Icarii e Periboea f. Vlyſſis coniux. 237. 239.
Pentheus, Echionis ex Agaue f. Cadmi in regno Thebano ſucceſſor: a matre dilaniatur. 192. Not. 577.
Pephnum, vrbs. fr. 1136.
Pephredo, Phorci f. 95.
Perdix, Daedali ſoror; mater Tali 282. v. Not. 891. 2.
Pereus, Elati, e Laodice f. pater Neaerae. 225. Not. 670. de eo et eius liberis Not. 493.
Periapis, Pheretis f., mater Patrocli. 261.
Periboea, ex Oleno, Hipponoi f., Oenei coniux. 37. Not 126.
Periboea, Nais, vxor Icarii. 237.
Periboea, Polybi coniux, Oedipo nutrito, nomen dat. 198.
Periboea, Alcathoï f. Telamonis vxor. 255. cf. Not. 113. 114. item. 784.
Periclymenus, Nelei e Chloride f. formam mutandi facultate a Neptuno praeditus. ad Pylum ab Hercule caeſus cum fratribus 47. 151. Argonauta. 56. caet. 212. 13. Not. 152. 154. alius Neptuni f. 212. Not. 633.

Perieres, Aeoli, al. Cynortae f. 44. 27. 232. 235. Not. 692. inpr. 710 ſq. Meſſeniae R. 44. eius e Gorgophone progenies 27. 44. 232. pater Oebali. 235. Bori 255. Polydorae 258.

Perieres, Menoeciï auriga, Oncheſti Clymenum interimit 112.

Perileus, Icarii e Periboea f. 237. Not. 714.

Perimede, Aeoli f. vxor Acheloi. 27. Not. 99.

Perimede, Licymnii coniux, ſoror Amphitryonis. 106.

Perimede, Euryſtheï f. ab Athenienſibus interemta. 164.

Periphas, Aegypti et Gorgonis f. 86.

Periphetes, Vulcani ex Anticlia f. Epidaurius, a Theſeo trucidatur. 283. Not. 896.

Periſthenes, Aegypti e Caliande f. 85.

Pero, e Neptuno Aſopum fl. parit. 251.

Pero, Nelei e Chloride f. 46. Biantis vxor. 51.

Perſeïs, Solis vxor 41. 176. Not. 136.

Perſephone. v. Proſerpina.

Perſes, Crii f. 5. pater Hecates ex Aſteria. 6. Not. 22.

Perſes, regno Aeetae fratri erepto a Medea interfectus. 75.

Perſes, apud Cepheum relictus a Perſeo patre 101. regum Perſiae generis auctor. 102.

Perſeus, de eo 94. 95. 99. 100. de eius profectione ad Meduſam necandam v. Not. 295 ſq. Argis Megapanthi conceſſis, Tirynthem tenet cum Midea et Mycenis 101. eius ex Andromeda progenies 101. 102. pater Gorgophones 44. 232.
Perſeus, Neſtoris f. 47.
Peteus, pater Meneſthei. 239. Not. 725.
Peucetius, Lycaonis f. 222.
Phaeaces, Corcyrae incolae. 69.
Phaedimus, Amphionis e Niobe f. 196. 97.
Phaedra, Minois e Paſiphae f. 177.
Phaëthon, Tithoni f. pater Aſtynoi. 264. Not. 823.
Phalces. Not. 518.
Phalias, Herculis ex Heliconide f. 162.
Phanoſtrata. meretrix. fr. 1164.
Phantes Aegypti e Caliande f. 85.
Phanus, Bacchi f., Argonauta. 56.
Pharnace, Megeſſaris f., vxor Sandaci. 264. Not. 823.
Pharte, Danai ex Aethiopide f. 85.
Phaſis, Colchidis fl. 64.
Phaſſus, Lycaonis f. 222.
Phegeus, R. Pſophidis, Alcmaeonem a matricidio luſtrat: pater Arſinoes 217. caet. 219. 20.
Phemius, Aegeus. Not. 871.
Pheneus, Melanis f. a Tydeo interfectus. 38.

Pherae, Theſſaliae, a Pherete conditae 52. Admeto parent. 235.

Pheres pater Admeti 34. 235. Idomenes 48. Periapidis 261. Crethei f. 48. Pheras condit. 52. eius filii ib. Not. 169.

Pheres, Iaſonis e Medea f. a matre al. a Corinthiis necatus. 74.

Pheruſa, Nereis. 7.

Phiceus mons (Boeotiae) ſedes Sphingis. 200. Not. 601.

Philaemon, Priami f. 250.

Philammon pater Thamyris. 9. Not. 35.

Philoctetes, Poeantis f. Helenae procus 239. Herculis ſagitta Paridem tollit. 251.

Philodice, Inachi f. Leucippi coniux 233.

Philolaus, Minois, e Paria nympha f. 177., Parum inſ. cum fratribus tenet. 128.

Philomache, Amphionis f. Peliae coniux. 47.

Philomela, Pandionis e Zeuxippe f. de ea 271. Not. 842. Alia Not. 787.

Philonoë, Tyndarei e Leda f. immortalitate a Diana donata 237.

Philonoë Iobatae f. vxor Bellerophontis. 93.

Philonomus, Electryonis f. 103.

Philotera, vrbs. fr. 1136.

Philyra, vxor Nauplii 88.

Phineus, Agenoris al. Neptuni f., vates. de eo 60. 61. 62. Not. 190. 526. a Borea et Argonautis punitur. eius e Cleopatra liberi. Idaeam ducit. 274. v. Not. 856 sq. 9. 870.

Phineus, Beli ex Anchinoë f. 82. frater Cephei, in saxum a Perseo mutatus. 99.

Phineus, Lycaonis f. 222.

Phlegrae, Gigantum sedes. 18. 149. Not. 70.

Phlegyas, Thessalus, pater Coronidis 233.

Phlegyas, Martis e Chryse Boeotide f., a Chthonii filiis caeditur. 194. Not. 582. add. 695. 7. Phlegyarum gens ibid. et 597. 8.

Phocis, Deïoni paret. 43.

Phocus, Aeaci e Psamathe f. 253. a Telamone disco ictus obit. 254. Not. 782. eius filii ibid.

Phoebe, Coeli f. 2.

Phoebe, Leucippi e Philodice f. cum Ilaira a Dioscuris rapta. 233.

Phoebe, Hamadryas nympha, Danaidum mater 85.

Phoenicia, a Phoenice habitata. 175.

Phoenix, Agenoris e Telephassa f. 174. (pater Europae secundum quosdam) ad quaerendam Europam missus. Phoeniciam a se appellat 175. Not. 526.

Phoenix, Amyntoris f. excaecatus a patre, oculis a Chirone restitutis, rex Dolopum, Achillis aduersus Troiam comes 161. Not 803.

Phoenix, pater Adonidis, auctore Hesiodo 265.

Pholoe, Pholi Centauri sedes. 122.

Pholus, Centaurus, Sileni e Melia nympha f. de eo 122. Not. 351. de morte 358.

Phorbas, Pater Augeae. 123.

Phorbus pater Pronoes. 30.

Phorcides, Phorci filiae 7, Gorgonum sorores 95. Perseum ad Nymphas deducunt. 96. Not. 26. 297. 8. 302.

Phorcus, Ponti f. 7. eius e Ceto filiae 1b. 95. Not. 24.

Phoroneus, Pater Apidis 30. Inachi f. Peloponnesum tenet. eius e Laodice progenies 76. Not. 240.

Phrasimus, pater Praxitheae. 271.

Phrasius, vates, ex Cypro, a Busiride Ioui mactatur. 138.

Phrixi filii e Colchide in Graeciam nauigant. 60.

Phrixus, Athamantis e Nephele f. 40. de eo 41. 42.

Phrontis, Phrixi e Chalciope f. 42.

Phrynae duae. fr. 1165.

Phthia, Amyntoris pellex, Phoenicem stupri falso accusat. 261. Not. 804.

Phthia, Amphionis e Niobe f. a Diana confossa. 197.
Phthiae ex Apolline filii. 30.
Phthia, Thessaliae regio, in qua Deucalion regnat 25. 91. eam adit Peleus. 255. 6.
Phthiotis, Eurytioni paret. 25. 255.
Phthius, Lycaonis f. 222.
Phydas corrupte. Not. 465.
Phylace, Iphiclis regia. 49. Not. 162.
Phylacus, Deionis f. 43. Iphiclum fil. imprudens euirat. 50. Not. 161.
Phylas, R. Ephyrae Thesprotorum, pater Astyoches. 155. 163. Not. 465. 492. 3.
Phylas, Antiochi f. Hippotae pater 168.
Phyleis, Thespii f., mater Tigasidis. 162.
Phyleus, Augeae f. patria pulsus a patre in Dulichio habitat 124. regno patrio ab Hercule donatur. 151. pater Megetis. 238. Not. 465. de eo Not. 363.
Physius, Lycaonis f. 222.
Pieria, 9. in ea Apollo armenta pascit. 230. Not. 34.
Pieria, Danai coniux. 86.
Pieris, al. Teridae, Aetolica, Menelai pellex, mater Megapenthis. 240.
Pierus, Magnetis f. cum Clio consuescit. 9. Not. 34. 145.

Pione, Nereïs. 7. Not. 27.
Piranthus, Argi f. 78. Not. 246.
Piren pater Ius 79.
Piren a Bellerophonte occisus. 91. Not. 284.
Pirene, Danai f. 85.
Pireus, pater Autonoes. 164.
Pirithous, Lariſſaeus, Ixionis f. apri Calydonii venator. 34. Proſerpinae procus vinctus apud inferos 141. Not. 433. natibus auulſis 434. pater Polypoetis 239.
Piſa 146. Not. 444.
Piſidice, Aeoli f. Myrmidonis coniux. 27.
Piſidice, Neſtoris f. 47.
Piſidice, Peliae f. ib.
Piſiſtratus, Neſtoris f. ib.
Piſus, Apharei ex Arene f. 233. Not. 692. 3.
Pittaci aetas. fr. 1087.
Pittheus, Pelopis f. pater Aethrae. 279. Not. 877. 8.
Pityocamptes, Sinis cognomen 284. Not. 897.
Placia, Atreï al. Leucippi f. Laomedontis vxor. 246. Not. 752. 3.
Planctae. 69. Not. 212. 213.
Plataeae vrbs. fr. 1120.
Plataeenſes, Damaſiſtrato parent. 200.
Plato, Lycaonis f. 222.

Platonis aetas. fr. 1095.
Pleiades, Atlantis e Pleione filiae 229. Not. 682.
Pleione, Oceani f. ex Atlante VII Pleiades parit in Cyllene Arcadiae. 229.
Pleuron, Aetoli f. eius e Xanthippe progenies. 30.
Plexaure, Nereïs. 7.
Plexippus, Phinei e Cleopatra f. a patre excaecatus. 274.
Plexippus, Theſtii f. 32.
Pliſthenes, Aeropen, Catrei, ducit. eius ex hac progenies. 180.
Ploides ſ. Ploades aues. v. Not. 365.
Pluto, — Not. 15. ſerioris vſus nomen 780. cf. Hades. a Crono patre deuoratur. 3. galea donatur a Cyclopibus. 5. inferorum imperium ſorte accipit ib. Proſerpinam amat et rapit. 15. Eidem mali Punici granum dat manducandum. 18. Cerberum Herculi abducendum concedit. 142.
Poculum. v. Scyphus.
Podalirius, Aeſculapii f. procus Helenae. 239.
Podarce, Danai e Pieria f. 86.
Podarces, Iphicli f. Phylaci nepos, 51.
Podarces, Laomedontis f. 247. ab Heſione e ſeruitute redemtus, *Priamus* vocatur. 149.

Poeas, Thaumaci f. Argonauta 56. Not. 180. Talum enecat. 72. ſagittis ab Hercule donatur 161.
Poeas, Philoctetis pater. 239. Not. 485. 6.
Polichus, Lycaonis f. 222.
Polites, Priami ex Hecuba f. 249.
Pollux, Lacedaemonius, Iouis e Leda f. 237. apri Calydonii venator. 34. Argonauta 55. Amycum caeſtu enecat. 60. de eo 241. 42. v. Dioſcuri.
Polys, Aeni R. Herculem hoſpitio excipit. 131.
Polybotes, Gigas, parte inſulae Co a Neptuno oblieditur. 20.
Polybus, Corinthiorum R. 198.
Polycaſte, Neſtoris f. 47.
Polyctor, Aegypti e Caliande f. 85.
Polydectes, Magnetis f. cum fratre Seriphum tenet. 44. Perſeum ad Meduſae caput afferendum mittit. 95. Not. 292. lapis fit. 99.
Polydora, Perieris f. Pelei coniux. 258.
Polydora, Pelei ex Antigone f. vxor Bori. 255. Not. 788. Alia Not. 693. Alia 794.
Polydorus, Cadmi ex Harmonia f. 186. Thebanorum R. pater Labdaci e Nycteïde. 194.
Polydorus, Priami ex Hecuba f. 250.
Polygonus, Protei f. Herculis manu in Torone perit. 132.

Polyidus, Coerani f. vates, Glaucum in vitam reuocat; caet. 183. Not. 544. 5. Alius 546.

Polylaus, Herculis ex Eurybia f. 161.

Polymede, Autolyci f. Aesonis coniux. 53.

Polymedon, Priami f. 250.

Polymela, Pelei f., mater Patrocli, 261. Alia Not. 464. Aliae 787. 807.

Polynices, Oedipi ex Iocasta al. Eurygania f. 202. de eo 203. 205-207. Not. 605 sq. eius cum Eteocle fratre certamen et interitus. 212. ab Antigone sorore sepultus. 213.

Polynoe, Nereis. 7.

Polyphemus Elati f. Argonauta 56. Hylam inuestigans ab Argonautis in Mysia relictus Cium vrbem condit ac tenet. 58.

Polyphemi vrbs. Not. 444.

Polyphontes, Laii praeco, ab Oedipo trucidatus. 200.

Polyphontes, Heraclida, Cresphonti Messeniae regi succedit, caet. 171. 72. Not. 520.

Polypemon, pater Sinis e Sylea, Corinthi f. 284. Not. 897.

Polypoetes, Pirithoi f. procus Helenae. 239.

Polypoetes, Aetolus, Apollinis e Phthia f. ab Aetolo interfectus. 30.

Polyxena, Priami ex Hecuba f. 249.

Polyxenus, Eleorum R. Electryonis armenta a Taphiis accipit. 104. Not. 318.

Polyxenus, Agasthenis f. Helenam procatur. 239. Not. 725.

Polyxo, Naïs, Danai coniux. 85.

Polyxo, Nycteï coniux. 229.

Pontomedusa, Nereis. 7. Not. 27.

Pontus, 5. eius e Tellure liberi. 6.

Porphyrion, Gigantum vnus, 19. a Ioue et Hercule interfectus. 20. Not. 71.

Porthaon. eius progenies 32. De nomine Not. 112.

Portheus, Lycaonis f. 222.

Potamon, Aegypti e Caliande f. 85.

Praxithea, Thespii f. mater Nephi. 163.

Praxithea, Phrasimi f., vxor Erechthei. 272. v. Not. 837. 846.

Priamus Laomedontis f. vnde dictus 149. v. *Podarces*. Troiae paullo ante ab Hercule expugnatae R. eius liberi ex Arisba, Hecuba et aliis. 247. Paridem f. infantem exponi iubet. 248. de eo Not. 757 sq. de liberis 762.

Priapus vrbs. Priapaeus Apollo. Not. 742.

Proclea. Not. 755.

Procles, Aristodemi ex Argia f. 167. cum Eurysthene fratre Spartam sorte obtinet. 170.

Procne,

Procne, Pandionis f. a Tereo marito cursu petita in luscíniam mutatur. 271. Not. 842.

Procris, Thespii f. natu maior; eius ex Hercule progenies. 181.

Procris, Erechthei f. vxor Cephali 43. 272. de ea 107. 273. Not. 848. eius canis. Not. 321. 851. add. Eratosth. 33.

Proetides, Proeti filiae, insanientes a Melampode sanantur 89. 90. Not. 278. 9.

Proetus, Abantis ex Ocalia f. de eo 88. 89. eius e Stheneboea s. Antia, 225, progenies 89. 91. filias praeter Iphinoen Melampodi et Bianti dat vxores 91. Bellerophontem necandum mittit Iobatae. 92. de Danaë vitiata cum Acrisio dissidet. 94.

Promachus, Parthenopaei f. cum Epigonis contra Thebas proficiscitur. 52. 215.

Promachus, Aesonis f. a Pelia interfectus. 73.

Prometheus, Iapeti f. 6. Not. 23. 89. Iouis parturientis caput securi ferit. 11. homines fingit; igne Ioui subducto a Vulcano Caucaso affixus liberatur ab Hercule 24. 139. Deucalionem fil. docet arcam exstruere 25. immortalitate pro Chirone donatur 121. 139. Not. 355. Thetidis nuptias Ioui dissuadet. 258. Athenis colitur. fr. 1066.

Pro-

Pronax, Talai f. 57. pater Lycurgi et Amphitheae. 52. Not. 168.

Pronoe, Phorbi f. vxor Aetoli. 30.

Pronous Phegei f., Alcmaeonis interfector, ab huius filiis interimitur. 219.

Proserpina, Iouis e Stygе f. 8. v. Not. 32. a Plutone rapta a Cerere matre inuestigatur 15. Not. 56 sq. per vices inter deos et apud Plutonem commoratur 18. Alcestidem in vitam remittit 53. Adonidis nutrix. 266.

Protagorae aetas. fr. 1094.

Protesilaus v. Iolaus.

Proteus, (Toronensis) Neptuni f., eius filii 132. Not. 385.

Proteus, Aegypti R. Bacchum hospitaliter excipit 190. Not. 574.

Proteus, Aegypti ex Argyphia f. 84.

Prothous, Lycaonis f. 222.

Prothous, Agrii f. 38. alius fr. 1038.

Proto, Nereis. 7.

Protogenia, Deucalionis f. a Ioue amata 26. eius vibs fr. 1137.

Protogenia Calydonis f. mater Oxyli e Marte 30.

Protomeduſa. Not. 27.

Pſamathe, Nereïs. 7. in fontem mutata vt Aeaci amplexus fugeret; Phocum tamen ex eo parit. 253. v. Not, 776. vlta caedem filii 782.
Pſeſſi pop. fr. 1132.
Pſophidii, Alcmaeonis filios perſequentes, ab Argiuis et Tegeatis repelluntur. 220.
Pſophis, ab apro Erymanthio vaſtatur. 120. Not. 351. Phegeo paret. 217. de ea Not. 647.
Pteleon, Procridis adulter. 272. Not. 848.
Pterelaus, Taphii f. cum coma aurea immortalitatem a Neptuno accipit; eius liberi 102. eius filii Electryonis armenta tradunt Polyxeno. 104. Echinadum R. coma a Comaetho f. reciſa moritur. 107. 8. Not. 313.
Ptous, Athamantis e Themiſtone f. 42.
Pygmalion rex Cypri, pater Metharmes. 264.
Pylaon, Nelei e Chloride f. 46.
Pylades. Not. 782.
Pylarge, Danai e Pieria f. 86.
Pylas, Megarenſis. 277. Not. 868. 9.
Pylo, Theſpii f., mater Hippotae. 162.
Pylus Martis f. 31.
Pylus a Neleo conditur 46. Not. 150. ſedes Amythaonis. 48. ab Hercule capta 151. Not. 456. habet armenta Apollinis a Mercurio abacta

230. Alia Pylus a Pyla conditur. 277. Not. 869.

Pyramus, Ciliciae fl. 175.

Pyrene, mater Cycni. 136.

Pyriphlegethon fr. 1052.

Pyrippe, Theſpii f. mater Patrocli. 163.

Pyrrha, Epimethei e Pandora f. Deucalionis coniux 25.

Pyrrhonis aetas. fr. 1097.

Pyrrhus, Neoptolemi pueri nomen 261.

Pythia, Herculi reſpondere nolens, tripode ſpoliatur. 145.

Python, draco, Oraculi Delphici cuſtos ab Apolline necatus. 12. Not. 44. 45.

R.

Rhadamanthus leges fert Cretenſibus 176. caput ex his 110. Iouis filius ex Europa 174., Alcmenam viduam vxorem ducit 113. 176. exul habitat in Ocalia Boeotiae 113. cum Minoe iudex apud inferos. 176. de eo 335 ſq.

Rhadius, Nelei e Chloride f. 47.

Rhea ſ. Magna Mater ſ. Cybele etc. Coeli f. 2. Croni fratris coniux, Ionem parit; caet. 3. 4. ſedes eius in Cybelis Phrygiae monte; Bacchum docet

docet mysteria 190. et Oenonen vaticinandi artem. 251. ei sacra quercus 1044. fr.
Rhegium, vrbs Italiae. 134. Not. 400.
Rhesus, Strymonis f. a Diomede ad Troiam interfectus. 10. Not. 36.
Rhexenor, pater Chalciopes. 278. Not. 874.
Rhoecus, Centaurus, ab Atalanta confossus. 227. Not. 676.
Rhode, Neptuni ex Amphitrite f., Solis coniux. 15. Not. 55.
Rhode, Danai f. 84.
Rhodia Danai f. ib.
Rhodii, in sacris Herculis ipsum exsecrantur. 139.
Rhodus a Tlepolemo occupata. 165.

S.

Salamis, Asopi f., mater Cychrei e Neptuno. 254.
Salamis, post Cychreum Telamoni paret. 255.
Salmoneus, Aeoli f. 27. de eo 44. 45. pater Tyrus. 45. Not. 146. Salmonia vrbs 147.
Salmydessus, Thraciae vrbs, Phinei sedes. 60. Not. 190.
Same et Samus. fr. 1113.
Samothrace, Dardani prima sedes. 243. fr. 1122.

Sandacus, Aſtynoi f. e Syria in Ciliciam profectus Celenderin vrbem condit: pater Cinyrae e Pharnace 264.

Sangarius fl. pater Hecubae e Metopa 248.

Sao, Nereis, 7.

Sarapis, nomen Apidis, inter deos recepti. 77.

Sardanapalus fr. 1081.

Sardinia, inſ. a Theſpiadis culta. 156.

Sardonium mare. 68.

Sarpedon, Neptuni f., Poltyis frater in littore Aeniae Herculis ſagittis perit 131.

Sarpedon, Iouis et Europae, al. Laodamiae, f. 174. de eo 176. Not. 534. duo Sarpedones. Not. 528. 9. 534.

Saturnus. v. Cronus. alligari ſolitus fr. 1070.

Satyri, Baccho Thracia fugato, a Lycurgo capiuntur cum Bacchis. 191.

Satyrus, ab Argo caeſus 78. Amymonen perſequitur 83. Not. p. 248.

Scaea, Danai f. 84.

Scaeus, Hippocoontis f. 236. Not. 456.

Scamander fl. pater Teucri 243. Callirrhoes. 244. Strymus 246.

Schedius, Epiſtrophi f. procus Helenae. 239. at v. Not. 725.

Schiſte

Schiſte via Not. 599.
Schoeneus, Athamantis e Themiſtone f. 42,
Schoeneus, Atalantes pater. 34. 56. 228. Not. 679.
Sciron 871. 2.
Scironides petrae 164. Not. 497. vbi et de ſcriptura.
Scylla 69.
Scylla, Niſi f. ob patris caedem a Minoë occiditur 280.
Scyphus Solis et Herculis v. Sol. Hercules.
Scyrius, pater Aegei. 277. Not. 871. 2.
Scythia. 80.
Seïs. v. Neïs.
Selleis fl. fr. 1108.
Selli. fr. 1108.
Semele, Cadmi et Harmoniae f. de ea 186. 87. ex inferis in caelum a Baccho reducta, Thyone vocatur. 193. Not. 559.
Septem duces adv. Thebas v. Thebae.
Seriphus, inſ. a Magnetis filiis habitata. 44.
Setaea. Not. 755.
Sicania. fr. 1136.
Sicilia inſ. eius ortus 20. Eryci paret. 134.
Sicyon, Epopeo caeſo, a Lyco occupatur 195.
Side, Orionis coniux, in Tartarum a Ioue coniecta 14.
Sidero, Tyrus nouerca, a Pelia, huius filio, trucidata. 46.

Sidus, vicus. fr. 1120.

Sigeum 41.

Simois, pater Aſtyoches et Hieromnemes. 243. 4.

Sinis, Polypemonis e Sylea f. cognomine Pityocamptes, de eo 284. Not. 897.

Sipylus, vrbs Tantali. 198.

Sipylus, Amphionis e Niobe f. Apollinis telo perit. 196.

Sirenes, Acheloi filiae e Melpomene 10. Not. 37. 113. at e Sterope. 32.. eas Argonautae praetervehuntur. 68.

Siſyphus, Aeoli f. 27. Not. 142. 143. Ephyram (Corinthum) condit: eius e Merope, Atlantis f. 229., progenies 43. ſupplicium apud Inferos. ib. ludos Iſthmios in Melicertae honorem inſtituit. 188. Aſopo Iouem filiae raptorem indicat 252.

Smyrna, Thiantis f. ex inceſto patris amore Adonidem parit 265. Not. 828.

Socratis aetas. fr. 1091.

Socleus, Lycaonis f. 222.

Sol. 19. Hyperionis f. 5. Rhoden vxorem ducit. 15. eius armenta in Erythia inſ. 19. regia. horti. v. Not. 72. pater Aeetae ex Perſeide 41. Paſiphaes 176. Augeae. 56. eius armenta in Thraeacia.

69. Not. p. 214. 5. currum draconibus iunctum Medeae commodat 74. Herculem poculo instruit ad traiiciendum Oceanum. 133. Not. 392 sq. 6.

Solymi a Bellerophonte debellati. 93.

Sparta v. Lacedaemon.

Sparte, Eurotae, Lelegis filii, f. Lacedaemonis vxor. 232.

Sparti, e satis a Cadmo draconis dentibus orti. 185. Not. 554. 5.

Spartus, canis Actaeonis. 190.

Spercheus fluv. eius Menesthius filius dicitur. 258.

Sphingius mons. Not. 601.

Sphinx, Typhonis ex Echidna progenies cf. Not. 600. de ea 200. 201.

Spio, Nerei filia. 7.

Staphylus, Bacchi f. Argonauta. 56.

Sternops, Melanis f. a Tydeo necatus. 38. Not. 128.

Sterope, Parthaonis f. mater Sirenum ex Acheloo. 32.

Sterope, Cephei f. Medusae coma Tegeam ab hostibus defendit 153.

Sterope, Pleuronis f. 30.

Sterope, Acasti f. 256.

Sterope, Atlantis e Pleione f., Oenomai coniux. 229. Not. 683.

Steropes, Cyclops. 1.
Stheneboea v. Antia; Amphianactis f. 88. Aphidantis f. vxor Proeti. 225. Not. 670.
Sthenele, Acasti f. Menoetii vxor. 261.
Sthenele, Danai e Memphide f. 85.
Sthenelus, Capanei f. cum Epigonis aduersus Thebas proficiscitur 215. procus Helenae 238.
Sthenelus, Melanis f. a Tydeo interfectus. 38.
Sthenelus, Androgei f. Herculis aduersus Amazones socius. 129.
Sthenelus, Aegypti e Tyria f. 85.
Sthenelus, Persei f. Mycenaeus. 102. eius e Nicippe progenies, caet. 103. 105.
Stheno, Gorgonum vna. 97.
Stratichus, Nestoris f. 47.
Stratobates, Electryonis f. 103.
Stratonice, Thespii f. mater Atromi. 162.
Stratonice, Pleuronis f. 30.
Strophades inf. vnde dictae. 62.
Strophius Pyladae pater Not. 782.
Strymo, Scamandri f., Laomedontis vxor. 246. Not. 752.
Strymon fl. Thraciae. 135. 190. pater Rhesi ex Euterpe 10. Euadnes e Neaera 77. innauigabilis ab Hercule factus. 135. Not. 405.

Stygne, Danai e Polyxo f. 86.
Stymphalides aues ab Hercule fugatae. 124. Not. 364 sq. 366.
Stymphalis palus Arcadiae. 124.
Stymphalus, Elati e Laodice f. 225. Parthenopes pater 163. R. Arcadiae, a Pelope necatus 253. Not. 778.
Stymphalus, Lycaonis f. 222..
Stymphalus vrbs Arcadiae 124.
Styx, Oceani filia. 5. iusiurandum per eius aquam. caet. 6. mater Proserpinae e Ioue. 8. Not. 21. 24. fr. 1051.
Sylea, Corinthi f. vxor Polypemonis 284.
Syleus, rex Aulidis, ab Hercule cum Xenodice filia necatus. 146. Not. 443.
Symplegades, quae? 62. Not. 197.
Syria 22. sedes Tithoni, Phaëthontis, Astynoï, Sandaci; Cinyrae paret, 264.
Syria insula 194. sed v. Not. 583.

T.

Taenarus, vrbs Laconicae, habet ostium inferorum. 141.
Talaus, Biantis f. 51. eius e Lysimache progenies ib. Not. 167. pater Adrasti. 203.

Talus, Cretae cuſtos, ab Argonautis interfectus 71. Not. p. 220. 1. 2. 3.

Talus, Perdicis f. a Daedalo magiſtro necatus. 282. Not. 891.

Tantalus, Sipyli R. pater Niobes. 198.

Tantalus Amphionis e Niobe f., Apollinis ſagittis occidit. 196.

Taphius, Neptuni ex Hippothoë f. Taphi incolas Teleboas vocat, eius progenies. 102.

Taphus inſ. 102. Pterelao interfecto, cum Echinadibus reliquis Heleo et Cephalo traditur ab Amphitryone 108.

Tartarus, cf. *Hades*. quid? 1. Not. 10. e Tellure Typhonem procreat 21. et Echidnam. 78.

Tarteſſus, vrbs Iberiae, prope quam columnas exſtruxit Hercules. 133.

Taurus Cretenſis, qui Europam per mare transuexit Ioui, al. qui Minoi a Neptuno datus ab Hercule ad Eurystheum deducitur. 125. 26. 177. Not. 367 ſq. 537.

Taurus Marathonius. 126. 279. Not. p. 369. 880.

Taurus, Nelei e Chloride f. 46.

Taygete, Atlantis e Pleione f. 229. Lacedaemonem e Ioue parit. 232. Not. 691.

Tebrus, Hippocoontis f. 236.

Tegea, vrbs Cephei, Alei filii, sedes, aeneis Gorgonis cincinnis a Sterope defensa 152. 3.

Tegyrius, Thracum R. Ismaro filiam dat vxorem; Eumolpum regni successorem habet. 275. Not. 863.

Telamon, Salaminius, Aeaci, ex Endeide, al. Actaei e Glauce f. 253, cf. Not. 774. 5. apri Calydonii venator. 34. Argonauta. 55. Herculis in expugnanda Troia socius, 254. 255. Not. 446. et adv. Amazones Not. 376 Hesionen praemio accipit 255. pater Aiacis ac Teucri 239. 255. et Hippodamantis. 206. Phoco fratre caeso exul, Salaminis post Cychreum R. eius e Periboea et Hesione filii. 255. Not. 782.

Telchin, Apidis interfector. 77.

Teleboae, vnde dicti. 102. Not. 312.

Teleboas; Lycaonis f. 222.

Telegonus, Aegypti R., Ius maritus. 81. Not. p. 257. 8.

Telegonus, Protei f. in Torone Herculis manu cadit. 132.

Teleon, pater Butae. 56. Not. 848.

Telephassa, Agenoris vxor. 173. ad Europam f. quaerendam vagata cum Cadmo in Thracia habitat. 175. ibidem a Cadmo sepulta. 184. Not. 525.

Tele-

Telephe. Not. 525.

Telephi ara. 39. Not. 131.

Telephus Herculis ex Auge f. 163. infans in Parthenio monte a Cerua nutritur. 154. Teuthrantis f. adoptiuus et regni Myſiae ſucceſſor. 226. pauper et exul. Not. 673.

Teles, Herculis e Lyſidice f. 162.

Teleſtas, Priami f. 250.

Teleutagoras, Herculis et Euryces f. 162.

Tellus, Coeli coniux 1. falce Cronum inſtruit. 2. eidem vaticinatur imperii iacturam 3. Gigantum e Coelo mater 18. his medicamentum quaerit 19. e Tartaro Typhonem parit. 21. Nyctimum a Iouis in Lycaonidas ira tuetur 223.

Temenus claſſem ad Naupactum parat in Peloponneſum. 167. Hippoten in exilium mittit 168. Argolidem ſorte obtinet. 170. quam eo a filiis interemto Deiphon tenet. 171. eius progenies ib. v. Not. 517 ſq.

Tenedus. Tenedii. fr. 1121. 1136.

Tenus, inſ. 274. Not. 855.

Tereus, Martis f. Thracum R. Not. 842. Pandionis aduerſus Labdacum ſocius; in vpupam mutatur; pater Ityis. 270. Not. 842.

Teri-

Teridaë, pellex Menelai. 240.
Termerus. Not. 415.
Terpſicrate, Theſpii f. mater Euryopis. 162.
Tethys, Coeli f. 2, Oceani coniux. 5. 76.
Teucer, Scamandri et Idaeae nymphae f. Dardano cum parte regni Batiam f. vxorem dat. 243. Not. 738. 9.
Teucer, Telamonis, ex Heſione f. 255, procus Helenae 239.
Teucri, a rege vocati. 243. Τεῦκροι et Τευκροὶ 739.
Teumeſſia vulpes. Not. 320.
Teutamias, Lariſſaeorum R. 100. Not. 308.
Teuthras, Teuthraniae (Myſiae 226. Not. 461.) R. Augen, Aleï f. ducit. 154. vitiat. 226. Telephum adoptat. ib.
Thaletis aetas. fr. 1090.
Thalia, Apollini amata. 10. Θάλεια Not. 32.
Thalpius, Euryti f. Helenae procus. 238.
Thamyris, Philammonis f. paederaſta 9. citharoedus certamine victus a Muſis oculis et canendi arte priuatur. 10. Not. 35.
Thanace v. Not. 823.
Thaſus, vrbs Thraciae a Thaſo condita. 175. at v. Not. 530.

Thasus, inf. Thracibus pulsis Androgei filiis ab Hercule traditur. 131.

Thasus Neptuni, al. Cilicis f. ad quaerendam Europam missus, Thasum vrbem in Thracia condit et habitat. 175. Not. 529.

Thaumacus, Poeantis pater. 56.

Thaumas, Ponti f. eius ex Electra filiae. 6. 7.

Theano, Danai e Polyxo f. 85.

Thebae a Tydeo oppugnatae 38. Creonte rege liberantur a vulpe vastatrice, 106. ab Ergini tributo, Herculis ope 112. et a Sphinge 200. a Cadmo conditae 184. conditores. v. Not. 555. nomen accipiunt a Theba, Zethi vxore. 196. septem portae. Not. 617. a septem ducibus oppugnantur 205. 208. v. Not. 610 sq. oppositi septem duces Thebani 619. ordo pugnarum 627. a Theseo captae 214. et post decem annos ab Epigonis. 214. Not. 145.

Thebanae mulieres in Cithaerone monte debacchantur. 191.

Thebani, post Cadmum regibus vtuntur, Polydoro, Labdaco, Lyco, Laio. 196. et Creonte. 213. a Zetho et Amphione subiguntur. 196. ab Epigonis victi vrbe relicta Hestiaeam condunt et incolunt. 216.

Thebe, vxor Zethi, Thebis nomen dat. 196. Not. 590.

Thelxion, Apidis interfector. 77.

Themis, Coeli f. Iouis pellex. 8. Delphis oracula edit. 12. mater nympharum 137. Thetidis nuptias Neptuno ac Ioui diffuadet. 258.

Themis, Ili II f. vxor Capyos. 244.

Themiscyra. 129. Not. 381.

Themisto, Hypsei f., Athamantis vxor. 42. Alia 667.

Theodamas, v. Thiodamas.

Theras v. Not. 511.

Therimachus, Herculis e Megara f. 113. 163.

Therma. fr. 1135.

Thermodon, fluv. 64.

Thermydrae, Rhodiorum portus. 138. Not. 421.

Therfander, Polynicis f., Alcmaeone duce, aduersus Thebas proficiscitur cum Epigonis. 215. Not. 510. 641. Thebae ei traditae 644.

Therfites, Agrii f. 38. Diomedis metu in Peloponnesum fugit. 39.

Thefeus, Athenienfis, Aegei et Aethrae f. 238. 283. Not. 894. apri Calydonii venator. 34. Argonauta 55. Medeam cum Medo f. Athenis pellit 75. ex inferis ab Hercule liberatur 142. e Troe-

zene

zene in Isthmum praefectus lustratur; quando? 147. Oedipum exulem recipit 202. Thebis captis caesorum corpora curat humari 214. Helenam rapit 238. Athenas tendens viam a praedonibus purgat; Periphetae clauam gerit, Sinin interimit. 283. 84. cum Hercule adv. Amazones Not. 376. in inferis 141. Not. 433.

Thesmophoria. 12.

Thespiadae, Herculis e Thestii L. filiabus filii, pars Thebas, pars in Sardiniam mittuntur. 155 56.

Thespius. v. Thestius. Nomina confusa. v. Not. 331. 467. 486. 7.

Thesproti, Alcmaonem regione pellunt. 218.

Thesprotus, Lycaonis f. 222.

Thessalia, Salmonei sedes 44. et Peliae 47. eius nomina fr. 1123.

Thessalorum colonia, Elis. 29.

Thestalus, Herculis ex Epicaste f. 163.

Thestiades, Thestii L filiae. 111. earum nomina. 161.

Thestiadae, Thestii filii, apri Calydonii venatores 34. a Meleagro trucidantur. 36.

Thestius, Thespiarum R. 111. L. e Megamede filias ex Hercule grauidas fieri curat. ib. Herculem a liberorum caede lustrat. 114.

Theſtius (Aetoliae R.) Martis f. 31. de eo v. Not. 111. add. 713. eius ex Eurythemide progenies 32. pater Iphicli 56. Ledae 236.

Thetis, Nereis. 7. 191. Vulcanum coelo deiectum ſeruat. 11. a Iunone in auxilium Argonautis mittitur. 69. a Ioue ac Neptuno amata vxor obtigit Peleo 259. de nuptiis eius v. Not. 794. munera nuptialia 799. confuſa cum Metide Not. 38. et cum Themide Not. 796. numen Theſſalorum 795. in ſepiam mutata. 798. Achillem filium apud Lycomedem ſeruat. 260.

Thettalus, Herculis ex Eurypyle f. 163.

Thia, Coeli f. 2. Hyperionis vxor. 5. Not. 22.

Thias, Aſſyrorum R. imprudens e Smyrna filia fit pater Adonidis. 265.

Thiodamas, Dryops, eius bos ab Hercule deuoratus. 157. pater Hylae 58. Not. 473. 4.

Thoas, Icarii e Periboea f. 237.

Thoas, pater Hypſipylae, a filia ſeruatus 56. 206.

Thoon, Gigas, a Parcis caeſus. 20.

Thraces in Daulide Phocidis. N 842. parent Tereo 270.

Thracia a Cadmo et matre Telephaſſa, Thaſoque inhabitatur 175. Thraces poſt Tegyrium parent Eumolpo. 275.

Thraſymedes. 47.

Threpſippas, Herculis e Panope f. 161.
Thriaſius campus in Attica. 263. Not. 818.
Thrinacia, Solis inſula. 69. Not. p. 214 ſq.
Thyeſtes, Pelopis f. Mideam tenet cum fratre. 105.
Thymbris, Iouis pellex, Panis mater 12. Not. 42.
Thyone, nomen Semeles 193. Not. 579.
Thyreus, Oenei f. 32.
Tiberis. fr. 1136.
Tigaſis, Herculis e Phyleide f. 162.
Tigres fluv. ab Harpyis Harpys vocatur. 61. Not. 193.
Tilphuſſa fons Boeotiae 216. Not. 644.
Timandra, Tyndarei e Leda f., Echemi coniux. 237. Not. 715.
Tiphys, Agnii f., Argo nauis gubernator 55. apud Mariandynos perit. 64.
Tiphyſa, Theſpii f. mater Lyncei. 162.
Tireſias, Eueris et Chariclus f. ex genere Vdaei, Sparti, vates Thebanus: de eo 209. 211. 216. Not. 619 ſq. pater Mantus. 216.
Tiryns, moenibus cincta a Cyclopibus, Proeto paret 89. occupatur a Perſeo, traditis Megapenthi Argis. 101. Sthenelo paret. 105.
Tiſamenus, Oreſtis f. Peloponneſi R. 166. ab Heraclidis tollitur. 169. Alius Not. 510.
Tiſiphone, Erinnys. 2.

Tisiphone, Alcmaeonis e Manto f. a Creontis vxore patri ignaro serua venditur. 221.
Titanas, Lycaonis f. 222.
Titanes (corr. lect.) 171. Not. 519.
Titanes, Coeli filii. patrem regno pellunt. 2. Not. 12. detrusi in Tartarum Not. 19.
Titanides, Coeli filiae. 2. Not. 12.
Titanomachia. Not. 18.
Tithonus, pater Emathionis 139. Laomedontis f. eius rapti ab Aurora progenies. 247. 264. Not. 755.
Tityus Iouis f. ab Apolline caesus, 12. immanis. 13. Not. 43. 44. (aequalis Tantalo ap. Syncell. et Euseb. eius filia Europa mater Euphemi Pind. P. 4, 81.)
Tlepolemus, Herculis ex Astyoche f. 155. 163. Not. 464. 467. Licymnio caeso exul in Rhodo habitat. 165. Not. 501. 2.
Tmolus, Lydorum R., Omphalae maritus 146.
Tomi, vrbs, a dissecto ibi Absyrto nomen habent. 67.
Toretae pop. fr. 1131.
Torone, Polygoni ac Telegoni sedes. 132.
Toxeus, Oenei f., ab ipso patre interfectus. 32.
Toxicrate, Thespii f., mater Lycii. 163.
Trachin, sedes Ceycis. 156. 157.

Tra hinii, Herculis ſocii aduerſus Eurytum. 159.
Trapezus, vnde nomen habeat 223. Not. 665.
Traphuſia. corr. voc. v. Tilphuſia.
Triops, Neptuni e Canace f. 28. Not. 102.
Triptolemus frugum ſationem diſcit e Cerere. 17. Not. 64. 65. eius genus ibid. fuit Sophoclis tragoedia Triptolemus.
Triton Neptuni f. 15. Not. 55.
Triton fluv. apud quem naſcitur et educatur Minerua 11. 245. Not. 40. Neptuni ex Amphitrite f. 15. pater Palladis. 245. Not. 747.
Troezen, 143 147. Pittheo paret. 278.
Troia ob Laomedontis impietatem peſte ac ceto plectitur ab Apolline et Neptuno 130. ab Hercule vi expugnata 148. a Troe rege nomen habet. 244.
Troianorum ſocii intra Halyn. fr. 1116. 7. 8. 9.
Troilus, Priami al. Apollinis ex Hecuba f. 250. Not. 762.
Tros, Erichthonii, ex Aſtyoche f. Troiae R. regioni de ſe nomen dat; eius e Callirrhoe progenies. 244.
Tydeus, Oenei f. 37. Aetolus. 206. Alcathoum, al. Melanis filios al. Oleniam fratrem interimit 38. exul, Argis Deipylen, Adraſti f. ducit. 204.

pater

pater Diomedis 38. 215. Thebas oppugnans 206. occidit. 38. caet. 203. 207. 208. 212. Not. 616 ſq. immortalitate excidit 630.

Tyndareus, Perieris e Gorgophone, al. Oebali e Batia. 235. 236., f. 44. 232. imperio Laconico ab Hercule donatus. 153. in vitam reuocatur. 234. Not. 705. Ledam ducit 236. eius e Leda progenies 237. Dioſcuris inter deos receptis regnum tradit Menelao. 242. Τυνδάρεως, εω. Not. 459.

Typhon, Telluris e Tartaro f. de eo 21-23. Not. 77 ſq. Pater Chimaerae 92. Leonis Nemei 115. Orthri canis bicipitis. 132. Draconis Heſperidum. 136. Vulturis Caucaſii 139. Sphingis. 200.

Tyrannus, Pterelai f. 103.

Tyria, Aegypti vxor. 85.

Tyro, Salmonei ex Alcidice f. cum Neptuno, in Enipeum amaſium mutato, conſueſcit. 45. Not. 147. 8.

Tyrrheni praedones, Bacchum vendere conantes, in Delphines mutantur. 193.

V.

Vdaeus, quinque Spartorum vnus. 185. Tireſiae generis auctor. 209.

Vellus aureum, ab Aeeta dedicatum 41. 55.
Venti, Aſtraei filii, 6.
Venus, Iouis f. 8. Not 31. Clio Muſae ſuccenſet; Adonidem amat. 9. Buten in Lilybaeum deducit. 69. mater Harmoniae 186. pomis aureis, ad vincendam Atalantam, Milanionem inſtruit; 228. Aeneam et Lyrum parit ex Anchiſe. 244. irata, Cinyrae filias, cum alienigenis viris conſueſcentes, facit in Aegypto mori. 265. ἐταίρα. fr. 1055. πάνδημος 1056. columba ei ſacra ibid.
Veſta, a Crono, patre, deuoratur. 3. Not. 15.
Vlyſſes, Penelopes maritus 237. Laertae f. procus Helenae 238. de eo 240. 261.
Vrania, Muſa, Iouis e Mnemoſyne f. 8.
Vranus v. *Coelus*. Vranidae Not. 10. 12.
Vrſa, ſidus, vnde ortum habeat. 225.
Vulcanus, Iunonis e Ioue f. de eo 10. 11. de eius officina Not. 38 Clytium interimit maſſa ignita. 20. Prometheum Caucaſo affigit. 24. pater Palaemonis 55. Periphetae ex Anticlia 283. Erichthonii ex Atthide, al. e Minerua 268. Minervam tentat ibid. v. Not. 835. 6. Aeetae donat aeripedes tauros 64. Minoi, Talum 71. Cadmo torquem affabre factum. 186. in Sicilia

cilia Geryonis armenta Herculi cnſtodit. 134.
Vulpes Thebanum agrum infeſtans 106.
Vultur, Typhonis ex Echidna progenies, Promethei iecur depaſcens, Herculis ſagitta perit. 139.

X.

Xanthippe, Dori f. 30.
Xanthippus, Melanis f. a Tydeo interfectus. 38.
Xanthis, Theſpii f. mater Homolippi 162.
Xanthus, equus immortalis, Peleo a Neptuno donatus. 259.
Xenodice, Sylei f. ab Hercule interfecta 146.
Xenodice, Minois e Paſiphaë f. 177.
Xenodamus, Menelai e Cnoſſia f. 240.
Xenophanis aetas. fr. 1089.
Xuthus, Hellenis f. 26. Not. 98. 847. 866. 7. Peloponneſum a patre obtinet. 27. eius e Creuſa, 272, Erechthei f., progenies. 27. pater Diomedes. 43.

Z.

Zelus, Pallantis filia. 6. Not. 24.
Zenonis aetas. fr. 1094.

Zetes, Boreae ex Orithyia f. Argonauta 55. Harpyias perſequendo perit. al. ab Hercule occiſus. 274.

Zethus, frater Amphionis, Iouis ex Antiope f. 229. Lyco ac Dirce, vxore, ſublatis potitur Thebis. 195. 96. Thebam vxorem ducit. 196. Apollinis ac Dianae telis perit. 198.

Zeuxippe, ſoror Paſitheae, Pandionis vxor. 270. Not. 842.

IN-

INDEX
VOCVM GRAECARVM,
partim memorabilium, partim certarum rerum seu obseruationum memoriam animo infigentium *).

α.

Ἀγκών. κατὰ τὸν ἀγκῶνα. 60. sed v. Not.
ἀγνίζεσθαι 106. φόνον 141.
ἀγνοήματα χρονικὰ Castoris v. ind. auct. 978.
ἄγος. pro cubito. fr. 1153.
ἀγρεὺς Pan. fr. 1069.
ἀγρός. ἐπὶ τῶν ἀγρῶν 50.
ἄγω. ἀγαγεῖν reducere. 9. v. Not. 33.
ἀγὼν γυμνικὸς 101.
ἀγωνίζεσθαι πένταθλον 101.
Ἅδης. de eo fr. 1047 sq. ἐν ἅδου 1. 6. 13. 18. 43. εἰς ἅδου 9. 14. ἐν ἅδῃ 5. Not. 20. cf. Ἄϊς.

*) pagg. sunt contextus graeci. *Not.* sunt Notae. *fr.* sunt *fragmenta.*

ἀδικεῖν de latrocinante 78. de vastatione per feram 106. 120 154. cf. Not. 783. ἀδικεῖσθαι laedi simpl. 65. v. Not.

ἀδοξοῦν se indignum putare, sibi dedecori ducere 36.

ἀδυνατοὶ ἦσαν 175 ἀδυνατεῖν 14. 49.

ἀεθρόως 66. sed v. Not.

ἀεθῶος 110.

αἴβιος vox corrupta. Not. 165.

αἰγιαλός. παρὰ τοῖς αἰγιαλοῖς 14. 146.

ἀΐδιος φυγὴ 273. ἐνιαυτὸς 185. v. Not. 556. 7.

Ἄϊδος v. Ἄις.

αἱμάσσω. ἡμαγμένη μάχαιρα cruentata. 50.

αἴξ de scorto 1164. 5.

αἱρέω. αἱρεῖσθαι. ἑλέσθαι. optare, eligere. 26. 29. 31.

αἴρω. δι' οὐρανοῦ αἰρόμενος. 17. ἄρας discedens 179.

Ἄις. ἄϊδος κυνῆ. 20. Not. 76.

αἰτεῖν δίκας et διδόναι, 282. αἰτεῖσθαι. 26. (Not. 94.) 53. 72. 79. 186. 212. 219.

αἰψηροκέλευθος 190.

ἀκαταγώνιστος 18.

ἀκὶς 157.

ἀκληρωτὶ λαγχάνειν 85.

ἀκοή. τὰς ἀκοὰς aures 48. 209.

ἀκοντίζειν. πέτρας εἰς οὐρανὸν 18.

ἄκος ὀδυνῶν remedium 190.

ἀκοσμία 89.
ἀκρωτηριάζειν 191.
ἀλάστωρ fr. 1153.
ἀλεξεῖν, βοηθεῖν. 249.
ταῖς ἀληθείαις 160.
ἀλίπλους. fr. 1153.
ἀλλάσσεσθαι, pro ἀπαλλ. discedere 121. f. et 101. l. 13.
ἀλλότριοι ἄνδρες. alienigenae 265. ex Aegypto.
ἀλφηστᾶν καταπυγοτέραν fr. 1140.
ἅμμα. 137. v. Not.
ἄμνιον fr. 1162.
ἀμφιέννυμι. ἠμφιέσατο δορὰν 78.
ἀμφίθετον fr. 1166.
ἀμφιτρῆτεῖν. τοῦ θηρὸς 36.
ἀμφίστομον σπήλαιον 116.
ἀμφιτρεχῆν 50.
ἀμφιφᾶντες placentae fr. 1069.
ἀνὰ ἑκατὸν - ἀνὰ πεντήκοντα. 1.
ἀνάγεσθαι euehi, prouehi. 57. 58. 60. 67. 70. 71. Not. 183.
ἀνάγκη πολλῆ, aegre. 267.
ἀναγνωρίζειν 46.
ἀναδίδωμι. de terra 40.
ἀναδύεσθαι prodire, emergere. 66.
ἀναθάλπειν. 19.

ἀνακομιδή. ἡ εἰς οἶκον reditus 175.
ἀναλίσκω. ἀνηλώθη. 17.
ἀνάπτειν ἀγχόνην. 256.
ἀναστῆσαι in vitam reuocare 183.
ἀνατέλλειν e terra 185.
ἀνατολή. ἀνατολαὶ τῶν κεφαλῶν 118. ἐπὶ τὰς ἀνατολὰς 21.
ἀναφέρεσθαι de fumo et flamma emicante 69.
ἀναφύεσθαι 118.
ἀναφυσήματα πυρὸς 24.
ἀνδρόμορφον μέγεθος 21.
ἀνδροῦσθαι. ἠνδρώθησαν 166. ἀνδρωθεὶς 172.
ἀνειπεῖν. de oraculo. Not. 281. 507. 888.
ἀνελόμενος. deligens 129. v. Not.
ἀνετὸς 190. in vff. v. Not. ἀνετὸν εἴασεν 126.
ἀνέχω. ἀνασχεῖν τὰς χεῖρας 223.
ἀνθεστήρια. quae? fr. 1063.
ἀνίατος 121.
ἀνίπταμαι. 125.
ἀνίστημι. auello. 75. ἀναστῆσαι ſedentem erigere, et ἀναστήσασθαι 142. ἀναστῆναι ſuſcitari in vitam 234.
ἀνοιδῆσαι intumeſcere 199.
ἀντειπεῖν 167. ſed v. Not. 507.
ἀντερεῖν 95.
ἀντιπέμπειν 70. at v. Not. 218.

ἀντίπερα 243.

ἀντίπνοιαι venti aduersi 57.

ἀντίστοιχος 133. v. Not.

ἄνυδρος 83.

ἀνυμνεῖν. 186.

ἀνυπέρβλητος 18.

ἀπαιὼν fr. 1050.

ἀπαξιοῦν recusare, nolle 35. contra ἀξιοῦν 84.

ἀπαρνεῖσθαι recusare 91.

ἀπεικάζεσθαι τινὶ 155.

ἀπειπεῖν. ἀπείπατο 116.

ἀπεμπωλῆσαι ὑπερόριον. 154. it. 180. 206. 221.

ἀπέχειν. ἀπέσχε 212. v. Not.

ἄπλετος. 125. ἄ. μέγεθος 21. Not. 79.

ἄπλωτος 135.

ἀπὸ ταύτης κτίζει πόλιν. appellatam eius nomine 81.
πόλιν ἀφ' ἑαυτοῦ ἔκτισε Μίλητον 176.

ἀπογινώσκω. ἀπογνοὺς τὴν ὑποστροφὴν desperans fore, vt redeant 72. τὴν ἀνακομιδὴν 175.

ἀποδύρεσθαι. τοῖς ῥείθροις 45.

ἀποθερίζειν detergere 63.

ἀποικοδομεῖν τὴν εἴσοδον obstruere 116.

ἀποκαθιστάναι restituere 75.

ἀποκλείειν. τὸν πόρον. 62. τὴν ἔξοδον 282.

ἀποκοιμᾶσθαι 257.

ἀπο-

ἀποκρύπτειν. ἀπεκρύβετο. clam habebat 179.
ἀπολαβεῖν τὴν ἀρχαίαν μορφὴν recipere 80.
ἀπολέσθαι θανάτου, incolumem praestare 53.
ἀπομόω. ἀπομνύω. αὐτὴν ἀπωμόσατο μὴ συνελθεῖν 79. v. Not.
ἀποπομπαῖοι θεοί. fr. 1045.
ἀπορνεόω. 28. 37. 247. 271.
ἀποῤῥήγνυμι. erumpo 134.
ἅπτω. ἡμμένας πέτρας 22. v. Not.
ἀρά. ἀρὰς θέμενος. faciens 202.
ἀρᾶσθαι κατ' αὐτοῦ 36.
τὰ ἄρθρα loci muliebres 273.
τὰ Ἀρκάδια fr. 1046.
ἅρμα πτηνῶν ἵππων 23. δρακόντων 74.
ἁρματηλατεῖν 109.
ἁρματοδρομεῖν 196.
ἁρπάζειν τὰ ὅπλα raptim sumere 60.
ἅρπη 2. 12. 13. ἀδαμαντίνη 22. 96. Not. 12.
ἄρτην pro sterilis fr. 1050.
ἄρτος. fr. 1146.
ἀρχή. οὐδὲ τὴν ἀρχὴν, omnino non. 59.
ἄρχω· τὸν ἀδίκων χειρῶν ἄρξαντα, qui non lacessitus iniuriam infert 110.
ἀσαλὴς fr. 1154.
ἀσθενεῖς πόδες 283. v. Not.

ἀσκεῖν τὰ πολέμια et similia, de arte aliqua, 195. 234. 240. 245. ἀνδρίαν 127. 8. pro ἀνδρεῖον εἶναι.

ἄστορον ἐτίθει τὴν γῆν κάπρος 33. extr.

ἀστοχεῖν. οὐκ ἠστόχει. non erat imperitus 110.

περὶ ἀστραγάλων διενεχθεὶς 262.

ἀτάλλειν fr. 1146.

ἄτρακτος fusus 245.

ἄτρωτος 33. 115. 6.

ἀτυχεῖν. calamitate teneri 130. 168. successu carere 167.

ἀτυχήματα 167.

αὐλίζεσθαι pro subsistere, pernoctare 133.

αὐτόχειρ. τῆς ἀδελφῆς ἐγένετο 180.

αὐτόχθων 262. 267. fr. 1057.

αὐχεῖν 98.

αὐχμηραὶ τρίχες horridae 21. 22.

ἀφαιρεῖσθαι. τὸ δέρας αὐτῷ ἀφείλοντο 36. at v. Not. et τὴν βασιλείαν 39. τὰς θυσίας 45. add. 249.

ἀφειδῶς, h. ἀφθόνως. 269.

ἀφίημι. εἰς θάλασσαν. abiicit 2.

ἄφλαστον aplustre. τὰ ἄκρα τῶν α. 63. v. Not. 198.

ἀφορία 253.

ἀφύαι fr. 1164.

Ἀχέρων vnde ductus? fr. 1048. 9.

β.

Βαδίζειν 210. ἐξ pro ἀπιέναι. 124. ἰέναι 137.

βανὸς 190. v. Not.

τὰ βασίλεια regia. 73. 152. 203. 220.

βασιλεύς. εἰσελθὼν εἰς τὸν βασιλέα 99.

βάσις. pes 200. 201. βάσεις pedes Not. 69. πηρωθέντα τὰς β. 11. εἶχον τὰς β. φολίδας δρακόντων. 18 Not 69.

βαστάζειν. βαστάσας τὸν τρίποδα tripode ablato, aucto 145.

βάτου καρπὸς 182.

βέλη πεπυρωμένα 117.

βιάζεσθαι. βιασάμενος εἶλε, vi cepit 149. β. πλεῖν persistere in nauigatione 63. vi superare 126. puellam, passim.

βίαιος ὢν τύραννος 77.

βορὰ 98. 131. 282. 3.

τὰ βοσκήματα 34. 123. 137.

βόστρυχος 153. erat βόστρυχα v. Not. 458.

τὰ βουκόλια 125. 177. 184.

βουλεία v. Not. 732.

βούλησις, κατὰ τὴν β. Διὸς 38.

τὰ βουφόρβια armenta, pro agro 110. 195.

βρωτὸν 155.

βυθὸς 275. κατὰ βυθῶν 198.

βύρσαι coria 230. ἐξηραμμέναι 45. νεόδαρτοι 180.
βῶλος γῆς 170.
βωμός. ἐπὶ τῶν βωμῶν 46. τοῖς βωμοῖς 99. 138. Not. 282. 420. βωμοὺς 169. 170. est tamen τῷ βωμῷ 40 f. 138. 164.

γ.

Γαμεῖν de femina 227. Not. 677.
γάμος ἱερὸς Iunonis Not. 410.
γενεάρχης 82. v. Not.
γένειον. de belluis 18. Not, 68.
γεννᾶν de femina 8. 9. 10. 12. 28. τὰ γεννώμενα 3. τὸ γεννηθὲν 198.
—— (a γενῶν) ἐγενήθη 4. Not. 16. 7. γεγενημένων παῖδα 4. τὰ γενησόμενα prolem 144. (a γίνω) γίνεσθαι ἐπὶ, adire 95.
γένος. κατὰ γένος 36 Not. 122.
γηγενὴς 14. 79. Not. 253. 834.
γηρᾶν 201.
τὸ γόνας 121. at v. Not.
γραῖαι 95.
γραῦς Σέριφος fr. 1148.
γοναικοκρατεῖσθαι 57.
γύργαθος fr. 1169.

δ.

Δαίνυσθαι de epulis sollennibus 158.
δαλὸς διάπυρος 248.

δάω. δάσαντο in vſſ. 189. v. Not.
δασμός. τὸν δ. τελεῖν. πέμπειν, κομίζειν. φέρειν. 112. 3.
δατητὴς diribitor. fr. 1154.
δαύκειον herba fr. 1169.
δενδίλλειν fr. 1151.
τὸ δέπας 133. 4. 9. Not. 392. 3.
δέρας et δέρος Not. 175. 121.
δέρκεσθαι. πῦρ ἐδέρκετο τοῖς ὄμμασι 22. Not. 80.
τὸ δέρτρον fr. 1162.
δεσμεύειν 79.
ὁ δεσμὸς τῆς ἐλαίας 139. v. Not.
Δήμητρα et Δημήτηρ Not. 15. 66. 67.
διὰ inter. Not. 226.
διαβαίνειν τὴν θάλασσαν 14. Not. 48.
διαδιδόναι diſtribuere 86.
διαιρεῖσθαι diſcerpere 42. διελὼν μέλη 260 Not. 801.
διαίρω. διηρμένον ὄρυ ſublatum 245.
διακληροῦσθαι. 5. διεκλήρουν τὰς κόρας 84.
διαλαμβάνειν πόλιν 217. v. Not. 648.
διαλύεσθαι τὴν προτοῦ μάχην 275. et abſol. διαλύεσθαι 205. διάλυσις 216.
διαλυμαίνεσθαι infeſtare 126.
διανάστας 109. v. Not. 324.
διάπειρα 207.
διαπορθμεύειν tranſuchi 125. 156. 7.
διάπυρος 248.

διαῤῥίπτειν proturbare 246.

διασχεθέντες 68. v. Not.

διὰ ταχέων confestim. διαταχέως 271.

διατιθέναι τινὰ τὶ 13. τὸν ἀγῶνα 101.

διατρῆσαι perforare 198.

διαφέρεσθαι abs. pro contendere 205. διαφέρειν τινὶ Not. 781.

διδάσκεσθαι. ἐδιδάχθη κυνηγὸς pro τὴν κυνηγίαν 188. v. Not. 565. ὀνειροκριτὴς 248.

διδόναι θυγατέρας τοῖς νικῶσιν εἰς ἀγῶνα 87.

δίδυματόκος 235.

διελὼν v. διαιρεῖσθαι.

διενέγκειν 190. v. Not. λόγον 187.

διεξέρχεσθαι 76. Not.

διερείδειν. διήρειστο ἦλος adactus 71. v. Not.

διέρχεσθαι pro διεξερχ. 173.

διηρμένος. v. διαίρω,

τὸ διῖπετὲς παλλάδιον 245.

διίστημι. διέστη τὰ ὄρη 25. Ζεὺς τὴν γῆν διέστησε fulmine 213.

δικάζειν 263. 4. Not. 820. 1.

δικαιοῦν. adiudicare 171. cf. Not.

δίκας ἐπάγειν τινὶ 38. 110.

δισθανὴς fr. 1163.

δισκεύειν de Diana 15. Not. 54.

διφυὴς Chiron. 6. Cecrops Not. 813.
δοκεῖν. τὸ δόξαν absol. 211.
δούλη 240. Not. 730.
δύναμις. εἰς τυραννίδα μεταστήσας τὴν δ. 77. virtus 93.
δυναστεία regnum 90. 194. 6. 226.
δυναστεύειν. ἐδυνάστευσε κόσμου. 1. χώρας 76. add. 40. 88. 258.
δυνάστης rex 154. 175. οὐρανοῦ 11.
δυνατὸς robustus 91.
δυσοσμία 57.
δυσφορεῖν 87.

ε.

Ἔγκασι v. Not. 417.
ἐγκέφαλος 212. fr. 1148. 9.
ἐγκρύπτειν. εἰς πῦρ 17. ἐγκρυβοῦσα 259.
ἐγκυμονοῦσα ἐτύγχανε 3.
ἐγχειρίδιον 86.
ἔδαψαν. corrupte pro ἔλαψαν. Not. 570.
ἐθελοντὴς 150.
ἐθίζειν. εἴθισαν pro ἔτυχον e gl. Not. 184.
εἰσκρύπτω. εἰσκρυβῆναι 116. v. Not.
εἰσρυεὶς 94.
εἰσφέρειν πόλεμον. Not. 18.
ἑκατόγχειρες 1.

ἐκβράζειν. effervescere, prorumpere. πολλὴ ἐξέβραστε ζάλη 22.

ἐκδέρειν βοῦν excoriare 178.

ἐκδιδόναι filiam 91. 247.

ἐκδικεῖν vlcisci, punire. τὸν φόνον. τὸν θάνατον. 78. 105. 6. 112. 152. vlcisci causſa adeſſe 136. Not. 417.

ἐκδικία 219.

ἐκδὺς elapſus 230.

ἐκκαίω. ἐκκαεὶς 14. Not. 51.

ἐκκλύζειν. αἷμα euomuit 23.

ἐκλανθάνω. ἐξελάθετο 33. 53. Not. 117.

ἐκλιπεῖν animo deficere 187.

ἐκμαίνω, facio μαίνεσθαι. 192. 51.

ἐκπίπτειν. ἐκπεσὼν ſc. τῆς χώρας. τῆς πατρίδος. 46.

ἔκρους oſtium 123.

ἐκροφεῖν exſorbere 212.

ἐκρυέντος ἰχῶρος 78.

ἐκτέμνειν. τὸ δέρμα 14. τὴν δορὰν 20.

ἐκτροχάζειν pro ἐκδραμεῖν 152.

ἐκφαίνω. ἡ θεὰ ἐξέφηνεν ἑαυτὴν 17.

ἐκφέρειν πόλεμον Not. 18.

ἔλινὸς pro vite fi. 1155.

ἑλκύειν de ſorte 170. bibere 269. vt σπάσασθαι.

ἐμβροχίζειν laqueo vincire 122.

ἐμπήγουται τὸ βέλος τὸ γόνας 121. At v. Not.

ἐμπίμπλησι 210.

ἔμπνους 119. 120. 146.

ἐναγίζειν opp. θύειν 115. 116.

ἐναλλάσσειν. παντοίας μορφὰς 137.

ἐναρμόζειν inſerere 55.

ἐνέγκειν. τὸ ἐνεχθὲν βέλος. pro ἐνενεχθὲν, ἐμφερόμενον 121.

ἐνεδρεύω. τινὰ 208.

ἐνθέαζων 167.

ἔνθεος χορεία 91.

ἐνθορὼν λαῖξ 180.

ἐνιαυτὸς ἄϊδιος, ὃς ἦν ὀκτὼ ἐτῶν. 185. Not. 557.

ἐνίστημι. ἐνέστη ὁ τῆς γενέσεως χρόνος 11. πόλεμον ἐνστῆναι oriri 36. ἐνστάντος πολέμου 276. τῆς πολιορκίας ἐνεστώσης 147. v. Not. ἐνεστώτων κακῶν 253.

ἐννεσίῃσι Διὸς 190.

ἔντονος concitatus. intentus. 63.

ἐνυὼ fr. 1161.

ἐξαγριῶσαι 78.

ἐξαμβλοῦν τὸ βρέφος, abortum facere 187.

ἐξαναστάντος πολέμου 270.

ἐξανεμόω. τρίχες ἐξηνεμοῦντο 22.

ἐξενέγκειν pro ἐκφέρειν. πόλεμον 4.

ἐξευτελίζειν despicatui habere 89.
ἐξέχω. ἐξεῖχον κεφαλαὶ δρακόντων 21.
ἐξιλάσκεσθαι θεὸν 53.
ἐξορκίζειν. iureiurando adigere 105. 239. 240.
ἐπάγειν. δίκας 38. δίκην φόνου 110.
ἐπαρᾶσθαι τινὶ 72.
ἐπείγεσθαι incedere 119. 190. procedere 134. 5. 192.
ἐπέρχεσθαι. τὴν μαντικὴν, de ſtudio, 232. v. Not. ἐπελθόντος αὐτῷ θανάτου 280. v. Not. ἐπελθὸν abſ. cum in mentem forte veniret 54. v. Not.
ἐπέσσυθεν. v. ἐπισείεσθαι.
ἐπί. ἐπὶ ταύτης ἦν. in eius manu 205. Not. 609 ἐπὶ Διὸς Iouis arbitrio 266. ἐπὶ τῶν ἱερῶν μαντικὴ pro διὰ. 49. v. Not. ἐπὶ, ἐφ' ᾧ de mercede, conditione. 50. ἐπὶ μέρει 51. 158. ἐπὶ μισθῷ 124. 130. ἐπὶ μισθοῖς 90. 176. 273. v. Not. 166. ἐπὶ κεφαλῇ Γοργόνος 95. ἐπὶ ἅρματι et ἐφ' ἅρματος Not. 232. ἐφ' ἵππου 168. ἐπὶ τροχῶν 178. ἐπὶ φόνῳ φυγεῖν de cauſſa 168. ἐπὶ πάντα 209.
ἐπιβαίνω, ἐπιβὰς ἅρματος. 117.
ἐπιβιβάζειν. ἐπιβιβασθεῖσαν tergo receptam, inſidentem 174.
ἐπιγινώσκειν. ἐπιγνοὺς reſciſcens 37. 67. 92. 150.
ἐπίκλην vulgari nomine 258.
ἐπίκλησις. κατ' ἐ. vt vulgo perhibetur. 8.

ἐπικλύζειν inundare 263,
ἐπιμαστίδιος παῖς 192.
ἐπιμείλια fr. 1161. 2.
ἐπιξενοῦσθαί τινι 120. 196. 279.
ἐπιπτύειν εἰς τὸ στόμα 183. v. Not.
ἐπισείεσθαι, irruere. ἐπέσσυθεν in verſſ. 190.
ἐπισκέπω τὸ σῶμα 20.
ἐπισπᾶσθαι. 127. 13. de ſtupro inferendo Not. 45.
τὴν ἀπὸ τῶν θεῶν ὀργὴν 79.
ἐπιστὰς v. ἐφίστημι.
ἐπισχεῖν. τὸν τόκον, inhibere, morari. 103.
ἐπιτελεῖν θυσίαν 72. ἄθλους 115. τὰ ἐπιτήδεια. victum 25.
ἐπιτηρεῖν. obſeruare, tempus arripere. 78.
ἐπιτίθεσθαι τῇ δυναστείᾳ 194.
ἐπιτρέπειν. poſtulata annuere 90.
ἐπώνυμοι πόλεις αὐτῶν 108.
ἔρανος, ἔρανον συνάγειν 95. v. Not. et 293.
ἐρεβώδης τόπος. 1.
Ἑρμὴν et Ἑρμῆς fr. 1064. 5.
τὰ ἑρπετὰ de ſerpentibus 48.
ἐρευνᾶν. 134. vbi εἰς τί. at v. Not.
ἔρχεσθαι. ἦλθεν εἰς ἔριν περὶ 13. Ἵν' ἔλθοι κακὸν Μηδείᾳ pro, vt eſſet 54.
ἑταίρα Venus fr. 1055. περὶ ἑταιρῶν fr. 1163.
ἐτήσιος. ἐ. καρποὶ. 33. 40.

εὐά-

εὐάλωτος 92.
εὐνὴ. χωρὶς εὐνῆς sine congressu 10.
εὐρυγαστὴρ 167. at v. Not.
εὐτυχεῖν. τὸ θηρίον 29. v. Not.
εὔτεκνος. εὐτεκνωτέρα 197.
ἐφήμεροι καρποὶ 23. v. Not.
ἐφίστημι. ἐπιστὰς. 97. v. Not.
ἔχειν pro ἀνέχειν 23.
ἐχομένως continuo 76. 173.

ζ.

Ζάλη. turbo, procella, πυρὸς 22.
ζῆλος, odium, inuidia 103. 114.
ζητεῖν dispicere, excogitare 73.

η.

Ἡλακάτη 245.
ἠμαγμένη v. αἱμάσσω.
ἡμεροῦν τὴν ὁδὸν liberare ab latronibus 263.
ἡμιθνὴς 111. 112. ἡμιθανὴς v. Not. 333. at ἡμίθνητος, est semimortalis ap. Lycophr. 511. vbi v. Schol.
ἡνιοχεῖν aurigari 32.
ἧπαρ. λόβοι τῶν ἡπάτων 24. v. Not.
Ἡσυχίδαι fr. 1046. 7.
ἠύχησεν v. αὐχεῖν.
ἡφαιστότευκτος 15. 186. Not. 52. 222. 366.
τὸ ἠχεῖον fr. 1068.

Θ.

Θαλασσοκρατεῖν. 178. 280.

Θαλλὸς. fr. 1165.

τὸ θέμελιον pro ſolo 123.

Θεὸς. πρὸς θεὸν pro Δία. Not. 103.

Θεσπίζειν. 214. τεθεσπίσθαι 218.

Θεσπικὸς εἶν 3. 258.

Θετὸς υἱὸς 141. 226.

Θεωρεῖν cernere. τὰ ὑπὸ γῆς 233. θεωρηθεὶς adſpectu 110.

Θηλὴν mammam ὑπέχειν. 154. διδόναι 227.

Θῆλυς pro nutritius fr. 1050.

Θήρ. τὸν θῆρα de apro 33. 35. 36.

Θηρευτικὸς amans venationis 273.

Θητεία 185.

Θητεύειν 52. 235.

Θριὰ Not. 690.

Θρίξ. τρίχα χρυσῆν 102. 108. πορφυρᾶν 280.

Θυσία. θυσίας v. Not. 173.

Θυσιάζω. 70.

Θύω. θύειν ἱερεῖον 115. et al. mactare 230.

I.

Ἴδιος. περὶ τῶν ἰδίων τοκέων pro ἑαυτοῦ. 199. 271. 170.

ἱερὰ et ἱερεῖα Not. 160. cf. Dorv. ad Charit. p. 663.
τὴν ἐπὶ τῶν ἱερῶν μαντικὴν. pro διὰ. 49. cf. Not.
ἱερὸς νόμος Not. 410.
ἱερουργεῖν 159.
ἴήϊος Apollo fr. 1044.
ἰθυβόλος 272.
ἱκετηρία (sc. ῥάβδος). μεθ' ἱ. 36. ἱ. θεὶς p. καταθεὶς 214.
ἴσχειν ἔρωτα 45. et al.
ἰχὼρ 72.

κ.

Καθαίρειν. 114. et al. καθαρθῆναι τὸν φόνον 68. 144.
διὰ καθαρμῶν θεραπεία 90.
τὰ καθάρσια 177.
καθεψέω 73.
καθηλόω. 230. δέρας περὶ δρῦν. 41.
καθίημι. καθειμένοι κόμην 18.
καθίπταμαι 61. καταπτᾶσαι ibid.
καθίστημι. καθειστήκεσαν erant. 1. κατέστησαν φύλακας 5. vbi Not. 20. 23. 79. 213. καταστῆναι εἰς μάχην 185.
καθοδηγὸς 184.
κάθοδος Heraclidarum, ingressus in Peloponnesum 166.
καθορμίζεσθαι nauem appellere. 64. Not. 201.
καθυμνεῖν canere 259.

καθυ-

καθυπέρτερος victor 10.
κακοῦργοι ἄνδρες 283.
καλλιγένεια fr. 1057.
καλύπτρα 148.
καμπαὶ πολύπλοκοι de labyrintho 178. 282.
καρδιώττειν. fr. 1142.
καρπὸς τρίτος 166. γενεᾶς 167.
κατά. κατὰ χειρῶν ὄντα miniſtrum 156. κατὰ βυθῶν ἄλλεσθαι. 188. κατὰ τῆς θαλάττης ἔφυγον 193.
κατάγω. κατάγνυμι. κατεάξας (immo κατάξας) τὰς πλευρὰς de pugilatu. 142. v. Not. 435.
καταδικάζεται φυγὴν ἀΐδιον 273.
καταζεύξαι iugo iungere 64. 65. 66.
κατάζευξις 65.
καταθέω. ἐπὶ τὴν ναῦν κατέθεον σὺν ἵπποις 130.
καταίρω, κατᾶραι εἰς. proficiſci 147. v. Not.
καταισχύνειν. τὴν θεὸν 243.
κατακλύζειν 25.
κατακλυσμὸς 223. 266.
κατακοιμίζειν 67.
καταλαμβάνειν occupare 89. et al. inuenire 116. et al. animo cognoſcere 116.
κατάληψις 262.
καταλύειν. τὸν Ερεχθέα καὶ τὴν οἰκίαν κ. 276.
καταμαρτυρεῖν τινος. 18. 123.

καταπυγοτέρων ἀλφιστᾶν cinaedam. fr. 1140.

καταναλίσκειν pro καταφαγεῖν. κατηνάλωσε βοιᾶς κόκκον 18. 241.

καταπίνειν deuorare 3. 4. 11. φάρμακον 4.

καταπρήθειν comburere 118.

καταπτεροῦν. τὸ σῶμα κατεπτέρωτο 21.

καταπτήσσειν 22. Not. 81.

κατασπείρειν. τὴν ὅλην οἰκουμένην κ. 17.

καταστερίζειν 188. 225.

καταστράπτειν 70.

καταστρέφεσθαι euertere, in poteſtatem redigere 82.

καταταρταροῦν 3. 4. 6. Not 4.

κατατίθημι. εἰς πῦρ κατετίθει 16. olim κατέθει v. Not. 61.

κατατραυματίζειν 75.

καταφανὲς γίνεται 275.

καταφλέγειν, igni conſumi 74. Not. 231. 2.

καταφρονοῦντες abſ. ſine metu 63. cf. Niclas vir doctiſſ. ad Geopon. p. 106.

καταψεύσασθαί τινός τι. 187. 256. 261. 274. Not. 804. 5. 858.

κατεργάζεσθαι κάθοδον 166.

κατέρχεσθαι, κατιέναι, de ingreſſu Heraclidarum (v. κάθοδος) 166. 7.

κατέστησε. v. καθίστημι.

κατορθοῦν τὸν πόλεμον. 270. 276.
κατωρύεσθαι de canibus 189.
κεραμεύς fr. 1155.
κερκὶς 165. v. Not.
κεφαλὴ fr. 1155.
κηδεύειν ſepelire 87.
κίβισις 96. v. Not.
κίθαρος piſcis fr. 1055.
κίνυρδος fr. 1155.
κίστη 268.
κλᾶν in lucta 137.
κλαυσίγελως fr. 1165.
κλεῖς. τὰς κλεῖς τοῦ ᾅδου 254. Not. 779.
κλέπτειν. τὸν Ἥρας θυμὸν, latere 188. τὸν κεκλεφότα 231.
κλῆμα ἀμπέλου 191. 269.
κληροῦσθαι περὶ 85 86. τοὺς γάμους 86 τὰς πόλεις 169.
κοιλαίνειν 178.
κόλπος. τοῖς κόλποις 28.
κόμη βαθεῖα ἐκ κεφαλῆς καὶ γενείων 18.
κομίζεσθαι proficiſci 68.
κόνδυλος 156.
κόρση fr. 1156.
κορύνη. κορυνήτης 283.
κόττυφος fr. 1065.

κα-

κοτύλη fr. 1167.
κρεουργεῖν 73.
κρῆτες fr. 1150.
κριβάνη fr. 1150.
κρίνω pro προκρίνω 239.
κρόταλα χάλκεα 125.
κρόταφος fr. 1156.
κρύπτειν ſub terra 213. ἐκρύβετο ὑπὸ χάσματος 181.
κρύφα 15. et al. τῶν ἀνδρῶν 40. Sic cum ſec. caſu 65. 186. 259. 266. 8. 275.
τὸ κρυφαῖον 49.
κτίζειν. κτίσας τὴν χώραν 426
κυάνεον σκῆπτρον 209.
κύβος fr. 1158.
κυλλήνιος Ἑρμῆς fr. 1065.
κῦμα. τὰ κ. pro ὕδωρ 28.
κύμβη fr. 1145. 1167.
κυνῆ galea Plutonis 5.
κυοφορεῖν 13.
κύρβις fr. 1058-1062.
κυριεύειν compotem fieri 95.
τὸ κῦτος 230.
κώδων piſcis fr. 1140.
κωκυτὸς fr. 1052.
κώλοις τέτταρσιν incedere 201.
κωλυσίδειπνος fr. 1146.

A.

λ.

Λάας. vnde λαοὶ 26.
λάβρον πῦρ 74.
λάγνος fr. 1056.
λαβεῖν occupare 27.
λάθρα Διὸς 24. v. κρύφα.
λάμπειν. αἴγλην πυρὸς ἐξ ὀμμάτων. 110. v. Not.
λὰξ ἐνθορὼν 180.
λάπτειν 190.
λαρινοὶ βόες fr. 1160.
λάρναξ 219 238. 266. de nauigio 25. 94.
λατρεία 147.
λατρεύειν 114. 145. 7. 206. 235.
λαφυραγωγεῖν τὴν πόλιν, diripere 159.
λεπαστὴς fr. 1167.
λῆξις fors 169.
τὸ λίκνον 230.
λιχνότερα πορφυρᾶν fr. 1139.
λοχᾶν 241.
λόχμη 273.
λύμη, φθορὰ, 167.
λυτιέρσης fr. 1069.
λωβᾶσθαι quid sit 112.

μ.

Μαγεύειν. alias μαγγανεύειν. πέπλος μεμαγευμένος φαρμάκῳ tinctus 74. v. Not. 231. μά-

μάγος 167.
μαινάδες. Not. 34.
μακάρων νῆσοι 229.
μαρτυρεῖν teſtimonio probare 83.
μαστεύειν, h. ζητεῖν. 66. 116. 270.
ματτύη. fr. 1145. v. Brunck. ad Ran. 86.
μάχομαι. μάχεσθῆναι. Not. 288. 9.
μεθίστημι. μεταστὰς εἰς θεοὺς 164. 242. Not. 295.
μειαγωγὸς et μεῖον fr. 1062.
μείλια fr. 1162.
μέλασμα fr. 1158.
μελεΐζειν 50. 192. 253. Not. 164. 208. μελίζειν 67. 73.
μελῳδεῖν μοῦσαν 68.
μετά. μεθ' ἡμέραν die orto 58. 270.
μεταβάλλειν, τὰς μορφὰς 47. 151. τὴν μορφὴν 198. 237. Not. 153. τὰς ἰδέας εἰς ζῶα 22. μεταβαλὼν (abſolute pro μεταβαλλόμενος) εἰς χῆνα 194. εἰς ἰδέας πολλὰς 11.
μεταλλάσσειν pro mori 91. 176. τὸν βίον 265.
μεταστὰς v. μεθίστημι
μετέρχεσθαι. τοῦ μητρῴου φόνου, pro τιμωρεῖσθαι 217.
μῆλον Ἡρακλῆς. fr. 1055.
μηνύειν de vate 60. τὸν πλοῦν 62.
μηρός. προβάτων μηρούς 42. v. Not. 140.

μισθός. ἐπὶ μισθοῖς 90. v. ſup. ἐπί. τοὺς μισθοὺς αἰτησθέντας 90.

μνᾶσθαι. etiam de ſtupro 29.

μνησικακεῖν 251.

μνηστεύειν. τὴν θυγατέρα τινὶ 124. μνηστεύεσθαι τὴν procari 49 et al. etiam de ſtupro 14. 31. 141. Not. 50.

μολοττικοὶ canes 152.

μονοσάνδαλος 54.

μόριος Ζεὺς fr. 1067.

μορμολύκη fr. 1051.

μορφή. τὰς μορφὰς μεταβάλλειν 47. 151. at τὴν μορφὴν 198. 237.

μοῦσα ἐναντία de carmine 68 extr.

μουσικὴ Not. 766. 7.

μύδρος. 20.

μυεῖσθαι 141.

μύρμηκες 252.

μυρσίνη fr. 1057.

μῦς 182.

μυσάττεσθαι. μυσαχθεῖσα auerſata 212. 268.

μυστήρια fr. 1053.

μυχοὶ τοῦ πόντου 135.

ν.

Νεῖς et Νῶϊν promiscue. Not. 107. et al.

Νάννιον scortum fr. 1164. 5.

νεόδαρτος 180.

νεότης. robur. 39

νεῦρα χειρῶν καὶ ποδῶν tendines 22. 23.

νικᾶν πάλην 244.

νόημα 210.

νόσος ex caede, insania 145. 147.

νύξ νυκτός τε καὶ ἡμέρας 15. νύκτα 149. v. Not. τὰς νύκτας sc. κατὰ 16.

νῶτον, κατὰ νώτου de iubis serpentis 140. 1.

ξ.

Ξενίζεσθαι παρὰ 115. 218. ὑπὸ 131. 184. cf. ἐπιξενοῦσθαι.

ξηραίνω. βίρσαι ἐξηραμμέναι. coria siccata, indurata 45.

ο.

Οἴην μοῖραν pro μίαν 210.

οἰκείως ἔχειν, animo et studio inclinare in. 176.

οἴκημα custodia 49. Not. 163.

οἰνοποιία 269.

οἰνοῦν pro μεθύειν. μεθύσκεσθαι. οἰνωθεὶς 198.

οἰοπόλος fr. 1147.

οἶστρος. 80. 135. Not. 254.

ἑλισθαίνειν vel ὀλισθεῖν. ἄλισθεν εἰς βυθὸν decidit 42.
εἰς ἐπιθυμίαν 267. ὀλισθήσαν βέλος 122.
ὀλισθήσασα ἐπὶ τὰς βύρσας 180.
ὁλκοὶ ἐχιδνῶν 21.
ὁμολογεῖν τοὺς γάμους despondere filias 84.
ἐμοιοῦσθαι, pro εἰκάζεσθαί τινι. 237.
ὀνειδίζω 9.
ἡ ὄνθος fimus 122. 3.
ὀξυδερκία 233.
ὁπλομαχεῖν 110.
ὀπτὰ τὰ κρέα toftae carnes 120.
ὄρασις. τυφλὸς τὰς ὁράσεις 209. ἀποκαταστῆσαι τὰς ὁ. ibid.
ὄρμος Cadmi, hinc Eriphyles etc. 186. 203. 4. 5. 217. 8. 9. 220.
ὀρσοδὲξ fr. 1156.
ὀσφὺς fr. 1157.
δι' οὐρανοῦ φέρεσθαι 41 h. e. δι' ἀέρος.
ὀχούμενος ἐπὶ ἵππων ἅρματι 23. sed v. Not.
ὄψις. ἄμορφος 13. φοβερὸς ταῖς ὄψεσι. 18. τὰς ὄψεις 261.

Π.

Παιγνία pro παίγνιον, παιδιὰ, 71.
πάνδημος Ἀφροδίτη fr. 1056.

πανόπτης Ἄργος 79.

παρ' ἡμέραν, alternis diebus 242.

παρακατατίθεσθαι 268. idem παρακεῖσθαι 98.

παραλαμβάνειν occupare 12.

παραναγινώσκειν παρακατέγνω νόμον recitauit 110.

παραπέμπεσθαι repudiare vxorem 74. v. Not. post-habere 171.

παρασπειρᾶσθαι 268.

παρατιθέναι, τράπεζαν 60. 61.

παραχρῆμα. 101. suspecta vox. v. Not.

ὁ παρείας serpens. fr. 1170.

παριαμβίδες. fr. 1153.

παρίημι. παρειμένον ex labore remissum, fessum 122.

παριππεύειν, curru praeteruchi 164.

παρίστημι. παρεστήσατο, pro παρακατέθετο. 266.

παροχετεύειν, in canalem ducere 123.

παῦλα. τῶν ὄμβρων π. λαβόντων, h. παυσαμένων. 26.

πείθειν. ἔπει ε. coegit se sequi 143. 205.

πείκω. πεξαμένη· fr. 1147.

πέλικαν. l. πελίκαν l. πελικὰν fr. 1158.

πέλιος et πελιοῦσθαι, de liuore 46.

πέμπεσθαι. ἐπὶ τούτῳ π. 55. Not. 176.

πεντηκόντορος ναῦς. 55. 82.

πέπλος ab Athene Herculi datus: v. Not. 337. Harmoniae 186. 203. 217. 8. 9. 220.

περάω περᾶσαν ἐπὶ Ἰλιστοῦ 274. ſuſpectum v. Not.
περὶ Νέμεαν 52. Θεσσαλίαν in Th 44. 47.
περιαναστὰς 83. ſed v. Not.
περιελίμενος τὴν ἄρπην extorquens manibus 22.
ὑπὸ περιεργίας 268.
περιθεῖναι τοῖς στέρνοις αἰγίδα 246.
περικαταλαμβάνεσθαι 265. v. Not. 829. 844. περικατάληπτος 271.
περικλῆν 155.
περιπίπτειν περιπεπτωκύτας τούτῳ 121. v. Not.
περισπειρᾶσθαι implicari 97.
περισταδὸν 189.
περιτροχάζειν 71.
τὰ πετεινὰ 63.
πήξασθαι naues 167.
πήρα. 257. Not. 790.
πηρὸν ποιῆσαι pro τυφλοῦν 209.
πηροῦ v. h βλάπτειν. πηρωθέντα τὰς βάσεις h. γυιωθέντα 11. τὰς ὄψεις πεπηρωμένους. pro τυφλωθέντας 60. cf. Not. 804.
πήρωσις, caecitas 209.
πίθος χαλκοῦς 116. μέλιτος 182.
πίπτειν ex volatu 62. διὰ τῆς θαλάσσης 174. ſed v. Not.
πίτυς κάμπτειν et πιτυοκάμπτης. 284.

πλα-

πλανᾶν τὴν ἔξοδον incertum reddere, confundere. πλα. νᾶσθαι πολλὴν χέρσον. 80. v. Not. ἀνὰ τὴν Ἀργείαν πᾶσαν 89.

πλημμύρα, cluuies aquarum 96. πλημμυρὶς 130.

πληροῦν. σπείρωμα δρακόντων πεπληρωμένων 53. corrupte v. Not.

πλησιάζειν pro μίγνυσθαι 10.

ποδῶν ἀσκοῦ pro ποδεῶν 278.

ποιήσασθαι τέκνον Not. 120.

ποικίλη βοῦς 245.

ποίμναι βοσκημάτων 123.

ποινὴ, retributio 131. 145.

πολεμαρχεῖν 113.

πολεμεῖν. τινὰ 131. 215. Not. 610. πολεμηθείσης πόλεως 37.

πόλις de insula Not. 41.

πόλος 140.

πόλτος puls. fr. 1144.

πολύπλοκοι καμπαὶ, impliciti flexus 178. 282.

πολυπραγμονεῖν sollicitum esse 184.

πολυχρόνιος 200.

πυρθμεία 156.

πορφυρᾶν λιχνοτέρα fr. 1139.

πορφυρέα θρὶξ 280.

ποτὸν 155.

πραξιθέα ex πράξει θεὰ Not. 63. 64.
πρεσβύτης 39.
πρόγονοι. priuigni 274. Not. 858.
προείδειν. προειδομένη 18.
προερεῖν, nuntiare 207.
προίημι. προέμενος ἀκόντιον 256.
προιοῦσα τοὺς δρόμους 227. ſed corr. v. Not. 677.
προκαθηγεῖσθαι 95.
ἐκ προκλήσεως. pugnare 104. Not. 317.
πρὸς μίαν ἡμέραν, per vnum diem. durante die, 65.
προσάγειν appellere nauem 83.
προσανέχειν τινὶ, pro προσέχειν, ſtudere, 171. v. Not.
προσενέγκασθαι cibum. 61.
προσήκειν, deberi, κατὰ γένος cognationis iure, 36. alibi eſſet, cognatione aliquem attingere.
προσηλῶσαι, clauis affigere 24. προσηλωθεὶς ibid.
προσίσχειν, appellere nauem, 26. 56. 57. 58. 71. 72. 128. 130. 1. 8. 179.
προσχὼν νήσῳ 146. 176. 59. 183.
προσορμίζεσθαι 159.
προσποιεῖσθαι, h. ὑποκρίνεσθαι. 253.
προσπέμπειν λόγους 256. 91. et mox ibid. προσπέμψασθαι.
προστειχίζειν 101. v. Not.
προσχόω de fluuio 218.

προ-

προτείνειν αἴνιγμα 200. αἰγίδα 246.

προτιθέναι ἆθλον. ἀγῶνα, passim. προτεθῆναι τὸν γάμον pro, constituisse praemium 143. sed corr. v. Not. 439.

προτομὴ λέοντος 92. κάπρου 204.

πτερωτοὶ Boreadae 274.

πτηνῶν ἵππων ἅρμα 23. δρακόντων πτ. ἁ. 74.

εἰς Πυθίαν ἐλθὼν. 278. at v. Not. 874.

εἰς Πύθωνα 13. sed corrupte pro εἰς Πυθὼ v. Not. 45.

πυρίπνους χίμαιρα 43.

πυριφλεγέθων fr. 1052.

πώγων fr. 1157.

ῥ.

Ῥάμμα 187.

ῥάσσειν. ῥάξαι fr. 1160.

ῥάχις fr. 1157.

τὸ ῥεῖθρα pro mari 45. v. Not. de alueo fluuii 252.

τὸ ῥεῖθρον de amne 54.

ῥέω. τοῦ ῥέοντος αἵματος pro ἀποῤῥ. 2.

ῥίζα stirps gentis 81 extr.

ῥίπτειν pro καταῤῥίπτειν 1. 2. 10. 11. 42. 14. pro ἀποῤῥ. 13. βέλος ἐπὶ ἔλαφον 83.

ῥοιᾶς κόκκος mali granum 18.

ῥωννύω. a ῥόω: ῥωσθήσεται 23.

σ.

Σακέσπαλος fr. 1148.
σαπέρδιον fr. 1165.
σάρξ. τὰς θνητὰς σάρκας 16.
σελευκὶς fr. 1168.
Σέριφος γραῦς fr. 1148.
σήπειν. τὸν χρῶτα, colliquare, facere vt diffluat 160.
σιαγὼν ὄφεως 282.
σκῆπτρον κυάνεον 209.
σκῆψις praetexta cauſſa 180.
σκιαγράφος fr. 1158.
σκοτωθεὶς de vertigine 242.
σκύταλον flagrum 152.
σκώπτειν. 16.
σμύρνα 266.
σπάσασθαι bibere 72.
σπεῖρα 140. v. Not. σπεῖραι ἐχιδνῶν 21. 22.
σπείραμα ὄρακόντων 53. v. Not.
σταδιαῖος τόπος, locus curſui aptus 227.
στενυγρὰ 167. v. Not.
τὰ στέρνα 246.
στολὴ Bacchi 190.
στρατεία pro στρατιὰ 152. 3. v. Not. 457. 480.
στρατεύεσθαι. ἐπὶ Θήβας 38. 52.

στρέ-

στρέφω στρέψας τὴν κιθάραν 13. v. Not. 46.

στρόμβος fr. 1152.

στὺξ vnde dicta? fr. 1051.

συγγνωμονεῖν 156.

συγκατακλίνεσθαι 45.

συγχέω, ύω. συνεχύθη πάντα 25.

συλλαβέσθαι opitulari. 63.

συμβαίνω. τὸ συμβησόμενον 18. Not. 66. συμβεβηκὸς τοῖς ποσὶ 245. v. Not.

συμβάλλειν. εἰς χεῖρας 22. intelligere. assequi 54. 167.

συμπαθεῖν τινι 183.

σύμπτωσις τῶν πετρῶν mutua allisio 63.

συμφράσσειν. συμπεφραγμένος θάρακι. 142. 3.

συμφυὴς 132. 150. 262.

συνάπτειν μάχην 68.

συναρπάζειν. τοὺς παριόντας adoriri, praedari 78. v. Not.

συνελθεῖν. de mare frequens. de femina 697.

συνεργεῖν 15. 65. 283. et Not. 893.

συνεργὸν λαβεῖν. 4. 178. 265. Not. 17.

συνέχω. συνεχέθη Not. 94.

συνθέσθαι paciſci 10. 13.

σύνθηρος venationis comes 224.

συνθύτης 150. extr. v. Not.

συνί-

συνίστημι. συνιστὰς μονομαχίαν 137. συστήσασθαι μάχην 133. 134. ἑορτὴν 269.
συσκεπάζεσθαι 143.
σφόνδυλος fr. 1170.
σχίζεσθαι discurrere 135.
σωφρονεῖν ex furore 91.

Τ.

Ταυροπόλος Diana fr. 1070.
ταῦρος 71. murandum in οὖρος Not. 224.
τάφρος vineae 32. Not. 115.
τεκνοποιήσασθαι 35. 144. Not. 111.
τεκνοῦν de maribus 1. 2. 7. 40. 77. 88. et saepe. At τεκνοῖ γῆ 1. Alcyone 229. v. Not. 9. 684.
τελεῖν. θυσίαν 54. 150.
τέλειος, adultus 48. 219. 227. 283.
τελειωθῆναι eodem sensu 46.
τελευτᾶν τὸν ἀγῶνα pro ἐπιτελεῖν. 93.
τέμνειν. pro ἐκτέμνειν 50.
τιθηνεῖν, nutricari, lactare 81.
τιμὴ pretium 145. 146.
τιτὰν Προμηθεὺς fr. 1066.
τοξεύειν τινὰ, pro κατατοξ. κατακοντίζειν 19. 20. 21. 35. 42. 121. 197
τόπος. τῶν περὶ Θεσσαλίαν τόπων 27.
τρέφειν lactare 128.

τρί-

τρῖγλη. fr. 1055.
τριόφθαλμος 168 v. Not.
τρίχα. v. θρίξ.
τριχρώματος βοῦς 182.
τρόπαιον. τῶν Ἀργείων γίνεται pro τροπὴ 211.
τροπὴ τῶν πολεμίων 153.
τροχάζειν pro τρέχειν 89. 227.

υ.

Ὕβρις Pauis mater. corr. Not. 42.
ὑδρία 153. v. ὕδατος 169.
ὑπεραποθνήσκειν 53.
ὑπερβάλλειν πέτρον. 43. Not. 143. v. δυνάμει sc. τοὺς ἄλλους 78.
ὑπερόριος 154.
ὑπερτενὴς πίτυς 14.
ὑπέχειν. δίκην. 73.
ὑπισχνέομαι. ὑπέσχετο ποιήσειν 9. 60. et al. v. Not. 282. adde alia p. 99. 125. 9. 138. 258.
ὑποβάλλεσθαι παῖδα 198. ad. 277.
ὑπόβλητος 199.
ὑποβρύχιος, submersus. 281.
ὑπόδρα. fr. 152.
ὑποδραμεῖν 165. et Not.

ὑπόπτερον ἅρμα 31.
ὑποστὰς v. ὑφίστημι.
ὑποσχῇ Not. 228. v. ὑπέχω.
ὑποστροφὴ 72.
ὑποτιθέναι. ὑπέθεμεν 221. v. Not. ὑποθέσθαι consilium dare. monere, monstrare, docere, praecipere. 19. 25. 55. 61. 62. 82. 139. 183. 239. 258.
ὑποτιμήσασθαι, τὴν ἀνάγκην 119. v. Not.
ὑστερεῖν. τῆς διώξεως in persequendo retardari 67.
ὕφαλος 263.
ὑφάψαι succendere 160. 161.
ὑφίστημι. ὑποστῆναι πέλεμον, illatum repellere. 164. ὑποστὰς ἀπέκτεινε 78. 99. 106. 109. Not. 243. 306. νέφος ὑποστὰν subiens 161.

Φ.

Φαλάγγιον. fr. 1169.
φαρμακεύειν veneficio defigere 273.
φάρμακον, pro herba, 19.
φαρμάσσειν. πεφαρμάχθαι, veneficio contactos esse 269.
φέρεσθαι pro ἀναφ. 62.
φεύγω v. φυγεῖν.
φθάνω. καταπίνει φθάσας 11. alia 19. 39. 46. 70.
φθείρειν etiam de vxore. Not. 672.

φθειροπύλη ſcortum fr. 1164.
φίλτρον 157. 160.
φοινίκεος. φοινικᾶς βοῦς 132.
φολίδες δρακόντων pro ipſis ſerpentibus 18. 79. v. Not.
φρεῦδος fr. 1161.
φρύγειν τὸν πυρὸν torrere 40.
φρύνος rubeta 170.
φυγεῖν ἐπὶ φόνῳ 168. 178.
φύκη pro πυγὴ v. Not. 776.
φύσις ἀνδρὸς καὶ θηρίου μεμιγμένη 21.
φῶδες fr. 1151.

χ.

τὸ χαλκεῖον officina fabrilis Vulcani. 14. Not. 50.
χάλκεος θάλαμος 94. χαλκοῦς πίθος 116. βόστρυχος Γοργόνος 153. χαλκοῦν γένος 25. 71. Not. 221. χαλκαῖ χεῖρες 97. v. Not. 304. χαλκᾶ κρόταλα 125.
χαλκόπους 64. ὁδὸς fr. 1067.
χαλκὸς in incantatione fr. 1068.
χαμαιπίτυς fr. 1168.
χέσμα terrae 181. de bouis exuuiis 111.
χειμάζεσθαι, tempeſtate iactari 188.
χειμῶνες χαλεποὶ 149.
χείρ. κατὰ χειρῶν ὄντα puerum 156. v. Not. 468.

χει-

χειροήθης manſuefactus 174.
χειρουργικὸς 234.
χειροῦσθαι 108. 111. 131. 153. 195.
χέλωμα ſ. χώλωμα fr. 1148.
χελώνη terreſtris 230.
χερνήτης ἀνὴρ 115.
χέρσος 80.
χέρσυδρος 1169.
χέω. χέας πολὺν ὄετὸν ἀπ' οὐρανοῦ ζεὺς 25. χεῖται δάκρυα 198.
χηλὴ equi 46.
χόες. fr. 1063.
χρᾶν. ἔχρησεν ὁ θεὸς 4. 193. 198. 217. 276. ὡς εἰη κεχρησμένον παύσασθαι 40. χρησθέντος κατοικεῖν 42. χρᾶσθαι περὶ conſulere 166. 7. 281.
χρησμῳδεῖν 145.
χρηστηριάζεσθαι conſulere deum 93.
χρονιζομένου πολέμου 281.
χρυσάωρ Not. 689.
χρυσεῦς στέφανος 272. χρυσῆ θρίξ v. θρίξ. ῥάβδος 231. χρύσεα μῆλα 136. 228.
χρυσόκερως 119.
χρυσόμαλλος χρὼς 41.
χωννύω. χόω. χώσαντες τὴν θάλασσαν ὄρεσι 29.

χωρίον. ἐπὶ τῶν χωρίων διατελῶν in agro 48. 54. 271. Not. 159.

ψ.

Ψῆφος· τὴν διὰ τῶν ψήφων μαντικὴν 232. v. Not.
ψωδίον fr. 1150.

ω.

ὠδίν, τὰς τῆς θυγατρὸς ὠδῖνας εὗρε. peperisse comperit 154.
τὰ ὦτα fr. 1157.
ὦτος. 143. v. Not.

INDEX
SCRIPTORVM
et rerum in Notis obiter obſeruatarum. *)

A.

Acuſilaus *Not.* 973 237.
Aegimius. 476 Heſiodo, ab aliis Cercopi tributus 979. Ex eo fabula Ius. 251. v. Stephan. in Ἄβαντίς.
de Aegina ſcriptores. 773.
Aeſchylus Prom. v. 864. ill. p. 273. 4.
Prom. ſolut. 425.
in Sphinge 426.
Ἀλκμαιωνὶς, epos. 976. add. 638. ex eo petita 646 ſq.
Allegorica interpretatio fabularum 932. eam ſequitur ipſe Apollodorus in περὶ θεῶν 1040. 3 ſq.
Ameleſagoras 987.
Anaglyphum Farneſium res Herculis exhibens. em. 334. 339. 370. 372. 373. 375. 378. 385. 424. 444. 455. 459. 465. 466. 675. 876.

Ana-

*) ſcil. quae non ad fabulas et verba redeunt, quorum indices ſeorſum dedimus.

Anaximandri locus ex heroologia 323.
Anonymus Allatii 340 sq.
Antimachus. ex eo versus 634. 635.
Apollodorus. eius vita 1035. ordo rerum ab eo expositarum 906. 7. quae pars libelli perierit 908. quo consilio fabulas recensuit. 936. non epitomen sed genuinum librum habemus 944. eius editiones 946. codices 950. subsidia huius editionis 953. operae in eo emendando et illustrando ratio et ordo 957. Index scriptorum in Apollodoro laudatorum 973.
Apollodorus Athenienſis alter 1176. Citienſis 1171. Cumanus 1175. Cyrenaeus 1167. 1174. Tarſenſis 1174. de aliis Apollodoris 1171 sqq. medici 1173. 4. περὶ Ἀλεξανδρείας ibid Hymnorum auctor 1176 in Euxenide 1179. Parthicorum auctor 1177. Ponticorum et Caricorum ibid. an in Demosthenem scripserit A. 1177.
Apollonius 976. tent. vel ill. (II, 129.) p. 189. (IV, 520.) p. 217. (IV, 1642) p. 222. (IV, 1779) p. 226.
Araethus scriptor 672.
Aratus em. Phaen. 637. p. 54.
Areus poeta 108.
Aristocles scriptor 1172.

Aſclepiades: eius Tragodumena 977.
Aſius 977.
Athenaeus em. 425. 1146. l. 3. 1166.

C.

Caſtor Rhodius 978.
Cephalo Gergethius 740. add. 764. 5.
Cercidas 1100.
Cercops 978. add. 991. 253.
Cinaetho ſcriptor 729.
Clemens Alex. em. 392.
Clitarchus. pro Phylarcho in Phlegonte 622.
Conon em. 766.
Cypria carmina. vſſ. inde em. 733.

D.

Demades ſcriptor. 57.
Demaratus 980.
Dinias Argiuns 335. 491.
a diis accepta, omnino pro praeclaris 106.
Diodorus in rebus Herculis ſequutus Matridem 340.
Dionyſius Chalcidenſis 657.
Dionyſius Mileſius 980. add. 923. ex eo paſſim ſua Diodorus 227.

E.

Ephorus, de Heraclidis 494. ex eo loc. 650. in fabb. quid nouauerit 927.

Epimenidis vſſ. 13.

Epigonorum res, epos. 638. v. Bentlei. Ep. ad Mill. p. 62. 63.

Eratoſthenis Cataſteriſmi em. c. 31. p. 50. c. 23. p. 683. c. 24. p. 689. Epigr. de cubo duplicato 548.

Etymologicum M. em. 1141. 1156. 1159.

Eudocia 691. em 35. 75. 152. 292. 384. 399. 427. 495. 755. 756. Vnde ſua hauſerit, notatum infinitis locis.

Eumelus 983.

Euphorion ἐν Ἀπολλοδώρῳ 1178.

Euripides 983. Ἀλκμαίων δ διὰ Ψωφῖδος 653. 639. 647.

Euſtathius em. 746. 1100. et al.

F.

Fabulae. v. *Mythologia.* ad genera ſua reuocatae et *de iis ſcriptores*:

Aeolicae ſtirpis 133.

Aetolicae 105.

Arcadicae 655.

Argiuae 236.

Atticae 808. 55.
Bacchicae 571.
cosmogonicae 7. 912.
Cretenses 523. 15.
Cypriae 821.
ex etymologiis 771.
Hellenicae 88.
Megaricae 882.
mutatarum formarum 125.
physicae 760.
Samothracicae 737.
Thebanae 550. ac Boeotiae ibid. et 54. cf. Ant. Lib. c. 25.

Fabulae. de iis apud Homerum contra Apollodorum Strabo disputat fr. 1101 sq. vnde in iis flagitiosa 532.

Farnesium anaglyphum s. marmor. v. Anaglyphum. aliud fragmentum vet. tab. de Cadmi stirpe 558. 9. Farnesius Taurus 586.

Fulminis Iouis vsus in pugnis 19.

G.

Gigantes anguipedes, non Titanes 69.

Glaucus scriptor 1092. 3.

Grammatici laudant scriptores non lectos 857.

H.

H.

Harpocration in Κύρβεις em. 1058.
Hecataeus 921. 2. res Herculis attigerat 351.
Heliodorus. corr. nomen 86.
Hellanicus: eius historiae per volumina distractae: Deucalionia 89. Phoronis 237. 550. attigerat res Herculis 370. Troica 736. Atthis 809.
Heraclearum auctores 326.
Hermesianactis vss. 33.
Herodorus. 984. 327. eum sequitur Apollodorus 330. 360. 386. laudatur 328. 332. 468. suspectum nomen 86. pro Herodoto repositus 186. 592.
Hesiodus 985. ex eo fragmenta 126 extr. 152 extr. 154 extr. 158. em. 792. ex Theogonia 985. em. 822. e Catalogo 279. cuius pars Clipeus Herculis 455 e quo 300. 302. alia eius pars Eoeae: vss. 695. 696. cf. Ruhnk. Ep. crit. p. 289. Heroica genealogia 383. Κήυκος γάμος 187. Epithalamium Thetidos, f. pars Catalogi: vnde vss. 794. Melampodia. v. hac voc. Γῆς περίοδος non eius sed alt. scriptoris 191 2.
Homerus 987. (Il. δ, 405.) ill. 640. (Il. β, 547.) 822.
Hyginus: rerum in eo ordo 945.

Hymnus in Athenen Steſichoro recentior 40. in Cererem 59.

I.

Iambi comici 1075.
Ibycus: ex eo vſſ. 718.
Immortalitatis notio priſca 718.
Ionica forma nominum 27. 843. et al.

L.

Licymnius lyricus 1048.
Litterae geminatae, v. c. Μεσήνη. Μεσσήνη. 110.
Lycophron ill. v. 363. p. 749.
Lycus ſcriptor 550. 600.
Lyſimachus ſcriptor 550.

M.

Marmor Parium 811. ill. 265. 266.
Melampodia: f. pars catalogi Heſiodei: 157. 8. 164. ex ea vſ. 625.
Melanippides tragicus 1048.
Meleſagoras 987.
Metamorphoſes rarae in Apollodoro 125.
Metrum comicum 1075.
Mnaſeas 657.
Mneſagoras 987. 706.

My-

Mythus cf. *fabula*. Mythologia: eius capita 3. cosmogoniae systemata tria 7. proficiscitur a genealogiis 911. quae nouata sint in ea per Homerum et Hesiodum 914. per poetas cyclicos 915. per physiologos 919. a poetis pro materia carminum haberi coepit 919. fundus historiae antiquissimae et mox inter historias recepta 921. deducta ad κτίσεις, hinc ad geographiam 923. hinc ad chronologiam. ibid. inde praefixa corpori historiarum Graeciae 926. nunc mythi ab historicis tractati 927. tum a grammaticis: seu vt colligerent et exquisitiora exquirerent, seu vt interpretarentur 928. interpretatio allegorica 932. in fabb. recensendis Apollodorus grammaticum egit 936. allegorias sectatus in libb. περὶ θεῶν 1039. sq.

N.

Nasci. generare. quid sit in mythis. 7.

Natalis Comes, scriptores deperditos laudat 659. 1175

Naupactica. 988.

Neoptolemus. scriptor. 990.

Nepos exscripsit Apollodori Chronica 1088.

Nomina populorum et terrarum antiqua male vulgo accepta. 241. 244.

Nonnus in Dionyſ. em. 568.
Νόστοι. 990.

O.

Oppianus. IV. Cyneg. 164. em. 80.
Origines populorum. 261.
Orphica: v. 1352. em. 219. v. 1348. ill. 220.
Orphici 991.
Ouidius Rem. 455. ill. 649. Met. IX, 412. 413. p. 651. 652.

P.

Panyaſis; eius Heraclea. 991. 393. eum ſequitur Apollodorus 433. ex eius Ionicis 828.
Parthenius em. 766.
Pauſanias: in nomin. propriis emendatior aliis auctoribus 266.
Pherecydes. 992. (accuratius quam 494. 809. 923.) ex eo locus 393. 4. 423. 475. 660. 708. 9. ex eo fabulae paſſim: v. c. 157. 161. 172 extr. 202. 308. 386. 406. 7. 8. 419. 424. 554. 564. 736. 789. 801. et al.
Philochorus 810.
Philocrates 995. 806.
Phoronis: epos 240. liber Hellanici v. h. v.
Photius. ex eo loc. ill. 940. 1042.

Pindarus 996. Ol. 1, 93. em. 143.
Piſander 996. eius Heraclea 393. Alius: cuius ἥρωι καὶ Θεογαμίαι 411.
Plato. Phaedrus pr. em. 854.
Pluralis cum ſingulari ſeu permutatus a librariis ſeu nouo more poſitus: 150. 173 226. 562. v. in Ind. Gr voc. αἰγιαλοὶ, ἀλλήθειαι, βυθοὶ, βωμοὶ, θυσίαι, μισθοὶ, στέρνα, χειμῶνες, ὕπατα, κολποὶ, μορφαί.
Polyanthus Cyrenaeus 706.
Puerorum amores in fabb. Creticis 532.

R.

Reges. βασιλεῖς. viri in quaque vrbe ſeu agro principes 58.
Rhianus. eius vſſ. 1123.
ritus ſacrorum ſymbolici 60. origo a facto aliquo interdum ludicro 220. 422.

S.

Scholia: Apollonii em. 423. 427. 8. 583. 847. 853. 1123. 1151. 2. et. al.
Ariſtophanis: Nub. 447. em. 1059.
Euripidis: Or. 458. em. p. 711.
Hephaeſtionis: 61.
Heſiodi em. 39.

Homeri: Odyſſ. ν, 324. p. 43. 44. λ, 282. p. 151. λ, 286. p. 165. λ, 321. p. 851.
Lycophronis em. 63. 68. 484. 773. 795. 6.
Nicandri em. 1169.
Pindari em. 773. 795.
Platonis ined. 418.
Sophoclis: El. 541. em. 728. 9.
Theocriti em. Id. XVI, 105. p. 332. XV, 141. 1039.
Scymnus Chius. ex eo vſſ. 1072. 3. 1132.
Seneca Med. 618. p. 200.
Sepulcra heroum in fanis. 839.
Serpentum mentio in re diuinatoria 158. 160. add. III, 6, 7.
Simonides de Talo. 222. 223. in Naumachia 853.
Sophron 1051. 1138.
Sophocles: eius Hipponous 612. Iolaus 498. Lariſſaei 308. Memnon et Aethiopes 756. Philoctetes 1221. 195. Polyxena. 1049. 50.
Sortis vſus in ludo diſci. 781.
Soſicrates ſcriptor 1114.
Staphylus ſcriptor. 657.
Statius. Ordo rerum in Thebaide 627.
Stephanus em. in Ἀρκὰς 667. in Ἀκτὶς 820. in Μέγαρα 883. 5. add. 1129. 30. 31. 32.

Steſichorus 996. in Geryonide 352. 385. 393. Eriphyle 703.
Strabo em. 499. 518. 1100. I. 3. 6. 7. 9. 15. 1177.
Suidas. fr. 1159.
Syncellus. fr. 1082 ſq.

T.

Teleſilla 996.
Thebais 992.
Theocritus. Id. XXIV, 114. p. 328. XXV, 15. p. 362.
de theogoniis 3.
Theophylus in Autolyc. em. 114.
Tragici 997. 275. 6. 7.
Tragiambi 1075.

V.

Vaticinandi vis antiquioribus diis impertita. 14. 765.
Verba pollicendi, paciſcendi, praedicendi, plerumque cum futuro, ſed et cum praeſ. et aoriſt. iuncta: 282. 3. 189. 36. 40. 320. 420. 797.

Z.

Zenobius em. 306. 7. 470. 637.

AD-

ADDENDA ET EMENDANDA.

I, 1, 2. p. 1. (in Notis p. 9.) αὐτῷ τεκνοῖ γῆ. Nunc mihi probabilius fit, fuiſſe ab Apollodoro ſcriptum: μετὰ τούτους δὲ τεκνοῖ Κύκλωπας, reliqua ex interpretamento acceſſiſſe. Omnino contaminatiſſima eſt Apollodori oratio per gloſſematum et interpolationum illuuiem. Ἄργην pro Ἄρπην reponendum eſſe, video nunc notatum quoque a Ruhnkenio V. C. in Epiſt. crit. ex noua recenſione p 144. e qua, quae poſt Notas a nobis editas ad Apollodorum ſpectantia obſeruaui, ad calcem h. l. ſubiiciam.

I, 1. 3. p. 2. l. 7. (Not. p. 11.) pro θυγατέρας τε melius legetur δὲ, nam opp. παῖδας μέν. Vidit hoc quoque vir doctus, cuius coniecturas et emendationes margini ed. Commelin. allitas V. Cl. *Verheyck* ad me miſit: (v. ſup. p. 959. vbi in Nota peſſime excuſum „ab Henrico„ pro „ab Henninio„) Bina erant exemplaria; alterum ab H. Chr Henninio olim poſſeſſum, alterum a Petro Bondam; vtrumque mox vidi ad vnum idemque exemplum eſſe deſcri-

ſcriptum; poſterius tamen pro archetypo verius haberi poteſt; criticam manum *Is. Touſſaint* eſſe, in fronte adſcripſerat *Verheyck* V. C. cuius humanitatem nunc publice quanta maxima poſſum laude praedico. *) Apponam inde excerptas emendationes potiores. Itaque pag. 2. extr. τῆς δὲ ἀρχῆς ἐκβαλόντες emendatum video ἐκβαλέντος. voluit forte vir doctus ἐκβληθέντος. Eſt ſane oratio paullo durior propter omiſſum τὸν Οὐρανόν. Idem p. 7. l. 2. etiam καὶ interponit inter Φορκίδες et Γοργόνες, vt in Notis p. 26. factu opus eſſe monui. p. 9. l. 2. ἀνάγειν, vt itidem in Notis factum p. 33. vel ἀπάγειν. p. 10. l. 10. ὅτι delet. p. 15. l. 1- Ποσειδῶν legit: ſed v. Not. p. 51. 52, p. 17. l. vlt. ἵνα μὴ πολὺν χρόνον emendat πάντα v. Not. p. 66.

(I, 3, 2.) In Notis p. 33. in Hermeſianactis fragm. v. 4. πικρὴν ἄκατον ſcripſeram memoria fretus, Ruhnkenius, qui nuper illud fragm. tam praeclare emendauit, edidit κοινήν.

I, 3, 5. p. 11. Not. p. 38. Omiſeram monere ad verba: πεσόντα δὲ Ἥφαιστον ἐν Λήμνῳ καὶ πηρωθέντα

*) Adiunxerat idem vir humaniſſimus variam lectionem cod. Doruill. qua iam antea eram inſtructus. Videtur ille et ipſe de noua Apollodori editione cogitaſſe, quam vtique malim ab ipſo, quam a me, eſſe profligatam.

θέντα τὰς βάσεις διέσωσε Θέτις, in Homero, unde haec sumta sunt, esse Sintias, non Thetidem, quae Vulcanum seruat. Nec satis assequor, quomodo Thetis eum seruauit, si in terram, non in mare, incidit. Forte Apollodorus aliam narrationem erat sequutus, et male insertum est a grammatico Homerici carminis memore, ἐν Λήμνῳ. est etiam durum illud πεσόντα ἐν Λήμνῳ. In Homero est κάππεσεν ἐν Λήμνῳ.

I, 3, 6. p. 11. (Not. p. 38.) de Metide, adde: Verba: μετὰ τὴν μέλλουσαν ἐξ αὐτῆς γενέσθαι κόρην, aliena a re et ex margine illata esse suspicor; turbatus rei narrandae ordo iis omissis egregie procedit. Ruhnken. Epist. crit. I. p. 100. apposuit praeclarum locum Chrysippi ex Galeno de Hippocr. et Platon. dogmat. III. p. 273. corruptum tamen et valde interpolatum: in eo accidit hoc ipsum, vt Thetis cum Metide confunderetur vss. 16. et 17. qui ab interpolatore profecti sunt. Post plura praeclare ab viro acutissimo emendata, v. 5. 6. vbi est: αὐτὰρ ὅγ' Ὠκεανοῦ καὶ Τηθύος ἠϋκόμοιο κούρην νόσφ' Ἥρας παρεδέξατο κ. legendum videtur κούρῃ ν. H. παρελέξατο κ. a v. 12 puta nouum locum excerptum procedere, vt iterum mox v. 16. 18. Apud Clement. Homil. V, 12. Iupiter adeo Metidem ipse perperisse dicitur:

τὴν

τὴν Μῆτιν γὰρ χωρὶς τῆς πρός τινα μίξεως ἀποκυΐσκει, ὡς καὶ Ἥρα τὸν Ἥφαιστον. Patres haec monstra fabularum saepe Graecis exprobrant, vnde in his frequentior mentio. Theophil. in Autolyc. p. 276. Δία δὲ, τὸν παῖδα αὐτοῦ, τὴν Μῆτιν καταπίνειν.

Ad eund. loc. in Notis p. 40. damnaui verba ἐπὶ ποταμοῦ Τρίτωνος. quod me nimis calide feciſſe, docent iidem verſus Chryſippi. Nam et in his: τὴν μὲν (Athenen) ἔτικτε πατὴρ ἀνδρῶντε θεῶντε παρ' κορυφὴν Τρίτωνος ἐπ' ὄχθησι ποταμοῖο. De natalibus Athenes v. inpr. Etymol. M. in Ἐρεχθεύς.

I, 4, 1. p. 12. Not. p. 41. καὶ πόλις ἀπ' ἐκείνης. locus haud dubie mutilatus, vt nunc eſt. Saltem γέγονε e Lycophr. Schol. l. c. eſt aſſumendum. ad fabulam v. Schol. Il. ω, 9.

I, 4, 1 extr. p. 13. Not. p. 46. καὶ κατατοξεύουσιν. deb. οἱ δὲ ω.

I, 4, 2. p. 13. in Not. p. 46. Locis de Marſya laudatis add. Notam Brunckii V. C. ad Equ. Ariſtoph. 9. quae praeclara editio nuper in lucem prodiit.

Ad I, 5, 1. in Not. p. 57. locis, quibus ducta ad inferos Proſerpina narratur, addatur Pheneus. Conon. c. 15. cf. Paus. VIII, 15.

Ad I, 6, 1. in Not. p. 71. l. 18. vbi de Alcyoneo: add. ſi modo verba οὗτος — ἤλασε non ab alia manu inſerta ſunt.

I, 6, 3. in Not. p. 77. l. 11. Typhoeus. etiam Τυφωνεὺς, v. Ruhnk. Ep. crit. p. 21.

Ad idem caput in Not. p. 79, l. 9. add. niſi ἐκ τούτων δὲ — κ. δρακόντων ab alia manu inſertum; et p. 84. (ad I, 6, 3. p. 22.) περιελόμενος τὴν ἅρπην non opus refingere παρελόμενος. alterum non minus accommodatum; quod vel lexica docent. Ibidem obſerua veteris loquendi moris veſtigia in fabb. *veſcindere tendines*, διαταμεῖν τὰ νεῦρα, Iouis narratur Typhon: quod ex iſtorum hominum ſenſu nihil amplius erat, quam Iouem defeciſſe viribus. mox refectum eſſe, hoc dixere: recuperaſſe tendines: nunc figmentum adiectum de modo recuperandi.

I, 7, 2. p. 25. (Not. p. 91.) Pyrrham πρώτην γυναῖκα. mirum hoc, ſi tamen genus humanum fuit, quod diluuio deleri poſſet. Sed congeſta haec e diverſis poetis; et genus, quod deletum eſt, fuit ferreum, ſeu aereum, χαλκοῦν.

I, 7, 2. p. 25. l. 11. (Not. p. 92. l. 11.) Kölerus noſter non male obſeruabat μέρη forte profectum e gloſſa. Nam τὰ πλεῖστα ſollenne eſt.

In

In Not. p. 94. l. 3. post *Oetam* add. „et Thessaliam.„

In Not. p. 100. l. 7. a f. Locus de Actore turbatus h. l. emendatior apponitur inf. p. 786.

I, 7, 4. p. 28. l. 5. Ἐπωπέα καὶ Ἀ. καὶ Τρίοπα legere Salmas. ad Inscr. Herod. Att. p. 120. notatum video a Toussaint; qui et p. 36. l. 12. ἀμφισβ. δὲ τοῦ θηρὸς emendat pro τῆς θήρας, vt fecimus. vide tamen Not. p. 123.

In Not. p. 105. l. 17. Hesiodi verba erant: ἵν δ' αὐτῷ θανάτου ταμίας. ap. Ruhnk. V. C. Ep. crit. p. 114.

In Not. p. 114. l. 4. De Oeneo fabula alia ex Hecataeo Athen. II, pr. Fuere Nicandri Αἰτωλικά.

In Not. p. 127. l. 2. Φυκτέως l. ος. Ad hos vss. cf. Ruhnken. l. c. p. 111.

I, 8, 6. p. 39. (Not. p. 131.) vbi Τηλέφου ἐστίᾳ est, bene obseruat vir doctus in emendatt. mss. simili modo esse Μόψου ἐστίαν. Scilicet respexit Steph Byz. h. v. Idem verba p. 49. l. 4. συντυχὼν Ἀπόλλωνι accipit: μιγεὶς, corporis sui facta copia.

I, 9, 5. p. 44. l. 5. 6. Verba καὶ Τυνδάρεως ἔτι τε Ἰκάριος sunt insititia. v. inf. p. 710. 1. ad III, 10, 4.

ead. pag. l. 12. I, 9, 6. Αἰόλου omnino est expungendum; nec additur ceteris liberis.

I, 9, 9. p. 47. l. 6. γινόμενος. melius γενόμενος.

In Not. p. 161. l. 6. a f. verſus Heſiodi v. in Ep. crit. laud. p. 108.

In Not. p. 166. ad I, 12. ἐξέμηνε Διόνυσος. ſequitur noſter Heſiodum, vt patet ex II, 2. p. 89.

I, 9, 9. Not. p. 170. Quam diuerſis modis fabula Admeti ornata fuerit, diſcas quoque licet e Schol. Ariſtoph. Veſp. 1231. vbi de cantu ad myrtum agitur: quem nolim omnino cum doctiſſimo Brunckio ad Fragm. p. 167. 8. inter doctas nugas Eraſini referre; nam in ipſo Scholio e ſatis vetuſtis Grammaticis res ita traditur; in illo fragm. tantum comico luſu ad ſcortum Myrrhinen res transfertur.

In Not. p. 154. l. 10. in loco Schol. Hom. δείξασα legit Ruhnken. Ep. crit. p. 111. qui omnino conf.

In Not. p. 171. l. 2. a f. ad I, 9, 16. p. 53. add. „nec ſatisfacit σπειράμασι quod conj. Koppiers. Obſſ. 110. Touſſaint conj. σπειράμασι vel σπείραις, ſed πεπληρωμένων relinquit intactum.

In Not. p. 173. l. 4. „ſi ſcriptura vera.„ Etiam Ruhnken. Ep. crit. p. 105. extr. Herodorum ſubſtituit. Sic tamen pro Polyphemo mox leg. Polymele.

I, 9. 18. p. 58. l. 6. ἀποδυρόμενοι. vir doctus em. ἀπαδυρ. cauſſam non video.

In

In Not. p. 195. l. 3. de promontorio Iouis Aeneſii v. Strab. X. p. 700 B.

In Not p. 218. 2. a f. ad loc. Orphic. 1350. cf. Ruhnken. Ep. crit. p. 273. 4.

II, 1, 4. p. 82. l. 4. ὑπερθησόμεθα περὶ τούτου. Vir doctus em. τὰ περὶ τούτου. v. Not. p. 259.

In Not. p. 275. l. 3. a f. Forte clarius fuiſſet, ſi dixiſſem: dictum eſſe pro δυσφορεῖν ἐπὶ θανάτῳ τῶν ἐμπιπτόντων.

In Not. p. 276. l. 3. „auctoritate„ — et multo magis propter inf. III, 2, 2. p. 180. et

p. 279. l. 8. Etiam ad hos Heſiodi vſſ. cf. Ruhnken. l. c. p. 109.

II, 2, 2 extr. Not. p. 282. Diſcurſitatio Proetidum videtur primo ad ſacra Bacchi contemta reſpexiſſe, vt pro neglecto furore Bacchico iniecta eſſet alia inſania; eodem ſpectat, quod μετ' ἀλαλαγμοῦ καὶ χορείας ἐνθέου aguntur, cum turba adoleſcentum aemularetur furores Bacchicos. Ineſt tamen ſanior aliqua ratio medelae, quod puellas delaſſatas et confectas, viribusque exhauſtas, id quod in maniacis primum curationis initium eſſe ſolet, debilitauit.

II, 3, 1. p. 92. l. 11. (Not. p. 286.) Vir doctus conj. τὴν δὲ μέσην αἰγός. Verba: μία γὰρ φύσις — δύναμιν pro gloſſemate habet. Vbi vero p. 94. vlt. inter

punctione locum expedieram, vir doctus emendat Δανάης ἐρασθεὶς, ἤδη ἠνδρωμένου Π. Idem p. 104. l. 4. veram interpungendi rationem (Not. p. 316.) vidit. p 106. l. 9. reponit ὁ δὲ ἔφη συστρατεύσειν, non male. p. 120. l. 14. eleganter conj. αὐτὸς ἤνοιξε, et p. 121. l. 11. ὁ δὲ ἀνίατον ἔ. et paullo post ἑλκύσας γὰρ pro δὲ, vt ipsi fecimus. Leuior coniectura est p. 127. l. vlt. τὰ κατὰ πόλεμον ἀσκοῦν καὶ ἀνδρίαν, nec probanda alia p. 136. l. 9. de pomis Hesperidum ἃ Διὶ γήμαντι Ἥρᾳ conj. Ἔρᾳ. sed v. Not. p. 410.

(II, 4, 11.) Not. p. 332. l. 3. a f. oraculum ipsum v. apud Ruhnken. l. c. p. 221.

II, 4, 11. p. 112 Not. p. 333. κατὰ ἔτος an Atticum sit, disputant Grammatici. Vid. Thom. Mag. p. 44. Ibid. p. 334. l. 18. Μέγαραν. Apud Diod. Lucian. al. Μεγάρᾳν scriptum a Grammaticis. p. 340. l. 4. ap. Suid. add. „et notiore loco Aelian. V. H. IV. 32.

II, 5, 3. Not. p. 349. l. 15. Ad laborem Herculis in venatione ceruae refer fragm. Eurip. in Temenidis XVIII.

In Not. p. 364. l. 6. a f. Hermesianactis elegia v. Ruhnken. l. c. p. 284. p. 365. Πλακίας. Adde mss. ibid. p. 211.

II,

II, 5, 12. p. 140. l. vlt. Quaeras, quomodo Cerberus κατὰ νῶτον, *in tergo*, ſerpentum capita habuerit? Scilicet ſerpentes pro iuba in collo fuiſſe putandi.

II, 5, 12. p. 142. In notis omiſi monere κατεάξως, pro quo ſubſtituendum eſſe monui κατεαγὼς, debere eſſe κατάξας. advertit animum ad hoc nota Brunckii ad Ariſtoph. Acharn. p. 231. To. III. Eſt tamen κατέαξεν in Homero.

II, 6, 3. p. 146. l. 6. in Notis p. 443. l. 7. De Cercopibus cf. Harpocrat. in κέρκωψ, Videntur Cercopes in Dramatibus Satyricis inducti fuiſſe eodem loco quo Satyri. Plut. de adul. et amic. diſcr. p. 60. C.

In Not. p. 451. l. 1. Euſtath. add. p. 882. et add. eund. p. 1321, ex Ibyco. cf. Not. inf. p. 718. — p. 457. de obuia hac permutatione voc. στρατιὰ et στρατεία cf Brunck. Not. ad Ariſtoph. Lyſiſtr. 592. et p. 464. l. 4. a f. add. fragm. Apollod. p. 1109. ibid. p. 480. l. 9. Oechalia. Fuit οἰχαλίας ἅλωσις epos, Creophyli. a nonnullis Homero tributum. v. praeter Fabric. B. G. Bentl. Ep. ad Mill. p 61. 62.

II, 8, 2. p 165. l. 3. a f. eſſe eiiciendum νῦν poſt φεύγων vidit quoque Vir doctus laudatus; et p. 174. l. 3. πίπτει διὰ τῆς Θ. conj. πέμπει - ταῦρον, melius mox διὰ τῆς θαλάσσης delendum cenſet, quod et ipſe

censui Not. p. 528. p. 180. l. 11. ἀπὸ τῆς Κρήτης conj. Θήρας. p. 183. l. 1. εἰ τούτῳ σ. vt nos excudendum dedimus p. 184. l. 6. a f. τινὰς - ληψομένους. p. 191. l. 6. Λυκούργῳ δὲ μανίαν ἐνεποίησε. p. 197. l. 2. pro Ἐβοδαίαν conj. Εἰδοδέαν. p. 199. (v. Not. 599.) l. 7. a f. emendat ἐλέγετο vt ipsi fecimus, et l. 2. οὗ κελεύσαντος . . . τὸν ἕτερον, ἄγαν. p. 206. l. 7. a f. extrudit ἥτις, et p. 210 extr. videt esse versus insititios. p. 212. l. 6. a f. conj. τιτρωσκομένου δὲ Τυδέως. at v. Not. p. 630. p. 268. l. 8. a f. περιεσπειραμένον δράκοντα. quod et mihi in mentem venerat; sed v. Not. p. 836. p. 273. l. 4. delet καὶ. vt et ipse faciendum suasi. p. 275. l. 5. αὐτοῦ Συγατρὶ καὶ Ἀμφιτρίτης. et pro ἔνδον statuit αὐτῷ ὁ B. leg. sed v. Not. p. 862. 3.

p. 506. med. de Naupactiis. Emendatius haec sunt tradita p. 988.

p. 507. l. 7. malim nunc et ipse vt ἀνεῖπε recipiatur. cf. inf. III, 15, 8. p. 281. extr.

P. II.

Lib. III, 1, 1. p. 173. διερχόμενοι. immo, διεξερχόμενοι.

III, 4. 2. p. 185 extr. In Not. p. 556. 7. ad ἐνιαυτὸν ἀΐδιον oblitus eram monere de loco Schol. ad Sophocl. Trach. 257. vbi de anno seruitutis Herculis: ὁ Ἡρόδοτος τρία ἔτη λέγει τὸν ἐνιαυτόν. Latet nomen

nomen Herodori; et ſpectant haec ad ſup. II, 6, 1. p. 145. extr.

In Not. p. 577. l. 6. a f. del. nomen Euripidis, quod incauto excidit, et leg. „periit Aeſchyli fabula Penthei nomine inſcripta.„

In Not. p. 583. extr. in eadem Hyria nata et educata Antiope. v. Ruhnk. l. c. 109.

In Not. p. 596. De Niobe lacrumante add. Callim. in Apoll. 22. Ruhnk. l. c. p. 131.

ibid. p. 644. Tilphuſſa etiam Δελφοῦσσα ſcribitur. Ruhnk. ibid. p. 17. et paullo ante p. 638. adde: ex Epigonorum antiquo carmine ſupereſſe verſum primum ap. Ariſtoph. Pac. 1270. vbi v. Brunck. V. C. doctam notam.

ibid. p. 701. l. 3. vſus hoc figmento eſt Eurip. in Ione, vbi Creuſa duas guttas ſanguinis Gorgonei habet, quarum altera Ionem tollere decreuit v. 1002 ſq.

p. 726. l. 3. add. Schol. Homer. in ſpecim. cod. Lipſ. (*Biblioth. philolog.* p. II. p. 339.) vbi leg. Ἀρητλύκου Ἀρκεσίλαος.

III, 12, 6. p. 252. l. 11. (Not. p. 770.) ἐκ τῶν τούτου ῥείθρων probabile fit fuiſſe ἐπὶ τῶν.

III, 14, 2. Not. p. 819. In matre et filia, vtraque *Agraulo* dicta, conſentiunt libri. Videtur etiam probabile, nomen *Aglauron*, quod filiae inditum fertur, deberi tantum pronuntiationi emollitae. Interea

manet illud, eam, quae diuinis honoribus habita fuit, esse filiam, non matrem. cf. Brunck. ad Aristoph. Thesmoph. 533.

p. 827. Adonidem a Baccho raptum Phanocles ἐν Ἔρωσι tradiderat ap. Plutarch. in Ruhnk. Ep. crit. p. 300.

III. 14, 8. Not. p. 842 extr. Alius *Tereus* fuit Philoclis poetae Tragici: de quo v. doctam notam Brunckii V. C. ad Aristoph. Av. 281.

p. 854. l. 3. a f. adde locum e carmine περὶ ἀπαρχῶν ap. Ruhnk. ibid. p. 194.

p. 880. l. 3. adde eund. p. 115.

P. III.

Ad p. 950. Particulas ex Apollodoro, alteram, Argonautica, (ab I, 9, 16.) alteram, Thebaica (a III, 5, 7.) insertas vidi libello 1588. Lipsiae a Mich. edito: inscriptus ille: *Argonautica, Thebaica, Troica, Ilias parua. Poematia graeca auctoris anonymi sed pererudite — nuper admodum sublata et prolata e bibliotheca summi et eruditi viri:* — quae nunc satis constat a Laur. Rhodomanno esse confecta, nec possum satis mirari, Neandrum fucum facere voluisse hominibus. Particulae istae Apollodoreae ad exemplar Aegianum expressae sunt, nulla omnino crisi adhibita

hibita. Alio consilio particulas ex Apollodoro in tironum gratiam selectas edidit nuper in Chrestomathia sua graeca doctiss. Gedike.

p. 964. Etiam a Iac. Elsnero Apollodori bibliothecae nouam recensionem expectatam esse, e schedis Wolfianis nuntiauit mihi Marc. Guil. Muller Subr. Gymn. Alton. vir doctiss.

p. 1009. *in Tabb. genealog.* ad 6) *Salmoneus* ⌣ *Alcidice* apponere debebam *Sidero*, quae, alteris nuptiis a Salmoneo ducta, nouercali odio prosequuta Tyro hanc, ab huius filiis, Neleo et Pelia, interemta est. Haec nisi teneantur, non assequi licet narrationem I, 9. 8. p. 46.

p. 1122. Locus hic Apollodori de Ephyra (ex quo et sup. 1109 sq.) esse debuit valde disertus. Laudatus paullo ante vir doct. M. G. Muller e cod. Hamburg. Odysseae libb XII. priores complexo Scholion ad Od. α, 259. notauit: Μερμερίδαι. Ἴασων ἅμα τῇ Μηδείᾳ ἐν Ἐφύρᾳ τῆς Θεσπρωτίας περιγενόμενος (leg. παραγεν.) ἴσχει Φέρητα· οὗ Μέρμερος· οὗ Ἴλλος· οἵτινες ἐβασίλευσαν Θεσπρωτίας· ὡς ἱστορεῖ Ἀπολλόδωρος ὁ Ἀθηναῖος. Habuit ergo ante oculos Apollodorum et is, quem exscripsit Eustath. ad e. l. Odyss. p. 1416. l. 2. add. pag. antec. lin. 50.

p.

p. 1082. Syncellus in memoriam reuocat locum Chronici Paſchalis, in quo tanquam ex Petri Clementinis laudantur verba p. 29 A. αὐτὸν Νίνον τὸν Νεβρὼθ οἱ Ἀσσύριοι προσηγόρευσαν. „οὗτος διδάσκει Ἀσσυρίους σέβειν τὸ πῦρ„ in his iambum vides, qui forte ex Apollodoro ſupereſt.

p. 1164. ἀφύαι. cf. Burman. Ariſtoph. praef. p. 29.

ERRO-

ERRORES TYPOGRAPHICI.

In Graecis Apollodori

p. 4. l. 8. 9. σύνεργον l. συνεργὸν.
7. l. 4. excidit in marg. numerus 7.
10. l. 8. Στρύμονος leg. Στρυμόνος.
— l. 3. ab extr. ριπτει. ſcr. ῥίπτει.
17. l. 3. ἐπετήρησεν l. — σε.
26. l. 13. Ελλην ſcr. Ἕλλην.
27. *ſub graecis* appone: I, 7, 3. ex Enarete: filii VII. et filiae V. ex his: Perimede. 4. Alcyone.
28. *ſub graecis*: I, 7, 4. Canace: in cuius liberis Aloeus; ex hoc Aloidae.
29. *ſub graecis*: I, 7, 5. Calyce, cuius fil. Endymion.
30. *ſub graecis*: I, 7, 6. Endymionis f. Aetolus. 7. eius f. Pleuron et Calydon. Vtriusque liberi: Pleuronis f. Agenor. A.
38. l. 7. Ἀλκμαιονίδα. l. — ωνίδα.
40. l. 6. Ἰνῶ. ſcr. Ἰνὼ.
45. l. 3. ab vlt. συνκατεκλίθη. e grammat. more ſcr. συγκ. etſi non litera γ ita apponi putanda eſt; eſt enim γ nihil aliud quam ductus τοῦ ν protractus.
50. l. 1. poſt ἀκούει appone minorem στιγμὴν.
52. l. 4. ἦκεν ſcr. ἧκεν.
55. l. 11. Δωδώνιδος. l. — ίδος
58. l. 2. Πελάσγων l. Πελασγῶν.
65. l. 4. a f. χρίσαι ſcr. χρῖσαι.
66. l. 9. νεὼ ſcr. νεῶ.

77.

p. 77. l. vlt. Στρύμονος ſcr. — *ὄνος.*
83. l. 3 a f. excidit in marg. num. 5. idem in Latinis l. vlt. erat addendum: „filia 5. Aegypti.„
85. l. vlt. leg. II, 1, 4.
91. l. vlt. leg. II, 2, 2.
92. l. 8. ην. ſcr. ἦν.
114. l. 13. 14. iunge: *ὑπὸ Θεστίου, παραγ.* δὲ etc.
120. l. 5. *τὴν* Ψωφίδα ſcr. Ψωφῖδα.
121. l. 9. *τὸ τε* ſcr. *τό τε.*
127. l. vlt. ᾤσκουν l. ᾤσκουν.
131. *τον μισθον* ſcr. *τὸν μισθὸν*
133. l. 5. *τῶν ὄρων* ſcr. *τῶν ὁρῶν*
143. l. vlt. pone II, 6, 1. ante *Megara.*
144 l. 7. pone in marg. num. 2.
— in l. vlt. 2. ante *Iphitum.*
145. l. vlt. ſcr. II, 6, 2.
147. l. 3. a f. del. comma poſt Ἡρακλέους.
148. l. 14. ὸν l. ὃν.
165. l. 1. c. 7. reſcribe c. 8. (et ſic 167. 169. 171. l. 1.) l. penult. Πρόκλης. l. Προκλῆς.
178. l. 8. *σύνεργον* praeſtat *συνεργὸν.*
185. l. 7. *οἱ δὲ* leg. *οἱ δὲ.*
188. l. 14. Νύσσῃ leg. Νύσῃ.
189. l. 12. 13. *κα — τωρύοντο* ſcr. *κατ — ωρύοντο.*
192. l. 4. a f. Τυβρήνων em. Τυβρηνῶν.
209. l. 10. excidit *τὴν* ante Χαρικλῶ.
217. l. 12. Ψωφίδα ſcr. Ψωφῖδα. ſic et p. 218. l. 13. et p. 220. l. 4.
221. l. 4. *υπὸ* ſcr. *ὑπὸ.*
227. l. 9. Ῥῖνοκος em. Ῥοῖκος.
234. l. 4. a f. ὣς ſcr. ὡς.
239. l. 1. Πετεῶ ſcr. Πετεὼ.
240. l. vlt. *Lynceos* em. Lynceo.
243. l. 11. Βατείαν ſcr. Βάτειαν. et mox pone comma poſt πόλιν, τελ.

254.

p. 254. l. 4. a f. appone in marg. 7.
255. l. 3. Ἀκάθου em. Ἀλκάθου et l. 3. a f. app. III, 12, 7.
258. l. 5. distingue Μενέσθιος ἐπίκλην, ὁ Σ.
274. l. 1. scr. Ἰλισσοῦ.
281. l. 2. Μίνωος δὲ em. Μίνως δέ.
284. l. penult. πρόπω em. τρόπῳ

In Notis.

p. 40. l. 7. *protiturus* l. potit.
65. l. 4. Ant. Lib. I, 24, leg. c. 24.
70. l. 15. inf. III, 7, 1. leg. II, 7, 1..
82. l. 1. καταπλήσσειν leg. καταπτήσσειν.
87. l. 7. a f. ἔθηκε. volui scribere ἔδωκε.
107. l. 2. poetius l. potius.
114. c. 8. l. 11. γαναικὸς l. γυν.
122. l. 2. 3. νόστιμων l. — μον.
139. l. 5. τὸν Διόνυσου l. — σον.
160. l. 3. a f. verba: „v. c. Dorv. ad Charit. 663. „retrahenda sunt ad l. 9. a f. post: ἱερῶν *in codd. est* Sic passim alibi:
p. 243. l. 2. a f. γιναικὶ leg. γυν.
282. in med. (p. 91. II, 2, 4.) leg. II, 2, 2.
306. l. 9. Σάτορον l. Σάτυρον.
328. l. 2. *Antolycus* l. Autolycus
330. l. 11. ὁ Πουτικὸς l. Ποντ.
— l. 4 et 5. a f. del. puncta ante σῶμα et αἴγλην.
350. l. 4. τοξεύσαι l. τοξεύσας.
373. l. 11. Hyppolyten l. Hippol.
443. l. 7. de Cecropibus. l. de Cercop.
464. l. 2. a f. Sellcentam l. Sellcentem.
513. l. 4. ὄξυλυς l. — ος.

P. II.

p. 524. l. 12. II. ξ, 138. l. 130.
577. l. 6. del. verba „et Euripidis.„

p. 710. l. 4. a f. I, 9, 55. l. I, 9. 5.
865. l. 10. Hyantibus l. Hyacinthidibus

P. III.

959. in nota l. 5. ab Henrico leg. ab Henninio.
1037. l. 5. Schol. ad Lycophr. 400. leg. 440.
1062. l. 7. a f. οἱ περιεσ — τῶτες. del. οἱ et leg. περιε — στῶτες.
1067 l. 10. Ἔνθα λίθον leg. λίθος.
1161. vlt. Ἀρίσταχος leg. Ἀρί ταρχος.
1332. l. 7. *prafectus* leg. profectus et del. *luſtratur*.

196856 LGr
A643H

Author Apollodorus Atheniensis

Title Bibliothecae libri tres; ed. by Heyne. Vol.4.

University of Toronto
Library

DO NOT
REMOVE
THE
CARD
FROM
THIS
POCKET

Acme Library Card Pocket
Under Pat. "Ref. Index File"
Made by LIBRARY BUREAU